

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési ár:
Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körut 65. szám.
Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnepnap után is.

II. év.

Budapest, 1898, vasárnap, december 25-én.

355. szám.

A béke.

Pozsony felől egy bágyadt csillag gyult ki. Egy hír, hogy születni fog valami. Mintha megisméltódnék a szent legenda a megváltó kised születéséről ezerkilencszázkilenczvennyolcz esztendő után. A parlamenti békét jelzi a pozsonyi fényszilánk s elfojtott lélekzettel várják az optimisták.

Meggyulnak a kis gyertyák ma este az erdők fáin, melyek bejöttek a szobákba. És a családok megemlékeznek a szent kisedre és a csillag nyomán induló három vén királyokra. És gondolkodik emellett az idén a másik kisedre, amelynek most kellene születnie. Párájával melengetné az ország és hozsanát kiáltana.

Igen, kigyult a jelző csillag, de a három királyokat helyettesíteni hivatott ellenzéki vezérek, kik vészt és halált üvöltöznek vala, nem hajigálják el vértjeiket és kopjákat és nem indulnak a csillag felé. Talán vakok? Vagy még a mirrhán és tömjéneken tanakodnak?

Oh nem, nem. Semmit se várjatok. A csillag kialszik, lefutó csillag, csaloika fény. S aztán sötét lesz. A vezérek se vakok, és mozognak is és készülődnek is. De nem fog megszületni semmi.

Mert nem a kised kell nekik, hanem a jászol.

Evangélisták.

A négy evangelistának célja az, hogy bebizonyítsák a megváltó eszmé és a názareti Jézus istensége, továbbá, hogy bebizonyítsák a kegyelemről szóló oktatás, melynek foglalata az, hogy a kereszthalálból az egész emberiségnek, minden jövőendő nemzedékeknek megváltására elég kegyelem árad. A négy evangélista ezeket az igazságokat, a közös célt, különbözőképen bizonyítja. Márk, akit a hagyomány ősi formájához legközelebb állónak tartanak, Jézus istenségét csak az egykorakkal való érintkezésből bizonyítja; elmondja a Megváltónak tanítói működését, elbeszéli a főpapok és a zsidók haragját, a kinszenvedéseket, a kereszthalált és a feltámadást. A másik három evangélista másképen bizonyít. Lukács és Máté a Messiás küldetését, a megváltás dogmáját, mint az isteni gondviselésnek előre elhatározott tényét tünteti fel és evégből csudás gyermeki történeteket regél el, melyek korántsem egybehangzók. János végül bölcselkedő apparátussal is bizonyít, hogy a megváltó istensége minden kétségen fölül álljon. Az evangélisták hát nem haladnak ugyanazon az uton, még az elbeszélés küldő menetében sem; Márk Jézusnak férfikorát beszéli el, Máté és Lukács végigtekint a Megváltó egész életén és János — pláne az egészhez még azt az adatot fűzi, hogy Jézus maga is eleitől fogva Megváltónak nevezte magát. Ha ezekhez a nem párhuzamos fejtegetésekhez hozzá

vesszük azt, hogy Strausz és egyéb merész kételkedők szerint a három első evangélium Krisztus halála után csak egy évszázaddal készült, a negyedik pedig (a Jánosé), idegen bölcséleti elemei után ítélve, még később készült; ha mindezt elgondoljuk, akkor ma este, karácsonyfánk alatt, könyező szemünkkel a bethlehemi jászol felé tekintve, méltán rebeghetjük:

— Én Jézusom, a te istenségedet, oh, mily gyarlón bizonyítják a te követőid, és mi ezt mégis hiszszük, mert te itt vagy a szívünkben fölöttünk, bennünk és körülöttünk élsz és uralkodol és ma mélyen megalázasz bennünket, mert be kell látnunk, hogy a te követésed csak ezen a szent napon jut eszünkbe, minden esztendőben egyszer. Én Jézusom — így rebeghetünk — minek is elemeznek a te evangélistáid és minek elemezik őket a kételkedők; hiszen mi hiszünk benned bizonyítás nélkül is és ha igazuk van a kételkedőknek, akkor az neked még nagyobb dicsőséged. Mert akkor meg azt látjuk, hogy ime a kereszténység első századában nem is voltak még evangéliumok, nem voltak bizonyítások és a martirok te érted mégis százával haltak. Én Jézusom, mily végtelen vagy te és mily hatalmas volnál te, ha nem is lennének különböző evangélistáid: Márk, Lukács, Máté és János!

A politika evangélistáinak is az ma a céljuk, hogy bebizonyítsák egy megváltó eszmé, amelyben úgy is hisz mindenki: a magyar alkotmány rendü-

A kis szeplős.

Írta: Mikszáth Kálmán.

Akit az istenek gyűlölnék, szép feleséget adnak neki. Azzal jár az örök nyugtalanság. Ellenben a csunya feleség az a legnagyobb béke a világon, valóságos treuga dei. Nem minden ember fogja fel így a dolgot, megengedem, vagy ha így fogja föl, sok igen szívesen viseli az istenek gyűlöletét ebben a formában. Hiszen minden a formától függ.

Sokkal nehezebb a már milliószor hallott forma az istenek gyűlöletében az, ha tanítót tesz az embert, kivált falusi tanítót és kivált a tót hegyek közé, Blobóczon, ahol nincs más kaputos ember, csak a molnár, meg az Amerikából hazatért Szilanka György, aki ott vette fel a pantallont és az urias kabátot, majd egy pár száz dollárral visszatérván szülőfalujába, most tükörből fésülködik, mint a nagyurak.

De nem ő róla szölok, hanem a tanítóról, Kuprinyi Párról. Csak abban nincs igazam, hogy az istenek tették őt tanítót, mert úgy nyerte az állását, hogy még a régi tanító életében elvette annak a leányát, Koleszkay Máriát, s az elaggott após átjártotta neki egy ügyesen rendezett alkalommal a tanítóságot.

Igy megy ez itt Magyarországon kicsibenagyban — a nepotizmus, mindig csak a nepotizmus. Véget sehol se ér. Egy csöpp víz a falusi pocsolyából csak olyan víz, mint a nagy tengeré. Tanító-dinasztiák képződnek, melyek elárasztanak egész vármegyéket s századokon át tartják megszállva a szerény szalmafedéles tanító-lakokat fiágon, leányágon.

Ez a Koleszkay Mária nem volt szép, sőt inkább rut volt, szeplős, sovány, kicsiny, olyan, mint egy csutak. De hát a familia alkalmatos volt, punktum, s a segédtanítónak meg a királynak politikából kell nősülnie, punktum. Aztán mindegy is, mert Blobócz különös hely, nagyon különös. Talán nem is illik elmondani. Nyáron szétmegy az egész falu férfinepe le az Alföldre aratásba s egyéb mezei munkára s az asszonyok mind otthon maradnak. . . . Hozzá se jut az ember a saját feleségéhez.

De Kuprinyi voltaképp nem is volt. Don Juan, pedig szép izmos mahomet ember volt, akár egy gránátos, inkább volt Nimród, aki üres idejében a nyulak után mászkált a határban s ha hazajött este. . . . Oh, istenem, este a sötétben minden asszony egyforma.

Szóval, békességes, csöndes házasság volt.

Az asszonyka szelid volt és becsületes. Már az is mutatja, hogy egyszer a csintalan Zahorá Mátyásné megnyelvelte: „Könnyű a tányérnak el nem törni, ha nem nyúl hozzá senki.” (Zahoráné asszonyom voltaképpen már csak cserép volt.) Más valaki is mondta, de nem tudnám az urát adni:

— Hígyjétek meg, hogy a tanítóné alatomos. Nézzétek csak a szemét, hogy világol, valami zöldes fény hogy bogárzik benne.

Csak hogy ki nézegetné a Kuprinyiné szemét? Különben is mindig le volt sütye, ha végig ment a falun, vagy ha vasárnap megjelent a templomban és leült az első padban az öreg molnárné és a mészárosné mellé (mert az arisztokrácia mindenütt összetart). Eh, bizonyos asszonyokról azt se tudja az ember, hogy van-e szemük.

Nem voltak nagyon szegények, mert takarékoskodtak, tehenük volt, malaczaik voltak és szolgálat is tartottak. Szóval, rendes emberek voltak és az asszony még violákat is termesztett a kis kertben és georginarózsákat. Az pedig nem jó. Az az egy nem jó. Nem is való, ahol hajadon leány nincs, aki a mellére tűzze. Az asszony keressen a férje fejében, ha nincsen dolga és a konyha szagaiban gyö-

letlenségéről szóló megváltó eszme, a nemzeti kegyelem tana, melynek az a foglalatja, hogy belőle, a bőségszaruból szintén végtelen kegyelem árad. Annyi, hogy a kegyelem-fölösleg semmivé teszi élő és jövőendő nemzedékek minden bűnét: titkos és nyílt obstrukciókat, önzést, hiúságot, szószátyárkodást, durvaságot. Oh, a politika evangélistái nagyon bizonykodnak a megváltó és konzerváló eszme örökkévalóságán, Istentől való rendeltetésén; hiszen nekik van legnagyobb szükségük a kegyelemben való fürdésre, nekik, akik folyton az alkotmány messiási voltát bizonyítják, nekik az éltető elemük, a kegyelem-fölösleg, amelynek biztos tudatában vétkeket követhet el a keresztény ember.

És ők valóban szorgosan kötik saruikát, hogy a szent napokon, midőn békét és szeretetet és nyugalmat hirdet az égi Megváltó, utrakeljenek vagy visszajöjjenek a földi Megváltó hirdetéséről.

Mily sürgése ez evangélistáknak!

Nem is négyen vannak, hanem többen, még az apostoloknál is többen vannak és nem is számárháton járnak vagy gyalog, hanem vasúti szalonkocsikban és ötfogatokon és annyifelé mennek, hogy még Cappadocia legkisebb falujának is meglesz karácsonyra a maga messiáshirdetője, mint hajdan, a szent időkben. Nem négyen vannak, hanem többen és nem négyfélért hirdetnek, hanem többen.

A Márkok, a jelenbe nézők, a megváltó alkotmányának a férfikorába tekintenek csak; a Lukácsok és a Máték ellenben visszanéznek a múltba is és titkon óhajtanak, hogy a megváltó alkotmány még mindig csak a gyermekkorát élje.

Az apokaliptikus János, a legerősebb, az egészen külön halad és tüzet gyújt, amelyeknek melegénél összeolvasztaná a szétmálló világokat. A napok így visszazengik majd az ő szövegüket e számos evangélistáknak, az írástudók és szkeptikusok is holnapután kimutat-

ják majd, hogy tanításaik hol egybe hangzóak és hol egybe nem hangzóak.

De a hívő magyar ember, akinek idén a karácsonyfája tülevelelti s megrezegteti a politikai szél, a magyar ember, az evangélisták hallgatója, így sóhajt fel:

— Én örök ideálom, én magyar alkotmányom, minek elemeznek a te evangélistáid és minek elemzik őket az ő bírálói; hiszen mi ez evangélisták nélkül is hiszünk benned. Hiszünk, mert te érted már száz martírok is meghaltak, mielőtt még ez evangélisták a világon voltak.

Különböző tanítások különböző evangélistái, kár is sarutokat kötözgetni, kár elindulni a térítő utra, hogy a magyart megnyerjétek a megváltó eszmének, az alkotmányosságnak. A korinthusiak, a cappadociaiak, a bergengócziak igen jó keresztények és a poklok hatalmában — ami nektek rettentés és térítő fegyver — nem igen hisznek. Szent napjaikon, a szent gyertyácskák alatt ülnek a jámborok, bethlehemi szénán csuszkálnak és arany díóval játszadoznak. Miért mentek el közibük, ti vastagszemöldökű evangélisták? Nagy képetek miért mutatkozik, fontoskodó szótok miért hallik:

— Ezekkel a díókkal nem csak játszani kell, ezeket a díókat fel is kell törni.

POLITIKAI HIREK.

A horvát miniszter képviselőjelöltisége. Karlovczán több előkelő választó tegnap értekezletet tartott, melyen elhatározták, hogy a Stankovics Dániel elhalálása folytán megüresedett karlovczai képviselői mandátumot a jövő héten megtartandó kerületi gyűlésen Cseh Ervin horvát-szlavon miniszternek ajánlja föl. Ellenjelölt nincs.

Képviselőválasztási mozgalmak. Besztercebányán a választás január 4-én lesz. A szabadelvű párt jelöltje, dr. Schmidt József államtitkár szeptember 28-án tartja programbeszédét. — A nagyszombati kerületben január hetedikére tűzték ki a választást.

Interpellációk. Bolgár Ferencz a keddi ülésben interpellálni fogja a kormányt az új, király személye körüli miniszter kinevezése dolgában. — Hentaller Lajos a jövő hét egyik interpellációs napján az Engel-czég dolgában fogja a belügyminisztert interpellálni, kiterjeszkedve ez üzelmek egyéb vonatkozásaira is.

A politikai helyzet.

A kibontakozás! Ez a legújabb jelszó. A kibontakozás jegyében indulnak meg a karácsonyi szünetek, melyeknél szomorubbak már régen nem voltak a magyar törvényhozásnak.

És mégis. Mintha a politikai pártokat az utolsó órákban mégis megszállotta volna a békés kibontakozás után való vágy. Minden oldalon kidomborodik a hajlam, hogy azok az áthidalhatatlannak látszó akadályok, amelyek hónapok óta távol tartották egymástól a pártokat, most — legalább részben — eltávolíttassanak.

Az ellenzék legintranszigensebb elemei ugyan még most is hirdetik a háborút, a végéig menő harcot, de ezek alá fogják magukat vetni pártjaik többsége akaratának, ha ezek meg fogják találni a kibontakozás módjait.

E módok felett török ez idő szerint az összes számottevő politikusaink a fejüket.

A kormánypárton azt vallják, hogy a parlamenti többség reputációján a legkisebb csorbát sem szabad ejteni, bármily kompromisszum vagy transzakció jönné is létre. Ha engedékenységről van szó, csak a kisebbség oldalán szabad ilyennek jelentkezni, mert a kisebbség sodorta az országot a mai helyzetbe.

A kisebbségen jelentkeznek egyes szimpptomák, melyek szerint ott megvolna a hajlandóság az indemnity sima letárgyalására, ha a kormány a béke kedvéért legalább egy irányban mutatna bizonyos előékenységet. Az okoskodásuk ez:

Az ellenzéknek a kormánnyal szemben való viszonya mit sem változik, ha a kormány rövid indemnityt kap. Akkor a kormány legalább a leglényegesebb kérdésben, az állami ügyek alkotmányos továbbvezetésében nem sodortatik az extra legem állapot létesítésébe.

nyörködjék, de nem a virágokéban, mert a virágok rossz tanácsadói a fehérszemélyeknek.

Volt valami kanonoknagybátyjuk az asszony után Kassán, az is segítette őket némileg, de a tejfölt a közvetlen mellette élő rokonság nyalta fel. Nekik csak vetettek valamit. Ez a kanonok meghalt egy nyáron s néhány ezer forint örökség jutott nekik. Blobócson ugyan azt mesélték, hogy a kanonok még a tél elején halt volna meg, de a mellette levő rokonok eltűkolták s jégen tartották a holttestét a pinczében még egy félévig, hogy a kanonoki jövedelmeket tovább szedhessék. Hogy volt, mint volt, nem firtatom. Papok dolgába avatkozni nem jó.

Kuprinyi egy szőlőt szerzett az örökségéből odalent Gömörben, a maga szülőfalujában, a jövő évben már termése volt. No, azt meg is kellett itatni valakivel s a hosszú téli estéken elhivogatta magához a molnárt meg az amerikanust, aki ámbár mint sült paraszt ment ki, mint intelligencia jött vissza s sehogy se akart többé elkeverődni a közönséges osztály közzé. Sok mindent tudott mesélni, sokkal többet, mint a mennyit látott, pedig sokkal többet látott, mint a mennyit Blobócson elhihettek volna. A brandyt

whiskyt emlegette, de a vinkó is jól ízlett neki. Azonfelül mulatságos és csinos fickó volt, olyan homlokkal, mint a bikáé és olyan arczeccal, mint a megpörkölt káposzta. Durákat játsztak, néha pénzre, néha díóra, amint járt a malom vagy nem járt, disputáltak és énekeltek. A Szlanka pompásan tudta elfujni a yankee doodle-t. Röppant lehetett azon röhögni. Egyszer-mászor tréfáltak is, ahogy jópajtásokhoz illik; ha például a kinyíló vagy becsapódó ajtó szeláramá eloltotta a gyertyát, a beállott sötétségben valamelyik pofon cserdítette a másikat, amiből aztán gyertyagyújtás után nagy találgatás fejlődött ki, hogy ki volt. Ezalatt a tanítóné egy szögletben ült a kályha mellett a guzsályán és csöndesen font, nézvé a falon az árnyékokat, melyekben a három mozgó ember volt ábrázolva. Maguk az élők iránt nem látszott érdeklődni, csak az árnyékaikat nézte és font, egyre font. Csak néha kelt fel, amint illik a háziasszonyhoz, elkoppantani a fagygyertyát, ha a kanócza tulnagya nőtt. Amely férfinak közelebb esett a periferiájába, (ez különben tőle függött, hogy melyik felé ment), az csippte meg a sovány czömbját, természetesen a szoknyán keresztül. Mert ezekben a körökben is van egy kinyomko-

dott etiquette, ha nem is hasonlít egészen a spanyolhoz. De ami egyszer illik, az illik és egy ilyen inceselkedő megcsipés elmulasztása nagy udvariatságszámba jönne. Magában véve ártatlan dolog és jelentőségre csak akkor emelkedik, ha az illető menyecske nem azisszen fel, hanem türi. Kuprinyiné azonban nagyot sikoltott mindannyiszor szemérmességében s kigyult, mint a faklya.

— Menjen, csudar! Hogy nem szégyenli magát!?

Szóval, így mulatoztak egész télen s mulatoznának talán még most is (mert tél van most is), ha egy szép napon a Szurina Ancsurka, a nagyobbik leánytanítványok közül való, tudta volna az összeadást. De hát nem tudta. A tanító ur azt kérdezte tőle: mennyi hét és nyolcz és ő ott állt a táblánál megzavarodva, szégyenlősen, kicsi reszkető kezében a krétával, melyet úgy szoritott, hogy majd szétmált, nagy kék szeméit bizonytalanul jártatta, mint egy megriadt őzike, a leánytársain, akik balról ültek, és a vigyorgó fiukon, a jobbon. A nagyobbak ezekből éhesen nézték, mert szép volt az Ancsurka, kenderszínű haja leért a kurta szoknya legszélsőig és igazi pántlikával volt befonva, mint a nagy leányoké, a keblén

Beállana az a helyzet, mely az 1898. év elején állott be, amikor az Ausztriával való viszony nem volt rendezve. Ez nem olyan válságos állapot, mert egyoldalúan mégis alkotmányos lesz az állapot, mert Ausztria részéről az ott fennálló alkotmány szerint a status quo fenn fog tartatni.

Az ellenzék helyzete még kedvezőbb lenne, ha az indemnityt áthocsátaná, mert akkor a kiegyezés kérdése körül nagyobb tér nyílna az ellenzéknek a kormány ellen való támadásokra.

Az ellenzék egyik igen előkelő tagja ma e tárgyban így nyilatkozott egyik dolgozó társunk előtt:

— A karácsonyi ünnepek alatt várjuk, hogy valamely oldalról felénk nyújtsák a béke jobbát. Ha komolyan fogják nyújtani, mi elfogadjuk. Legalább én elfogadom, mert bármennyire érzem is azt, hogy az ellenzék küzdelme jogos, a történelem mégis azzal a váddal fog illetni, hogy az ellenzék teremtette ezt a helyzetet, mikor az ország maga mondott le alkotmányáról. Ha el lehet ezt kerülni, én is azt tartom, amit Szilágyi mondott Pozsonyban, ez nem volna kapituláció, hanem hazafias cselekedet, melyhez az egész ország tapsolna. Én például nagyon fenséges pillanatnak tudnám azt elképzelni, ha a képviselőház az utolsó órában fel tudna oda emelkedni, hogy lerázva magáról minden párttekinetet, csak a haza szempontjától vezéreltetve, elhárítana a hazától egy szegyénteljes állapotot. Legyen a pillanatnyi békének ára bármi: Akár megalkudni az elnök személyére nézve, akár biztos garancia a tiszta választások dolgában, én elfogadom.

És ehhez hasonló véleményeket lehet többfelől hallani. Sőt azt is beszélik, hogy ehhez hasonló nézeteket a nemzeti pártnak egyik konferenciáján maga gróf Apponyi Albert is vallott.

Nem lehetetlen tehát, hogy a legválságosabb pillanatokban győzni fog a jobb belátás és erős, biztos kezek ki fogják vezetni az országot ebből a szerencsétlen, ádáz párttusából.

(Politika a karácsony alatt.)

Az ellenzéki képviselők legnagyobb része felhasználja a karácsonyi szüneteket arra, hogy a vidéken agitáljanak. Apponyi Zomborba, Bartha Miklós, Horánszky Nándor, Ivánka Oszkár, Károlyi

István gróf, Hentaller Lajos, Barabás Béla, Pázmándy Dénes, Bartók Lajos stb., Kolozsvárra utaznak holnap, hogy a karácsonyi ünnepek alatt rendezendő népgyűléseken részt vegyenek.

Népgyűlések lesznek: Egerben, Hatvanban, Csongrádon, Cegléden, Karancson, Kassán, Temesvároton, Kalocsán, Balasagyarmaton, Kaposvároton, Szabadkán, Galántán, Szekesfehérvároton és 27-én Tordán, ahova Hentaller és Barabás is leutaznak stb. Kubik Béla hétfőn tartja beszámoló beszédét.

(Werner Gyula nyílt levele.)

A magyar-igeni kerület képviselője, dr. Werner Gyula nyílt levelet intézett a választóihoz, melyben igen érdekesen festi le a helyzetet. Az obstrukcióról szólva, így nyilatkozik:

„Akárhogy igyekezzenek is az ellenzéki pártok szónokai szép és szenvedélyes beszédekkel megtévesztetni a közvéleményt, ma nem az a kérdés, milyenek voltak az 1896-ik évi választások, most az a kérdés s csak az lehet döntő a kormány sorsára nézve: hogy jó-e vagy rossz a kormány politikája?

Ha rossz, viselje érte a felelősséget, viselje el annak minden parlamenti következményét, mert se nem parlamentáris, se nem méltányos, hogy azokat a javaslatokat a Házban más kormány képviselője, hogy olyan kormányt támadjanak érte, akinek azok létrehozatalában semmi része nem volt.

Ha pedig jó a kiegyezés, az alkotmányos élet minden törvénye tiltakozik az ellen, hogy a kisebbség erőszakos fellépése akkor bukasson meg minisztereket, amikor az ország érdekeinek megfelelő, amikor a nemzetre nézve hasznos és idővös javaslatokat akarnak beiktatni Magyarország törvénykönyvébe.

De az obstrukció okául még egyebet is emlegetnek: a kormány a kiegyezés kérdésében megtagad bizonyos felvilágosítást. Hallgat, mint a sir. Az ellenzék ebből úgy sejt, hogy a kormánynak veszedelmes tervai vannak.

Ez megint oly állítás, amelylyel talán lehet hatást elérni a képviselőház vitáiban, de nem a józan közvéleményben. Hogy hová vezet az obstrukció aknamunkája, azt Werner ekkép fejt ki:

Az állam szükségállapotának, a suprema lex vaskényszerének bekövetkezése; a magyar alkotmány hűvelésének megsértése; a törvényes kormányzás aranyfonalának megszakadásának rettenetes kihatása előtt állunk.

Ezért a felelősséget egyedül és kizárólag az obstrukció viseli. Az obstrukció, amelynek, ha

az indemnityt megszavazza, száz más alkalma és módja van a kormány megbuktatására. Az obstrukció, amely ellen állást foglaltak a vármegyék és városok, amelyet mindenki elítél. S én jellemzőnek tartom, hogy oly sok ellenzéki törvényhatóság között egyetlen egy sem akadt, amelyik felírt volna az obstrukció érdekében; egyetlen egy sem akadt, amelyik az obstrukciót erkölcsi vagy politikai támogatásban részesítette volna.

Maga Apponyi Albert, jászberényi választóihoz írt levelében, az indemnityt megtagadásának veszedelméről és kihatásairól így nyilatkozott:

De vajjon számíthatunk-e ilyen eredményre? (T. i. kormánykrízis előidézésére.)

Ki mondja meg nekünk, hogy a korona, egy parlamenti kisebbség ily kísérletével szemben, miképen fogta volna fel alkotmányos kötelességét? Ez a küzdelem a banque-játék lett volna, betétül alkotmányos szabadságunk utolsó maradványával. Hazafiúi lelkiismeretem nem engedte, hogy azt provokáljam, vagy annak kitérését megengedjem. Eszemben volt Deák Ferencz mondása: a hazáért mindent lehet kockáztatni, a hazát semmiért és itt valóban a haza forgott kockán.

Három nyilatkozat.

A „Magyarország” ma közli Kossuth Ferencz, Juszt Gyula és Horánszky Nándor nyilatkozatait a kibontakozásról. Ezek a politikusok a végsőig menő harcz képviselői, de azért nyilatkozataik a béke szempontjából is érdekesek, mert ezekből is kicsillan a kibontakozás után való vágy.

A nyilatkozatok így szólnak:

(Juszt Gyula.)

A kibontakozás egyedüli útja: a rendszerváltozás. Ertem ez alatt, hogy a nemzet akaratának szabadon kell nyilvánulnia. Addig, míg a választások tisztatlansága oly nagy, mint mostan, a parlament nem képezi a nemzet igazi képviselőjét és így nem igaz, hogy a kisebbség a nemzet akaratának megnyilvánulását hiusítja meg, amikor a többség akaratával szembeszáll.

— Nem engedünk, bármit is csinálnak Bánffyék. Azt mondják, hogy akkor jön az abszolutizmus. Hát eddig mi volt? Hulljon le az a maskara és lásson már végre a nemzet tisztán. Harczolunk, míg a mai szisztema személyeivel megdől maga a rendszer is, és akkor nem kell tovább keresni a kibontakozást.

pedig az ingvállon át két kis alma alakja kezdett kiütödni.

— Hát nem tudod?

— Nem tudom. — rebegte halkan, tompán, pedig egyébként csacska volt, mint a szarka.

— Hát mit tudsz, ha ezt se tudod?

S a tanító mérgesen kapott a lénia után.

A gyermek elhalványodott és behunyta a szemeit.

— Jaj, ne, ne!

— Hát megmondod-e, hogy mit tudsz?

— Megtiltotta az édes anyám.

— Az anyád? Miket beszélsz itt nekem, te üszötehen?

— Megparancsolta, hogy meg ne mondjam, mert titok.

— Hogy hét és nyolcz mennyi? Az csak a te ostoba fejedben titok, fiam.

— Nem azt, hanem amit az amerikkus mondott.

Kuprinyi Pál elmosolyodott ezen a szertelen hülyeségen.

(Vége a történetnek.)

Az egyetlen különbség.

Írta: Keszier József.

Bátos Pál egyedül élt a házban, mely őseiről rámaradt. Szép nagy ház volt az, tágas szobákkal, melyeket a terjedelmes kályhák jó melegre fűtöttek télnek idején. Lakószobája valóságos nehéz terem volt. Közepén még ott állt a nagy tölgyfaasztal, mely körül oly sok vendég tudott megférni a régi jó időkben; a belső fal mentén pedig a két nagy szekrény, faragott koronájukkal és vaspántos ajtaikkal. Egészen olyanok voltak még mai nap is, mint Mária Terézia korában, amikor ehhez a falhoz állították őket. A szekrények egyikében tartotta Bátos Pál a ruháját; a másikban fehérneműjét. Volt még egy harmadik kisebb szekrény is a szobában; újabb formájú. Ez könyvtárul szolgált. Tele volt régi könyvekkel, melyeknek szürke papírtáblái között békében aludtak a római klasszikusok Csokonai Vitéz Mihály vig és érzelmes költeményei szomszédságában. A szögletben halkan és lassan kongott a tornyos óra. Nem ütött többé; az órákat csak a hosszú szekrényben aláereszkedő nehéz súlyok tompa zúrogása jelzé. Az asztalnál pedig bőrpárnás karosszékeben ült Bátos

Pál, hosszuszáru pipájából szíva a dohányfüstöt. Kívül rákönykölt az ablak padkájára a sötét éjszaka és nézte a pipázó Bátos Pált, aki viszont nézte a karosszékgyártartó fölött libegő két lángot; hol az egyiket, hol a másikat.

Igy multak a percek és órák.

Bátos Pál szikár alakja alig mozdult egyet-egyet a mély karosszékekben. Száraz arcában a szemek egészen visszavonultak a sűrű szemöldök alá. Csak hosszán alácsüngő bajusza alól gomolygott resten a pipafüst.

Az óra kongásán kívül semmi nesz. A mély csendben ritkán hallatszott a gazda egy-egy mélyebb lélekzete, melyre némelykor a Bizi kutya álmos sóhaja felelt a terem szegletéből, hol Bizi az ő pokróczdarabján szunnyadozott.

Amily komoly volt a ház hangulata, oly komolyak voltak a gondolatok is, melyek Bátos Pál agyában kovályogtak.

Régi dolgokon jártak e gondolatok, régi dolgokon, melyeket mindenki elfelejtett már. Csak Bátos Pál nem.

Az ő lelkében érintetlen volt még a mult idők képe. Oly világosan látott mindent, mintha ma történt volna.

(Kossuth Ferencz.)

A jelen helyzethől az egyedüli kibontakozás az, hogy egy olyan kormány foglalja el a mostaninak helyét, amely biztosítékokat nyújt arra, hogy a többség elveit a törvények tiszteletben tartásával fogja érvényesíteni és hogy a most uralkodó rendszerrel szakítani fog. A választások tisztaságát biztosítja, a közigazgatás pártatlanságát érvényesíti, és az ország jogait megvalósítja úgy, ahogy a fennálló törvények ezt kijelölik.

Az ilyen törvénytisztelő kormányfőval szemben, bár az ellenzék nem szavazhatná meg az indemnitást, de nem hátráltatná meg azt, hogy kellő időben megkaphassa a kormányzás eszközeit; és ha biztosítékot nyerne az iránt, hogy egy kiszabott rövid idő leteltével a vám- és kereskedelmi ügyeket az 1867. XII. törvényeziknek szellemében, tehát az önálló vámterület felállításával fogja véglegesen rendezni; az esetben, ha ez idő alatt a törvény által kijelölt mód szerint a vámszövetség meg nem lenne köthető, nem akadályozná meg a párt, bár ellene szavazna, hogy egy rövid és végleges határidőt az új kormány megnyerhessen. Annál inkább, mert a mostani kormány vétke mulasztása folytán már hiányzik az idő a fennálló törvények értelmében rendezni be a jövő év beálltával a vám- és kereskedelmi ügyeket.

(Horánszky Nándor.)

Mihelyt a kormányzat vezetésében a személyi változások és az ezt követő kötelező kormány-nyilatkozatokban biztosíték nyújtatik az eddigi kormányrendszer megváltoztatására, a kibontakozás lehetősége azonnal előáll és ezután a kibontakozás módszerei is könnyen megtalálhatók.

A miniszterelnök levele.

(A Bánffy-Horánszky-ügy.)

— A békés hangokba, a kibontakozást kereső lágyaságok közé ma, karácsony szent estéjén, egy erőteljes, kemény szó harsant bele. A miniszterelnök szava volt. Olyan érdesen, olyan élesen hangzik, ahogy báró Bánffy Dezső még nem szólott soha. De ez nem is a miniszterelnök politikai nyilatkozata, hanem a megsértett férfinak erőlyes visszatörése akar lenni.

Horánszky Nándor, a nemzeti párt elnöke tegnap a Házban heves támadást intézett a miniszterelnök személye ellen. Egy magánbeszélgetést mondott el, s annak az alapján, a saját elbeszélése alapján, élesen támadta báró Bánffyt. A miniszterelnök a beszéd idején Bécsben volt, ahonnan csak az éjszaka

tért haza. S amily természetes, hogy mi is, más is Horánszky beszédének csak politikai részével foglalkoztunk, ép oly természetes volt, hogy báró Bánffy a személyes részét nem hagyhatta szó nélkül.

A válasz ma jött meg. A miniszterelnök a mai nap folyamán a következő levelet intézte Horánszky Nándorhoz:

Budapest december 24.

Nagyságos ur!

A képviselőháznak folyó évi október hó 8-iki ülésében épen Nagyságoddal szemben jelentettem ki, hogy az ország érdekében elfoglalt álláspontomtól — bár a jogos kritika mindenkinél szabadságában áll — nem térítenek el bármilyen éles megjegyzések, sőt személyes sértetések sem. Ennek az álláspontnak jelzésével tartoztam és tartozom annak a hivatásnak és közjogi állásnak, amelyet ez idő szerint betöltök.

E kijelentés után jogom volt az ellenzéki hajsza személyes küzdelmére rendszerhez tartozónak tekinteni mindazokat a durvaságokat, miket a politikai gyűlölet ellenem szórt. Jogom volt tudomást nem venni a sértésekről, miután azokat a kijelentésem után az ellenzék oly politikai fegyvereivel tekinthettem, amelyekről kijelentésem dacára sem kívánt elállani. Hivatalos állásom tartózkodást parancsolt a tekintetben is, hogy ez eljárás iránt megalkotott meggyőződésemet az ily fegyverrel küzdőkkel szemben nyilvánítsam. Ismételtlen utalás történt erre a Házban is.

Nagyságod a képviselőház tegnapi ülésében ennek az elvi álláspontomnak tudomásával, vagy tán épen ezért, amit ezuttal nem keresek, miniszterelnöki működésem kritikáját hazug alapon és igazolatlan, szándékosan félrevezető czélzattal az én egyéni integritásom jogosulatlan megbélyegzésére fektette.

Tudomására hozom ennél fogva, hogy ez eljárása sem jogos, sem tisztességes, sem férfias nem volt.

Nem volt jogos, mert a közöttünk fenforgott magánérintkezést egyoldalú, önkényes kiszínezéssel használta fel. Nem volt tisztességes, mert a közöttünk lefoly-

tatott tanácskozásokat nem minden részletükben úgy adta elő, amint azok történtek.

Az ezekhez fűzött kritika pedig nem volt férfias sem, mert előre megfontolt, ravasz fondorlatok kiszélesítésével tűzött sértetésekre — az én épen Nagyságoddal szemben tett, levelem elején hivatkozott kijelentésem után — csakis a magát a megtorlástól mentesnek képzelő gyáva ember lehet képes.

Báró Bánffy Dezső.

Ez a levél a képzelhető legnagyobb szenzációt keltette mindenütt. Hatása egyébként a következő közleményben is nyilvánul, melyet a nemzeti párt értesítője utján kaptunk:

„Horánszky Nándor a miniszterelnöknek hozzáintézett sértő leveleért lovagias uton vesz elégtételt és az erre vonatkozó lépések a kellő módon megtétettek s az ügy illetékes módon fog elintéztetést nyerni. Horánszky valószínűleg holnap reggel fogja megbízottait a lovagias eljárás megindítására felhatalmazni, akik azután ez ügyben megbízójukat képviselni fogják.“

KÜLFÖLD.

Egy megoldott konfliktus. Hosszabb idő óta élénken foglalkoztatja a politikai világot az a konfliktus, mely Ausztria és Poroszország között bizonyos kiutasítások miatt támadt. (Hiszen a magyar parlamentben is szó volt róla Kossuth Ferencz interpellációja révén.) E konfliktus miatt sajtókezelő leveleket írtak Vilmos német császár és I. Ferencz József és így folyton újabb tápot nyert az ügy nyilvános megvitatása. Most legújabbán a „Wiener Zeitung“ egy félhivatalos kommunikében jelenti ki a következőket:

Kijelenthetjük, hogy gróf Thun, ismeretes parlamenti nyilatkozatában — amint önként értetődik — a szövetséges német állam kormánya iránt való barátságatlanság tendenciájától ép oly távol állott, amint az interpellációkban említett kiutasítások nem vezethetők vissza Németország valamely szövetségellenes szándékára. A kölcsönösség alkalmazására való utalásnak nem volt más értelme és — amint a külügyi vezetéssel való egyetértésre történt hivatkozás bizonyítja — nem lehetett más tendenciája, mint annak a konstataciója, hogy konkrét esetben a két kormánynak

Látta magát, mint huszonnégy éves ifjú embert, amint a vig jurátus-élet örömei után hazajött atyja házába, nyanebben a rókadombon álló nagy házba, melyet a falu népe kastélynak czimeztetett. Hazajött azzal a szándékkal, hogy nőül veszi a Nyékiek leányát, Lillát, akinek oly szép szőke haja és oly hüségese kék szeme volt. Batos atyja nem egyezett bele a házasságba, mert régi haragosa volt a Nyékieknek, kik megbántották, megkárosították és kikkel harmincz esztendő óta egy szót nem váltott. Hogy lépne ő most azoknak a házába. Kezet fogjon velük, mint jó barát. Nem. Soha.

Pali kijelentette, hogy ő nem házassodik soha, ha le kell mondania Nyéki Lilláról. Az apja erre azt mondta, hogy jól van; és egész vagyonát Pali öcsésére, Bélára testálta. Mert az megházasodik, mondá; annak gyerekei is lesznek, akik föntartják a Batosok nevét a világon.

Mikor az öreg meghalt, Pali elment és megkérte Lilla kezét. Ekkor Lilla szülei ellenzték a házasságot. Azt mondták, hogy nem adhatják lányukat az olyan embernek, kinek semmije sincs.

Pali ekkor pört indított öcsésére, Béla ellen. Követelte részét, amely őt törvény szerint megillette; és biztatta Lillát tovább is. A pör

tíz esztendeig húzódott. Ez idő alatt Lilla, ki már öregebb leány is volt, végül mégis férjhez ment egy tisztántuli távoli rokonához. Mert hát nem vénülhetett meg egészen.

De jó is tette, hogy férjhez ment. Mert közben újra beköszöntött az alkotmányos idő. Béla megválasztatta magát képviselőnek és Pesten élén, eligazította a pört a maga javára, úgy, hogy Palinak anyai jusson nem jutott más, mint a rókadombon álló régi kastély és a száz hold föld, mely a kastélytól a faluig terjedt; meg egy darab erdő és az ennek aljában levő legelő. Hogy tudtak volna megélni ezen családostól!

Ekkor vonult Pali vissza, már mint negyven éven túl lévő ember, ebbe a házba; és élte egyhangu napjait a múlt évek során. Emberek közé nem igen járt. Senkinek örömeiben részt nem vett. Magának pedig nem igen voltak örömei. Az öreg Fáni, a kulcsárné, vitte a háztartását. Ezzel sem igen beszélt. Haragudott rá. Mert Fáni tizenötévi szolgálat után egyszer kijelentette, hogy ő nem akar itt egyedül élni e magányban; hogy elmegy a fiához lakni Farkasházára. Mert ő öreg; és ő látni akarja némelykor az egyetlen fiát, a jegyzőt. Pali, hogy egészen egyedül ne maradjon és hogy új arcot ne lásson maga kö-

rött, kénytelen volt lemenni a faluba, ott az embereket megszólítani, hogy válasszák meg Fáni fiát jegyzőnek. Ami meg is történt. Fáni most minden vasárnap lemegy fiához a faluba, délután, és este hazajön. De Pali még kevesebbet beszél vele, mint azelőtt. Azt mondja, hogy hálátlan; önző, mint a többi.

Az egyetlen lény, melyre Batos Pál némelykor szelidebben nézett, a Bizi kutya volt, az öreg kopó, mely őt magányos sétáin kísérte és vele nagy szobája békéjét megosztotta. A Bizi roppant okos állat volt; megértette gazdája minden mozdulatát, minden tekintetét. Soha sem ellenkezett vele; szót fogadott mindig engedelmesen és csendben viselkedett egész napokon és hosszú téli estéken át. Ha nagyon meguntta magát, Bizi kiment egyedül vadászni; fölzarvarta a csoportban meglapuló foglyokat és kergette határról határra a megriadt nyulakat. Sohasem fogott meg egyet sem. Minek? Tudta, hogy a gazdájának nem kell. Neki sem kellett. Jól volt ő lakva mindig. Nyalánságokra pedig nem vágyódott. A misantrop kutyája volt és megmaradt szerepkörében. Mikor eleget tett a testi mozgás szükségének, hazajött és lefeküdt a szögletben heverő pokróczdarabra és ott mélyeket sóhajtozott; úgy, mint a gaz-

egyenlő jogai vannak. Ha ennek a nyilatkozatnak a szövegét német körökben más-kép és messzebbmenőleg magyarázzák, akkor ez a miniszteri nyilatkozatnak félremagyarázása olyan értelemben, amelyet a miniszterelnök neki semmi-esetre sem tulajdonított. Szintugy teljesen alaptalan és tarthatatlan az a feltevés, hogy a nyilatkozat ilyen valóság félremagyarázására gróf Thunnak politikai érzelme és állásfoglalása adta az ürügyet, mert ő nagyméltósága, amint meghatározottabban kijelenthetjük, hivatalból is, személyesen is ép oly meggyőződött és hűséges híve nemcsak szerződéses viszonyunknak, hanem a két birodalom benső érintkezésének is, mint bármely irányadó tényezője a monarchiának.

A müncheni „Neueste Nachrichten” mai száma viszont ugyanerre az ügyre vonatkozólag a következő, Berlinből származó (ugy látszik, sugalmazott) cikket tartalmazza:

A Vilmos császár és Ferencz József császár- király között folyt levelezés tartalma természetesen alig kerül nyilvánosság elé; de annyi bizonyos, hogy itteni mértékadó körökben azt a nézetet vallják, hogy a gróf Thun „kiutasítási beszéde” által teremtett külügyi helyzet még mind e mai napig nincs tisztázva.

Szerbia ünnepe. A nisi skupstina, mint tudósítónk táviratozza, ma, az Obrenovics-dinasztia visszafogadásának negyvenéves fordulóján, ünnepi ülést tartott. Az ülésen az elnök méltatta az ünnepély fontosságát. Ülés után a király fogadta a képviselőket, akiknek tiszteletére nagy dejeuner volt az udvarnál.

TÁVIRATOK.

A spanyol kormányválság.

Madrid, december 24. Silvela úgy nyilatkozott egy újságíró előtt, hogy Sagastának le kell mondania; Weyler tábornok ellenben azt mondta, hogy Sagastának kell az új kormányt megalakítania.

Madrid, december 24. A legújabb orrosi jelentés szerint Sagasta miniszterelnök betegsége normális lefolyású.

A Dreyfus-pör revíziója.

Páris, december 24. Az „Echo de Paris” fentartja azt az állítását, hogy a titkos iratesomó bizonyos aktáit nem fogják közölni Mornard ügyvéddel.

Páris, december 24. A semmitőszéknek egy küldöttsége hétfőn délután két órakor a belügyminisztériumba megy, hogy Dupuy miniszterelnököt kihallgassa.

A bolgár pénzügyek.

Szófia, december 24. A ma kezdődött általános költségvetési vita során Theodorov pénzügyminiszter kifejtette, hogy az ország gazdasági állapota, dacára a rossz aratásnak, ebben az évben észrevehetőleg javult. A megművelt föld és annak hozadéka évről-évre növekszik, ami abból tűnik ki, hogy az aratás 1898-ban 20%-al többet hozott, mint az utolsó öt évben. A mostani költségvetési év első kilenc hónapjának bevételei, az előirányzatnak megfelelőleg, ötödfél millióval haladtak meg a múlt évi bevételeket és az év mérlege deficit nélkül fog záródni. A pénzügyi bajokat a vasutépítések sokasága és az épülő kikötők költségei okozták. A miniszter azután számszerűleg kimutatja, hogy a 179 milliónyi államadóság nem sok az állam négy milliónyi lakosságához képest és kimutatja, hogy a kölcsön útján szerzett pénzt tényleg olyan vasutak építésére fordította a kormány, amelyek az ország gazdagságát gyarapítani fogják. A miniszter ezután arra utalt, hogy Bulgáriának 1894-ig négyszázhetvenkilenc kilométer hosszú vasuti hálózata volt, holott most ezerekszázhusz kilométernyi hálózattal rendelkezik.

Ezt az eredményt újabb adók behozatala és a kiadási tételek emelése nélkül érték el. Theodorov miniszter végül kijelentette, hogy a jövő évi költségvetésben a bevételek 84,090,000-re, a kiadások pedig 84,030,000-re vannak előirányozva.

Ezután még több szónok beszélt, mire a szobranje a költségvetést elfogadta.

A szultán ajándékai.

Konstantinápoly, december 24. A szultán a német császárnének hátsólovát, Viktoria Lujza hercegnőnek pedig ponny-fogatot, a hozzá tartozó kocsiával, ajándékozott.

A kínai vasut.

Páris, december 24. A szenátus elfogadta az indó-kínai vasut építéséhez szükséges 200 millió franknyi kölcsönről szóló törvényjavaslatot.

A karlisták üldözése.

Madrid, december 24. A Sagasta-kormány vasmarokkal szorongatja a karlisták torkát s valóra ragasztja a pretendens híveire. Ahol csak éri őket, minden mód jó neki, hogy ártalmatlanná

tegye s eddig is harmincz karlista kaszinót és kört oszlattak már föl a bask tartományokban. Most még nagyobb energiával vadásznak a karlistákra. Tegnap kilencz hajdani karlista tisztet, akik egyenruhájukat javítás végett egy szabóhoz adták, kizárólag csak ezért letartóztattak.

A hóban rekedt katonák.

Cettinje, december 24. Miután a hóföreg tegnap délután elállt, a Lára völgyében megletett katonák sok fáradság és viszontagság után ma reggel Podgoriczába érkeztek, ahol a lakosság nagy lelkesedéssel fogadta őket.

Menelik országából.

Róma, december 24. A Stefani-ügynökségnek jelentik Masszauból: Ide érkezett jelentések szerint Rász Makonnen ajánlatot tett Rász Mangasának a békétárgyalások megindítására. Rász Mangasa látván, hogy hadereje gyöngye, e hó 16-án visszahívtá az elővédet, amely már Amba Alagiig nyomult előre és 1000 emberrel Adigrat felé indult. Ugyanakkor követeket küldött a négushoz, hogy bocsánatot kérjenek az ő nevében. Azt hiszik, hogy Rász Makonnen már Makaléba érkezett. Híre jár, hogy Agamében Sebat és Agosztafari hívei harcban állnak egymással.

Influenza New-Yorkban.

New-York, december 24. Az influenza itt járványszerűen ütött ki s rettentő pusztítást vitt véghez. Tegnapelőtt harminczöt ember halt meg influenzában. Mindenféle óvintézkedést megtettek, az iskolákat becsukták, az utcákat folyton tisztogatják.

HIREK.

A király karácsonya.

Tíz esztendeje már, hogy a királyi család utóljára ült együtt karácsony estéjén. Régen, nagyon régen volt az. Milyen sok minden történt már azóta! Megrázó családi tragédiák hosszú sorozatát élte át a felséges férj és apa, tragédiákat, amelyek mindegyike elég ahhoz, hogy egy közsorsu embert földre sújtson. Tíz esztendő óta nem volt boldog karácsonya a királynak. Tíz esztendő óta ébrednek föl kínos emlékek a szívében, mikor a karácsonyfa lángjait kigyulni látja. És ezek az emlékek ugyszólván évről-évre szaporodtak. Az egyetlen

dája, aki séta után szintén hazajött, leült a karosszékre és szintén sóhajtozott.

Ezt a kutyát Batos Pál nagyon kedvelte; meg-megsimogatta; nyakát meg-megveregette; sőt némelykor még beszélgetett is vele. Nem sokat. Néhány szót: „No, Bizi, fázol? Feküdj le!” — „Szép idő van, Bizi. Jerünk sétálni!” És Bizi megértette gazdája szavát. Lefeküdt. Sétára indult. Ahogy kívánták tőle.

A kutyán kívül volt Batos Pálnak még egy pajtása is: Merő József, ki vele együtt jogászokodott Pesten, régen, hajdanában; most pedig ott gazdálkodott a szomszédban bérlett hatszáz holdon. Ez a Merő József némelykor meglátogatta Batos; ott is bált a kastélyban, ha muszáj volt. De ritkán jött. És amikor jött, sohasem kérdezte tőle Batos, hogy hol maradt oly sokáig. Minek kérdezte volna? Meg tudott ő élni egyedül is. Pipázott. Ugy, mint ma este. És nézett a gyertyalángba.

Amint a gazda úgy nézett, a Bizi hirtelen fölkapta fejét és egyet vakkantott. Nem nagyon hangosan. Csak amugy magában. Az ugatás monológja volt ez. De a kutya fülét hegyezte és mintegy a távolba figyelt. Azon perczen lódobogás hallatszott és egy koei fordult be az udvarba.

Batos nem mozdult. Az ajtóra nézett,

mely nemsokára föltárlt. Belépett rajta Merő József.

Merő József alacsony, köpczös ember volt, széles vállu, nagy fejű. Mindene rövid volt: a nyaka, a szakállja, a lábszárai, meg a lélegzete is. Rövid léptekkel közeledett az asztalhoz, nehézkesen, lassan. Leült egy székre. Csak aztán mondta, hogy:

— Jó estét!

— Adjon Isten! Eljöttél? — kérde Batos.

— El.

— Hozzám?

— Hozzád is.

— Hát még mi járásban vagy erre?

— Az éjféli misére jöttem be a pusztáról.

— Az éjféli misére? Hát karácsony estéje van most?

— Az.

Hosszu csönd.

Batos pipál. Merő pedig hangos hörgéssel egy szivart keres ki kabátja zsebéből, és rágyújt.

— Még mindig szivarozol? — kérde Batos.

— Még mindig.

— Aztán jó az a szivar.

— Jó.

Újabb hosszú csönd, melyet később a

vendég szokatlan jelensége által megzavart kutya halk szünyögése szakít meg.

— Hallgass, Bizi! — szól Batos a szobasarkok felé.

— Még mindig szereted ezt a kutyát? — kérde Merő.

— Még mindig.

— Aztán miért nem üttedet már agyon? Batos szótlanul néz pajtására, ki e tekintetet kérdésnek véve, folytatja;

— No igen. Mert olyan vén már, hogy terhére van az élet.

— Hát az embert agyonütik, mikor terhére van az élet? — kérde Batos.

— Az embert nem — felel Merő — de kutya nem ember.

— Ki tudja, — mond Batos — csak az ember nem dicsekedhetik azzal, hogy kutya. A kutya a külön. Először nincs zsebe. Ez már nagy fölény. Aztán pedig nem ad semmit a királyi táblára, ami erényszámba mehet. De nem is szerelmes. Csak augusztusban egy hétig. És rövid szerelmével nem él vissza annyira, hogy megházasodjék.

— Ugyan ne beszélj ilyen bolondot! Hát te nem voltál szerelmes?

— Voltam.

— Hát miért voltál?

fűt régi hű emberek követték a sirba, aztán a testvér és a felséges hitves. Mind olyan halottak, akiket akkor sem felejtethetne el a király, ha száz élete volna.

Mária Valéria főhercegnő gyermekkorában egymásután nyolcz karácsonyt ünnepelt a királyi pár Gödöllőn, 1884. óta azonban mindig Bécsben gyűlekeznek össze ezen a szent estén.

A király karácsonya mindenkor egyszerű volt. Egyszerűbb, mint sok polgári családé. Már délután öt órakor meggyújtották a karácsonyfa mécseseit a királyné szalonjában. Aztán behívták a gyermekeket a szalonba, ahol felséges szülei megmutatták nekik az ajándékokat.

A karácsonyfa bemutatása után diner következett, amelyen a királyi család tagjain kívül senki sem vett részt.

A karácsony kettős ünnepe volt a királyi családnak: ekkor ünnepelték a felséges asszony születése napját is. Az 1888-ik esztendőben hármás ünnep volt: ekkor jegyezte el Salvator Ferencz főherceg a király legfiatalabb leányát a karácsonyfa alatt. Az volt a boldog karácsony! Hogy ragyogott a felséges család arca az örömtől! Ugy látszott, mintha az Isten minden áldását rá akarná árasztani, amivel embereket boldoggá tehet. Ünnepi hangulattal telt el a szoba levegője és a vidám gyermekek ezüstcsengésű nevetésével. A trónörökspár leánya, Erzsébet, öt esztendő volt. Akkor érezte csak először a karácsony örömeit. Az ő nevetése volt a leghangosabb, az ő kedve a legszelesebb. A királyi nagypapa nagyboldogan nézte a kis főhercegnő pajkosságait s mikor visszavitték a szobájába a szalonból, a király nevetve húzta vissza:

— Válassz magadnak még valamit a karácsonyfáról!

A kis főhercegnő erre a felszólításra egy pillanat alatt végigterült a szőnyegen (fehér selyemruha volt rajta) s a karácsonyfa legaljáról leaggatott egy papírmachéból való arányozott — disznót.

— Szabad ezt? — kérdezte a királytól.

A király azonban nem felelt neki, mert

ugy nevetett erre a jelenetre a királynéval s a többi jelenlevőkkel együtt, hogy nem is hallotta a kis főhercegnő kérdését. Erzsébet nem ismételte meg a kérdését, hanem a karjára vette a disznót és nagybúszkén elvitte. Hangos kacagás hallatszott ki a szalonból, mikor az ajtó kinyílt. Azóta még nem nevettek abban a szobában.

Egy esztendővel később már csak gyászt és sirást láttak és hallottak a királyné szobáinak falai. A vidámság, a gondtalan jókedv eltűntek örökre, ki sejtette volna ezt azon a boldog karácsonyestén? . . .

Azóta nem ünnepelték meg a Burghan karácsonyt. A királynénak mindig fájt, ha erre az estére emlékezett és nem is tartotta meg többé a Megváltó születésének ünnepét.

Lapunk mai száma 48 oldal.

Az „Országos Hirlap” mai száma két tizenhat oldalas melléklettel van megtöltve. A főlapon Mikszáth Kálmán és Keszler József tárczáját találják olvasóink.

Az első melléklet tartalma a következő: „A nagyanyám vétké” Papp Danieltől; „Karácsony Tiszáéknál” d'Artagnantól; „Színész” Csehov Antaltól; „A magány szelleme” (költemény) Vrblicky Jaroslavlól; „A fehér holló” Zsoldos Lászlótól; „A Balaton téli munkája” Kompolthy Tivadartól; „Bucás cipők” Lovász Jánostól; és „Régi bűn” Potapenko Nikolajevics J.-tól.

A második mellékletben: A közönséghez; „A spekuláns tragédiája” Balla Vilmosától; Üzleti hetiszemle; Ingatlanok forgalma; Mindenhéle és „Szeretlem” nélkül (regény).

Az „Országos Hirlap” legközelebbi száma a karácsonyi ünnepek miatt később reggel jelenik meg.

— Thun grófné meghalt. Thun Anna grófné, az osztrák miniszterelnök felesége, ma hajnalban négy órakor csaknem husz óráig tartó agonia után Bécsben meghalt. A grófné halála mély részvétet keltett az udvar körében és az egész városban. Az uralkodóház tagjai közül többen állandóan tudakozódtak állapota felől, s most is, hogy meghalt, a Bécsben időző főhercegek és főhercegnők személyesen fejezték ki részvételüket a legutott férj iránt. Stefánia főhercegnő, aki ez idő szerint Miramareban van, táviratilag fe-

jezte ki részvétét. Thun grófné született Schwarzenberg hercegnő volt. 1854-ben májusban született és husz éves korában ment nőül Prágában Thun grófhoz. A grófné csillagkeresztes palotahölgy volt. A temetés hét-főn, 26-án lesz. A holttestet Tetschenben, a Thun-család sirboltjában helyezik örök nyugalomra.

— Miczkiewic Adám emléke. Miczkiewicz Adámnak, a lengyelek nemzeti költőjének szobrát ma, születésének százados évfordulóján leplezték le Varsóban. A leleplezést nem tarthatták meg olyan ünnepélyesen, ahogyan akarták s ahogyan méltó lett volna a költőhöz. Az orosz kormány mindent elkövetett, hogy minél nyomottabb legyen az ünnepély hangulata. Azzal kezdődött a lengyelek sérelme, hogy külföldön tartózkodó honfitársaik koszorúit nem engedték az országba behozni, csak nagy kerülő uton sikerült a határon át-csempészní. Azután figyelmeztették a lengyeleket, hogy minden zajosabb tüntetést katonasággal fognak leverni. A szobor talapatához tett koszorúk közül többet elkoboztak, — mert állítólag — oroszellenes a fölírásuk. A lengyeleket végtelenül elkeserítette ez a megokolatlan támadás, mert Miczkiewiczet valóságos imádják. A szobor költségeit, kétszázhatvan ezer rubelt, ötven nap alatt gyűjtötték össze.

— A második baleset. Báró Bánffy Dezso miniszterelnök ma reggel Bécsből visszaérkezett. A visszautazásra nem használhatta a saját kocsiját, mert az tegnap délben a bécsi pályaudvaron egy mozdonyval összeütközött és annyira megrongálódott, hogy kijáratát végett műhelybe kellett vinni. A miniszterelnök számára az osztrák államvasutársaság küldönczött egy szalonkocsit a visszautazásra. A miniszterelnök vonatát tehát két baleset is érte. Az egyik odafelé, amikor a vonata elszakadt, a másik meg a bécsi pályaudvaron. Az ellenzék siet majd rámondani: rossz ómen.

— Erzsébeték. Az egész országban vizsgálóra talált a földművelésügyi miniszternek az a fölhívása, melyben arra szólította fel a közönséget és magánosokat, hogy Erzsébet királyasszony emlékére fákat, facseportokat ültessenek. Már eddig is számosan jelentették be, hogy a földművelésügyi miniszter fölhívásának eleget tesznek és Erzsébet királyasszony emléket megörökítik. Mágások, földbírtokosok, községek csatlakoztak ehhez az akcióhoz. A legnagyobb szabású emléket eddig Selmeczbánya és Béalbánya városok tervezik egy hatvenkét holdas „Erzsébet-sétátér létesítésével.

összevegyitvén hangja ezüstjét a holdvilág sugaraival.

Bizi pedig nézett be a templomba. Néhány percig. Egyszer-egyszer nagyot rántott magán, mintha be akarna ugrani. De lábai nem mozdultak. Aztán hátranézett a kastélyra, megfordult és lehorgaszott fejjel jött serényen kullogva haza.

Bátos és Merő még mindig hallgatag nézte a jelenetet.

Végre Merő megszólal és sziszegve, mint az emphisematicus ember hosszú hallgatás után szokott, mondá:

— A kutya pedig nem megy a templomba.

Bátos összeráncolta szemöldeit és kellenül, durczásan mormogá:

— No, hát . . . ez az egyetlen különbség közte és az emberek között.

A két pajtás visszatért az asztalhoz. Leültek, Bátos újra megtöltötte pipáját. Merő pedig új szivar után kotorászott kabátja zsebében.

A kövér optimista mosolygott. A sovány pessimista komor tekintettel nézett maga elé és végül duzzogva megszólalt:

— Különben . . . minek menne az oda? . . . Nincs annak büne.

— Mert én is kutya vagyok.

— No látod, hogy az ember azzal dicsekszik, hogy kutya.

— Hiszen ha az téged kielégít, hogy az ember olyan, mint a kutya, akkor én azt meg is engedem. De megesküszöm rá, hogy nem különb a kutyanál. Egészen egyforma vele.

Bizi, aki a pokróczon gombolyagba csavarodva, végighallgatta e párbeszédet, e perczben hirtelen felállt, és szűkülve, farkcsóválva közeledett az ajtóhoz.

Bátos fölkelte ültéből, kibocsátotta a kutyát, aztán az ablakhoz állt és kinézett az éjjeli tájképre. Merő is fölkelte az asztaltól és pajtása mellé állt az ablakhoz.

Mindketten némán néztek ki az éjszakába.

A kastély kapujától egyenes ut vágott a domb aljában elterülő falun keresztül a templomhoz, mely szintén magasabb pontra volt építve. A hold fölkelte, csöndesen uszott tova az égen s csillagok nagy raja között és végig híná a falut és az utat álmatag sugaraival. Az ut közepén barna wickler-jébe burkolózva ment az öreg Fáni az éjjeli misére. Csizmája nagyokat kopogott az ut fagyos göröngyein; előrehajolt fejére és görnyedt hátára ezüst foltokat rakott a holdvilág; egyik oldalán

sötét rövid árnyéka, a másikon pedig Bizi kísérté a falu irányába. Az okos Bizi nesztét vette, hogy a kulcsárné elkészül hazulról. Azért keredzkedett ki. És kapva az éjjeli sétán, vigan ugrándozott az öreg asszony mellett. Hol előre szaladt harmincz lépésnyire, hol ismét visszasietett hozzá; megkerülte jobbról-balról; és ismét előre szaladt.

Bátos és Merő szótlan nézte a jelenetet az ablakból.

Az asszony csak ment az úton a kutyával együtt. Végre fölért a templomhoz. Belépett a nyílt előcsarnokba, keresztet vetett magára, és eltűnt a templomban.

A kutya megállt a templom előtt és utána nézett.

Mert a kutya mindenüvé bemegy, csak a templomba nem. Hogy mi tartja vissza, azt a bölcsék még nem tudták kitalálni. De a világ léte óta beigazolt tapasztalat, hogy a kutya nem megy be a templomba.

Bizi pedig, mint okos kutya, ezt tudta; és amint az öreg Fáni belépett, ő megállt, mintha gyökeret vertek volna lábai, és mereven nézett utána.

A templom belseje tele volt fényvel és zenével; ablakai mintha meglettek volna aranyozva; fölötté, a toronyban, szólott a harang,

— Szilágyi Dezső „balesete”. Ma este a fővárosban az a hír terjedt el, hogy Szilágyi Dezsőt, a képviselőház volt elnökét valami baleset érte. Hogy miféle baleset, azt senki sem tudta határozottan; állítólag a lábát fűzta a földbe. A baleset híre azonban szerencsére nem így volt. Szilágyi Dezsőt semmi baj sem érte és este egészségesen, jó kedvűen tért haza harminczad-utczai lakására.

— Hárommillió adomány. Lord Iveagh, egy dublini sörfőző, a Jenner-féle bakteriologiai intézetnek, valamint a dublini egészségi állapotok javítására negyedmillió font sterlinget adományozott. A nagylelkű főúr, aki így egyszerre 3 millió forintot ad közszélokra, előkelő polgárcsaládból származik. A nagyszülei még sörfőzők voltak. Lord Iveagh, aki most ötvenéves, egyszer már adott negyedmillió font sterlinget a munkásházak berendezésére. A Jenner-intézetet, amelynek most hasonló nagy összeget adott, Jenner, a himmlőoltás felfedezője alapította. Az intézet a bakteriologiai tanulmányokat czélozza és így elképzelhető, hogy a hárommillió adomány milyen nagybecsű ajándék az egész emberiségnek.

— Karácsonyi fenyőfák. A jótékonyág, az emberszeretet számos fákban gyujtotta meg ma este az apró viaszgyertyákat. Az árvaházakban meg más hasonló intézetekben is örvendek azok a Megváltó születésének, akiket a sors megfosztott más nagyon sok örömtől. Karácsonyfát állított a jótékonyág a magyar gazdasszonyok országos egyesületének árvaházában, ahol gróf Pálffy-Daum Lipótné, özvegy Damjanich Jánosné, Hollán Ernőné, Mocsáry Béláné, Szokolay Kornélné voltak jelen az árvagyermekek ünnepén. Diszes karácsonyfa állott az Erzsébet-leányárvaházban is. Három karácsonyfát gyujtottak a protestáns országos árvaházban. Délelőtt volt a karácsonyfa-ünnepély a magyarországi tanítók árvaházában. A Stefánia szegénygyermek-kórházban is jutott a kis betegeknek egy kiváltságos fenyőfa. A szamaritanus-egyesület a kórházi betegek karácsonyáról gondoskodott. Karácsonyfa-ünnep volt a Fehér-kereszt-egyesület intézetében is. A Ranolder-intézetben, valamint a József-füárvaházban is fenyők hirdették a szeretet ünnepét.

— A Kisfaludy-társaság új tagjai. A Kisfaludy-társaságban hat tagsági hely vár betöltésre. Mint halljuk, a tagok nagyobb része között kompromisszum jött létre, amely szerint a megüresedett helyekre a következőket választják meg: Bánóczy Józsefet, Alexander Bernátot, Berzeviczy Albertet, Szabolcska Mihályt, Benedek Elekét és Pekár Gyulát. Többen azonban Ambrus Zoltánt és Bródy Sándort kívánják jelölni, föltéve, hogy ezek reflexálnak a jelöltségre.

— Agyongázott negyvennyolczas honvéd. Nagyon öreg volt már Bihari István, volt negyvennyolczas honvéd; hetvennyolcz esztendő nyomta a vállát. A szeme meggyöngült, a hallása is elvesztette élességét és így történt, hogy amikor ma este hét órakor a Soroksárféle haladó helyi érdekű vasut sinein haladt, nem vette észre, hogy mögötte veszedelmes gyorsasággal rohan feléje a halált hozó gőzmasina. A mozdony elütötte és összetörte a szegény öreg roskadozó testét. Föl se kelt többet, azonnal meghalt. Holttestét a helyszíni szemle után a törvényszéki orvostani intézetbe szállították. Bihari István öregsége napjait a honvédek menedékházában töltötte.

— A munkátlan munkások gyűlése. A budapesti szociáldemokrata pártvezetőség kiszámitotta, hogy jelenleg körülbelül öt-hatezer munkás van foglalkozás nélkül a fővárosban. A pártvezetőség ezeket az embereket gyűlésre hívta meg, hogy megvitassák a munkátlanság okait és — szervezkedjenek. A gyűlés ma délután meg is volt egy vig-utczai vendéglőben, az öt-hatezer munkátlan közül azonban csak vagy négyezeran jelentek meg. (A többiek nyilván nem értek rá.) Az első pontról, a munkahiány okairól Bokányi Dezső, a szociálisták ismert szónoka beszélt. Párhuzamot vont a gazdagok és szegények karácsonya közt.

„Vannak emberek, ugymond, akik fenyves falotokban, ételekben és italokban bővelkedve ünneplik Jézus születését és vannak kiszámit-

nyoit és nyomorba taszított munkások, akik éhezve és rongyosan ünneplik a Megváltó születésnapját. Az előbbieknél lehetővé tette a társadalom, hogy minden földi jóban részesülhessenek, az utóbbiaknak meg koldusbotot adott a társadalom a kezükbe.”

Ezekhez hozzátehetjük: vannak emberek, akik igyekeznek, hogy megszerezzék azt, amijük hiányzik és vannak olyanok is, akik azt is eljárszák és eliszszák, amijük van. Vannak emberek, akik beérik azzal, amit megkeresnek és vannak olyanok is, akiknek az fáj, hogy más többet keres. Vannak emberek, akik azon vannak, hogy békeségben megélhessenek és vannak olyanok is, akiknek egyetlen vágyuk, hogy békéltetést teremtsenek. Vannak olyanok, akik nem dolgoznak hiába és vannak olyanok is, akiknek semmi sem sikerül. Ez is igaz; és végül vannak olyanok is, akik egyáltalán nem dolgoznak. — Kétségtelen dolog, hogy a munkátlanság és elzüllöttség vagy husz százaléka nem a maga hibájából jut oda, ahol pályáját bevégzi. — Végre is, nincs mindenkinek elegendő szerencséje. De ne tekintsek ezt kizárólagosan a maguk bajának a munkások. A középosztálynak legalább annyi baja van, mint nekik, s azért nem panaszkodik eltipratásról és kiszípoloztatásról. Erről csak üldözési mániában szenvedő és demagóg beszélhet. A szociálista szónok megjósolja, hogy a társadalmi ellentétekből forradalom fog kifejlődni s a társadalmi rend átalakul. Talán igazá van. Az azonban bizonyos, hogy ezt a reformot nem azok a szociálisták fogják megcsinálni, akiknek a szociálistizmusról fogalmuk sincs, s akik az egészben csupán munkáskérdést látnak.

— József nádor szobra. Az alicuthi főhercegi kápolnának egyik legszebb díszje József nádor térdeplő szobra, amelyet Zala György mintázott. József főherceg most megrendelte a szobornak márványból faragott mását, amelyet a nádorcsalád sirboltjában, a budai királyi palota Szent Zsigmond-kápolnájában helyeznek el.

— A királyi palota berendezése Párisban. Az új budai királyi palota berendezése még fejlődésnek is luxuriózus lesz. Szobrok, képek és olyan műtárgyak fogják a termeit ékesíteni, igazi műrekek, a melyeket ritkán van alkalmuk magyar műiparosoknak készíteni. A palota berendezői ezeket a tárgyakat kiakarják állítani a párisi világiállításon. Lukács Béla kormánybiztos fölkéri, hogy az erre való engedélyt eszközölje ki a királyi főudvarmesteri hivatalnál.

— Gróf Zichy Jenő az Iparoskörben. Az Iparoskör december 27-én gróf Zichy Jenő tiszteletére fényes estélyt rendez. Az estély iránt igen nagy az érdeklődés, különösen azért, mert a gróf megígérte, hogy nagy utazásának élményeiből el fog beszélni egyetmást.

— Tél ruha. A ferenczvárosi jótékony nőegyesület ma délután kétszázötvenhat gyermeket ruházott fel. A költségeket Tolnay Lajosné, Vajda Károlyné, Weisz Bertholdné, Tompa Antalné, Hindy Kálmánné, Virava Józsefné, Csiky Kálmánné, Hecht Ernőné gyűjtötte össze.

— Olcsó villamos-jegyek. A budapesti villamos városi vasut részvénytársaság 1899. január 1-től mérsékelt áru jegy-füzeteket hoz forgalomba. Husz darab tizkrajczáros menetjegyet tartalmazó füzét egy forint nyolczvan krajczárért, husz darab nyolczkrajczáros menetjegyet tartalmazó füzet pedig egy forint negyven krajczárért lesz kapható. A Baross-utczai, a király-utczai, a népliget és a dnnaparti vasutra végül husz darab hatkrajczáros menetjegyet egyforintos füzetekben fognak kiadni. A városi villamos vasutakra egyébként éves és időleges bérletjegyek is válthatók, melyek korlátlan számú menetekre jogosítanak.

— Hajléktalan kép. Lovag Kobierski Gyula osztrák festő néhány évvel ezelőtt lefestette báró Fejérváry honvédelmi minisztert a honvédség többi megalapítóival egyetemben. Ez a kép rengeteg nagy méretheben készült és olyan rossz volt, amilyent csak egy lovag festhet. A magyar festők dohogtak is, hogy ezt a határozottan magyar képet egy kis-

kaliberű osztrák emberrel csináltatták, de már késő volt. A kép a miniszterium megrendelésére készült s a hibát nem lehetett kikorrigálni. Kobierski most egy másik képet festett „A császár és a tábornok” czimmel. Ennek a főalakja maga az uralkodó, körülötte pedig a közös hadsereg tábornokai. Ez a kép is rengeteg nagy, mert Kobierski csak ilyeneket csinál. Ahogy elkészült művével, kiállította a bécsi múkiállításon és ötvenezer forintba szabta meg az árát. Jöttek, jöttek az emberek, megnézték a nagy vásznat több-kevesebb figyelemmel, (a katonák ingyen), de vevő csak nem akadt. Ha a tárlat bezárásáig nem akad meg rajta egy gazdag lökereskedő szeme, akkor bizony hajlék nélkül marad. Az egész dologban az a különös, ami egyébként ránk, magyarokra, nem nagyon bizelgő, hogy az osztrák festőre Bécsben nem biznak komoly munkát és Budapesten igen.

— Gyilkosság uzsora miatt. Mint békéscsabai tudósítónk táviratozza: Vésztő községben Cirják István gazda háromszor rálőtt Rosenberg Márton ottani kereskedőre. Cirjákat az vitte a gyilkosságra, hogy Rosenbergtől 48 forintot kapott kölcsön és ez száz forintot követelt vissza. Rosenberg, aki súlyosan megsebesült, hat társával együtt, kik valamennyien vésztői kereskedők, gabona-uzsora miatt is vád alá van helyezve.

— A „néma” rab. Említettük, hogy Gottfried Béla nevű csavargó a nyolczadik kerületi kaptányság fogházából megszökött. A rendőrség pár nap mulva kézrekerítette a szökevényt, aki többször büntetett, rovott multu ember, noha még csak huszonegy éves. Gottfried a leghíresebb betörők közé tartozik. Példátlannul makacs s bármint beszélnek bozzá, nem felel, — némának tettei magát. A mellett a börtönben mindenféle csínyeket követ el. Tegnap többek között leszedte a börtön ablakának ráámját s azzal befűtött, ma reggel pedig öngyilkosságon törte a fejét. Ugyanis felakasztotta magát a fogház ablakára, de még idejében észrevették s megszabadították kellemetlen helyzetéből. Amikor megkérdezték tőle, hogy miért akart öngyilkossá lenni, örülltséget színlelt, s azt felelte, hogy az Andrassy-uton elloptak tőle egy millió koronát. A rendőrség most szigorubb őrizet alá vette a megrögzött gonosztevőt.

— Az Engel-féle borok hamisak. A budapesti borvizsgáló-bizottság a földmívelési miniszteriumban a napokban tárgyalta a pécsi Engel-féle borok vegyelemzési adatait. Egyhangulag abban állapodott meg a bizottság, hogy az „Engel József fia” pécsi borkereskedő cég az idén kétannyi törkölybort készített, mint amennyit a saját termésű törkölyéből a törvényben megengedett módon készítenie szabad lett volna és a pécsi pinczében talált 1792, a budafoki és a kistényeni pinczében talált 740, végül a köztisztviselők szövetkezetének szállított 51 hektoliter bort pedig gliczerin és víz felhasználásával készített mesterséges borknak nyilvánította.

Polónyi Géza tegnap a képviselőházban interpelláció tárgyává tette az Engel-féle mesterséges borok ügyét és nem a leghizelgőbb kifejezésekkel aposztrofálta báró Splényi Ödön rendőrtanácsosnak a vizgálatban való szereplését. Báró Splényi erre ma egy nyilatkozattal felel, amely Polónyit a legsúlyosabb vádakkal illeti, olyan éles hangon és erős kifejezésekkel, hogy azt újságban jóformán kinyomatni se lehet.

— Jurista-bál. Az elite-bálok sorát, mint minden évben, az idén is a jurista-bál nyitja meg. A bál az udvari középgyász leteltével, január 21-én lesz a Vigadó összes termeiben. A bálbizottság a Nemzeti Szállóban már megnyitotta irodáját és az érdeklődés után itélve ez a jurista-bál is méltó lesz az előbbiekhöz.

— Forgó ujság. A Kossuth Lajos-utczában pár nap óta nagy népcsofódulat van, mely néha oly mérvet ölt, hogy a különben is élénk forgalmú utczán megakasztja a szabad közlekedést. — Nagy csoportok bámulják az „Ujságírói sorajáték” kezelésének egy kirakatát, mely valóban meg is érdemli a figyelmet. Egy feltűnő izléssel kiállított hat oldalú oszlopon tízenkét budapesti napi lap czime alatt olvashatók az illető lapokhoz érkezett legújabb távirati tudósítások, melyek

öránként változnak. Az oszlopot egy leleményes gépezet folytonos forgó mozgásban tartja, úgy hogy az oszlop valóságos forgó ujság. Persze a kirakat nézői az alkalmat felhasználják arra, hogy azonnal ott helyben újságírói sorsjegyet vásároljanak, mint hogy az első húzás már január negyedkén megtörténik. Egy ötven krajczáros sorsjeggyel, mely mind a hat húzásra érvényes, egy százezer koronás főnyereményt és öt huszezer koronás nyereményt is lehet csinálni.

— Valóságos kincs került a közelmúlt napokban forgalomba. Amint értesülünk, Schwabach Zs. G. bornyagykereskedő, császári és királyi udvari szállító Pécsről megvette dr. Császka György kalocsai érseknek összes szamorodni és tokaji borait, melyek a híres liszka-tolecsai boridék 1879—1888. évi terméseiből származnak. E ritka és értékes borok egy részét képezik annak a csekély mennyiségnek, mely a Hegyalja elpusztítása előtti időkből még fennmaradtak. Megnyugvással vesszük tudomásul, hogy ezen kiváló borokat az említett jóhírnévű és megbízható bornyagykereskedő hozza forgalomba, ki a tokaji borok jól megérdemelt és világra szóló hírnevét bizonyára továbbra is fentartja.

(†) Orosz ajánlat. Erdemes a felemlítésre, hogy egy moszkvai tekintélyes társaság a napokban ajánlatot tett a magyar körképtársaságnak arra, hogy a „Hódoló diszfelvonulás” körképét Oroszország nagyobb városaiban kiállíthassa. Ha a folyamatban lévő tárgyalások megállapodásra vezetnek, az orosz közönség nemcsak hazánk megismertetésére és festőművészetének ezen kimagasló alkotását fogja megismerhetni, hanem meggyőződést szerezhet arról a mesészerű fénypompáról is, melyet a bandérium tagjai az alkalommal kifejtettek, és a melyet a festményen megörökíteni, az alkotó festőművészeknek teljesen sikerült.

(†) A kávé-pörkölés új módja. A jó kávé fontos gondja minden háziasszonynak, mert a kávé jócskán után szokás megítélni magát az egész háztartást. Nemrég megírtuk volt, hogy milyen fontos elemi és élvezeti cikk a kávé s kifejtettük azt is, hogy a pörkölésben rejlik legfőbb oka annak, ha a kávé rossz. Sajnos, hogy otthon nem igen tudnak kávé pörkölni, de még az úgynevezett kávé-pörköldék sem tudják a módját annak, hogyan óvják meg pörkölés közben a kávé erejét és zamatait. Most Jánosy O. M. helybeli kávépörkölt és fűszerkereskedő (IX. Liliom-utca 33.) talált fel egy módot a kávé olyatán pörkölésére, hogy az nemcsak jó ízű, erejét és zamatait tartja meg, hanem hosszú időre conserválódik. Tekintve, hogy a kávé mily fontos fogyasztási cikk, kétségtelen, hogy a találmány igen hasznos.

(†) „Magyar Vendéglős és Kávé-ipar” czímen dr. Solti Ödön, F. Kiss Lajos és Barta Béla havonként háromszor megjelenő ipari szaklapot indítottak a vendéglős és kávéipar érdekeinek előmozdítására. Az életnek szellemi, hazafias irányú és sikerült rajzokkal díszített lap úgy külfelakja, mint beltartalma folytán csakhamar nagy elterjedésre fog számíthatni az érdeklő szakkörökben. A lap minden hó 1-én, 10-én és 20-án fog megjelenni. Előfizetési díja egy évre hat forint, félre három forint. A kiadóhivatal Váci-utca 61. szán alatt van. Ide küldendők az előfizetési díjak is.

(†) Keleti utazás. A Propper N. János kereskedelmi akadémiai igazgató vezetés alatt következő tavaszon a Szent-földre és Egyiptomba rendezendő körutazás előkészítő munkálatai már megtörténtek. A főváros és a vidék számos előkelősége s a művelt magyar társadalom sok kiválósága, valamint több nagytekinélyű egyesület már bejelentette csatlakozását. Az utazás minden egyes pontján a hatóságok, egyesületek megtesznek mindent a magyar utatársaság tagjainak kényelme és biztonsága érdekében. Alexandriában a Hotel Abbas, Kairóban a Grand New Hotel, Jeruzsálemben a Howard, Velencében a Grand Italia-ban lesznek a magyar utasok szálláshelyei.

(†) Villamos cipők. Egy kecskeméti villamstechnikus, Kellermann B., olyan találmánnyal lépett a nyilvánosság elé, mely méltán kelt feltűnést. Ugyanis olyan cipőket készített, melyek sarkaikban egy-egy villamos áramot gerjesztő anyaggal töltött elem van behelyezve, mely a cipőt viselő egyén testében állandóan keringő s cipőnkint kb. 1-2 Volt feszültségű egyenáramot szolgáltat, ami igen kellemes érzést idéz elő. A villamos cipő az egész szervezetet átjáró motorikus villam-áramot gerjeszt. Az áramgerjesztő tokokat új, vagy már meglévő lábbelikbe is bármely cipész könnyen behelyezheti a sarkokba.

(†) Oszan. Erről az új fog-praparátumról, melyet a Czerny Antal J. bécsi czég hozott forgalomba, az összes szakkörök úgy nyilatkoznak, hogy az minden kívánságnak a legteljesebb mértékben felel meg és azért mindenkinél, aki fogainak és szájának ápolására szült helyre, igen ajánlható. Néhány orvos az „Oszan” bakteriumölő tulajdonságát különösen kiemelte, sőt vannak fogorvosok, kik a saját fogvizük helyett inkább „Oszan”-t alkalmaznak. Utalunk a mai „Oszan”-hirdetményre, melyben igen hasznos utasítások foglaltatnak a fogak és a száj ápolására. E kiváló szer minden gyógytárban, illatszertárban és drogeriában kapható.

— Gondos anyák figyelmébe. A gyermeknevelés nehéz feladatának nagy megkönnyítésére szolgál, ha a gyermek edzettnek és erősnek fejlődik. A lépten-nyomon jelentkező ragályos betegségeket csak úgy küzdhetik le

a gyermekek, ha elég erősek a kört okozó fertőzésnek ellentánni — s ezt leginkább az által érhetjük el, ha hideg időszakban a gyermekek erősítő szerepű csukamájolajat használunk. A gyermekek undorodtak e szer bevételeitől, de mióta a szag- és ízalkáli Zoltán-féle csukamájolaj oly kitűnően bevált, megadottat a módja annak, hogy oly nemzedéket neveljünk, mely nem gyarapítja a tüdővészések és scrophulások számát.

— Angol, francia toilették és kalapok legelőgánsabban és legszolidabb árak mellett A. Legrand divat-műtermében (V. Váci-ut 25., 1. em.) készülnek.

— Szenczácziós. „Crème de Fanchon” rögtön finomító és szépítő arczermé. Zsirtalan! Ártalmatlan! 1 tégely 2 korona. Kapható mindenhol. Főraktár: „Arts”-gyógyszertár, Budapest, Rákóczi-tér.

— Jubileumi zongorák, a most divatos mahagonifában gyönyörű aranyrésszel hirtveves gyártmányokban, teljes jótállás mellett a legelkiesmeretesebbnek elismert Deutsch Gábor-féle zongorateremben V. Erzsébet-tér 7. sz. (Bécsi-utca sarkán) I. em. kaphatók és bérelhetők.

— Megkezdődött a korcsolyázási idény. Olvasóink figyelmébe ajánljuk Schottola Ernő VI. kerületi Andrásy-ut 2. (Fonciere-palota) alatti dus raktárát „Jackson-Hains”, „Halifax”, Rohonczy „Columbus” jegyű és egyéb új és elegáns korcsolyákban. Ugyanott korcsolyák javítása és nikkelezése jutányosan eszközöltetik. Árjegyzék bérmentve.

— Gourmand-oknak! Aki szereti a finom delikateszkeket, peccsenyeket, halat, vadat, az hozassa meg magának Géczy Ferencz szerb királyi udvari szállító, valamint 6 császári és királyi fensége József főherczeg udvari szállítója (IV. Városház-tér 2.) árjegyzékét, mely gazdag tartalmával kellemesen lep meg mindenkit.

— A szármatakmány feljavitása. Télen tulajdonképpen szalmatakmány áll a szarvasmarha etetése céljából rendelkezésre és ez foszforsavas mészen való szegénysége miatt veszélyes csontbetegségeket idéz elő, melyek gyakran több áldozatot szednek, mint a többi járvány együttvére. A takarmánymésznek idejekorán való bekeverése által e betegségeket el lehet hártani, mert 100 kilogramm takarmánymész több foszforsavat és mészt tartalmaz, mint öt kilogramm legjobb serét. Minthogy egy kilogramm takarmánymész csak tizenkét krajczárba kerül és például egy tehén részére naponként 50 gramm elegendő, a költségek igen csekélyek. A takarmánymész hozzáadása legjobban az apró és fejős valamint vemhes-marháknál, ugyintén a vadnál vált be. — Ha a tyukok nem akarnak tojni, takarmánymész adandó nekik (tiz tyuknak egy evőkanállal elég) és a háziasszony legnagyobb öröme teljesíteni fogják kötelességüket. Hővebb magyarázatot a Michael Bartel & Co. czég Bécsben X., Keplergasse 20/0. ingyen ad.

Naplend.

Naptár: Vasárnap, december 25. — Római katolikus: B. N. Karácsony. — Protestáns: B. Karácsony. — Görög-orosz (december 13.) D. Rusztrát. — Zsidó: Tebeth 12. — Nap kél: reggel 7 óra 33 perczkor, nyugszik: délután 3 óra 56 perczkor. — Hold kél: délután 1 óra 51 perczkor, nyugszik: reggel 5 óra 22 perczkor.

A miniszterek nem fogadnak.

Nemzeti múzeum képtára nyitva délelőtt 9—1-ig. Többi tárai, köztük a néprajzi osztály is (exilag-utca 15. sz.) 50 krajczár belépődíj mellett tekinthetők meg.

Természettajzi gyűjtemények múzeuma nyitva 10—12-ig. (Múzeum-körut 4.)

Kovargyűjtemény a nemzeti múzeumban nyitva 9—1-ig.

A „Hódoló diszfelvonulás”, Eisenhut Ferencz óriási körképe Városliget, Andrásy-ut végén, látható reggel 9-től este 1/25 óráig. Belépő díj 50 kr. Gyermekek 30 krajczár.

Naplend.

Naptár: Hétfő, december 26. Római katolikus: Kárvé vértanu. — Protestáns: István vértanu. — Görög-orosz: (december 14.) Tizrus vértanu. — Zsidó: Tebeth 13. — A nap kél: 7 óra 33 perczkor, nyugszik: délután 3 óra 50 perczkor. — A hold kél: délután 2 óra 38 perczkor, nyugszik reggel 6 óra 18 perczkor.

A miniszterek nem fogadnak.

Nemzeti múzeum természetrajzi tára nyitva délelőtt 9—1-ig. A múzeum többi tárai 50 krajczár belépő-díj mellett megtekinthetők.

(A többi mint az előző napon.)

Százötvenezer forintos sikkasztás

(Egy börtöngyűzők szökése.)

Az úgynevezett tőzsdejobbereknek egy kiváló példánya vitorlázott el most Amerikába, súlyos bánatára azoknak a jámbor hiveknek, akik reá bízták keserves keresményüket.

Hirsch Bernátnak hírvák ezt a tőzsdekalózt, aki körülbelül százötvenezer forint pénz és értékpapírral sikkasztása után megszökött.

Az első feljelentést Hirsch Bernát és fullajtárja, Áldor (Abelesz) Szigfrid ellen Hets Ödön ügyvéd utján Gyöngyössy János bírósági végrehajtó tette meg, aki egymaga 27.000 fo-

rintnyi értékpapír és 10.000 forint készpénz elsikkasztását sinyli meg.

Ennek az előzményei a következők:

Másfél évvel ezelőtt Abelesz Szigfrid tőzsde-ügynök Gyöngyössy zuglói nyaralójába költözött. A lakó kipuhította, hogy Gyöngyössynek egy kis megtakarított vagyona és jó sok értékpapírja van. A gyakori érintkezés és Áldor behízelgő modora bizalmat ébresztett a jóhiszemű háziurban és mint e téren járattan ember csakhamar belekerült a tervszerűen készített hálába.

Áldor rábeszélte, hogy játszóék a tőzsdén. Eleinte tudni sem akart róla, de utóbb még is belement.

Gyöngyössy nem álmotta, hogy Áldor már Bécsben annyira eljátszotta kis játékát, hogy onnan örökre kitiltották. Azt sem sejtette, hogy az általa oly melegen ajánlott Hirsch Bernáttal együtt osztozkodnak a kicsalt fedezeteken. Hirsch Bernátról különben a tőzsdén járatos emberek is jó véleményekkel voltak. Másfél évig tartott ez a szípolozás. Eleinte, hogy Gyöngyössy vérszemet kapjon, csekély hétszáz forintnyi nyereséggel bonyolították le egy ügyletét, hogy aztán annál jobban be-
rántsák.

A terv sikerült. Rövid idő alatt tízezer forint készpénzt csaltak ki tőle, majd az értékpapírokra került a sor. Nyolcz kereskedelmi bank-részvény után jöttek a közuti vasuti, végre a villamos vasuti részvények.

November huszonötödike volt a fordulópont. Gyöngyössy képzeletbeli, de tényleg nem létező papírjainak árfolyamai annyira emelkedtek, hogy elérkezettnek vélte az időt a lebonyolításra, hogy így legalább a fedezetül adott értékpapírjait, megmentse és megszabaduljon a már gyanussá vált ügynököktől.

Hirsch Bernát tudta a módját, hogyan nyugtassa meg ügyfelét: a leszámolást napról-napra halasztotta. Gyöngyössy végre türelmét vesztette és feljelentéssel fenyegetőzött.

A mult héten be is adta volna ellene a feljelentést, ha egy előkelő ügyvéd nála nem jelentkezik és meg nem nyugtatja azzal, hogy a kárt Hirsch családja megtéríti. Gyöngyössy hajlott a szép szóra és várt. A jóhiszemű várásnak a következőkzménye az lett, hogy Hirsch Bernát nyomtalanul eltűnt.

Arányi rendőrkapitány, akinél a feljelentést megtették, ma azonnal Hamburgba és Brémába sürgönyözött. A feljelentő Áldornak, a sikkasztás értelmi szerzőjének, a letartóztatását is kérte.

Áldort ma hallgatták ki. Hirsch hű csatlósa, aki Gyöngyössy és a többi áldozatok előtt Hirsch Bernáttól oly szépen le tudta festeni, a kihallgatás alkalmával a következő adatokat szolgáltatotta a megugrott társ köröztetéséhez: „Közép termetű, poczakos, 37—40 évesnek látszó, erős férfi.”

Hirsch Bernát már valószínűleg hajóra szállott. Családja (fiatal neje és három gyermeke) tegnap este utazott el nagy podgyázzsal aranykéz-
vázai lakásáról, valószínűleg Belovárra, Hirsch egyik rokonához.

Hirsch Bernát négy évvel ezelőtt még másfél százezer forintnyi vagyonnal rendelkezett. Az 1895-iki krach idejében azonban 160.000 forintnyi differenciázt kellett kifizetnie. A teljesen tudkrement játékos ennek dacára még leplezni tudta a bajait. Odasorakozott ama számtalan tőzsdehimpellerek közé, akik soha sem bonyolítanak le semmit, csak mindig áldozatra és fedezetre vadásznak. Néhány hónappal a krach után Hirsch már ujra adta az előkelőt, szép lakást és állandóan számozatlan fogatot tartott. Áldornak sem folyt rossz a dolga, nagy családja jó módban él még ma is a lövölde-téren lévő lakásán.

Hirsch és Áldor ellen valószínűleg holnap újabb feljelentések érkeznek. Ugy halljuk, hogy már ma járt a rendőrségnél egy károsult, akitől 30.000 forintot csalt ki Hirsch Bernát. Azok, akik e két alak összeköttetéseit ismerték 150.000 forint a becsülük az elsikkasztott pénzök összegét.

Karácsony a tébolydában.

Künn az Angyalföldön, az elmebetegek szomorú otthonában is kigyultak ma este a karácsony-esti apró gyertyácskák. Karácsonyfával ünnepelték meg lakóival azt a napot, amelyen megszületett a Megváltó, aki őket is meg fogja váltani, az örütség gyógyíthatatlan betegeit. Fényesen kivilágított teremben álltak körül a betegek az örökzöld fenyőt, megbámulva csillogó díszítményeit, tarka gyertyácskáit. Talán egy pillanatra le is kötötte zavaros gondolataikat ez a most már szokatlan dolog.

Azokban a rideg rubrikákban, melyekben az elmebetegek gyógyintézetének kiadásai lesznek bele írva, a sok brom és egyéb orvosságok közt ott szerepel minden esztendőben egy fenyőfa ára is. És ez a fenyő hoz talán legtöbb enyhülést azoknak a szegény, zavartlelkű embereknek.

Néhány meghívott vendég előtt folyt le a karácsonyfa ünnepe az angyalföldi tébolydában.

Az elmebetegeknek van saját énekaruk is. Egy harmónium kísérté dalukat, melyet a karácsonyestéről énekeltek, mikor megszületett távol Betlehemben, kicsiny jászolkában, nazarethi Jézus.

Menyőből az angyal, lejöött hozzátok, pástörök, Hogy Betlehembe, sietve menve, lássátok. . .

Amint az utolsó akkordok is elhangzottak, egy kis szőcske leány lépett a vendégek elé. Meghajította magát és elmondott egy verset. A gyermek alig lehet több tizenkét esztendősnél, de alighanem örökös lakója marad annak a szomorú háznak. Utána egy karcsu fiatal leány szólott a vendégekhez. Megköszönte nekik, hogy eljöttek az ő egyszerű ünnepükre. A beszéde világos volt, értelmesen is mondta el, csak épen a szeméi bámultak mereven, hidegen a nagy semmisségbe. Talán azt sem tudta, hogy mi történik körülötte, hanem beszélt, mert így tanították.

Harmadiknak egy cínos fiatal ember állott a vendégek elé. Megköszönte az orvosoknak, az irgalmas nővéreknek, akik velők foglalkoznak egész esztendőn át, hogy ilyen széppé tették számukra a szent estét. Aztán kezét fogott az igazgató-orvossal — és ott maradt állva. Azt már nem tudta, hogy merre menjen. Egy irgalmas nővér megfogta a kezét és elvezette a szomszédos szobába.

Az ajándékok kiosztására került aztán a sor. Meg volt rakva a karácsonyfa alja dió-, narancs-, almagarmadékkal. Köröskörül asztalokon a legkülönbözőbb ajándéktárgyak voltak felhalmozva. Könyvek, pipák, toalette-szerek, szappanok, szivarok, kártyacsomagok, egy harmonika, kalapok, kandók, parfümök, mellettük egy cédula, s azon annak a neve, akinek az ajándék szánva volt.

Egyenkint szólították be az előszobából a szerencsétleneket, átnyújtva nekik az ajándékokat. Ragyogó arccal fogadták valamennyien a különböző tárgyakat. Egy öreg asszony, akinek egy posztókendő jutott, megtapogatta, óvatosan morzsolgatva az ujjai közt.

— Jó szövet, nagyon jó, — mondogatta, miközben óvatosan vitte ki a kendőt.

Akinek a harmonika jutott, csak nehezen volt rávehető, hogy ne próbálja ki mindjárt ott.

Egy szelídarcú fiatalasszony került sorra. Becsületudással köszönte meg, amit kapott. Mielőtt bekerült volna, megfojtotta egy éjjel apró gyermekeit.

Majd másik került sorra, aki az ajtóból nyúl az ajándék után. Nem akar közelebb menni. Mikor a kezébe adták az ajándékot, csak ott maradt tovább is állva és bámulta a karácsonyfa apró gyertyácskáit, csillogó díszítményeit.

Ezelőtt néhány rövid évvel tekintélyes fővárosi orvos volt.

Lassankint minden ajándéknak került gazdája. Az asztalok üresen állottak és az énekar újra rákezdte:

Isten áld meg a magyart. . .

Elhangzott az utolsó akkord és a felügyelő leköszönt a szobáikba a betegeket, hogy ott töltsék a szörnyű egyformaságban napjaikat, míg majd ismét felgyulnak a színes viaszgyertyák a karácsonyi fenyőcserkén.

Ki az a Tesla Miklós?

Tesla Miklós amerikai elektrotechnikusról szenzációs közleményeket szoktak hozni időnkint a világ összes lapjai. A híres embernek egy-egy szenzációs találmányáról szólnak ezek a hírek, amelyekből azonban mindig csak azt tudjuk meg, hogy Tesla föltalált valamit, de arról sohasem szólnak, hogy a találmányt kipróbálták volna. Legutóbb azt írták Tesláról az amerikai újságok, hogy olyan készüléket talált föl, amelylyel a legerősebb hadihajót is el lehet pusztítani.

Ezzel a hírrel együtt azonban egy másik is jött, amely még ennél is meglepőbb. Tesla Miklós világhírű „hazánkfiá” (legalább ő azt mondja, hogy magyar származású) — mint New-Yorkból írják — korántsem valami nagy föltaláló, hanem közönséges szélhámos. 1892-ben szerepelt először, amikor a new-yorki elektrikusok klubjában fölolvasást tartott, s azzal dicsekedett, hogy olyan világító készüléket talált föl, mely Edison nagy villamos lámpáinak fényét is felülmúlja. Az általa „föltalált” nagyszerű készüléket azonban máig sem mutattatta meg senkinek.

Három év múlva nagy cikket írt a „Century Magazine”-ba s azt állította, hogy olyan gépet talált föl, mely a gőzgépet és a villamos motort egyesíti magában. Ennek az új gépnek, az „oscillátor”-nak, a fűtéséhez tizedrésznyi szén sem kell, mint a gőzgépek fűtéséhez.

Az oscillátort azonban még máig sem látta oscillálni senki.

Mikor Lenhard és Röntgen fölfedezte az X-sugarakat, Tesla Miklós, jeles honfitársunk, azt hirdette a new-yorki lapokban, hogy Röntgen X-sugara semmi az övéhez képest. Persze ezt sem mutattatta meg senkinek.

1886-ban, december 26-ikán a World már ilyen címmel írt a nagy föltalálóról:

„Tesla, a varázsló, meghódítja a napot az emberek számára!”

S bemutatja Tesla arcképét is, aki olyan gépeket talált föl, melyeket kizárólag napsugarak hajtának! A szenzációs cikkekhez géprajzok is voltak mellékelve, de Tesla napsugárral hajtott gépei közül még soha nem látott senki egyet se.

Ezután következtek a kevésbé szenzációs találmányok: az a csoda-gép, „mely minden bacillust és baktériumot kiűz az ember testéből, úgy, hogy a bacillusok négy-öt méternyire is kiugranak az ember testéből”, a vadállatok megfékezésére szolgáló elektromos gép, stb.

1897. őszén aztán olyan készüléket talált föl Tesla, amelynek segítségével a Niagara-vízesés erejét elektromos gépek segítségével, de vezeték nélkül bármily nagy távolságra is el lehet vezetni. „A párisi világkiállítás összes gépeit a Niagara-vízesés erejével fogom hajtani,” írta Tesla, — de azóta nagyon elhallgatott erről a találmányról.

Az idén pedig, mikor az orosz cászár békejavaslatával az egész világot meglepte, Tesla előállott a „hadihajókat megsemmisítő” találmányának — hírével.

S Amerikában még mindig vannak, akik Tesla Miklósnak, jeles honfitársunknak, zseniális találmányairól komolyan beszélnek, sőt pénzt is adnak neki találmányának megvalósításához.

Ezzel a leleplezéssel sehogy sem vág egybe az a cikk, amelyet Margalits Ede egyetemi tanár írt Tesláról a Pallas lexikonába. Margalits szó szerint ezeket írja róla.

„Tesla Miklós természettudós és föltaláló született a Gospic melletti Smilján 1856-ban. Technikai tanulmányait Grácban és Prágában végezte; az elektrotechnika terén elsőrangú tekintély. Először Budapesten a Ganz-gyárban működött, hol már akkor föltűnt találmányaival, azután a párisi, majd a londoni elektrotechnikai társaság szolgálatába lépett. 1884-ben Amerikába ment, hol két évig Edison intézetében működött; 1888-ban önálló intézetet, a Tesla Companyt alapította, melynek most is feje.

A chicagói kiállításon elektrotechnikai találmányaival nagy föltűnést keltett, melyekért már több mint kétszázötven kitüntetéssel nyert, működé-

sének eredményéről az angol szaklapok nagy elismeréssel szólnak. 1892-ben Európába jött és Londonban meg Párisban találmányairól előadásokat tartott. 1893-ban angol nyelven nagy munkát adott ki szakmájáról, melyet 1895-ben németre is lefordítottak. A gráci egyetem rektora 1893-iki megnyitó beszédében Tesla működését vette beszédének alapjául és kijelentette, hogy a gráci egyetemnek ez a növendéke a legnagyobb dicsősége. Teslát a zágrábi délszláv akadémia 1895-ben tiszteletbeli taggá választotta.”

Ezek után igazán nem tudhatja az ember, hogy voltaképen ki az a Tesla Miklós? Tudós-e, vagy szédelő?

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

* Operaház. Holnap, vasárnap, a magyar királyi Operaházban a szokásos karácsonyi jótkönyv előadást tartják meg, előadva „Carmen”-t, a fő szerepben Ábrányinóval. Hétfőn a „She” című ballet jubiláris előadása lesz, ekkor kerül színre huszonötödöszer (bérletszünetben). Kedden (páros bérlet) Fumagalli „Hamlet” czimszerepét énekl; csütörtökön a „Bibliás ember” kerül színre; pénteken lép fel Fumagalli utoljára mint „Don Juan”; a többi szerepeket énekl: Vasquez grófné, Rotter Gizella, Ábrányiné, Arányi, Ney Dávid, Szendrői és Hegedűs. Szombaton gyermekelőadás lesz délután fél hatkor, mérsékelt helyárakkal. Színre kerül a „Babatündér” és a „Nürnbergi baba” és befejezősül a „Nap és föld” balletból a karácsonyfa jelenet. Az újév első napján „Hunyadi László”-t adják, s január 5-re tűzték ki gróf Zichy Géza „Roland mester” című operájának első előadását.

E hó 28-án, szerdán, az Operaházban jótkönyv célú előadás lesz, melyben mindkét színház tagjai résztvesznek. Ez előadás programja a következő: I. Eurvante nyitány Webertől, előadja az operaház zenekara. II. Tabarin felesége Catulle-Mendés-től; a főbb szerepeket játszik: Márkus Emilia, Gyenes László. III. Bajazzók, Fumagallival a főszerepben, aki ezuttal a két nyugdíjintézet iránti tekintetből szíveségből lép fel; és IV. Táncczgyelek, „Satanellá”-ból; ebben résztvesznek: Barbieri, Balogh Szidi, Schmeidek Gizella, Carbone és az egész táncczkar.

* A lipótvári művész-hajlék. A lipótvári elhagyatott börtönépületből, mely valamikor lovagvár volt, mint említettük, valószínűleg művész-otthon lesz. Az emlékiratot, melyet a vár átengedése iránt intéznek a kormányhoz, már elkészítették s a napokban Stróbi Alajos szobrász, Spányi Béla és Roskovics Ignác vezetésével küldöttség fogja átnyújtani Erdély Sándor igazságügyi miniszternek.

* Karácsonyi hangversenyek. A brünni Beamt-négyes vasárnap délután fél öt órakor és hétfőn este fél nyolcz órakor rendezi humorisztikus hangversenyét a Royalban.

* A bolond. Rákosi Jenő és Szabados Béla magyar tárgyú „zenés legendá”-ját a Magyar Színház teljesen új díszletekkel és jelmezekkel adja elő. A darabban a színháznak majdnem egész személyzete részt vesz. A premiére csütörtökön lesz (nem szerdán, amikor eredetileg hirdették).

* Művészárás a téli kiállításon. Deczember elseje óta az első három hét alatt összesen 80 műtárgy kelt el a téli- és karácsonyi kiállításokon 17.255 forint értékben, mely összegből 2800 forintot a képzőművészeti társulat pénztára fizetett ki azoknak a művészeknek, akikől azok a tagok, akik a társulati sorsoláson nyertek lettek, képet vagy szobrot választottak.

* Zacconi a Vigaszínházban. Ermete Zacconi ma érkezett meg társulatával Budapestre és a Royalban szállt meg. Őt estén át fog fellépni és pedig deczember 27-én „A kísértetek”-ben (Gli Spettri), 28-án „Hamlet”-ben, 29-én „A becsületnek”-ben (Il disonesti) és „Don Pietro Carnao”-ban, 30-án „A vagyáros”-ban és január 2-án „Otello”-ban. Zacconi új drámai hősnője a szép Ida Maz-zocca lesz, aki nálunk ezuttal jár először. Zacconi

társulata a következő tagokból áll: V. Pieri, E. Pieri, E. Piamonti, D. Capelli, A. Rissone, J. Nipoti, C. Bordeaux, E. Sabulini, E. Rissone, E. Cairo, S. Ciarli, J. Mazzocca, V. Rissone, M. Paglia, A. Ricciardi.

* **Fekete vér.** A Nemzeti Színházban hétfőn színpadra kerülő „Fekete vér” című drámában Manga szerepét, amelyet eddig Lubinszkynek adott, Jászai Mari, Citera szerepét pedig Hegressy Mari helyett Paulayné fogja játszani.

* **A nagy „kilenczedik.”** A filharmoniai társaság, ez idei hangverseny-ciklusának befejezése után, körülbelül márczius közepén a Bellorits Imre igazgatása alatt álló „Zenekedvelők Egylet”-ével társulva, még egy rendkívüli hangversenyt rendez az Erkel Ferencz-síremlék javára. E hangverseny egyetlen programpontja Beethoven kilenczedik szimfóniája lesz.

* **Diákkisasszonyok.** A Népszínház legközelebbi ujdonsága, mint említettük, Varney operettje, a „Diákkisasszonyok” lesz. Szerdán este kerül színpadra, a főbb szerepekben a következőkkel: Daisy — Kürty Klára, Antoinette — Bárdi Gabi, Marguerite — Blaha Sárika, Eleonora — Csatai Zsófi, Lucien — Szirmai, De Georges — Vidor Pál, Pelopidas — Németh József, Van Houten — Tollagi, Cossi báró — Solymosi, Calicot — Kiss Mihály, Cornembui — Lubinszky, Griffon — Ujvári. A darabhoz új fényes díszletek készültek.

A Nemzeti Színház programja.

A Nemzeti Színház igazgatósága a jövő 1899-ik évre a következő új darabok előadási jogát szerezte meg:

Eredetiek: „Királyi házasság.” Somló Sándor 3 felvonásos vígjátéka. „Radovics felesége.” Abonyi Árpád 3 felvonásos színműve. „A vétkes szerelem.” Császár Imre 4 felvonásos színműve. „Az első vihar.” 3 felvonásos színmű Herczeg Ferencztől. „Szent Margit asszony.” Váradi Antalnak a Kőcán-díjjal jutalmazott történeti drámája és „A Levante.” Jókaitól.

Idegének: „Bűnös,” Voss Richárd drámája, fordította Várady Antal. „A feltékeny,” vígjáték három felvonásban Bissontól, fordította Kürthy Emil. „La figurante” Cürel vígjátéka, fordította Kóbor Tamás. „Les petits Oiseaux,” Labiche vígjátéka, fordította Fáy J. Béla. „Juliette válpőre” színmű Feuillettől, fordította Huszár Vilmos. „Die Kameraden,” Fulda vígjátéka, fordította Keszthelyi Ernő. „Mariage Blanc” Lemaître színműve, fordította Ámbros Zoltán. „A szegény Mari,” Voss Richárd színműve, fordította Timár Szaniszló. „Jaj a legyőzöttnek,” ugyancsak Vostól, fordította Somló Sándor; régül Rostand verses drámája „Cyrano de Bergerac,” amelyet Ábrányi Emil fordított magyarra. (Amely színművek itt eredeti címűükkel vannak felemlítve, azok magyar címe még eddig nem állapított meg.)

Az itt felsorolt darabok közül legelőbbnek január első felében Somló „Királyi házasság” című pályanyertes verses vígjátéka fog színpadra kerülni, amelyből már folynak a próbák s amelyhez az igazgatóság új díszleteket és jelmezeket készített. A darab főszerepeit K. Hegyesi M., Caillag T., Rákossy Sz., Nagy I., Császár, Dezső, Gabányi, Pálfi, Bercesényi, Egressy és Latabár játsszák.

A második ujdonság Voss háromfelvonásos drámája, amelyből már szintén megkezdtek a próbákat, ennek főszerepeit Jászai M., Cs. Alszeghy Irma, Ujbázy, Bercesényi, Gyenes, Horváth, Ivánsi, Szacsavay, Gabányi és Hetényi játsszák. Herczeg Ferencz új színműve, „Az első vihar,” február első felében kerül színpadra.

Az új darabokon kívül több régi idegen és eredeti, valamint klasszikus színmű felelevenítését tervezi az igazgatóság, amelyeknek sorát Toldy István „Kornélia” című négyfelvonásos színműve nyitja meg, amely jövő év január 3-án kerül színpadra a czimszerepben P. Márkus Emmiliával.

A színház igazgatósága szerződtette Füredy F. Gusztávot, az országos színésziskola végzett növendékét.

FŐVÁROS.

(Megtagadott segítség.) A földrajzi társaság segedelemért folyamodott a fővároshoz. A tanács közoktatási ügyosztálya háromszáz forint szubvenziót javasolt, a tanács azonban a javaslatot mellőzte.

(A Sashegyet bekerítik.) Budapestnek ismét készülni valami nevezetessége: bekerítik a Sashegyet. Az egész országban ez lesz talán az egyetlen hegy, amelyet kerítéssel öveznek, mint valami virágos kertet, vagy közveszélyes helyet. Saxlehner, a Sashegy tulajdonosa már régóta sürgeti a fővárosnál, jelöljék ki lépésről-lépésre, hol kezdődik a hegy lába, mert a szomszédok félméterenkint egyre nagyobb területet foglalnak el az ő tulajdonából s emiatt kénytelen az egész helyet körülpalánkozni. A mérnöki hivatal ma tett a dologról jelentést a tanácsnak, hogy a kitűzés hónapokig tartó munka, amelyet télen egyáltalán nem lehet megcsinálni. A mérnöki hivatal azt a kikötést ajánlja, hogy az utak elzárását a tanács ne engedje meg, hogy a hegy megmaradjon üdülő helynek s ehhez a főváros okvetlenül ragaszkodni is fog.

(Új rend a köztisztaságban.) A tanács közegészségi ügyosztálya új köztisztasági szabályrendeletet dolgozott ki, s azt ma terjesztette be a tanácsra. Harmincz év óta csak toldozgatták, foltoztatták a köztisztasági rendelkezéseket, s ez az új szabályrendelet nagy részben csak áttekinthető csoportosítása a három évtized alatt paragrafusokba foglalt intézkedéseknek. A hatvanöt szakasz között a hatodik tartalmaz csak teljesen új tilalmat, amely így szól:

A járdákon, utakon, utcákon, tereken, piac- és vásártereken gyümölcsöt, gyümölcshéjat, gyümölcsmagot, dinnyehéjat, csúskát stb., papírost, szivar- és szivarkavégeket, gyufát és általában szemetet és piszkot képező anyagokat eldobni tilos; az ily anyagokat csakis a járda melletti folyókába vagy a szemetgyűjtő ládába szabad dobni. Égő szivar- és szivarkavégeket, égő gyufát eldobni, valamint tüzes dobozokat a pipából kiszórni vagy kiverni egyáltalán tilos. Tilos továbbá a falakról, palánkokról, hirdető oszlopokról és táblákról letépett papírt a közterületre dobni vagy hullatni.

A paragrafus ellen vétők egy koronától száz koronáig pénz-, három óra hosszától öt napig terjedhető fogságbüntetéssel sújthatók.

Hogy a kocsiutat a hatóság, a gyalogutat a ház tulajdonos tisztogatassa, a söprögetésnek kapu nyitása előtt kell megtörténnie, hóeséskor a havat a ház elől azonnal el kell söpörni, a pinczék, padlások takarítása és a többi szabályok mind megvoltak eddig is, csak nem volt, aki betartassa. Az új rendelet életbelépésénél valószínűleg erről is gondoskodnak és a Kossuth Lajos-, a koronaherceg- és a ráczi-utcában egész sereg rendőr-poszt lesz az eldobott szivarszútkák, cigarettavégek szabályszerű elhelyezkedésének ellenőrzésére.

Biztosító intézet a szegényeknek.

A főváros harmincz-negyvenezer embert részesít évente különféle segedelemben. Közel egy millió forint az, amit a hatóság és a kerületi segélyegyletek, népkonyhák és más humánus intézetek esztendőnkint szétosztanak. És a sok áldozatnak semmi nyoma. Ha ma kiadnának félmilliót, holnap ugyanannyi kéregető tartaná a kezét alalmazniért, ingyen ebédért, szállásért. Sőt statisztikai adatok bizonyítják, hogy az adományra szorulóak száma a népesség növekedéséhez képest aránytalanul emelkedik.

Nem a nyomorultak száma, akik kéregetésre vannak utalva, hanem azoké, akik munkát nem találtak, vagy nem kerestek, s emiatt nincs kenyérre valójuk. Főképen ezek miatt kellene a szegény-ügyet reformálni, ebben csucessodik ki a hatósági adakozás régóta sürgetett helyes utra való terelése.

Minden budget-vitánál szóba kerül ez, a legutóbbi költségvetés tárgyalásánál is sokat foglalkoztak a kérdés megoldásával, de a felszólalások egytől-egyig csak azzal a jámbor óhajjal végződtek, hogy valamit tenni kell. Hogy mit kell

tenni, arra nézve még utbaigazítást sem adtak, sem a tanács, sem a bizottsági tagok részéről.

Hanvai Sándor józsefvárosi előljáró, ugylátzik, ki akarja huzni a tanácsot a tanácsalanság kátyujából s maga dolgozott ki egy tervet, ami az első komoly lépésnek látszik a szegényügy egész reformjában.

Biztosító intézet volna ez a szegények számára. Olyanok részére, akik kénytelen-ségből szorultnak ingyen ebédre, menedékházba és alalmazni. Ennek az alapelve pedig az, hogy lehetőleg minél kevesebben kapjanak ingyen támogatást s lehetőleg mindenkinek módot adjanak arra, hogy amit akár pénzben, akár ellátásban kap, azt meg is szolgálja. A tenger kéregető között alig akad néhány, aki teljesen munkaképtelen, s ezek előbb-utóbb állandó biztos ellátáshoz jutnak. Ezeknek a dolgán a reform nem is változtatna.

A nagy tömeg azonban kereset hiján fordul az előljáróságokhoz, jótékony egyesületekhez támogatásért. És az új intézet éppen ezeknek a befogadására szolgálna. Olyan olcsó munkákat végeztetnének itt, amelyek iparágat nem képeznek, csak előkészítik a cikkeket az ipari feldolgozásra. Az intézetben nem fizetnének sokkal többet, mint amennyi a népkonyhai élelmezést, menedékházi szállásdíjat kifutná, hogy aki jobb munkát talál, ne maradjon ott tovább, mint a meddig teljesen pénz és munka nélkül van.

Aki segélyért fordulna a hatósághoz, mind alkalmazást kapna itt, mert olyan munkákat végeztetnének az intézetekben, amelyeket bárki végezhet, minden előképzettség nélkül.

A terv csak úgy léptethető életbe, ha egyszerre a főváros valamennyi kerületében megnyitják az ideiglenes munkaházat, hogy egyik kerületből a másikba ne vándoroljanak alalmazniért azok, akiknél a keresethiány csak ürtűgy és a dologtalanság, a koldulás a cél.

A tervvel a józsefvárosi közjótékonyági egyesület már a jövő hetekben foglalkozik s akkor a reform bekerül a tanács elé is.

Budapest idegenforgalma.

— 1888—1898-ig, —

A balkán-félszigeti vasut megnyitása a főváros némely köreibben aktuálissá tette azt a rég hangoztatott óhaját, hogy a Kelet forgalmát Magyarországra s főképen Budapest felé kell terelni. Az említett vasutat 1888-ban nyitották meg s ma, tíz esztendő múltán, a régi óhajítás terjedelmes jelentés alakjában, gazdagodva a múlt tapasztalataival, újra a fővárosi tanács elé került. Az érdekes dolgozat részben beszámol az idegenforgalom emelésére 1888-ban kiküldött bizottság működéséről, (amelyről sajnos, csak okiratok számolnak be és nem az idegenek) részben összegezi a millennáris kiállítás hatását a főváros idegen forgalmára. Végre felhívja a főváros törvényhatóságát, hogy több gondot fordítson az idegenforgalomra, amelynek tagadhatatlanul nagy nemzetgazdasági előnyei vannak. Az adatokban gazdag munkából adjuk a következő részleteket:

Amikor 1888-ban a balkán-félszigeti vasutakat megnyitották, a Fővárosi Egylet révén konkrét indítványt tettek a törvényhatósághoz a keleti forgalomnak a főváros felé leendő irányítása tárgyában. A törvényhatóság elfogadta az indítványt és a főbb vonásokban körvonalozva a teendőket, végrehajtó-bizottságot alakított az idegenforgalom emelésére. A bizottság rendelkezésére egyelőre ötezer forintot bocsátott, egyebekben kimondotta, hogy a bizottság csak a javaslatokat teheti (minek ehhez a pénz?), a pénzkezelés a tanács dolga.

Az 1888. április 23-án megalakult bizottság 1891. márczius 16-ig működött. Ez alatt az idő alatt összesen tizenegy ülést tartott s végül beosztotta a működését, mert a rendelkezésre bocsátott eszközökkel eredményt elérni nem tudott.

A főváros törvényhatósága részéről körvonalozott feladatokból négy nagyobb dolog létesítésével akarta az idegenforgalom emelését elérni.

Az első: a közforgalmi végrehajtó és sajtóiroda felállítása. Az iroda hivatása lett volna a külföldön propagandát csinálni a magyar fővárosnak, a külföldi tekintélyesebb lapokat elárasztani hangulatos cikkekkel, amelyek az általános érdeklődést felkelték. A nagyhivatású iroda céljait egy háromszáz forint tiszteletdíjjal honorált „szerkesztőnek” kellett szolgálni, aki teljes buzgalommal dolgozott is, míg megunva a dicsőséggel teljes állást, leköszönt. Helyét azután egy napidíjas foglalta el.

A második: Budapestet ismerető könyv megírása és kiadása. A könyvet Körösy József meg is írta és ki is nyomtatták harmincezer példányban. Még pedig:

Német nyelven 15.000 pld.-ban, ebből szétküldtek	13.020
francia	6.000
angol	4.000
szerb	1.000
román	1.000
bolgár	1.000
görög	1.000
török	1.000
	4.800
	2.900
	700
	900
	700
	400
	500

példányt. Az idegenforgalom azonban (ami ropant indokolható!) ennek dacára sem lendült fel. Megemlítsük még egyébként, hogy a fővárosnak az idegenforgalom emelésére tett befektetései a második címzettel rugtak a legmagasabbra.

A harmadik feladat: Budapest látványosságainak elkészítése és a külföldön való terjesztése csak részben sikerült. (A többi is.) Amennyiben egy külföldi panorama-vállalkozó jó pénzért kegyeskedett a sikerült felvételeket a panorámájában mutatni. A nagyobb furdók, szállók, vasutak már nem tették meg azt a szíveséget, hogy Budapest látványait mutogassák.

A negyedik feladat volt: Budapest látványosságainak elkészítése. Hosszas okoskodás után a térkép el is készült és a főváros szerződésileg átadta a Posner-cégnek a sokszorosítás jogát. A cég 1892-ben négyszáz forint előleget fel is vett a fővárostól, de a térképek mai napig sem jelentek meg. Most pedig haszontalan kiadás volna az 1892-beli térképet közölni s így a fővárosnak nem marad más hátra, mint néhány száz forintért új térképet rajzoltatni, a hat esztendő óta heverő négyszáz forint előleget pedig visszakövetelni.

Ez az 1893-ban megalakult idegenforgalmi bizottság működésének rövid története, amelyből azt a tanulságot terjesztik a tanács elé, hogy a főváros idegenforgalmát csakis egy önálló hatáskörrel és nagy anyagi erővel rendelkező testület emelheti.

Ezt a tanulságot különben a millenáris esztendő eredményeivel igazolják, amelyeknek a főváros idegenforgalmára tett hatását ezekben mutatják be:

1896. májustól — 1896. decemberig a fővárosban 298.493 külföldi és magyarországi vidéki fordult meg. A legnagyobb forgalom augusztusban és szeptemberben 18—20.000 körül variált. Az összes külföldiek száma: 59.159-re emelkedett (1895-ben: 44.277 idegen fordult meg a fővárosban.) A nemzetiségi eloszlást az 1895-iki kiállítással szemben ekkép mutatja ki:

	1895:	1896:
Magyar	66.775	93.408
Ausztriai	23.153	34.385
Németországi	4.081	2.182
Amerikai	474	1.117
Romániai	1.378	2.762
Francia	1.614	2.174

Az átlagos legnagyobb forgalom szeptemberben, a nemzetközi kongresszusok idején mutatkozott. Mint érdekes, jellemző dolgot említ a jelentés, hogy Bécsben:

1895-ben: 72.155, 1896-ban: 63.479 magyar fordult meg.

Az ekkép elért nagyobb idegenforgalmat a nagyszabású reklám előzte meg. Így az állam csupán hirdetésekre 270.000 forintot költött. Maga a főváros pedig közvetve így vett részt a forgalom emelésében:

A kiállítási csarnokra költött	117.513 forintot.
Kiállítási tárgyakra	78.714
A pavillón díszítésre, belső berendezésre	19.675
Műszaki, közigazgatási irodákra, bérkocsikra	5.212
Látás közvetítő iroda	1.108
Ünepségek, vendéglátás, kongresszusok	91.639
Képző- és iparművészet támogatása	18.000
Emlék- és reklám könyvekre	7.500
A kiállítási alap biztosításához hozzájárulás	100 000
Egyéb kiadások	6.500

Ezt a majdnem félmillióra rugó kiadást szembeállítja a jelentés azzal a tizenötezer forinttal, amelyet 1888-tól 1896-ig kiadtak az idegenforgalom emelésére. Hivatkozik arra, hogy 1896-ban a főváros bevételei százezezzel emelkedtek s végül arra a konklúzióra jut, hogy az idegenforgalom emelésére tett czélsszerű befektetések meghozták a maguk kamatját, de az intézkedéseket hatósági szervezettel nem végezhetük.

TÖRVÉNYKEZÉS.

— A kapzsi Olschki. Olschki, az olasz műáros, amint lapunk legutóbbi számában megírtuk, nem elégszik meg azzal a tizenhatezer lírával, amit a magyar kormány kiegyezésképpen már kifizetett. Olschki december 13-án újabb foglalást intéztetett a magyar állam ellen. Bírói zár alá került a magyar állam tulajdonában levő huszonöt ezer líra, amely ugyancsak a milánói kiállításon folyt be. Az olasz törvények értelmében a foglalást tárgyalásnak kell követnie, amely 1899. február 3-ára már ki is van tűzve. Ezen a tárgyaláson fog kitűnni, hogy dr. Mandelnek volt-e joga meghatalmazása alapján egyezséget kötni?

— A ballerina póré. Ismeretes az a pór, amely Deutsch Károly budapesti háztulajdonos és Kranner Rózsa, az Opera ballerínája, és ez időszereint Deutsch fiának, Deutsch Albertnek felesége közt folyik. Deutsch Károly tudvalevőleg gyengeelméjűnek nyilvánította fiát és valókeresetet nyújtott be menyje ellen. A fiatal asszony hallani sem akar a válásról, de mivel férje mégis elhagyta, női tartásdíjért beperelte Deutsch Károlyt, az apóst. A sommás pört a budapesti negyedik kerületi járásbíróság tárgyalta. Deutsch megtagadta a tartásdíj fizetését, mivel állítása szerint a fiatal asszony házassága előtt közvetlenül viszonyt folytatott egy magasrangú állami tisztviselővel, akit erre nézve tanuul kért kihallgatni. A járásbíróság be is idézte a tanút, de ez megtagadta a tanúságtételt. A járásbíróság azonban a tanút vallomásra kötelezte. A végzés ellen a magasrangú tisztviselő a budapesti királyi törvényszékhez felebbezett azzal az indoklással, hogy a tanúságtétel magának a tanúnak egyéni becsületét is sérthetné. A budapesti királyi törvényszék felebezési tanácsa a járásbíróság végzését megváltoztatta és a tanút vallomásának megtagadására jogosította föl a következő kérdések tekintetében:

1. Folytatott-e Deutsch Albertnével közvetlen házasságának megkötése előtt benső viszonyt?
2. Utazott-e vele együtt a Rivierára?
3. Gyógykezelte-e a saját költségén?

A végzést a következőképpen indokolta a törvényszék: „A polgári köteleességek egyik nemét alkotó tanuskodási köteleesség korlátait szabályozó törvény különbséget állít fel, hogy kik nem hallgathatók ki tanuként és kik jogosítottak a tanúságtétel megtagadására (1893. XVIII. törvénycik 85—86. szakasz). A törvénynek ebből az intézkedésből következik, hogy az, aki rendes körülmények között kényszeríthető lenne a tanúságtételre, azt bizonyos kivételes körülmények felforgása esetén joga van megtagadni. Már pedig a fenti kérdések mindegyike olyan tényre vonatkozik, mely a tanu becsületének sérelmére lehetne és így a hivatkozott törvény értelmében a tanu vallomásának megtagadására jogosított. Nem tekinthető alaposnak az elsőbíróság végzésében a 1893. XVIII. törvénycik 87. §. negyedik pontjára való hivatkozás. Mert igaz ugyan ez a törvényhely a családi viszonyon alapuló vagyoni jogi kérdést illetően a 86. §. 3. pontja alapján a tanúságtételt meg nem tagadhatónak mondja ki. De a fenti kérdések a családi viszonyon alapuló vagyoni jogi ügy fogalma

alá nem tartozhatnak. Személyes természetű kérdések azok, melyek nem a vagyoni jogi ügyre, hanem a perben álló fél személyes tulajdonságaira, illetve viselkedésére vonatkoznak. Kétségtelen pedig, hogy egy családost, felnőtt gyermekkel bíró családfő becsületének a feltett kérdések sérelmére lehetnek. Ennélfogva az elsőbíróság ítéletét meg kellett változtatni és a tanút fel kellett jogosítani arra, hogy a feltett kérdésekre vonatkozó vallomását megtagadja.”

SPORT.

† Turfírek. Proponent, mely az idén nem futott, ismét trainingbe került. — Fee-t tulajdonosa, gróf Pejacevich Albert, a Przedswit-handicap-re készíti elő. — Csaplárosnak egy édes testvére van Blaskovich Elemér tulajdonában. — A Charibert már Charmer-nek hívják. — Destillateur, a Péchy-istálló egykori derby-creackje a jövőre újra szerepelni fog pályáinkon. — L'Astro jövőre a Przedswit-handicapben fog a pályán először megjelenni.

† Vadászatok. A napokban az ország különböző részeiben a vadászatok a következő eredményekkel végeztek: Gróf Eszterházy Mihály tallosi uradalmában hajtóvadászat volt, melyen ezerötszáz nyulat lőttek. Hasonlóan sikeres eredménnyel vadásztak Eszterházy Miklós herczeg kis-mártoni uradalmában. A felső-őri vadásztársaság folyó hó 14-én hajtóvadászatot tartott, melyen 308 nyulat és 17 foglyot ejtettek. A szombathelyi vadásztársaságnak szákmánya 117 nyul, 12 fácán és egy vadkan volt. Gróf Eszterházy Sándor kemenesesi és pápóczi vadászterületén rendezett vadászon 1 óz, 2 róka, 565 nyul, 23 fogoly, 1 vadlud és egy kánya került terítékre. Nagy-Szalontán egy illustris társaság 186 nyulat, 2 ózet, 2 rókát és 2 fácánt lőtt, Gaal Dénes keszthelyi földbirtokosnál pedig 180 nyulat, 2 ózet és 10 foglyot ejtettek szákmányul.

A HIVATALOS LAPBÓL.

Kinevezések. A kereskedelemügyi miniszter dr. Halász László és Micsech Endre miniszteri segédtitkárokat miniszteri titkárokká, dr. Csury Jenő, dr. Hazay Gyula és dr. Mantuano Rezső miniszteri fogalmazókat miniszteri segédtitkárokká, Leard János tengerészeti hatósági segédfogalmazót, valamint dr. Hollán Sándor és Szűcs András miniszteri segédfogalmazókat miniszteri fogalmazókká, dr. Fodor Jenő, dr. Morvay Jenő és dr. Fináczy Béla fizetés nélküli miniszteri segédfogalmazókat valóságos miniszteri segédfogalmazókká és dr. Forrai András fizetés nélküli miniszteri segédfogalmazót a magyar királyi központi statisztikai hivatalhoz ideiglenes minőségű miniszteri segédfogalmazóvá nevezte ki.

Magyar név. Kiskoru Weiskopf Károly tornyospálczai illetőségű debreczeni lakos Kovácsra, Unrein János erzsébetfalvai illetőségű ugyanotti lakos Urányira, Reich Béni városi osztályfőnök szegedi lakos Biróra, Kiskoru Klein Gyula budapesti illetőségű ugyanotti lakos Kovácsra, Kiskoru Róth Mór ceglédi illetőségű ugyanotti lakos Révészre, Kiskoru Perl Gyula és Perl Lajos turkevei illetőségű ugyanotti lakosok Pécsre, Fischer Dávid jászapáti illetőségű erzsébetfalvai lakos, valamint Kiskoru fia Tivadar Halászra, Weiszhaus Breindel-Bella balkányi illetőségű ugyanotti lakos Hajdúra, Tatárka Gyula Antal budapesti illetőségű ugyanotti lakos Tatárára, Mándli Antal pécsi illetőségű csakányi lakos Mágosira, Schlesinger János szombathelyi illetőségű ugyanotti lakos, valamint Kiskoru gyermekei Mária, György és Lajos Szendrőre, Pindzsoya Mihály tanító újdávidházi lakos Patakira, Schwartz Lipót marosvásárhelyi illetőségű ugyanotti lakos Feketére, Drotár János gálcsécsi illetőségű varannói lakos, valamint Kiskoru gyermekei Mária, Johanna, Erzsébet és Mihály Juhászra, Leimödörfer Géza baáni illetőségű budapesti lakos Lányira, Schwarz Lipót kir. járásbírósi irnok szarvasi lakos, valamint Kiskoru gyermekei József és Herman Alajos Sebőkre, Grünhut Sándor bur-szent-miklósi illetőségű szegvári lakos Gombosra, Spielmann Sámuel osongrádi illetőségű ugyanotti lakos Szabóra, Weinberger Simon aradi illetőségű ugyanotti lakos Vasra, Steiner Henrik baáni illetőségű temesvári lakos Bánócira, Neumann Herman petekői illetőségű ungvári lakos Nemesre, Neuhaus Ádám érsekújvári illetőségű ugyanotti lakos, valamint Kiskoru gyermekei Sándor és Zoltán Újházra, Fröhczitig Miksa székesfehérvári illetőségű ugyanotti lakos, valamint Kiskoru gyermekei Adolf és László Faragóra, Kohn Lévi (Lajos) sárospataki illetőségű jelenleg müncheni lakos Káldorra, Löffler Sámuel túskevári illetőségű budapesti lakos Tomaira változtatták nevüket belügyminiszteri engedéllyel.

Pályázatok. („Budapesti Közlöny” 296. száma.) Két adóhivatali raktárnoki, egy I. oszt. adóvégrehajtó állásra Budapest székesfővárosnál, másodrendű állásra a pozsonyi kir. Állami kórháznál, két aljegyzői állásra a lugosi járásbírósnál, alügyézi állásra a nagyvárad királyi ügyészségénél, irnoki állásra a lugosi törvényesnél van pályázat kiírdetve.

NYILT-TÉR.

A legnagyobb gavallérok

is viselhetnek feltűnő olcsó árért
készen kapható uri ruhákat, ha szükség-
leteiket nálunk szerzik be. A mesteri
szabást cégünk előkelő hírneve biz-
tosítja, a munka kivitelét pedig az üzlet
képe elárulja. Méretutáni megren-
delésekre külön szövetraktá-
runk van, kizárólag tiszta gyapjú- és
valóban gyönyörű mintájú keimekből.

Karácsonyi és Társa

főfi-szabók

IV. ker., Múzeum-körut 38.

Tartalékos tisztek

a legegészségesebb és legjobban felszereltnek az elismert jó-
hírnevű

Blum és Társa

szabó királyi udvari szűllők és 6 cs. és kir. fensége József főherceg
udvari szűllője, cég egyenruházati intézetében

Budapest, Sütő-utca 2. szám.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve kelleknek.

Téli kura

Szt.-Lukácsfürdőben

Budapest.

Rheumatikus bajok, köx-
vény, neuralgiák, ischias
stb. ellen. Nagy kényszer-
fürdő, külön fürdők, massage,
gépgyógyítás. Lakás és teljes
ellátás (központ ár 25 ft ke-
tenként). Lift. Meghívás kártya.
Prospektus ingyen küld az igaz-
gató.

GLOGOWSKI és TÁRSA

BUDAPEST,
Kis- és Dóczy-utca 10.

REMINGTON

írógépek

díjmentesen, feltétel nélkül,
nélkül, az ország bármely részében bevezetők.

BUTOROK

legolcsóbb bevásárlási forrása, szolid, lelki-
ismeretes kiszolgálás mellett

Nemes és Lengyel

kárpitos és asztalos-bútorcsepe

Budapest, IV., Kecskeméti-u. 6. l. em.

A „Hammond”-írógép

egyedüli magyarországi főraktára

Kanitz C. és fiai

Budapest, Dorottya-utca 12.

A „Hammond”

a legtekélyesebb írógép.

Tökéletes, mert a látható írás által a kezelés

egyszerűsége, sok idő megtakarítás, vala-

mint a koncepció folytonossága éretik el.

Tökéletes, mert a könnyű billentyűnyomás által a

kéz nem fárad el.

Tökéletes, mert bármely nagysága papírt

lehet alkalmazni.

Tökéletes, mert több (14-féle) nyelven és többféle

betűtípussal lehet egy gépen írni.

Próbára bárhova küldünk gépet.

Leírással és árjegyzékkel szívesen szolgálunk.

COGNAC

Gróf Keglevich István utd.

kiváló jó minősége folytán legnagyobb elterjedt-

ségnek örvend a kizárólag diszkrételekkel kitüntetett

Extra, és V. S. O. (fine champagne

d'Hongrie) jegyű gyártmányai mindenütt kaphatók

A cégnek gyári raktára Ausztria-Magyaror-

szágban a legnagyobb és legrégebbi szakmában.

Központi iroda: Budapest, Rudolf-rakpart 7.

KÖZGAZDASÁG.

Közgazdasági táviratok.

Prága, december 24. A cseh Unionbank
rézhegyművet alapított 1.2 millió alaptőkével.

Bécs, december 24. A berlini Siemens és
Halske részvénytársaság január 14-én tartandó
rendkívüli közgyűlésén öt millió márkával fel-
emeli alaptőkéjét, amivel az alaptőkéje negyvenöt
millió márkára emelkedik.

A hétről:

(A pénzpiacz. — Magyar konverziók. — A tőzsdéről.)

— ndv. — Nemrég jeleztük ehelyütt, hogy
december vége felé igen magas kamatlábra
lehet kilátás. Nem kellett hozzá valami külö-
nös jóstehetség, hogy ezt előre lássuk. A jegy-
bank egymásután felemelte a discontát és a
pénzüstézetek hasznukra fordítják a helyzetet.
Nem is szabad ezt tőlük rossz néven venni.
Nagyon természetes, hogy ők is igyekeznek
oly magasra srófolni a kölcsönpénz árát, amely
magasra csak lehet. Már pedig a lehetőség
december vége felé leginkább adva van. Kül-
önösen a tőzsdén, ahol ilyenkor a spekuláció
minden áldozatra kész. Megfizeti a prolongáció-
nál követelt kamatokat, ha még oly magasak
is, csak hogy ki ne zökkenjen spekulációjá-
ból. Mert közeledik az új esztendő és ha
egyéb nem, hát legalább a januári szelvény-
esedékeség révén felszabaduló milliók vala-
melyest csak mégis lendületet támasztanak az
értékpiacon. Ezért lehet magas prolongációs
díjakat követelni december végén. És ezuttal
követelték is. Rég fizettek oly magas report-
díjakat, mint most. Főleg Bécsben, ahol egyes
értékpapirokban hetek óta igen élénk volt az
üzlet és felgyűlt az ellátandó anyag. A ren-
des díjtétel 7—8% volt ott, de egyes pa-
piroknál és egyes esetekben 9—10%-ba ke-
rült a prolongáció. A börze vérzett, de
fizetett. Mert bizva reméli, hogy új esztendőre
minden jobbra fordul. Hiszi, hogy olcsóbb
lesz a pénz és emelkednek majd a papírok is.
Egyelőre ugyan mind a kettőre kevés a kilátás.
Ép legutóbb hallatszott a jegybankról,
hogy már ismét tetemesebb az adóköteles
bankjegyek forgalma és ha a főtanács ülésén
a vezértitkár bejelenti, hogy a kamatláb vál-
toztatásának indoka nem forog fenn, ezt ugy
kell érteni, hogy most nem emelik újra a
kamatlábót. Tulajdonképen ez is vigasztalás.
Mert attól kell tartani, hogy ezuttal huzam-
sabb ideig lesz részünk a magasabb kamatláb
uralmában és drága pénzvisszonyok közepette
bajos volna tőzsdei hausset kezdeményezni.

Nem épen időszerűen fessegeti most egy
berlini újság a magyar konverziók tervét.
Hogy felmiliárdnyi összegre menő magyar ál-
lampapírok tömege 1899. január elsején meg-
érett a konverzióra, vagyis jobban mondva,
hogy e papírokra nézve a jelzett időponttal
beállott a kamatredukció jogi lehetősége,
azt már a múlt héten említettük és ezzel a
berlini újság nem fedezett fel új dolgot. De a
jogi lehetőség még nem jelenti azt, hogy a
konverzió aktuális. És nem is aktuális. Vár-
nunk kell még jó ideig, amíg megkísérlelhet-
jük ily óriási mennyiségű értékpapírnak a mo-
bilizációját és megfontolandó, vajjon a kon-
verzióval nem tanácsosabb-e várni mindaddig,
amikorra a valutarendezés is keresztül-
vive lesz. Azoknak, akik ugyancsak e szempontot
hangoztatták már az előző magyar államkon-
verziókra vonatkozólag és akik hibáztatták a
volt pénzügyminisztert, hogy miért konvertált,
mielest a valutát rendezte volna — azok-
nak a k k o r nem volt igazuk. Minek is vár-
tunk volna a konverzióval mai napig és fizet-
tük volna mindeztideig az 5%-os kamatokat
állami kölcsöneink után. Ma azonban az érin-
tett felfogásnak több jogosultsága van. A va-
lutarendezés munkájával már annyira vagyunk,
hogy nemsokára az akció befejezését remél-
hetjük. Másrészt kétségtelen, hogy ugy a ki-
bocsátási árfolyam, mint az elhelyezési piacz
tekintetében sokkalta nagyobb előnyökkel kecse-
get az a konverzió, amelynél ausztriai értékre

szóló címletek helyébe olyan papírokat szol-
gáltat ki a magyar állam, amelyekért a ka-
matfizetési ígéret a r a n y é r t é k r e szól, és
ezért botorság volna a konverziót már most
megkockáztatni és be nem várni inkább a
készletek felvételét. Még kevésbé azelőtt
fenforoghatott a gyorsabb tempóra az az
indok, hogy a konverzió most 4¹/₂%-ról
4%-ra történjék, azért, hogy utóbb (a va-
lutarendezés befejezése után) folytatható legyen
a konverzió 4%-ról 3¹/₂%-ra. De a legutóbbi
idők jelenségei valószínűleg mérvadó helyen is
azt a meggyőződést keltették, hogy nagyon
távol vagyunk még a 3¹/₂%-os államkölcsön-
típus általános meghonosításától. A berlini új-
ság egy megjegyzése egyébiránt elárulja, hogy
miért tarja ő időszerűnek a kérdéssel fog-
lalkozni. Azt mondja ugyanis, hogy bizonyosra
vehető, mikép ezzel a konverzióval is a
Rothschild csoport fog megbízni. Tehát in-
nen fúj a szél! A Rothschild csoport üzletet
szeretne csinálni és ezért lett egyszerre aktu-
ális a magyar konverzió.

Az értéktőzsdén aránylag szilárd volt az
irányzat és számos papír árfolyama emelkedett
a héten. Most már kezdenek szerepet játszani
az o s z t a l é k b e c s l é s e k is. A bankok-
nál a tavalyiaknak megfelelő osztalékokat re-
mélnek, kivéve ott, ahol az árfolyamok ezidő-
szerinti állása meg fogja engedni a valamivel
csekélyebb dividendát. Mert különös, hogy ná-
lunk sok esetben a k u r z u s is döntő moz-
zanat a dividenda megszabásában. Ha magas az
árfolyam, akkor bővebb osztalék jár ki, mert így
okoskodik némely igazgatóság: az osztalék nagy-
ságával igazolják a magas árfolyamot. A most
uralkodó magasabb kamatláb különben,
amint már egy ízben érintettük, javára van a ban-
koknak és takarékpénztáraknak és esetleg vissza-
ható erővel fog bírni az 1898-iki osztalékokra
és nemcsak az 1899-iki üzetre lesz befolyással.
Fokozott mértékben fordult a spekuláció fi-
gyelme R i m a m u r á n y i r é s z v é n y e k felé.
Amit néhány hét előtte vállalat helyzetéről
megírtunk, azt most kezdik a börzén
a részvény áremelésére indokol felhozni.
A nagy tartalékokat, az évek során át az
üzem-bevételekből eszközölt befektetéseket
stb. most fedezik fel, mintha azok nem lettek
volna nyilvánvalók eddig is. A köszénbánya
társaságok részvényei is javultak. Azt hiszik,
hogy a köszéniparban érdekelt vállalatok meg
fogják találni a módot az egymásközi ver-
seny elhárítására. Ez a mód pedig voltake-
pen nem egyéb, minthogy a nagyobb köszén-
bányarészvénytársaságok ügyeinél ugyanazon
bankok vannak érdekelve. A kartellt nem tud-
ták megcsinálni a társaságok egymás között.
Majd megcsinálják ezt helyettük a bankok.

Mezőgazdaság.

A máramarosi erdők értékesítése. A földmi-
velésügyi miniszter a máramarosi kincstári fe-
nyőfa hozam eladása iránt tartott árverés
alkalmával a vaséri erdőgondnokságból az 1899—
1903. években letutajozandó fenyőszálfát a nagy-
ban való eladás alól kivonta azzal a szándékkal,
hogy a faanyagot a máramarosi megbízható, kifo-
gástalan kisebb fakereskedőknek fizeték folytat-
hatása céljából juttassa. Most már az eladás
módja felett is határozott a miniszter. E szerint az
1899. évben, mintegy 40,000 köbméter fenyőszálfát
fog Bocskóra külön e célra kijelölt kinc-
stári rakparthoz szállíttatni, és ott vizen, sza-
bott árak és közpénzfizetés mellett a megelo-
zőleg kiírt pályázatban résztvevő és Máramaros
vármegye közigazgatási erdészeti bizottságának
meghallgatása után máramarosi érdemes fakeres-
kedőknek 2000 köbméteres részletekben kiszolgál-
tatni. E mellett az eljárás mellett a fa megbíz-
ható és kifogástalan máramarosi kisebb fakereske-
dőknek kezébe fog jutni és lesz érve az a cél,
hogy a máramarosi fakereskedelem élénkebb me-
derbe tereltesse.

Uj ügybeosztás a földmívelésügyi miniszte-
riumban. A földmívelésügyi miniszter a minisz-
tériumban új ügy- és személyzeti beosztást lépte-
tett életbe. A szőlőfelújítás az azzal kap-

Délután. *Buza* márczius 9.72—9.71— forinton. április 9.63—9.51 forinton. — *Rozs* márczius 8.28—8.25 frton. *Zab* márczius 5.91—5.90 forinton. *Tengeri* május 4.95—94—4.95 forinton. *Repce* aug-ra 12.80—12.85 frton.

VIZÁLLÁS.

NEW YORK, N.Y., 1963

6

húzásra
érvényes
újságírók
sorsjegye
ára csak
1 korona.

Főnyeremény
100.000
korona ért.
5 nyeremény
a 20.000 kor. stb. stb.

Első
húzás
visszavonhatatlanul
már
jövő
hó 4-én.

Megrendeléseket pontosan teljesít:

A Budapesti Újságírók Egyesületének sorsjáték-kezelősege
IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

Két új magyar dal-album!

Jelent meg és most, — kiegészítése minden dalgyűjteményeknek — mert az ezekben közölt dalok, — melyek az időny legújabb, legjobb s legkeresettebb divatos nótái — eddig semmi más gyűjteményben nem jelentek meg s ezekre és zongorára a legszebb cigányos modorban úgy vannak letéve, hogy zongorán magában is játszhatók, mert a dallam a zongoraszóban is teljesen benne van.

Csengery Gy.: 50 HALLGATÓ NÓTA

a legnevesebb dalszerzők dalai legjavából összegyűjtve, mely a többiek közt tartalmazza: A Tiszának jaj de mély. — Elragadta a galambomat. — Ha meghalok. — Harangoznak a faluban. — Huzd cigány. — Kiszáradt a rezgő nyárfa. — Még azt mondja bíróné. — Nem vagyok én holdagságra nevelve. — Patyolat a kurucz. — Régi nóta, híres nóta. — Viz-viz-viz. — Zug a szélvész stb. stb.

Ára a 60 oldalos kötetnek Nettó 1 forint.

Csengery Gy.: 50 BUFELEJTŐ NÓTA

a legjobb dalszerzők dalai s divatos új nóták legjavából összegyűjtve, többek közt tartalmazza: Asszony, asszony, az akarok lenni. — Édes anyám, a kendőm. — Estét harangoznak a toronyban. — Ha felmegyek a budai hegyekre. — Háznak előtt mennek el a huszárok. — Három bokor saláta, kis' angyalom. — Magas s kaszárnya. — Már én többit a fő-utczán. — Nyitva van a babám rácsos kapuja. — Októbernek elsején. — Süt a mama. — Szélről van a házam. — Tíz krajczárca pirosító. — Vékony deszkakerítés. — Vigan vannak, vigan vannak lenni a faluban.

Ára a 60 oldalos kötetnek Nettó 1 forint.

Postaküldéssel egy-egy kötet 1 frt 10 kr. A két kötet 2 frt 15 kr. bérmentve, ha az összeg előre beküldetik.

Ugyanitt jelenik meg a

„ZENÉLŐ MAGYARORSZÁG”

az egyetlen zenemű-folyóirat, mely pártatlan szép leírtban hozza a legújabb népdalokat, dal- és műdalokat, a világirodalom összes legjobb táncz, szalonzene s couple-újdonságait. — Előfizetési ára negyedévre, 6 füzetre 60 oldal zenemű-tartalomra 1 forint. Minden más, bárhol megjelent zenemű nálam legelőnyösebben beszerezhető.

Jegyzéket és mutatványszámokat ingyen és bérmentve küldök.

KLÖKNER EDE zenemű-kiadóhivatala

BUDAPESTEN, VI. kerület, Csengery-utca 62a. szám, II. emelet 10.

OSAN Legjobb a
szájnak és fogaknak.
Antiseptikus, deszinficáló, el-
távolítja a fogszuvasztó és egyéb
szennyező anyagokat az eddig leg-
jobb fogkezelővel.

OSAN-fogorvosokhoz és 60 sz.
OSAN-fogorvosokhoz és 60 sz.

RÓZSATEJ
(Orientalische Rosensmilch.)
a legjobb
szájkezelő, fogkezelő,
fogszuvasztó, fogfájás-
csillapító.
Ára 2 frt 50 sz.

CZERNY-FELE
a legjobb
fogkezelő, fogkezelő,
fogszuvasztó, fogfájás-
csillapító.
Ára 2 frt 50 sz.

Antiseptikum
Fütyörögés, vörösség, leukoplakia, szájgyulladás, száj-
gyulladás, szájgyulladás, szájgyulladás.

ANTON J. CZERNY, Bécs, XVIII. ker. Károlyi utca 8.
Budapesti főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerészi kő-
utca 12. és Egger-tétele Mádor-utca 17. sz. alatt
minden gyógyszerárban, drogeriákban és parfümeriákban. Kül-
küldés utánvételre. Megrendelések egy helyről. Hol meg akar-
nánk, terti évek egyiktől, vagy pedig közvetlenül a kő-
utca, a Czerny-egyetem intézmények. Prospektus ingyen.

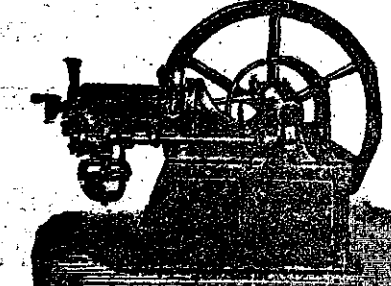
KISFÉRTÉK: László, Ficz, Kész, Kész, Kész, Kész, Kész, Kész.

Zongorák és pianinók

A világ első gyá-
rúiból, valamint sa-
ját készítmények,
melyek zenemű-
vek által a zeno-
gyöngyeinek nevez-
tetek el, ez időben
legszebbekben vásá-
rolhatók. 726

Keresztély mintazongora termében
Budapest, Váci-körút 21. sz.
Ócsa zongorák becsorítottak és hangolások val-
mint javítások lelkismeretesen eszközöltetnek.
Váci-körút 21. sz. (Ipar udvar).

LANGEN és WOLF BUDAPEST,
VII., László-utca 1.
Szállítja a világhírű
eredeti „Otto” motorokat
légszusz- és benzín-hozzájárul.
Ezen motorok minden iparágban a legjobb és leg-
megbízhatóbb szerszámok bizonyultak. Gazda-
sági gépek üzeméhez ajánljuk a pályadíjas
„Otto” benzín-mozgonyt.
Nem kell gépész! Minos társaság! Minos vízfogyasztás!
Felszerelés, prospektus és költségtérítés ingyen.

Üzletmegnyitási hirdetés.

Bátorkodom tisztelettel jelenteni, hogy

IV. ker., Váci-utca 3. sz. alatt.
Linoleum-különlegességi üzletet

nyitottam és tiszteletteljesen hívom meg a nagyérdemű közönséget a legjobb minőségű, helyiségek teljes
borítására szolgáló

linoleumszőnyegeket

valamint linoleum-szűt és mosdóasztalszőnyegeket a legolcsóbb gyári árak mellett való
bevásárlására.

MILDNER H.
Budapest, IV. ker., Váci-utca 3. szám.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment Capsici comp.

Ezen hírneves házi-szer ellentállt az idő megpróbáltatás-
nak, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájda-
lomcsillapító, bedörzsölésként alkalmaztatik közönségnél,
csúznál, tagzsárgatásnál és meghűléseknél és az orvosok
által bedörzsölésre is mindig gyakrabban rendeltek. A
valódi Horgony-Pain-Expeller, gyártója Horgony-Liniment
elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-
szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni.
40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegeként árban majdnem minden
gyógyszertárban készletben van; főraktár:
Török József gyógyszerésznél Budapesten. Be-
vásárlás alkalmával igen óvatosan legyünk, mert
több kisebbbörtök utánzat van forgalomban. Ki
nem akar megkárosodni, az minden egyes
üveget „Horgony” védjegy és Richter özejegye-
zés nélkül mint nem valódi utasítva vissza.
RICHTER F. AD. és társai, sz. és k. udvari orvosiak, RUDOLSTADT.

A nagyanyám vétke.

Karácsonyi mese.

Irt: Papp Dániel

I.

Kis fiaim, az én nagyanyám, a ti szép-
anyátok, nyolczvanesztendős lett s az Úr öt
mindvégig megáldotta fűrgeséggel. Még az-
nap is, hogy meghalt, könnyen fölugrott egy
nádszékre, megigazitani a kakuk-órát. Azután
ismét leült, tovább kötni s egy fehér zsebken-
dővel takarta be az arcát. Nyáron így véde-
kezett a legyek ellen, télen meg bélelt főkötőt
hordott, fényes fekete lüsztert. E fehér-
fekete sátorból nézte az én nagyanyám a vi-
lágot s én mindig azt gondoltam, hogy ő
sohasem mert onnan egészen előbujni. A
napsugárból elég volt neki annyi, amennyit
a sátor alól látott, amennyi végigverődött a
hosszu keményfaasztalon s az őszi rózsákon
a kertben és szemközt a vármegyeházon. Ami
messzibb volt neki, az árnyékban volt neki s
csak azt látta ismét világosan, ami a homály-
tenger tulsó partján látszott: az egész mult-
nak legelejét tudniillik. Karcu daliákat az elvesző
partokon, csipőig érő attilában és merev bársony-
gallérban, minek horzsolását megszokták a
márciuselöltek; beretváltarczu katonákat is
kék posztófrakkban, akik Ulmról beszélnek s
a promenádon balkézzel szalutálnak; és régi
hálozókat, régi szállakban, hol már kiégtek a
száz meg száz viaszgyertyák s hol most a padlón
szedeget fönynyadt virágokat, fakó szalagokat
egy öreg asszony. Egyszer-egyszer mosolyog is
hozzá, mintha talált volna valami gyöngyház-
gombot; hordhatta a barna redingotján valamely
régii legény, akinek hétszer van körülcavarva
a nyakraalója, s tán ő is ott forgott akkor, az
öregasszony. De ezt most ki hinné, mikor most
a vállá keskeny és a dereka széles, pedig aki
forgolódni akar, annál ez legyen megfordítva
s aki száz viaszgyertya alatt akar járni, annak
a szemén se legyen üveg, fekete csontkeret-
tel. Kis fiaim, ilyen volt az én nagyanyám, a ti
szép anyátok, aki nyolczvanesztendős lett, s kit
az Úr mindvégig megáldott fűrgeséggel.

Kis fiaim, engem sohasem ültetett ölébe
az én nagyanyám, a ti szépanyátok; én egy
kemény fapadon ültem, mikor a nagyanyám
meséket mondott. Halljátok, ezek a mesék
szomorúak voltak s nyári estéken, mikor
akáczelevéllel szóródott be a házalja s a mi
hideglelős parasztjaink lehajtott fővel jöttek
be a mezőről, nyári estéken a harangszó sza-
kitotta e meséket félbe. Kong, kong...
akikről nagyanyó mesélt, a harang mindjárt
ki is harangozta őket... A véres, holt ala-
kokat, a szomorú mesékben, amelyeknek én
adtam címet, első számúnak, második szá-
múnak, harmadik számúnak osztván föl a
nagyanyám három meséjét; mert ő nem sok-
kal többre emlékezett a „tulsó part”-ról. Oh,
az első számú mese is igen szomorú volt, a
„kilencz ezüst gomb és a szalonna” című.
Halljátok, így volt:

„Akkor — kezdte a nagyanyám — még
igen feltűnt a nemesektől és ha megyegyülés
volt, a városbíró kidoboltatta, hogy minden
házban legyen vizes ponyva és akós hordók
vizzel. És Jablonkay is, a városi orvos,
teledugta a zsebet az érvágáshoz való vörös
posztóval. Mert midőn bejöttek a városba a
zsárvánczi kurta-nemesek, sohasem lehetett
tudni, hogy mennyi tűz lesz abból és mennyi
vér. Kőrös ur is, a szenátor, még éjjel előtt
fölment a városháza tornyába, hogy nem al-
szik-e az ő, ha — Isten mentse — valahol
lángok csapnának fel egy kocsma tetején s a

városi hajduknak vizes szekereikkel neki kel-
lene vágnia a sártengernek. Mert a vármegyei
hajduk, kerek szürke köpönyegükben, vörös
bőresájkójukban ilyenkor nem oltottak egyebet,
csak a szomszúságukat. Kőrös ur, mondom,
még a városháza színjébe is benézett, hogy
az oltókocsikba be van-e fogva; azután haza-
ment és a perceptor elkísérte egészen a háza
kapujáig; úgy haladtak nagy csizmaikban, bo-
káiig érő sárban, ott, ahol most aszfaltot önt-
tet az új polgármester. Mondom, egészen a
kapuig kísért őt a perceptor és másnap
reggel Kőrös asszonyom, a kövéres fehér-
asszony mégis a városházára küldött:

— Hol van az uram? Az Istenért, nem
tudjátok?

— Hm — mondta a nagyanyám — mi
akkor ép az iskolába mentünk és az árok vég-
én kilátszott egy sáros csizma. Hát ezen
csizmánál fogva mindjárt ki is húzták a sze-
nátort onnan halva és a városbíró a Kőrös
asszonyom kamaráján még talált hozzá sok
véres ruhát is; azok egy bizonyos szép mé-
szároslegény ruhái voltak, ki egészen bevé-
rezte magát amaz éjjel. És a törvény urai
kérdették e szép mészároslegénytől:

— Miért ölted meg a tisztességes embert?

— Kilencz ezüstgombért — felelte a
legény.

— Kilencz ezüst gombot ígért neked az
asszony, ezüstgombot ígért neked a mentőre
az asszony, azért lettél gyilkos? Nem ígért
egyebet? Nem is kaptál?

— Kilencz ezüstgombot ígért — felelte a
legény.

— Hallgass — mondták a törvény urai,
— hallgass, legény, hiszen az asszony már
bevallott mindent.

A szép mészároslegény (rácz legény volt)
csak rázta a fejét.

— Nem ígért egyebet, nem adott egye-
bet, csak kilencz ezüst gombot...

— Oh, gyermekek — mondta a nagyanyám
— ott voltam, mikor mindkettőt lenyakazták
a réten. A kövér, fehér asszony haja le volt
nyírva, úgy csapott le a pallos a fehér tarkón;
s ahogy lehullott a fej, egy zsiros, fehér csont
maradt utána, hogy pillanat múlva sötétpiros
legyen a vértől. Oh, gyermekek — végezte a
nagyanyám — szalonnát enni azóta sem
tudtam!...

És a „kilencz ezüst gomb” után követ-
kezett a másik mese, a Hunyady-huszárról és
a hét szerezsanról.

— Hát az úgy volt — beszélt a nagy-
anyó — hogy Nagy Vazul napján ép az ab-
laknál ültem, a kis tükör előtt fésülködve.
Egyszerre irtózatossúvöltés és koppanás, hát
a megyeháza sarkába beült egy ágyugolyó;
nem ölt meg senkit, csak a szele vágta föld-
höz a hajdu káplárját, aki ebédet vitt az
apjának az örszobába. „Nosza, Teréz! kiáltotta
a nagyapátok, föl a szekérre, ami a légdrá-
gább; nézzd már a szomszédok indulnak
észak felé. Jönnek a szerezsanok!” Én, gyer-
mekeim, tudjátok-e mit csomagoltam be ijed-
temben? Nem egyebet, mint két párnát, meg
— Uram bocsáss — a menyasszonyi ruhámat,
a megsárgult régi selymet. Így szöktünk ki
csikorgó hidegben a sváb falvakba, melyek
messze estek az országutól és alul kékre
festett fehér házaikat megnyitották a mene-
külőknek. A városban meg két hétig pusztítot-
tak ezután a vörösköpönyeges szerezsanok
és ha szárnyast akartak enni, pisztolylyal löt-
ték le a sok pulykát; oh, nagyon vé-
rengző nép volt az! Kertünk alatt az
öreg Bandler, aki már négy év óta az ágyban

feküdt, égő olajjal öntötték le és felgyuj-
tották szalmazsákostól. Borzalom, borzalom!
Mikor két hét múlva visszajöttünk, sehol a
városban egy csukott kapu; mindenütt ki-
tört kapufélfá a csonka kémény alatt; az udva-
rokon párnahéjak, bőrszékek a sárban és
ahogy az utcánkba érünk, tram-tram, tompa
dobszóval ép akkor indult ki a kórházból
egy zászlóalj nemzetőr, piros-fehér-zöld-
pántlikás kalapban, s az oszlop közepéből
kivörösölt hét szerezsanok köpönyegje.
„Azokat — beszéltek az emberek — viszik
agyonlőni a sok vérengzésért. Mert heten
maradtak vissza a kórházban sebesülten, úgy
kell őket most is vezetni; de nem baj,
azért megy majd a kivégzés, mert a templom
falához fogják támasztani őket.” Mi tovább haj-
tottunk és hazaértünk a pusztá házba és
ime a kapu aljából először is a pin-
cébe néztünk; ott a nagyapátok borában
a tengerben, nagy fekete szörnyek uszkáltak:
a hordók. Majd fenn a házban is megláttuk a
pusztaságot; sehol egy darab bútor a szobá-
ban, csak a falon maradtak vissza a képek;
a vendégszobámban bográcsstűz nyoma a pad-
lón, a konyhán fölaprított darabjai a régi,
százfókos szekrénynek és a folyosó végén a
mi nagy sárgarézkalitkánk — s attól na-
gyot sikoltottam — ott hanyatt feküdt egy vé-
res Hunyady-huszárról. A halottnak kék dolma-
nya a földet septe és sarkantyúja két téglá-
darab közt be volt ékelve a földbe; a kard
is úgy volt leszurva, meggörbülve, amint le-
hanyatlott kezében tartott. Honnan került ide,
melyik táborba készült üzenetet vinni, hogy
fogták el, ki tudta volna megmondani? Csak
néztük, néztük őt és egy durva vászonnal le-
takartuk az arcát. Akkor tövéseket hallottunk
a templom felől, ahová a szerezsanokat vit-
ték; hét sortűz dörrenését egymás után, de
mi haszna — sóhajtott a nagyanyám — a
Hunyady-huszárt nem támasztotta föl az
sem...

S a Hunyady-huszárról és a hét szerezsan-
ról következett a harmadik mese: a Zech-
őrnagyról szóló.

— „Láttátok — kérdezte a nagyanyám,
— láttátok a mi falvainkban és odaát a bán-
sági pusztákon is, ama lapostornyú templó-
mokat, ama dróthálós félkörablakokkal? Isme-
ritek az Urnak e hatalmas házait, melyek
holdfénynél olyanok, mint valami kőből épült
óriási orgona? Mind hasonlóak ezek a templó-
mok; a hasábfarmájú kis tornyok, a világos
kórus és az oltár fölött a márványmennyezet
mindenütt egyforma, a cibórium fölött is
ugyanaz az alabástrom angyal sipol. És hátul,
a szentély kerek falából is ugyanaz a vasajtó
vezet a kriptába, hol az örökmécs fölött is-
métlődik a felírás is: „Inveni portum — a
kikötőt megtaláltam”. Hát mindezen templó-
kat az öreg Feller építette, az építőmester, aki sok
földi javakkal áldott meg, mert a köveket min-
dig Isten dicsőségére rakta s mert egyszer kin-
csét is talált, egy templomot alapozván. S ahogy
szaporodtak a templomok, a kicsiny kápolnák
és nagy román építmények; otthon, az ágy
alatt is szaporodtak a szakajtók, teli talléro-
kkal és ezüsthuzasokkal. És mindezt a gaz-
dagságot igen jól őrizte az öreg Feller és hit-
vese. A jámbor, de szigorú asszony, akit tizen-
hat gyermekkel áldott meg az Isten... De
nem, én rosszul számoltam őket össze, mert
Fellerné egyszer a lábát törvép, két álló esz-
tendeig nyomta az ágyat és ezalatt ismét két
gyermekkel szaporodott meg. A tizenhetedik-
kel és tizennyolczadikkal. Így van a számitá-
som rendben.

Paulina volt a legkisebbik; akivel a varróné iskolába jártam; piros arcú, tömzsi leányka volt Paulina és a halántékán gömbre csavarított szőke fűrtöket hordott. Az tetszett Zechnek, a tescheni hercegről nevezett vértések örmesterének. Mert a tescheni kúrázók akkor itt állomásoztak és itt tánczolták végig az utcát meggygyszingalléros fehérköpönyegükben, széles paripáikon, melyek a mazurka-induló taktusára lengették a sörényt. Zech, a vastagbajszu örmester először lóhátról vette észre Paulinát, azután gyalog is járt utána, ámbar Feller né mindig a kapuból leste a leányt és a köténye korezában még egy kis korbácsot is hordott. Mindhijába, végül még az ezredeshez is el kellett menni.

— Méltóságos gróf ur — könyörgött Feller né — tiltsa meg a strázsamesternek, hogy a leányom után járjon.

— De nagyszasszonyom, hisz a strázsamester az ön lányát el akarja venni.

— Mindegy — siránkozott a nagyszasszony — mindegy, mert katonához még férjhez menni sem illik . . .

— Hát így, fiaim, mégis hiábavaló volt minden, mert a strázsamester mégis elvette Paulinát. És azután a mi barátnénk, ha kávézni mentünk hozzá, mindig az urával dicsekedett. „Nézzétek — sugta a fülünkbe — hogy fog mindjárt ugrálni ez a nagy ember... Jaj, jaj, sikította, jaj, de borzasztó görceim vannak; Zech segits, segits, édes uram . . .” Ej, ha láttátok volna, hogy rohant mindjárt a nagybajszu katona a patikába . . . Ugy éltek, mondom, mint egy pár galamb és két év múlva együtt masírozott ki Olaszországba. A strázsamesterből ott hadnagy lett, meg kapitány, meg őrnagy, végül és Santa Lucia után még egy kétfejű arany sas is a mellére tűztek, zománcozott zöld babérlevélkékkel: a császári vaskoronarendet. De azután meghalt az őrnagy és Paulina hazajött, fekete köpenybe takarózva. Hát kedveseim, mit csinált akkor a szerencsétlen özvegy? Egy kis ideig csak itt élt közöttünk, meghúzódva az apai házban; azután egy gyönyörű késő őszi délutánon, mikor a meggyfáink másodszor virágoztak és a szirmokat ezüstös ökönyál csókolgatta, Paulina kihajtatott a csatornához. Ott leszállt és a meredek part szélén lefeküdt a kakukvirágok közé; azután jól becsavarta magát a fekete köpenybe, jobbra fordult és legurította magát a parton. Lecs! . . . Vége volt mindennek . . . Lám, így jár egy polgári leány, aki elkezd egy katonával . . .

Kis fiaim, ily szomorú meséket mesélt s ily erkölcsös igazságokra tanított az én nagyanyám, a ti szépnyátok, aki nyolczvan esztendő volt és kit az Ur mindvégig megáldott fürgeséggel. Csak néha beszélt ő vidám történeteket; jobbra az ura nagyapjáról, az ősről, Badvinskiről, a Korczák czimertörzséből való nemes lovagról, aki Lengyelország első felosztása után jött be hozzánk jegyzőnek, egy telepített ruthén falucskába. Nagyanyó őt grófnak mondta tudniillik és azzal vádolta, hogy sorra beitta a felesége sárgaselyem ruháit. Oh, az ilyen krónikákban nem szabad hinni. Egy lengyel ő, akit grófnak mondanak, rendesen nem volt egyéb, csak közönséges schlachecicz; és a sárga selyemruhából is bizonyára csak annyi volt igaz, hogy a schlachecicz egy ízben beitta a neje egy selyemruháját.

II.

Kis fiaim, egy zöldre festett nagy házban mesélt nekem az én nagyanyám, a ti szépnyátok. Zöld házban, hol nyolcz lépésen kellett fölmenni a tornácra s hol

az udvaron nagy színek és hosszú farakások álltak. Az utca felől tizenkét öl szélességben húzódott a telek és viszont; mindig elállt a lélegzetem, ha hosszában futottam végig az udvart, hátra a napraforgókig. Itt mesélt nekem és soha a szemembe nem nézett a nagyanyám, a ti szépnyátok, aki nyolczvan esztendő volt és kit az Ur mindvégig megáldott fürgeséggel. Míg végigfeküdtem a padon és hegyes könyökömet nyomta a deszka, ő szürke pillái alól csak a folyondárra nézett vagy rámvetette a pillantását, de ez a tekintet csak a nyakra-valóig ért föl. Én nem tudom miért nem nézett a szemembe az öregasszony? Tán sajnált, nem akarta látni, hogy olyan sápadt fiúcska voltam. De ekkor én is viszont így néztem a nagyanyámra, szemem a főkötszalagnál főlebb sohase járt. És így ez élnyomott pillantások keresztezéséből valami néma hegy épült közöttünk; mintha homályos kristályból épült volna, amelyen keresztül lelkünk körvonalaival vizsgálhattuk, a nagyanyám, meg én, mi kettőn. Sőt tán nem is ilyen kristályhegy volt közöttünk között, hanem más, tömörebb, szomorubb alkotmány: a ház, kis fiaim, a zöldre festett nagy ház.

Mert úgy kellett volna lenni, hogy az a ház a mienk legyen, ne a nagyanyánké! A multhban, mikor gazdag asszony volt az éni anyám, a ti nagyanyátok és duzzadó zacskókban vitte haza az ezüstpénzeket szüleinek: ő vette a telket, ő építtette a házat és benne hagyta a szüleit lakni. De erről az írások nem voltak rendben és ebből per lett, amelyről nagy aktasomók szólnak a megyeházán; s a per végén a nagyanyámé lett a ház, a mienk a szegénység. S aztán, ha száraz kenyeret ettünk, összenéztünk! Az anyánk szeme azt mondta: — „A hozzá való hust megette a nagyanyátok.”

A nagyanyám vétke! Oh, az a szívembe vágott.

Há őszzel sártengerré változott a város és rossz kis cipőmön befolyt a víz, azt gondoltam:

— Ez a nagyanyám vétke!

Ha télközepén egy hétre beteget jelentettem az iskolában, mert nem tudtam fölvenni a tandíjat; ha karácsony estéjén még egy pár kötött keztyűt sem kaptam; ha tanulás után másolnom kellett éjjelig is, hogy fára legyen másnap; ugyancsak azt gondoltam:

— Ez a nagyanyám vétke!

És midőn lassan lefogyott és viaszfehér lett az én anyám, a ti nagyanyátok, akkor is azt mondtam:

— Ez a nagyanyám vétke!

A nagyanyám vétke! Oh, kis fiaim, az a szívembe vágott.

A széles öregasszonyka az ő fehér-fekete sátrából csak nézte lopva a kis fiút, akinek szabad volt hozzájárni s akinek ő meséket mondott; s a homályos kristályhegyen át tán hallotta is, hogy a gyermek szíve mindenre azt feleli: — „Minden, minden a nagyanyám vétke” . . . Nem tudom, nem tudom. A zöldre festett nagy házban mindig fojtott keserűséggel néztem körül, s a padról, ahol meséket hallgattam, mégis szívesen mentem be, ha az ebédlőbe hívtak. Mert senki sem jellemtelenebb, mint egy éhes gyermek. Így teltek éveim a mesélő öregasszony lábainál, ki nyolczvan esztendő volt és kit az Ur mindvégig megáldott fürgeséggel. Párnáimon, melyek fehérből tarkára váltak (kis fiaim, ez egyike a legrosszabb változásoknak!) velem lakott a gond; és mikor egészen árva lettem és beköltöztem a

nagyanyámhoz a zöld házba, még akkor sem felejtettem el a nagyanyám vétkeit. Sőt ahogy a zöld házból katonának vittek s ahogy először ránéztem a durva bakkancsra, arra is rámondtam: „A nagyanyám vétke” . . . Kis fiaim, nagyon vétkezett az én nagyanyám, a ti szépnyátok . . .

Zöld ház, durva bakkancs, főkötös öregasszony, keserű évek . . . Mind szomorú körhintában forog körülöttem és e bus tarkaságon keresztülviláglik a nagyanyám fehér-fekete capichonja. Szürke pillái alól bágyadt pillantásokat vet az öregasszony és a folyondáron át az udvarra bámul. Oh, a tyukjainak mindig a szemükbe nézett. Ő, az én nagyanyám, a ti szépnyátok, aki nyolczvan esztendő lett s kit az Ur mindvégig megáldott fürgeséggel s ki még a halála előtt való nap könnyen fölugrott egy nádszékre, megigazítani a kakukrát.

III.

Kis fiaim, engem szegénynyé tett az én nagyanyám, a ti szépnyátok, s én akkor erről álmodtam az első kaszányai éjen. Ah, első éjszaka a szalmavánkoson; ne ismerjétek azt meg. Ne ismerjétek meg a csipős őszi reggeleket sem, midőn a mosdómedenczénél piszkos cigánykatonáktól kell helyet kérni és párolgó testünk megszerzi az egész életre való csúzt, ne ismerjétek meg. Ne ismerjétek meg ama csufondáros, szakgatott hangokat sem, melyeket az ébresztő trombitaszó harsog; ne ismerjétek meg. Sem a feketesárga konyhák rejtelmét, a szilvaizt, mely bogárszagu, a fagygyas hust, a főtelen tésztát ne ismerjétek meg. Ne ismerjétek meg a hatalom bölcsességét, mely kondások társává teszi az ifjút, és ne ismerjétek meg örmester A-t sem, aki jöttötökre fitymálva szól majd örmester B-nek:

— Az idén megint csupa államköltséget kaptunk!

Kis fiaim, így fogadtak engem is a kaszányában, az óriási homokos udvaron, hol körül az őszi ködből alacsony földszintes tetők látszottak ki. Az egyik háznak homályos szobáiban, a gerendákra akasztott fegyverek alatt, már együtt voltak a nyírottfejű jövevények. A kopott kék zubbonyokból, mint megannyi posztózsákból, a természet rosszul sikerült gyümölcse gyanánt állt ki a sok szögletes fej. S az égő-olaj, fénymáz, dohány és savanyu kenyér atmoszférájában egy ólomszínű kis hadnagy magyarázta a hadi czikkelyeket. Valami barna könyvecskéből olvasta:

— Aki főlebbvalója ellen fegyvert fog, golyó általi halálra ítéltetik.

— Aki átpártol az ellenséghez, kötél általi halálra ítéltetik.

— Aki harmadszor szökök meg, golyó általi halálra ítéltetik.

— Aki az ellenség elől szökök meg, kötél általi halálra ítéltetik.

Az emberke ragasztott kis bajuszát pődörgette és golyónál, kötélnél, mindig összeráncolta a szemöldökét. Rettenetes volt. Az őszi legyek sem mertek zümmögni körülötte. A hallgatóság csöndjét csak az egyik félreeső sarokból zavarták meg, ahol egy négyenyűstös sváb káplár suttogva tartott külön előadást egy kenderhaju, különösen bamba ujonczkatonának.

— Kicsoda a századparancsnok?

— Kapitány ur Kékics! — felelte a bamba katona.

— Kicsoda az ezredparancsnok?

— Kapitány ur Kékics!

— És kicsoda a Reichskriegsminister?

— Kapitány ur Kékics!

— Hahaha . . . kaczagott az ő hadi-
cikkelyei közül a kis hadnagy, amint felfülfel
meghallotta ezt az ostobaságot. Hahaha . . . ka-
czagott a hadnagy. Halljátok, kis fiaim, a
hadnagy ur kaczagott . . . A kopott kék zub-
bonyból, mint a szélvész, úgy tört ki a ka-
czagás erre. Nevettek az altisztek, a vén ka-
tonák mellén megrázkódtak a vörös rojtok,
bólongatott a sok szögletes fej és az okosak
mindjárt fölhasználták az alkalmat egy kis
köhécselésre is. A hadnagy ur kaczagott és
erre folytatólag nevetett az egész világ s a
falon függő puskák, amint meglöktek, halk
ingással kísérték a vidámságot. Ebben a pil-
lanatban a szomszéd szobából előtört egy sá-
padt legény és piszkos darócnadrágban, foltoz
zubbonyban, amint a munkában levő katonák
vannak, megállt a tiszt előtt:

— Hadnagy ur — lihegte — az őrmes-
ter ur most a csizmája sarkával lerugott en-
gem a pinczébe, mert azt mondja, nem jól
mostam föl a lépcsőt.

Az emberke most megint összeránczolta
a szemöldökét és egy pár pillanatig mereven
nézte a legényt.

— Napos — mondta azután — ezt a
legényt holnap kihallgatásra viszik, mert nem
jól mosta föl a lépcsőt. Takarodjál . . .

A kaczagás elhallgatott, a puskák, a vö-
rös rojtok megálltak, a köhécselők elcsende-
sedtek. A hadnagy tovább magyarázott:

— Aki harmadszor szökik meg, golyó
általi halállal büntetetik.

— Aki az ellenség elől szökik meg, kö-
tél általi halállal büntetetik . . .

. . . Kis fiaim, engem is mindjárt vittek
öltöztetni. Vastag sipkát kaptam, melynek el-
lenzője össze volt repedezve, köpönyeget is,
melynek vászonbélésében hagymaszagot ha-
gyott vissza a régi gazda; és kaptam zsinóros
kék nadrágot, mely a térd helyén kidagadt
cipőnyira és kaptam fűzős bakancsot, temén-
telen vasszöggel. Kis fiaim, ebben a ruhá-
ban hagytam el a kaszárnyát másnap, vásár-
nap reggel.

Az utcán egy atyai barátot láttam
meg először. Az rám mosolygott, végignézett
rajtam és a bakancsom vörös bőrszínén pi-
hentette meg a tekintetét. A fejét rázta.

— Nem szép — mondta a megbotráncó-
zás hangján, de mosolyogva — nem szép,
hogy magukat ilyen ruhába dugják. — Azzal
tovább indult és ismét mosolygott: — A
sipka rejtenegetes.

Az utcán másodszor egy ifju pajtással
találkoztam, egy kifent, lakkezipős fiúval, egy
olyan pajtással, akit ürességeért és léhaságáért
lenézünk, de előkelőségeért mégis huzódunk
hozzá; az emberek ezt a benső ellentmondást
sokszor megőrzik egész életükben. Nos, de
nem erről akarok szólni, hanem arról, hogy a
lakkezipős fiu már nem is mosolygott, mint a
másik. Egyenesen a szemem közé nevetett:

— Hallod — mondta — te is csináltat-
hattál volna kimenő ruhát. Szervusz — neve-
tett és ezüstgombos botját forgatva, tovább
ment, pedig máskor együtt jártunk.

Az utcán harmadszor leányok mentek
el mellett, akiknek köszönnöm kellett, akik
a miséről jöttek, világos kabátokban össze-
fogózkodva. Ahogy elhaladtak mellett, el-
fojtott nevetéssel néztek rám, kalapjukat öss-
szedugták és egyik-másik félig vissza is né-
zett. Az én köntösömet nem volt elég egy ol-
dalról látni. Az utcáról így hát negyedszer
a nagyanyámhoz fordultam be, a zöldházba.
Egy pár sárga viola fogadott a kapualjban, az
udvaron takaratlan rózsák ringatóztak.

Sohasem felejttem el ez őszi délelőttöt.
Nagyanyó a folyosón ült, egy fonott széken
és puffadt, szeplős kezét a napon melengette;
lába körül időnkint megzörrent a lehullott fo-
lyondár és ákáczelevel és ő ilyenkor beléta-
pott a levélhalmazba. Csitt . . . levelek —
gondolhatta — ne emlékeztessetek egy gyöngy-
őreg asszonyt . . . Én megálltam előtte, re-
pedezett derékszíjjamat igazgatva és, kis
fiaim, mit gondoltok, mit csinált ekkor az én
nagyanyám, a ti szépanyátok, aki engem
sohasem vett az ölbe és a szemembe soha-
sem nézett? Nagyanyó ekkor azt csinálta,
hogy reszkető kezével megkötötte álla alatt a
szalagot, fölállt a székről és lassan elémbé
lépett. Ah . . . No, mondta — ilyen pisz-
kos zsinór van ezen a ruhán és a szij egé-
szben bevágja a derekadat; no . . . istenem, ez
a bakancs is, ettől feltörök a lábad . . . no . . .
mondta a nagyanyám és a durva kabátot meg-
simogalta és a tekintetét lassan fölemelte hozzám.

A szélben, az őszi napsugárban most
egymás szemébe néztünk, a nagyanyám, meg
én, mi ketten. Akkor először, sohasem addig.
És akkor sem sokáig, mert nagyanyó szája
körüli mindjárt rángatózni kezdett az a nagy
szemölcs, teli fehér tüskeszálakkal és nagyanyó
szeme, a körül ránczos öreg szem, egyszerre
teli lett könnyel. És sirt mint a záporosó az
én nagyanyám, a ti szépanyátok, aki nyolczvan
esztendő lett, akit az ur mindvégig megál-
dott fűgességgel. — „Oh, te szegény fiu, — oh,
te szegény fiu — sóhajtott a széles kis öreg-
asszony — ha ma este elvisznek messze vá-
rosba, nesze, legyen egy kis pénzed.” És egy
kék bankjegyet dugott akkor a zsebembe a
nagyanyám. Egy darabka zsindefődelet a
házból. Akkor láttam utóljára a nagyanyámat.

Már fű és sirbolt takarta őt, mikor
újra eljöttem hozzá. A füvek zizegtek ekkor a
hanton és az ő vétkéről akartak beszélni, és
a márványról gunyosan intettek az aranybe-
tűk, hogy ők hazudni szoktak. Elfordítot-
tam a fejemet tőlük. „Csitt — mondtam —
most el kell feledned a nagyanyó vétkét; mert
csak a nagyanyó árt, mikor téged nyomorult-
nak látott.”

IV.

Kis fiaim, már künn jár a Jézus, s az ő
lábnyomát nem fujja be a hó; s mi mindjárt
bemegyünk a másik szobába, hol a kis Jézus-
sal egy zöld fát igazgat most a ti nagyanyá-
tok. Kis fiaim, két karomon én titeket most
mindjárt odaviszlek s a viaszgyertyák alatt
akkor arról kell nektek szólnom, hogy mire ta-
nit a Jézus. Oh, kis fiaim, hogy mondjam el
ezt nektek? Fehér palástja ime az egész vi-
lágot betakarja s az emberek mégsem olvas-
sák el, ami a szélre van írva . . . Engesztelő
hangja ime megszólal minden szenvedésben, s
az emberek mégsem hallgatják meg. . . . Hát
olvassátok el ti, hát hallgassátok meg ti, amire
a Jézus oktat, amire oktatott engem a nagyanyám
vétké: hogy egy falat jóságért meg kell bo-
csátani egy mázsa gonoszságot. Kis fiaim,
már csöngetyű szól, jertek.

Karácsony Tiszáéknál.

Ünnepe volt Biharmegyének, de különösen
Nagyváradnak, ahol Tisza Kálmán, a generálisból
közlegény lett, de változatlanul legnagyobbnak
maradt politikust ünnepelték a minap.

Az ünnepségekről szóló leírásokat olvasva,
összehasonlítom ezeket a modern riportokat, azok-
kal a régi — részben még a múlt századból való
familiáris levelekkel, melyekben sok minden foglal-
tatuk régi nagyváradi eseményekről, régi Tiszák
szerepléséről. Érdekes mindjárt a Berzeviczy Ger-

gely levele, aki mint Vay István patvaristája
1792-ben Ürményi József főispán beiktatására ér-
kezett oda, s egyik levelében így emlékezik meg a
szép körösparti városról:

„Az installatio igen nagy pompával menne-
véghöz. Bandériumoknak, Mánásoknak és más ide-
gen Uraságoknak száma igen nagy volt. Minthogy
az Installationak napja éppen Antal napjára esett:
Gróf Károlyi tractát és Bált adott vendégeinek.
Ritkán látni egy helyen annyi Szépségeket, mind
asszonyi Személyek, mind Férjfiak közt, mint Vára-
don. A tántzot ritka ügyességgel az ifju Tisza
István vezette, azon jeles nemes urnak a fia,
a ki csak nem régebben nyerte vissza a modénai
hertzeg által birtokolt nagy tsaládi vagyont. Ez a
Bál is mutatta különben, hogy az Országnak első
Vármegyéihez méltán lehet hasonlítani Bihart, nem
csak a politikára, Qualificatióra és Luxusra nézve,
de a közönséges jó Rendelésekre, Határozatoknak
jóságára és Productumoknak számára is. A Vár-
megyében úgy mint a Városban, úgy látom a
Tisza, Beöthy, Ugray és nevezetesen a Rhédey tsal-
ádok vagynak elől . . .”

Száz esztendeje mult már annak, hogy jóféla
diósgyőri papirosra vetegette betűit Berzeviczy Ger-
gely nyalka ifju patvarista, de amit az akkori Bi-
har vármegyéről meg Váradról írt, az körülbelül a
mai Biharországra is ráillik, mert az onnan elszár-
mazott Rhédeyeket, meg az 1810-ben Ugray István-
nal kihalt Ugray-családot leszámítva, most is elől
vannak ott a Tiszák, meg a Beöthyek.

A város társaságos életében talán a legna-
gyobb szerepet játszotta II. Tisza László, aki gróf
Teleki Lajos főkörmányszéki tanácsos leányát, Ka-
talint véve nőül, rokonságba jutott egy a magyar-
országi, mint az erdélyi arisztokráciával.

Egy kisebbfajta német fejedelem udvara
semmi ahhoz a fényhez, pompához, ami Tisza
Lászlónál volt. Az üzletekben, a piacon a keres-
kedők és kofák már örvendeztek, ha meglátták a
Rhédeyek, meg a Tiszáék szakácsát. Tudták, hogy
ezeknek mindenképpen a java kell és ha egy, vagy
más czikkből kevés van, annyira egymásra liciz-
tálnak, hogy jó vásárt csapnak rajtuk.

A vásárlási-tornában rendszeren a Rhédey
szakácsa lett a győztes, mert a Tiszáékéknak meg-
mondták, hogy:

— Több nap, mint kolbász . . .

Bölcs és igaz mondas, aminek az lett az
eredménye, hogy míg a Rhédeyek elpusztultak,
egyre nagyobb lett hirre, fényre és vagyonra a
Tisza-ház.

Nagyon családiasan, nagyon patriarkálisan
ünnepezték meg a sátorosünnepeket; kivált a ka-
rácsont — igaz, hogy minden külső czifraság
nélkül, egyszerű puritán módra, mint igaz kalvi-
nistákhoz illik.

Az ünnep előtt két-három nappal már gör-
dülték be a kapun az óriási párnaszakokkal, uti-
ládokkal megpakolt, Schneckenfederre járó batárok
és hozták Erdélyből báró Bruckenthal Mihályt,
meg Thoroczky Pálnét, akik eljöttek atyafi-látog-
gatni, még ünnepelni Tiszáékhoz.

Igy volt ez az Urnak 1810-ik esztendejében
is, amikor nagyban készülődtek az ünnepre. Külö-
nösen a gyermekek.

Noha még akkor nem volt divatban Magyar-
országon a karácsonyfa, a titokzatos meglepeté-
sek, most mégis valami nagy meglepetésre készül-
tek a gyermekek.

A tizenháromeves Lotti nevelőnője ugyanis
egy igen szép, tanulságos szindarabot tanított be
nekik, amelyben egy irgalmas szívű kis herczeg
jót tesz a szegény napszámos-gyermekekkel.

Francziául tanulták és a család trónörökö-
sének, Lajoskának, aki különben lángeszű
gyermek volt, csak a nevével volt baja. A kis her-
czeget ugyanis Artertirkom Verbermense-
si Mermáni Lililinek nevezte el a mese-
író szeszélye. A favágó-fucskát Beöthy László, a
híres alispán fia személyesítette, a herczeg anyját
Tisza Lotti, a tündéreket pedig Tisza Mái és Mina,
és a piczi, alig öt éves Teleki Juli, József grófnak
a leánykája.

A szindarab után aztán Lotti fogja zongorázni és énekbeli előhaladását bemutatni és énekel egy szép nagy áriát a divatos daljáték: Inké és Járkóból.

Régi, havas, zuzmarás karácsonyok voltak azok, olyanok, a milyenekről a poéta énekelte: *Itt van a zuzos december...*

A házak ereszen jégcsapok függtek és az áriái zöld meg barna cserépkályhákban emberderékvastagságu hasábok égtek.

Az ablakok alatt fölzendült az ének és a Debreczenből hazakerült diákok rákezdtek a kántálást.

Krisztus Urunknak áldott születésén — amint illet, legelőbb a legnagyobb pátronus, Tisza László háza előtt zendítvén meg a harmóniát.

Mikor aztán rákondították a hetet, a legidősebb gyermek, a Lottika, szépen meginvitálta a szülőket és a rokon kört, hogy kegyeskednének megnézni azt a kis vigasságos és tanulságos játékdarabot, a mivel ők kívánják ma szórakoztatni a vendégkoszorút.

Még Kocsi Patkó János, a híres direktor sem beszélt ékeesebben mikor abonement-okat járt gyűjteni.

Az előadás is ment ám, mint a karikacsapás. Még a piczi Mina, meg a Málí, a tündérek sem hibáztak el egyetlen egy szót se — akik elmondták, hogy ma karácsony van, s hogy ők egy igen gazdag herceggel fognak jót cselekedtetni.

A his herceg, Lajoska, (Tisza Kálmán edesapja) rövid piros selyemnadrágban, aranyos fehér frakkban igazán olyan volt, mint egy kis herceg, és mikor megtalálta az erdőben fázló, szegény fiúcskát, az előírás szerint, aranyos dióval, almával és tallérokka rakta tele a zsebeit.

A darab végén előjön a hercegnő is, a kis paraszt gyerek fölébred, a tündérek pedig a háttérben valami halk melódiát énekelnek.

Ez alatt a jelenet alatt hálálkodik aztán a megajándékozott fiú, kérdezve jöttevőjének a nevét aki szolgálatába fogadja és magát megnevezve szól:

— Je suis le prince Artetirkom Verbermenesi Mermáni Lilili...

Ettől a pillanattól rettegett minden próbánál Tisza Lajos, és most is érezte, hogy elszorul a hangja és mereven szegezte tekintetét Szilávy Antalnak, az Alvinczy-regiment vitéz hadnagyának a csillámló gombjaira.

Már a favágó gyermek épen elmondta hálálkodó szövegét, s kérdezte:

— Ki legyen az én jöttevőm?

Lajos urfi, azt gondolva, hogy a török-ellenláz, mint valamelyik őse, hátran nekivágott:

— Je suis... és mondta a karakán nevet — elérve odáig, hogy Mermáni...

Itt megakadt és desperátusan nézett körül, különösen a szoba egyik oldalába, hol valami kuliszszzerű spanyolfal árnyékában a franczia kisasszony ült, mellette a kis Reviczky Fridrik, aki valami magnésium fénnnyel a kalló világítási effektusokat csinálta.

De a mademoiselle nem vette észre esdő tekintetét, Fridriket pedig nagyon is elfoglalta a magnézium, melynek most teljes fénnnyel kellett a tündéreket bevonni.

— Mermáni — ismételte még egyszer Lajos, mikor egyszerre csak valaki megbuzza a frakkját és odasugja: Lililili...

Abban a pillanatban utána mondta, s csak mikor túl volt a veszedelmes néven, pillantott hátra — de már senkit se látott, a tündérek énekeltek, s egy aláhocsátkozó bőség szavából virágokat hintettek a jószívű hercegre.

A pártfogást megköszönve Lotti, épen úgy, mint ahogy ezt az Apolló termében játszó színészek látták, a kortinát pótló függönyt elébe húzták a színnek.

A nagyok és kicsinyek külön nekiláttak aztán a karácsonyi vacsorának, amelynél nem volt szabad hiányoznia az áriái táiban gőzölő mákos bubáknak.

A gyermekek természetesen a színjáték...

ról beszéltek, bókolvá egymásnak, de csipkedve is egymást, ahol lehetett.

— Lajos ugyancsak elakadt volna, ha Julinics — kottyantotta ki hirtelenében a piczi Mina.

A ház trónörököse, aki maga sem tudta, hogy azt a nagy sikert kinek köszönje, csodálkozva nézett nővére:

— Ugy ám, mert mikor te abba a cifra névbe megakadtál, Juli egyszerre csak otthagyt bennünket, többi tündéreket, oda osont hozzád és a füledbe sugta a név végét, melyet hirtelenében én mondtam meg neki. A gyermekek tapsoltak és Beöthy László úgy vélte, hogy Lajoskának most nagyon meg kell jutalmazni a két tündért.

— Ez meg is lesz — mondá Lajoska nagykomolyan, de nem most, hanem később. Aztán, az adakozás nem lévén épen természete, megint utána tette:

— De nem ma, hanem később. Minának majd szerzek jó férjet, Julit pedig magam veszem feleségül!

Hogy aztán Wilhelmina nővérenek ő kereste-e ki valóban férjül báró Luzsénszky Pált — arról nem tud a nagymama meséje, de azt, hogy borosjenői Tisza Lajos széki gróf Teleki Juliannát vette nőül, azt mindenki megláthatja a Tiszák családfáján.

A kistündért személyesítő Teleki Julianna egész életén át jó szelleme maradt Tisza Lajosnak és családjának, s ez a honleányi és női erényekben gazdag, ritka nemesléltű urasszony volt Tisza Kálmán edes anyja.

d'Artagnan.

Színészno.

Ira: Csehov Antal.

Az odigitrievi szüzanya tiszteletére emelt kis falusi templomban épen véget ért az istentisztelet. A templomjárók már elhagyták helyeiket és özőnlöttek kifelé.

Csak Andrej Andreics, a szatócs, akit a falu intelligenciájához számítanak, áll mozdulatlanul. Odátámaszkodott a kórus rácszatához és vár valamire. Borotvált, kövér arcán két ellentétes indulat látszik: megnyugvás a kiszámíthatatlan végtelenségben, és gőg, megvetés, az előtte elhaladó szoknyák, tarkakendők sokasága iránt. A vasárnap tiszteletére egészen ki van öltözködve. Posztónadrágot visel, sárga csontgombokkal és a nadrágszárát nem a csizmába huzta. A lábain sárczipő van. Olyan botrányosan ügyetlen sárczipő, minő csak komoly, vallásos embereknel látható.

Homályos, lusta szemei a szentképekkel díszített falakat bámulják. Szemléli a szentek jól ismert arcvonásait, Matveit, a templomszolgát, aki teli poszával oltoztatja a gyertyákat, az állványokat, melyeken a szentek szobrai vannak, a kopott szőnyeget, a diakontust: Lopuchovot, aki futva jön, hogy a szentelt kenyert elhozza a templomatyának... Mind ezt már látta gyakran és ismeri is, mint a zsebeit... Csak egy dolog nem mindennapi, megszokott: az észak felé eső ajtóban áll a pap, Grigory, aki még nem vetette le misérühait és sűrű szemöldökével haragosan integet.

— Adjon az Isten neki egészséget, de kinek integet hát annyit, — gondolja a szatócs — még az ujjával is int! És dobog a lábával — én Uram Isten! Ez aztán a csodálatos, oh Mária, szüzanyám, kinek is szólhat mindez?

Körülnéz Andrej Andreics és látja, hogy üres már a templom teljesen. Csak a kijáratnál állanak még vágy tizen és azok is háttal vannak az oltárhoz.

— Jer hát, ha hívják! Miért állasz egy helyben, mint valami szobor, hangzik Grigory haragos szava. Téged szólítalak!

A szatócs nézi a pap haragtól kipirult arcát és megérti, hogy a szemöldökrángatások, az intések az ujjakkal neki szólottak volt. Összerezen és elereszti a rácszatot. Aztán megindul sárczipőjével csoszogva az oltár felé.

— Andrej Andreics, te adtad ezt a czédulát az engesztelő miséhez, melyet az elhunyt Mária lelkiüdvéért fogunk imádkozni? kérdezte dühösen a pap, szemeit a kövér, felhevült arcra irányítva.

— Ugy van.

— Tehát irtad? Te?

Es Grigory, a pap, a szemei előtt lebegteté a czédulát. A czédulára, melyet Andrej Andreics nyújtott volt át a szent kenyérrel együtt, nagy, ferde betűkkel volt felírva:

„Isten szolgájának, Máriának, az ágyasnak lelkiüdvéért.”

— Helyes... Ezt én irtam... adta válaszul a szatócs.

— Hogyan merészelted ezt leírni? Suttogva kérdezte, megnyújtott szókka a pap. Halk szavából kiértett a düh.

Tompa, csodálkozó bámulattal nézi a szatócs és rémület fogja el; soha még a pap ilyen hangon nem beszélt a falu intelligenciájához tartozó férfival... Mind a ketten hallgatnak egy teljes perczig és egymás szemibe néznek.

Miképen engedhetél meg magadnak ilyesmit — kérdezte újból a pap.

— Mit? Andrej Andreics kétkedő hangon, elnyújtva mondja ezt a szót.

— Hát nem értesz engem, suttogta a pap, miközben meghátrált egy lépésnyire a csodálkozástól és összecsapta a kezét. Mi van a vállaidon? Fej ez, vagy valami más egyéb? Te átadsz egy czédulát az oltár számára és a papirosra egy szót írsz, melyet még az utcán sem illik kimondani! Miért merészted úgy a szemeidet? — Talán nem tudod annak a szónak az értelmét?

— Az ágyas szóra vonatkozva mondja ezeket, — mormogja a szatócs pirulva, pislogva. — De hiszen az Ur végtelen jószágban a... ennek az ágyasnak megbocsátott... Kegyelmebe fogadta; miként értendő ez a szó, az kiviláglik az egyiptomi szent Mária élettörténetéből — bocsánat.

Még más argumentumokat is fel akar sorolni a szatócs igazolásul, de eltéved szavai közt és megtörlí ajkait a kabátja ujjával.

— Hát így értelmezted a dolgot, kiáltotta Grigory, a pap, miközben kezét összecsapja. Hiszen az Ur megbocsátott neki — megértés-e engem? — megbocsátott, míg te bűnösnek mondd, gyalázod illetlen szavakkal. És végre is, kit? A saját elhunyt leányodat! Sem a szent, sem a világi írásokban ilyen bűnt nem lehet találni! Mondom neked: az ember ne akarjon nagyon okos lenni! Ha az Isten neked kutató elmét adott, úgy nem tudod fölhasználni. Jobb hát, ha nem elmélkedsz... Ne elmélkedj és hallgass!

— De hiszen ő egy... színészno volt, engedelemmel legyen mondva. Andrej Andreics egészen elképedve mondta ezeket.

— Színészno! Bárki volt legyen is — halálával mindent el kell felejtene és nem ilyesmiket czédulákra írni.

— Ez igaz... jelentette ki a szatócs helybenhagyolag.

— Penitencziát kellene rád kiróni, hangzik a diakónus szava az oltár mögöl, mely basszushangon, miközben lenező pillantásokat vet Andrej Andreics felé.

— Akkor majd felhagynál az okoskodásokkal! A te leányod egy ismert színészno volt. Lehetett olvasni a haláláról még az újságokban is... Te filozófus!

— Ez valóság... tagadhatatlan... a szó nem illő, mormogta a szatócs. De én nem is vádképen említettem fel, Grigory atyám hanem csak bibliai módon akartam magamat kifejezni... Hogy világos legyen előttetek, kiért imádkoztok. A könyvben amugy is csak így írjátok: Joan, a gyermek, Pelageja, a vízbeesett, Jagor, a harcos, Pavel, a meggyilkolt és még sok mások... Így kívántam én is...

— Ez érthetetlen Andrej! Isten meg fogja bocsátani, de mások ügyelj! Mindenekelőtt ne okoskodjál, hanem légy olyan mint a többiek. Tízszor meghajtod magad ima közben, aztán eredj.

— Jó, mondta a szatócs, miközben állt, hogy az erkölcsi prédikáció véget ért és ezalatt azóta büszke kifejezését nyerte vissza. Tíz meghajlás. Helyes, értem. Most aztán atyuska engedje meg, hogy egy kért intézsek önhöz... Mintán mégis csak az atyja voltam... Megbocsásson... Kérem

olvasson a lelkiüdvéért egy misét. Önt is diakonus atyus, önt is kérni akartam erre!

— Lásd, ez helyes, mondja Grigory atya, miközben velkőzik. Ezt meg kell dicsérem! Ez derék dolog... Nos, eredj! Mi is mindjárt megjelenünk...

Andrej Andreics kimért léptekkel távozik az oltártól és ünnepélyes arccal, melynek kifejezése odaillik egy halott lelki üdvéért mondandó mise hangulatához, a templom közepe felé halad. Matvei, a templomszolga, az asztalkát a mézes buzával, melyet elhunytak emlénapjain szoktak enni, elébe állítja és kezdetét veszi a mise. Csönd tölti be a templomot. Csak a füstölő-edény érczes csörömpölése, a vontatott ének hallható...

A templomszolga Matvei és a falubeli tudós asszony elnyomorodott karu fiaskájával, csak ezek állanak Andrej Andreics mellett. Más nincs itt senki. A diakonus nagyon közepesen énekel. Üres, kellemetlen basszushangja van. A szava meg az előadása olyan szomorú, hogy a szatóc lassankint egészen elveszi tiszteletet gerjesztő külsejét és mindinkább elmerül bánatában. Visszaemlékezik az ő Masutkájára... Arra az időre gondol, amikor született, amikor ő még inas volt az uraságnál.

A szolgálat nagyon elfoglalta. Nem ért rá, hogy arra ügyeljen, miként fejlődik a leánya viruló szép hajadonná. Észre sem vette azt az időt, mely alatt szőke haja, almodozó tekintetűvé lön Masutka és a szeméi akkorákká lettek, mint egy kopek. Együtt nevelték, mint a kegyben álló szolgák gyermekeit valamennyit, a kisasszonyokkal. Az uraságok unalmukban megtanították írni, olvasni, táncolni. Ő nem törődött a nevelésével. Csak ritkán, mikor egy-egy küszöbön, vagy lépésön összetalálkozott vele, olyankor jutott eszébe, hogy tulajdonképpen a leánya. És valahányszor ideje engedte, imákra és bibliai történetekre tanította. Oh, akkor még mint vallási dolgokban járatos embert emlegették. A leánykaja szívesen hallgatta, bár ő haragos és tulságosan komoly volt. Ásítva ismételtette az imákat, de viszont csupa fül volt, ha az atyja, dadogva az igyekezettől, hogy virágosan fejezze ki magát, bibliai történeteket kezdett elmondani. Ézsau lencséje, Sodoma pusztulása, a Kis József szenvedései elápasztották és ilyenkor csodálkozva vetette föl nagy kék szeméit... Aztán, mikor kilépett a szolgálatból és megtakarított pénzéből kereskedést nyitott a faluban, Masutka az urasággal elutazott Moszkvába.

Halála előtt három esztendővel meglátogatta az atyját. Ez alig ismert rá. Fiatal, jónövésű asszony volt, előkelő szokásokkal és gyönyörű ruhákkal. Értelmesen beszélt, irodalmi kifejezésekkel, dohányzott és délig aludt. Mikor Andrej Andreics megkérdezte, hogy mivel foglalkozik, azt válaszolta, miközben merészen a szemé közé nézett:

— Színész nő vagyok!

Az egykori inas ezt az őszinteséget a legnagyobb czinizmusnak tartotta. Masutka elkezdett dicsekedni művésze diadalával, de midőn látta, hogy ez elpirul és csodálkozó mozdulatokat csinál, elhallgatott. Szótlanul, anélkül, hogy egymásra is néztek volna, éltek együtt két hétig, egészen a leány elutazásáig. Mielőtt elment volna, arra kérte, sétáljon vele a vizparton. Bármilyen nehezére is esett, hogy fényes nappal, a becsületes emberek színe előtt leányával, a „semmíttevővel, a színésznővel” sétáljon, mégis engedett kérelmének...

— Milyen szép vidékek vannak erre, mondotta sétatöbbség, fölkelkedve a leány. Milyen szakadékok, zöldben játszó mocsaras tájakok! Milyen szép is az én otthonom! És sirni kezdett.

Ezek a tájak csak a területet veszik el... gondolta Andrej Andreics, miközben merev tekintettel nézte a szakadékokat. Csak annyit használnak, mint a kakastej.

A leány azonban csak nem szűnt meg sirni és szívtá tele tudóval, mohó vágyakozással a levegőt. Mintha csak érezte volna, hogy nem sokáig fog még lélegezni...

Rázta a fejét Andrej Andreics, mint egy légytől kintott ló, azon igyekezve, hogy szomorú emlékeit leküzdje...

— Gondolj, Uram, a te szolgálódra, Máriára, az ágyasra, morogta, és bocsásd meg bűneinek sokaságát.

Az ügyetlen szó ismét kicsuszott a száján, de ő észre sem vette. Ami egyszer oda-fészkelte magát az ember gondolatvilágába, azt Grigory atya prédikációi sem tudják elűzni. Sőt erősebb eszközök sem! Makarjevna sóhaj és suttog is valamit, mialatt mélyen lélegzik. Mitjka, a hibás kezű, gondolatokba van mélyedve.

— ... Ahol sem betegség, sem szenvedés, sem sóhaj nincs — éneklő dörgő hangon a diakonus, miközben jobb arcát kezével fedi el.

A füstölgőből kékes párázat emelkedik, mely szinte fűdik a napsugarak fényében. Olyan az egész kép, mintha az elhunytak lelkei lebegnének a fénykévekben. A füstfelhők, a gyermekek göndör hajára emlékeztetve, keringenek, felszállnak az ablakig és nyilván menekülni akarnak a szomorúság és fájdalomak özönétől.

A magány szelleme.

Vrhlicky.

Mély szakadékokban, kék fenyeveshomályban,
Hova alig hat le a fellegekbe!
A sasnak hosszan elnyújtott sirama,
Mohos fatörzshöz támaszkodva, úgy áll
Ott elmerülve néma álmodásba.
Ha az erdő a dél hevében alszik,
Szemével, éles, fűrkész szemével
Ugy csügg a tarka, lágy mohszőnyegen.
S lengő fűszálból, gyöngye mohlevegéből
Ugy les ki szent, örök törvényeket,
Melyek szerint a nagy természet él, hal.
S csillámzó gyöngyöt hint a vadvirágra.
S szárnyára a lepkének, mely aléltan
Hanyatlott le a déli nap nyílától
Valami fölnyit nagy virágkehelybe:
Ugy rajzol oda egy halálfejet.
Pókhálóból kiment a legyet.
Föltámaszt egy-egy kék harangvirágot,
Mely tán egy őz gyors lábának nyomán
Gyűrődött volt a mohszálak közé.
Segít a pók ezüstszin fonálát
Ügyes kezével ágról-ágra vonva,
Művészi módon hálává bogozni.

De hogyha a ködös, zord est letépi
Fejéről koronáját, a napot:
Akkor lát csak munkához igazán!
Meggyújtja az ég gyászos boltozatján.
A csillagok lámpáit sorra mind.
Virágkelekbe ábrándedvet önt,
Hogy reggel az ifjú nap levegőjét
Megédesítsék hűs lehelletükkel.
Gyakran meg szürke fellegekpenyében
Mélyen hajolva egy-egy bérzetetőre,
Nyúlós borostyánt sző száz sziklásra
S a zordon szirtek nagy, tar homlokát
Öröklőd körözsákkal hinti be.

És ha az éj aranyhimes palástja
Vállára lágyan, halkán rásimult már,
S az új hold pántja, az árnyaslagos,
Már homlokára simult mély varázsszal,
Átszáll a mindenség nagy birodalmán
S hol végig leng palástjának szegélye:
Az alvó völgyek kéjesen pihennek.

Mit, az ember, az egész föld neki?
Mit, törpe kinunk, csüggő sóhajunk,
Tenger mélysége, csillagok világa
S száz gondolat, melyeknek velejében
Mint hamuban a szikra, ég az ész!

Keresztült e tiszta, ragyogó szem
Minden, minden rejtélyen... Ő előtte
Nyitott könyvként fekszik minden titok
És hogyha e titkok könyvét lapozza,
Dörgő moraj gördül az égen át
S ő a fatörzseket széjjelhasító
Villámmal vési föl a kőlapokra
Ruháit: a nagy öröklét írását!

Az emberek mohóságát utálja.
Ritkán szegődik hozzájuk tehát.
Egy-egy lépésük is már fölriasztja.
Csöndes merengéséből, úgy ijed föl
S száll pillangóként az éterbe föl.

Csak olykor szítja költők, jósok álmát
Szomjúsággá, mely szépségért tüzel
S az ily szívekbe pattant égi szikrát
Főnségesen hatalmas lángra gyújtja,
Oh boldog, ki az ő vezérlésére

Bizhatja sasrőptét a képzelemnek.
Azt öröktényű magosságba vonja
S aranykulcsával a szent szeretetnek
Eszmények honját nyitja föl neki.

Másszor a szívek legmélyére száll le,
Hol jövő nemzedékek életének
Titkos kristályforrása forr, fakad.
És ott pihen gyönyörtől áfledten
És az igazság örök sugarával
Vet az élet titkos czéljára fényt.
És utat és sugall e cél felé.

A félreismertség ürmőpohárját,
Mit annyiszor ürit ki annyi ember,
Hervadhatlan rózsákkal koszorozza,
S örök dicsőség nedvével telíti...

Ugy láttam ott a néma fenyeserdőn,
Az aláháztó zuhatag fölött
Főnséges arca úgy villant felém.

Dicső szellem, te! Ki a vész dühéből
Szólsz hozzám s szólsz virágok illatából,
Kőznapiás porából kiragadtál
S célt adtál, mely csaknem elérhetetlen,
Hogy rágondolva is, kéjtől alélok.
Főlélesztetted száz holt vágyamat
S szívennek minden bágyadt idegét
Száz új akkordot zsongattál keresztül.
S ma is még, hogyha el-elnémulok,
Könyves nagy búmban, eljősz, meglegyinted
A hurokat halk szellemszárnyaidal.

Az élet száz útját is megmutattad
S fölráztál, hogyha dőre fájdalomban
Meddön suhant nap napra el fölöttem.

Megtanítottál, hogy a lány dana,
Mely csalogányok kis keblében éled:
Testvére bús, ábrándos dalaimnak,
S hogy lelkem, ez az izzó égi láng
Ős része a mindenség szellemének,
Mely maga is bűvös visszfénye csak
A szent, örök, vakító istenarcnak.
S megtanítottál, hogy földet, vizet
És nyár meg tél s tavasz meg ősz világa,
A csillagmíriád messze mélyen boly,
Minden derű és minden zivatar
Lelkemnek ősi s örök birodalma,
Egy horzsolmas, főnséges álomszág,
Dalkozgással telve s dalkaczajjal...

S velem vagy, hogyha életem bogáncsát
A sors vágyak borostyánjába vonja
S hű szerelem piros rózsáiba. —
S velem, ha éjszót nagy gyász borul rám
S ürömfűből font koszorú övez,
S halálos mérég dől szívem sebébe.

Te hozzád szárnyal mindenik dalom,
Te támogass a végső küzdelemben.
Te fogd be lágyan majd megtört szemem!

Sírom fölött széthullhat bár a kő,
Mit emlémemnek tán állítanak majd,
S nevem, hitem végkép elkophatik,
Te hints rózsát majd a bedől halomra,
S a széjjelomló köre fonj borostyánt
S a temető árkanak bokrain
Fészkeltesd majd egész raj csalogányt:
Édes daluk hadd szóljon mindörökké
Lelkemhez búsan, titkon, epedőn.

Telekes Béla.

A fehér holló.

Genovéva, az aranyzóke haju királynő, imaszámolyán térdelt. Keze imára kulcsolódott, szép és szenvedő arcát pedig rimánkodva fordította a feszületre, mely az érintetlen ágy fölött előtte függött.

Éjjel volt, az isteni jelenések órája.

— Atyám, — zokogott a királynő, atyám, könyörülj a te szolgálódon!

Elfulladt; csupán összekulcsolt kezeit tartotta magasra, a feszület felé.

Kissé csönd lett; aztán lágyan, sejtőlemezden, mint a távoli lélekharang csendülése, mennyei szózat hallatszott:

— Noe, mit kívánsz még tőlem, leányam?

Mikor Genovára királynőnek aranyzőke hajfonatára föltették a népei koronáját, aznapon éjjel megjelent neki az Úr.

— Leányom — mondta — a mai naptól fogva népek boldogsága felett őrködöl. Tudom, hogy híven fogod teljesíteni kötelességeidet, de a korona nehéz és szorítani fogja gyöngye homlokodat s azért kárpótolni akarok... Fialat vagy és a fiatal szerelemre vágyik; válassz, melyik szerelmet akarod inkább: azt-e, amelyikben szeretve vagy, avagy azt-e, amelyikben te szeretsz?

Genovára végighuzta rózsás tenyerét a homlokán és arczán szűzies pir futott keresztül:

— Azt akarom, atyám, amelyikben szeretve vagyok.

Másnap korán reggel heroldok jelentették, hogy a királyi kastélyba vendég érkezett.

Szép zőke ifju volt, a szomszédos ország ősz királyának a fia; fehér paripán jött, amelyet fürge csatlósok vezettek a kastély udvarába.

Genovára elébe sietett.

— Királynőm — köszöntötte, mélyen bókolvá az ifju herceg — eljöttem, hogy picziny lábaid elé rakjam hódolatomat.

Gyöngéden megfogta a királynő elébe nyújtott kezét és hosszasan, szerelmesen megcsókolta.

Genovára, aki most érezte először életében a kezén a szerelem csókját, mosolygott.

Nemsokára ágyuk dörgése jelezte, hogy Genovára királynő eljegyzését üli a királyfi, aki a szomszédos országból jött el, hogy arát keresen magának...

Az esküvő után a fiatal királynő úgy érezte, hogy a vulkán csókjai nem lehetnek forróbbak, mint aminőkkel ura, a herceg elárasztotta. Ott égett ez a szerelem Genovára a kezén, arczán, nyakán, vállán s az aranyzőke haján, amelyeket az ifju férj egy-egy órában valósággal tüzes csókzörpörben fűrésztött. Csak ajkán nem érezte a ángot Genovára; az ajkán, amelyre neki kellett csókolnia: nem volt benne szerelem a herceg iránt.

És mikor három évi házasság után a herceget háboruban egy ellenséges golyó lesöpörte a lováról, a királynő nagyon megsiratta a szegény halottat. Ajkáról azonban, amelyet egy ismeretlen érzés után való vágy epesztett, a megkönnyebbülés sóhaja röpített el:

— Szabad vagyok.

Aztán, miközben a gyászév lelet, hosszú álmatlan éjszakáin forróan imádkozott az Úrhoz.

— Nos leányom, — hangzott akkor ismét a mennyei szózat — te azt a szerelmet kérted tőlem, amelyikben szeretettel vagy. Én megadtam, és...

— Oh, — vágott közbe szorongva a fiatal özvegy — azt a szerelmet add nekem, atyám, a melyikben én szeretek.

Az Úr megsimogatta szép, fehér szakállát.

— Szegény leányom, — szólott — most választod a rosszabbikat. Ám legyen a te kérésed szerint, és gyulladjon szerelem a te szívedben...

Üdvari ünnepély volt, amelyen Genovára királynő hosszú és nehéz, arannyal kivarrt uszályban jelent meg. Az uszályt apródok cipelték, akik közül az egyik sötétszemű volt, büszke és nyúlánk, mint a fenyő.

Ez az ünnepély után való napon kihallgatást kért a királynőtől.

— Felsőes királynő, — szólott komoran — esedezem, hogy mentsen föl engem az apród-szolgálatától.

— Miért? — kérdezte meglepetve amaz.

Az apród félrehuzta a száját.

— Mert nem érzek hivatást magamban az uszályhordozásra, felség.

A királynő arczát elfutotta a pir.

— Vakmerő! — szólott. — Királynő előtt marasz így beszélni?

Ugyanez a más, az előbbinél borzasztóbb dolog is jutott az eszébe.

— És — tette hozzá, az ajkát harapdálva — és te, férfi létedre nem hordozod szívesen az én uszályomat. Holott százan vannak, akik éle-

tüknek a felét elengednék, ha a helyedben lehetnének...

Az apród mélyen meghajolt és szárazan ismételte:

— Esedezem, felség, mentsen fel engem a szolgálattól.

— Hitvány! szisszent föl — mint akit vipera mar meg Genovára, és kiadta a parancsot:

— Vessétek tömlőczbe ezt az embert!...

Mikor a királynő másnap reggel kilépett a hálószobájából, az első udvarhölgy ijedten pillantott halvány arczára.

— Felsőed sápadt; talán rossz éjszakája volt?

— Igen — mondta ez szárazan. — Egy igazságtalanságot követtem el tegnap s az rontotta meg az álmomat.

Maga elé hívatta az első kamarását és így szólt hozzá:

— Az apródot, akit tegnap a tömlőczbe küldtem, vezessétek fel hozzám.

Aztán, mikor az apród, akit haladéktalanul fölvezettek a palotába, daczosan megállt előtte, Genovára királynő elővette a legigézőbb mosolyát.

— Rossz fiu — mondta szinte hizelegve — hát csakugyan nem akarsz apródom marádni.

— Nem, felség.

— Inkább a tömlőcz? ... fűzte tovább, szinte felénken az asszony.

— Inkább, felség.

Genovára lesütötte a szemét. Hosszu szünet után, habozva kérdezte:

— Hát... hát testőrkapitányom sem akarsz lenni?

Az apród szurós pillantást vetett rája:

— Mit gunyolódik velem felséged?

A királynő rávetette nagy, égszínkék szeméit. Mosolygott, aztán mint a csörgedező patak, halk, édes, lágy kacajra fakadt. A tekintete fölragyogott és karjait tárta az apród felé:

— Nem gunyolódok, édes; csak szeretlek!...

Az első időkben, mikor még a szurós szemű barna testőrkapitányának is új volt még a bájos Genovára szerelme, nem volt boldogabb nő a világon az özvegy királynőnél.

Később azonban, mikor a férfira nem tudott már többé az újság ingerével hatni; nem volt boldogtalanabb. Megpróbált ugyan minden eszközt és felhasználni minden asszonyi fűfűfűt, hogy imádkozott testőrt magához bilincselje, de a siker — ezt látnia kellett — mindig csak pillanatnyi volt. Nem az ő birtoka volt ez, amelyen tetszése szerint szórakozhatott, csupán egy idegen vadászterület, hol megengedték neki, hogy kedvére kalandozhasson, s aztán — zsákmány nélkül térjen ismét haza, a magányba.

Oh, nem mindig kellemes, ha olyasvalakinek kell elviselnünk a szerelmét, aki iránt teljesen közönyösek vagyunk, de százszorosan borzasztó, ha a mi odaadó szerelmünkért nem kapunk viszonzást.

És Genovára, az aranyzőkehajú királynő, mint az utóbbi időkben már annyi sokszor, ott térdelt az imazsamolyán.

Éjfél volt, az isteni jelenések órája.

A szobában csend volt, csupán a boldogtalan királynő elfuló zokogása hallatszott. Aztán lágyan, sejtelenyszerűen, mint a távoli lélekharang csendülése, mennyei szózat hallatszott:

— Nos, mit kívánsz még tőlem, leányom?

Genovára fölvetette kisírt szeméit, kezét pedig még szorosabban kulcsolta imára.

— Atyám, — mondta szakadozva — boldogtalan voltam, mikor engem szerettek, mert akkor bennem nem volt még a viszont való szerelem; és boldogtalan vagyok, mikor én szeretek, mert most meg ő nem viszonzozza az én szerelmemet.

Gyors és mély lélekzetet vett; és mialatt szempillájára új könyvek toltak, remegő hangon folytatta:

— De, oh, mendd, atyám, nem lehetne-e,

hogy a szerelem és a szerelem viszonzása együtt, ugyanazon két szív között legyen meg? Nem egyesülhetne-e egy csókban ez a két ige: szeretni és szeretve lenni?

Elhallgatott, mialatt izgatottan a kezét tördelte.

Az Úr hosszan, szomorúan nézett rá. Aztán, mint aki valami igen mélyen rejtőző, elpihent gondolatot akar földézní, áldott kezével lassan végigsimított ragyogó homlokán.

— Nem, leányom; ezt még királynőknek is csak ritkán adhatja meg a véletlen.

Zsoldos László.

A Balaton téli munkája.

A politikai élet viharának szele nem érinti a Balaton-kultuszt. Csendes, hangyaszorgalmu munka foly ott lenn most is, az „édes“ magyar tenger boldog partjain; megbízván a dolgos jöemberek abban, hogy Isten segítségével majd eligazítódik az ország dolga, az ő töprengésük, izgalmuk nélkül is.

Kenesétől Keszthelyig, a partokon végtől-végig, élénk, változatos kaleidoskop-képe tárul élénk a Balaton-kultusz munkájának.

Közvetlenül a partok viz-szélén, a halászok „bokrainak“ „vezeresei“ hosszú pózna-alékon készülik elő a jég alatti halászhoz való erős hálókat; javítják a víz alatti vezérfákat, tatarozzák a kihúzó jégszánokat s a „rianások“ átkelő lélekvesztőit. Most toborozzák a „bokrok“ legénységét; erős, edzett, derék legényeket, akiket egyhamar nem ver le lábukról a téli orkán; nem vesz meg az Isten hidege, akik egyszerű-másszor megkísértették a téli Balaton nagy veszedelmét: a ködöt s akik már tulesetek a rianás vesztőfűdjén. A beszegődéseket kontraktusha írják, „osztályrészt“ és lénungra; aztán isznak rá megfelelő hosszú áldomást — és várják a fagyást, amikor aztán rájokként-ellepek a végtelennel látszó jégmezőket s vidám élete kél a hangtalan Balatonnak.

Néha — fájdalom! — szomorú vége szokott lenni a „halászbokrok“ jégahalászatának. A rianásnak, a jégmezők ágyudörgésszerű robajjal való szétrepedésének, nincsen semmi előjele; se ideje, se órája. Mig a „bokrok“ gyanútlanul dolgoznak a jégen: egyszerre megdörögnek a rianások jobbra is, balra is; a jégmezők 1 perc alatt 1—2 ölnyi messzire szét pattannak egymástól s aztán sebtöménen menekülni kell át azokon, mig egészen messze szét nem válnak a táblák, s a rianáson kizajló ár el nem borítja az utat kifelé, egyenlővé tévén a rianást a jégmezővel.

Tavaly is ily szerencsétlenség történt Balaton-Almádinál, az alsóörsi foknál. Mikor a rianás oly messze vált szét, hogy csak a csolnakon lehetett átkelni: abba tilték a halászok s a másik táblára igyekeztek. Eközben azonban a zajlás ismét egymáshoz terelte a jégtáblákat... egy pillanat s a csolnak összeroppan. A rianásba esett emberek kétségbeesetten kapaszkodtak a jégtábla szélébe s kettőnek sikerült is, magát rávetni arra, de a többi szegény ember irtózatosságon módton elpusztult. Az egymást fenő jégtáblák derékon szétmetszettek a boldogtalanokat; velőtrázó halálkiáltásuk elhangzott a messze partokig.

Nagy veszedelmük a téli halásznak a köd is, ha váratlanul lepi meg őket. Ilyenkor, ha eleve nem figyelték meg jól a széláramlatot, mely jó tájékoztatójuk a part felé, akkor néha naphosszant kóborolhatnak tétova a messze jégmezőkön, mig aztán valami parti-hang helyes irányba nem vezeti őket. Így is megesik, hogy az innenső parti-halászok alkonyatra a tulsó parton csudálkoznak el „a ködös világ szeszi“-jén.

De hát jól kamatozó a téli halászat, bőségesen fizet — hát azért megdaczol minden vészszel a szegény parti nép.

A parti hegycsodák lejtőin még élénkebb, tarkább az élet most tél évadján. A szőlőket mindenféle rekonstruálják; forgatják a talajt, repesztik az egykori tűzhányók körétegeit; szől a lőporakna és dinamit, akár a blokádháboruban. Itt is háboru van, a Balaton-kultusz élethalál-harcza, a

láthatatlan, legfélelmesebb ellenséggel, a filloxerával, mely az ország legkincsesebb édenét egy évtized alatt huszezernyi holdon parlagtetetvé változtatta át, koldussá tévén egész vidékeket — idegen országok földönfutó kivándorlóivá kényszerítván sok ezer, egykor boldog partlakót.

De a lankadatlan szorgalomnak már kezd fejleni a gyümölcse. A módosabb birtokosság a saját erejéből, a szegényebbje az Agrár-bank kölcsön-tőkéivel rekonstruálja a szőlőket s tényleg két év óta az összes elpusztult szőlők fele már borággal van beültetve újra. Mihamar visszatér ide is az egykori jólét; a kétségbeesés jaj szavát már a remény vigasza váltotta föl.

De mert minden rosszban van valami jó, a filloxera-vésznek is meg volt a maga haszna a Balatonon. Ha a filloxera nem vette volna ki a kenyeret a partlakók szájából: sohse törődtek volna magával a Balatonnal. Sohse hitték volna el, hogy Közép-Európának ez a legnagyobb gyógytala milyen nagy kincsét képviseli, ha ezt értékesse tenni, céljának, istenáldotta rendeltetésének megfelelően kultiválni tudjuk.

Egy-két világjárt birtokos-társ aztán kiadta a jelszót a filloxera ellen: „Megeketi az a féreg a szőlőinket — de a Balatont nem issza ki! Kezdjünk Balaton-kultuszt.”

És megkezdtek a Balaton-kultuszt. Sor szerint megkezdte Balaton-Almádi azzal, hogy a parti birtokosság „fürdőreszvénytársasággá” alakult; épített tizenkét fürdőkabin s bérházakká alakította, verandákkal, külsőkkel látta el az egykori préházakat. Tíz év alatt aztán a tizenkét kabin száznegyven kabinná fejlődött s kétszáz új villa és nyaraló épült a partokon, hol évente ezernél több fürdővendég üdül s komfortját leli jó szállodákban, színházban, terjedelmes sétányokon s árnyas ligetekben. Ezen az őszön emeletes községház, posta-táviráda épület, csendőrlaktanya s nyolcz bolti helyiség épül ott.

Folytatta a jó példát Siófok, mely fél-millió forint költséggel valóságos üdülő oázist teremtett az egykori futóhomok-buczkák helyén s akkora kényelmet teremtett ott — az igaz, hogy kényelmetlen nagy árak mellett — amilyen a legkényesebb izlést is kielégíti. Ez idő szerint ismét négy nagy bérház épül ezen a fürdőn.

Keszthely város adta eközben legpéldásabb jelét a Balaton-kultusz iránt való érzékének. Tudta, hogy az idegenforgalom által fényes jövőt biztosíthat e szerencsés fekvésű parti városnak: megvette tehát s pompás fürdővel és szállókkal kiépítette a balatoni szigetfürdőket s most már nyaranta több száz idegen emeli ott a város gazdasági forgalmát.

Minta-fürdővé lett aztán a gyönyörű Balaton-Földvári fürdő. A széleslétű s áldozatkész Széchényi grófok kezdeményezték s míg az első évben mindössze öt-hat magánvillája s egy szállója volt: ez évben már nem kevesebb, mint 47 villa és bérház s két nagy szálloda állt a közönség rendelkezésére. Villamvilágítás van; most építik a vízvezetékét s ültetnek új parkokat. Magán villa is épül ez idő szerint hét.

E példák nemes versenyre készítették egyszerre az összes partokat. Rév-Fülöpön az agilis Herczeg Mihály alapított fürdőtelepet; évről-évre számos új nyaraló épül ott s egy részvénytársaság parti szállodát is épített. Badacsonyban szintén részvénytársaság építette meg a Halvány-szállodát s egyesek szép nyaralókat építettek a regényes hegyoldalakon.

Fonyódot a kaposvári intelligencia karolta fel; szép szállodát, kényelmes bérházakat építettek s most egy nagy fürdőházat építenek ott. Ugy itt, mint Balaton-Földváron állandó kikötőmőlöt építenek s jövőre a gőzhajók már akadálytalan fognak kikötni az amerikai gyorsasággal fejlődő fürdőkn.

Boglárt a somogyi módosabb kereskedők emelték rendes fürdőhelyi. Most már a pusztá agragpartok itt is be vannak erdősítve s szép villasorok emelkednek a keleti partoldalon.

Keneze község előjárásának is derék munkát végez a Balaton-kultusz szolgálatában. A par-

ton nagy, árnyas ligetet parkiroztak „Kossuth-liget” czímen s annak főterére Kossuth-szobrot fognak állítani. Évről-évre nagy népünnepélyt rendeznek e célra s már tekintélyes összeg is áll rendelkezésükre. A fürdővendégek a község tiszta házaiban nyerneken igen olcsó szállást s ellátást s egész családjias, patriarkális életet élnek itten. Nemrég a magyar festők kolóniája nyaralt itt rendszeren. Azóta jórészt már mind állandó tűzhelyet épített magának.

S a szép Alsó-Órs, Endrődi Sándor egykori kedves tuskulánuma, ma szintén nem az egyszerű parti fészek már. Mihálkovits Tivadar, a jeles sportsman aegise alatt szintén szép fürdő létesült ott; számos szép nyaraló disziti a Balaton-partot s most is egy nagyobb bérház épül ott.

Amit pedig legelől kellett volna méltatni: Balatonfüred, a Balaton metropolisa szintén nem nézi vesztet a körüle folyó lázas versenyt. Ami célszerű ujtás történik a szomszéd fürdőkben, azt Füred is rendszeresíti, s a villamvilágítás előmunkálatai például már folyamatban vannak.

Ha hozzáteszük, hogy Lepsény mellett, Almádival szemben most építik a legújabb „Gamasza”-fürdőt s hogy a veszprém-zalai vasut ügye végre a kiépítéshez közeledik, amennyiben Reé Jenő veszprémi és Hertelendy zalai engedményesek a részvényjegyzést sikerrel eszközölték, a traceirozás folyamatban s a financeirozás több oldalról is biztosítva van, akkor a Balaton-kultusz most folyó nagy munkáiról kellőleg tájékoztatunk az „édes” magyar tenger iránt érdeklődő közönséget.

Legyen e nagy szorgalmon, lázas fáradsáson Isten áldása!

Kompóthy Tivadar.

Bucusz cipők.

Mennyire türethetetlenek a fogadóban töltött éjszakák!

Egész napon át vonaton ülünk s késő este végre felcuzzamogunk emeleti szobánkba, hogy kipihenjük magunkat. De az idegen hely, a szokatlan ágy, a folyosóról behangzó csoszogás, suttogás izgatják az utazástól már amugy is fölbolygatott idegeinket. Az ember fáradt, csöndre, pihenésre vágyik s minden legkisebb zörrej — ostoba, félős gondolatot ébresztve — megzavarja nyugalmunkat. Félig ébren, szundikálva forgunk ágyunkban jobbra, balra, míg nagysokára hajnali derengés váltja föl az éj sötétjét s lassan-lassan jótékony világosság árad szobánkba. Örülünk a virradatnak s korán fölkelészüldünk, hogy mozoghassunk a szabad levegőn.

Reggelizés után kerékpárra ültem s utnak indultam, amerre a hegyek felől sötét fák integettek felém.

Poros, kavicsos ut vezet ki a városból. Oláh, meg zsidó fuvarosok — ostorukkal csöndesen csapkodva a levegőbe — hosszú sorban szállítják a faanyagot. Jön a Tiszahíd, galambszürkére festett vasoszlopaival s utána, egy kisebb magaslát oldalán, girbe-gurba falúcska.

A nyomorúság szomorú képe tárul itt az ember szemé elé. Két sor piszkos, alacsony, rendezetlen házsor, udvar és kerítés nélkül, roskadozó faoszlopokra ránehezedő kis torpáccsal. A házak nyitott ajtaján át látni lehet a konyhán szabadon égő tüzet, melynek füstje a tető zsindelei közt szűrődik ki. Bor és pálinkalebujók, vagy fűszeres boltok, ezek és mindenek előtt porban játszó rongyos, kócos gyermekereg.

A gyermekek, amint észreveszik a kerékpárt, megriadnak, fölugrálhatnak s falhoz lapulva, ijedt arczeccal, szótlanul bámulják a forgó kerekeket.

Erős kapaszkodó után kiérünk ebből a nyomorúságos házsorból s szép, nyílt mezőn vezet utunk tovább. Nem messze fehérlenek már Akna-Szlatiná házsorai.

Merő ellentéte ez a most elhagyott Falu-Szlatinának. Széles utca fut végig rajta s a csöndben meghúzódó csinos, tiszta házak körül lombos gyümölcsfák tartanak árnyékot. A sóbányák szolgálatában áll itt az egész lakosság. Lenn a föld gyomrában végzik a férfiak

hajnali három órától déli tizenkettőig fászsztó munkájukat. Egy-egy vízfordó asszony jön velünk szembe s halkán köszön:

— Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus!

A Kunigunda-bánya diszes kapujától balra tartva erősen meredek ut visz le a völgybe, egészen egy fahidig, mely alatt a só-hegyek oldalából buggyanó víz csöndesen locsog a Tisza felé. A hidról körütekintve, jobbra is, balra is hegyen-völgyön apró házikók bujkálnak a lombos gyümölcsfák között s lent a sekély vízben kacsák meg gyermekek lubiczkolnak. A gép csengettyű-hangja megreh-benti őket s egyik gyermek a másikat figyelmezteti a csodára:

— Ni, az ördögszekér!

A hidról lekanyarodva, megint Falu-Szlatinának egy kiszakított utcadarabja van előttünk. Talán még megkapóbb képet nyújt amannál, mert piszkosabb, rendetlenebb és szegényebb. Egyik korcsmából busuló fuvaros legények kurjongatnak a reggeli pálinka mellől s közvetlen mellett, a templom nyitott ablakánál hajbókol, mormog az imádkozó zsidó.

Tizenöt-husz házból áll ez a faluvégi utcásor s utána egyszerre csak mint egy varázsütesre kinyílik a természet szép panorámája, üde, friss levegőt hozva az utas elé.

Mosolygó, fényben uszó lapály ez, koszoruzva sötétzöld hegyekkel s fölötözött a természet örök szép szintjatszós ruhájába.

Ebben a bájos kis katlanban, egy kies fürdőtelepen nyaralván, reggelenként gyakran tettem meg ezt az utat vasparipámon. A réten, a mezőn, a falvakon át be a városba s onnan vissza ugyanazon az uton.

Egyszer, amint a Kunigunda-bánya alatti hidhoz értem, az uton kis leány játszott előttem. Csöngettem s a hangra élénken vetette felém tekintetét, de meg se mozdult. Nyugodtan rám mosolygott, mintha ismerőse lennék. És mosolygott tovább, míg csak hozzá nem értem.

Tetszett nekem ennek a kis lánynak a bátorsága. Leszállottam a gépről és megszólítottam:

— Hogy hívnak, kis leány?

— Terka.

— És hová való vagy?

— Ide a handalba. (Igy nevezi a nép Akna-Szlatinát.)

— Hát mondd csak, Terka — kérdezősködtem tovább — mit álmodtál az éjszaka?

A földről felállott és szemlesütve, kicsit szégyellősen mondta:

Piros almát, édeset,
Magáról egy keveset!

Terka ezt a kis verstöredéket az anyjától tanulta, aki a völgyben, a handal egyik szerény kis házikójában lakott.

A családfő sötörő munkás volt s hajnal-tól délig a Ferencz-tárnában kopácsolta a só-táblákat, délutánonként pedig kijárt halászni a Tiszára. Voltak testvérek is. Szegény embereknek juttat az Isten eleget. Hat gyermek, köztük egyetlen fiu.

Terka volt a legkisebb. Ő még csak játszani, kóborogni tudott. A többiek már künn dolgoztak a mezőn, csak Jani, a fiugyerek, ez az egy járt iskolába.

Terka füstös képű, gömbölyű arcú, négyéves leányka volt. Dióbarna szemei okosan, kérdőleg tapadtak az emberre. Egy szál kis ingecske volt a ruházata, az is térdig ért, felül pedig csupaszon hagyta a mellét. A haját erősen megszívta a nap, de szép rendszeren hátra volt fésülve, nem fedte el a homlokát. Korához képest okos leány volt; sok mindent megtanult az anyjától. Ennek egyebek közt már első találkozásunkkor is jelét adta. Rámutatott a gépre és így szólt:

— En tudom mi ez?

— Nos, mi lehet?

— Hát biczikli! — mondta diadalmasan és félénk mozdulatokkal simogatta meg a gummikerekeket.

Milyen öröme volt, ha adtam szegénykének egy pár krajczárt. Piszkos kis ujjai közt sokáig forgatta és nevetett olykor hangosan. Nyilván arra gondolt, hogy mi jót fog rajta venni. Gyorsan kezét is csókolta és elfutott, csaknem repült a hid melletti szűk övénnyel le a völgybe.

Később gyakran találkoztunk és igen jó barátságban éltünk. Ragaszkodtam hozzá, mert kedves, egyszerű és ártatlan volt, ő pedig kedvelt engem, talán azért, mert sokszor kapott tőlem cukorra valót. A nagy körtefa ányékában, ahol megismerkedtünk, mindennap várt reám. És beszélgetés után, ha szép lassan haladtam a fürdő felé, futott a bicikli után. Szegényke lihegett a fáradtságtól és nem ritkán véresre karczolta lábát az utjába kerülő éles kavics. De ő nem törődött vele, öröme, határtalan öröme tellett benne, ha futhatott a napfényben csillogva forgó kerekek után.

Egy ilyen alkalommal azonban erősen megsérült a lába. Lerogyott szegényke, nem tudott tovább futni. Keserves sirásra fakadt és a bőven ömlő vértől nagyon megijedt. Azt hitte, meg kell halni.

Csititgatás közben, miután a patak vizében megmostuk a lábát, kérdeztem tőle:

— De hát miért jársz te mindig mezitláb?

— Mert nincs cipőm! — mondta röviden. — Van egy rongyos, egy lyukas, de az olyan rossz, hogy az anyám nem visz el benne a bucsura se.

— Ezért kell otthon maradnod?

— Igen, mert oda nem illik mezitláb menni, ahol mindenki olyan szépen van fölöltözve.

Szegény kis leány.

— Menj csak haza, Terka, majd én gondoskodni fogok róla, hogy el mehess a bucsura — szoltam hozzá és tuszkoltam hazafelé.

Könyezve, kicsit sántitva ment el melőlem és könybe lábadt szemeivel majdnem minden lépésnél vissza-visszanézett.

Szent István napján van a bucsu Akna-Szlatinán. Mulatni, örülni kell ilyenkor mindenkinek. A szép fehérre meszelt templom körül, a nagy kertben egész napon át vig élet folyik. Ott bucsus-sátrak alatt sok szépet és jót árulnak. Mézeskalácsot, szentképeket, kalárisokat, frissen szedett mogorót, meg egyéb nagyon jó dolgot. A templomban, a mise alatt a bánya-zenekar játéka emeli az ünnep magasztos hatását.

Ilyenkor új ruhát kapnak a lányok, tarka virágos viganót, szalagos czifra kötöt és szép magassarku ropogós cipellőt. Délután aztán egy nagy sátor alatt megkezdődik az igazi mulatozás, a táncz, kivilágos-kivirradtig. És aki nem tud megjelenni a bucsun, az boldogtalan lesz egy hosszú éven át.

Szegény Terkát megsajnálta és bucsu előtti napon Szigetről egy pár kis cipőt hoztam neki. A körtefa alatt ült s azt hiszem, nem is sejtette, milyen öröm várakozik rá.

— Terka! itt van a cipő! Holnap fölveszed és elmegy a bucsura. Megnézlek ám, milyen helyes kis leány lesz belőled!

Rám bámult és nem értvén meg a dolgot, hátra dugta mind a két kezét. Nem akarta elvenni a cipőt. Bizonyosan azzal a gondolattal tépelődött: miképen juthat ő ilyen nagy szerencséhez? És folyton csak nézett kérdőleg, nagykomolyan hol reám, hol a kis cipőre.

— Hát mi az? Nem tetszik talán? No nézd csak Terka, neked hoztam, mert te olyan jó; olyan kedves gyermek vagy. Aztán még azért, mert nagyon szeretted az anyádat, apádat meg a testvéreidet...

— Szeretem, nagyon szeretem.

— Na, fogd hát s aztán fuss haza, mutasd meg otthon, hogy mit hozott neked a bácsi.

Istenem, hogy vergődött ez a kis ártatlan galamb. Mit csináljon, mit tegyen? Mi mindent elgondolhatott magában, amint ott előttem állott. Szomorú lett, a szeme megtelt könnyekkel és a szája pityergésre állott.

— Nos Terka, hát te haragszol arra, aki neked szép cipőt hozott?

Hirtelen, mintha csak átfutotta volna lelkét a gyermeki nagy boldogság érzése, a könyek közül szeliden mosolyogni próbált és egyszerre csak széttárva karjait, félig sirva, félig nevetve borult a nyakamba s csókolgatta az arcomat, a kezemet, a ruhámat, ott, ahol ért.

Nem voltam képes megérteni egy szót sem abból, amit csókjai közt határtalan örömben össze-vissza fecsegett. Megragadta a kis cipőket, a szívéhez ölelte, akár csak egy szentképet és gyermekörömenek őszinte megnyilatkozásával csókolgatta, simogatta, szeretgette...

— Tehát csakugyan az enyém? — szólt meg végre. Oh bácsi, kedves bácsi! Milyen boldog vagyok! Meglássa, milyen szép lesz holnap a kis Terka!...

Nem volt tovább maradása. Elfutott szilaján, mint egy kis vad csikó, lefutott a híd melletti kanyargó ösvényre s eltűnt csakhamar a fákkal borított házak között.

Ugy néztem utána, mint egy kedves álmképze.

..

Bucsu napján gyönyörű reggelre ébredtünk. A handalból már kora reggel csegett-bongott a templomi harangszó. Olykor hatalmas ágyulörések is dörögtek át. A bányák hosszú keményei tisztán emelkedtek a kék ég felé. Szünetelt a munka, ünnepi csönd volt oda lenn a tárnákban is.

Ahogy kora reggel elhaladtam a sórártarak mellett, le lehetett látni a templomhoz. Nagy néptömeg állott ott, elfoglalva az utat egész a tulsó sorig. Az utcza közepén haladtam s amint közeledtem a templomhoz, az emberek közül egyszerre csak kivált egy fürgő kis leány. Egyenesen felém futott.

Terka volt, az én kis védenczem. Csinos piros szoknya libegett rajta s a vállán átvette valami szegényes csipkekendő kötötte át a derekát.

Mezitláb volt s kezében magasra emelve tartotta a bucsus cipőket. Amint hozzám érkezett, szó nélkül megfogta a kezem. Vitt magával a templom felé. Ott várt már reám az egész család. Atyja, a bányamunkás szó nélkül, keményen szorított velem kezét, az anyja, egy soványarcu, hervadt asszonyka alázatosan mosolygott és a testvérek — egytől-egyig kicsipve — komolyan bámultak rám.

És megszólalt az asszony:

— Oh, mennyire boldoggá tett az ur bennünket. Milyen finom kis cipők! Krisztuskám, de drágák lehettek! Az Isten fizesse meg százszorosán...

— De hát mért vágy te mégis mezitláb, Terka? — szoltam én védenczemhez fordulva.

Megint az asszony beszélt:

— Nem akarta, sehogysem akarta felhuzni. Ahogy este bedugtam az ágyba, sirt, hogy ő a kis cipőkkel együtt hál. Odafette hát a párnája mellé, hogy azok is vele almodjanak. És most is, ahogy a bucsura indultunk, elhozta magával, de egy világért fel nem huzná a lábára.

Mig az asszony beszélt, Terka szótlanul, egőpiros arcczal, szégyenlős mosolygással szorongatta kezében a kis cipőket, melyek szépen át voltak kötve egy-egy kopottas szalaggal. Ahogy feléje fordultam, az egyik cipőből szentképecskét húzott elő és azt átnyújtotta nekem.

Emlékl a kis cipőkért.

Ebben a pillanatban megcsendült a misére hívó templomi harangszó. Mindenek tödultak a nyitott ajtó felé. Megindult a család is. Lassan, ünnepies komolysággal, lehajtott fővel mentek egymás után. Legelől lépkedett a kis Terka, boldogan, átszellemülve, mintha csak álmában hallaná a templomból az angyalok imára hívó edes énekét.

S kezében büszkén, magasra emelve vitte a drága kis cipőt. Lovász János.

Régi bűn.

Ita Potapenko: Nikolajewics J.

— Kedves nagyapó! Mondd, miért szállongnak a felhők a hold körül — nézd csak, hogy szállnak! — a hold meg mindig egy helyen marad. — Miért, nagyapám? — kérdezte a nyolceztendő Vaszjka a nagyapját, és jobban összehústa maga körül a bundát, mely az őreget elfedte, s vele őt is, az ölben ülő kis unokát. Vaszjka lábán nagy csizma volt, amelyet azelőtt az apja viselt, a kabátja meg flanelből való volt, és valaha az anyja testét fűtte. Nem lázott a

fiu egy csöppet sem, hanem a nagyapa bundájába burkolózni nagy élvezet volt, s ezt az élvezetet nem akarta magától megtagadni.

— Oh, te bölcös filozófus! Honnan tudod, hogy a hold egy helyen marad? A hold sem áll, nem, hanem uszkál az égen, felelt oktató hangon az öreg. Most ott van, de vigyázz csak, reggelre már a látóhatár másik oldalán lesz, aztán lenyugszik és aludni megy.

Vaszjka egy percig csöndes maradt. Nyilván a nagyapó magyarázatán tűnődött.

— Sok verszinyre van a földtől a holdig? kérdezte megint a fiu vékony hangon.

— Hogy sok verszt-e? Oh, te kis csacsi! Hát megmérte azt már valaki? Senki sem mérte még...

— Lesz vagy száz verszt, jegyezte meg Vaszjka meglehetősen határozott hangon. Aztán fölneézett, mintha lelkében a közte és a hold között lévő távolságot méregetné.

— Meglehet, hogy annyi, de az is meglehet, hogy ezer verszt, felelt az öreg, akinek igen halvány fogalmai voltak a száz és az ezer közötti különbségről. Feleletét kissé ingerült hangon mondta, mert bár szeretete unokáját, mégis nagyon bosszantotta, ha olyasmit kérdezett tőle, amire nem tudott felelni. Mi köze neki ahhoz, hogy hány verszt a földtől a holdig? Mintha bizony ott is szoktak volna vásárokat tartani!

— És mondd, nagyapám, mi a hold?

— Tudod, hogy mi a hold? Mi? kérdezte felelet helyett, de már barátságosabb hangon, min az előbb, mert azt hitte, hogy tudja, mi a hold?

— A hold? ismételte Vaszjka elgondolkodva, talán egy nagy gyertya, olyan, amilyen a templomban van. Vastag, mint egy gerenda...

— Hahaha! Te csacsi! Te filozófus! Már hogy lehetne az gyertya? Az égből nagyon fúj a szél s a gyertyát már régen eloltotta volna. Nem gyertya az, hanem lámpa... Igen, olyan gömbölyű lámpa... És te, kis buta, azt mondd, hogy gyertya! De hallod-e, nem volna már ideje, hogy a kályhára feküdj? Mi? Nem volna már jó?

— Nem, nagyapám, itt olyan jó. Maradjunk még, szolt a fiu és szorosabban odasimult nagyapjához?

— Hát jól van, csak maradj. Tudod, hogy nagyapa ugy sem alszik. Neki mindegy, hogy itt ül-e, vagy a kemenczén hánykolódik. Maradj hát, te kis bolondos!

Az éjszaka csöndes volt és téli éjszakának méleg is. Egész napon át nagy pelyhekben hullott a hó és olyan sok hullott le, hogy a föld, a fák, a parasztházak tetői és a jég tükre — mind tiszta fehér színben pompáztak és azt hihette volna az ember, hogy az égből, ahonnan néhány csillag lérágyogott, valaki törődik a földdel és holnapra szép új ruhát akar neki adni. A hold el-elbújt egy-egy kék főlhóröngy mögé, amely elfutott fölötté; ilyenkor kékes szín áradt el a földön; majd halovány sugárkévéjét hocsátotta le, akkor nyomban elkezdtek a hókristályok különféle színekben pompázni, míg egy újabb felhőfoszlány megint el nem fűdte a holdat.

A faluban már régen tullestek a karácsonyi vacsorán és pihenőre tértek. A nehéz pirog, rizsköh és egyéb kedves ételek jó álmot hoztak az emberek szeméire. Ezen az éjszakán a falusiak többnyire rosszat szoktak álmodni. Minden házban az ördög szarvairól és boszorkányfarkokról álmodnak, azonban annyira hozzászoktak már, hogy nem is törődnek vele. A paraszt fölkel, keresztet vet és a látomány eltűnik.

Martya nagyapó abban a korban volt már, amelyben az alvás és az ébrenlét keveset különbözik egymástól. Gyakran órákhosszat elüldögél tétlen, különösen nyáron, mikor forrón tűz le a nap. Akkor lehorgaszítja ősz fejét és borús gondolatai nyugodt, hosszú sorban vonulnak végig elméjén. Isten a megmondhatója, mi mindenre nem gondol! Eszébe jut valami hosszú életéből és emlékszik rá, hogy ez az esemény ekkor és ekkor ilyen és ilyen körülmények között történt; majd egy régen hallott meseének egy jelenetét látja lelki szemeivel és úgy tetszik neki, mintha az valóság

volna. Aki kilenczven esztendő-t élt, az tudja, hogy az életben olyan furcsaságok és ellentétes dolgok történnek, hogy a mesékben sem különben. Azért is nem hiszünk az öregeknek, ha régmúlt idők-ből csodálatos dolgokat beszélnek el, hanem azt mondjuk: mese! Az öregek meg szeretnek a gyermekeknek mesélni; és isten tudja: ki hisz többet a mesékben, a gyermekek-e vagy ők maguk?

— Vigyázz, Vaszilykó, szólta a nagyapa, ne-hogy elaludj itt! Mit csinálod aztán veled?

— Nem, nagyapa, nem fogok aludni... Gondolkodom. Felelt Vaszilyka halkán. Nagypapó né-vetett és rázta a fejét.

— Hát nem megmondtam, hogy filozóf vagy! Ő gondolkodik! Mit nem mondsz! Alig látszik ki a földből és már is gondolkodik! Nézzé meg az ember, milyenek a mai gyerekek! Hát aztán min gondolkodol?

— Azt magam sem tudom, nagyapám. Csak nézem, hogy milyen fehér minden, hogy hogyan vi-lágít le a hold, hogy fénylenek a hópelyhek, milyen mére-ven áll a tóban a nád és érzem, hogy a bundában épen olyan meleg van, mint a kályha mellett. Látod, és ezeken gondolkodom...

— Hm, csacsi vagy Vaszilykó, csacsi vagy. Min gondolkodol most? Most nem kell gondolkodnod, mikor itt ülsz mellettem a jó meleg bundán és nincs semmi gondod. Minek kell egy ilyen fiucska-nak gondolkodni? Majd ha már annyi áttestél, mint az öregapád, akkor elgondolkodhatsz...

S az öregapa csakugyan elkezdett gondol-kodni. Eszébe jutott valami a régen elmúlt idők-ből. Régen volt az, Istenem, he régen volt! Hanem azért emlékszik rá. Ugy tetszik neki, mintha csak tegnap hangzott volna el az utolsó sóhaj, s az éjszaka mély csöndjében hallja még a fenyőfa-koporsó födelébe vert szögön a kalapács tompa ütéseit. És öreg szíve elkezd nyugtalanul és izga-tottan dobogni: majd mintha kalapálna a mellé-ben, majd meg, mintha elállna a verése. Az öregapa hangosan gondolkodva mormogott a szakállába:

— És bármennyire gondolkodom is a dol-gon, oh, uram, te tudod, hogy ő nem volt olyan bűnös... Nem volt... Oh, az az átkozott sors! Ah, ah, ah!

— Kiről beszélsz nagyapa? — kérdezte Vaszilyka.

Az öreg elhallgatott. — Nem tudta, hogy hangosan gondolkodott. Azt hitte, hogy a multha viisszaszálló gondolatai csak homályosan forognak agyában, mint a ködborította parázs, messzé tá-volságról.

— Te hallottad gondolataimat? Nézzé meg az ember! Hogy kiről beszélek? No, no! Nem kell azt neked tudni.

— Mondd el, nagyapám, mond el! kérlette a fia az öreget.

— Igen, az idő elmúlik és többé sohasem tér vissza, felelt nagyapó, aztán hosszabb hallga-tás után hozzátette: Épen olyan éjszaka volt, mint most, még a hold is úgy ragyogott elő a felhők mögöl. Egy felhő elborította a holdat, s a földön elsötétült minden; aztán elvonult a felhő, újra világosság lett, és mintha az égből angyalok énekeltek volna!... I-gen! Az égből angyalok énekeltek, a földön azonban olyasmi történt, ami-ért az Isten legyen irgalmas...

— Mi történt, nagyapám?

— Rettenő dolgok, Vaszilykó, rettenő dol-gok, ha mondom! — felelt az öreg és látható izgatottság fogta el. Ebben a pillanatban érezte, hogy mindent el kell mondania, ha nem is kérte rá senki. A ravasz Vaszilykó tudta ezt, mert is-merte már az öregapját és már sokszor csalt ki belőle egy-egy érdekes történetet. A nagyapa folytatta:

— Kálinék szomszéd szokta volt mondani: „Régente bizony jobb világ volt. Ha jobbágyok voltunk is, de legalább volt mit ennünk!” És ezt csak azért mondta ám, mert ostoba fejült a vál-lán... Az én véleményem szerint inkább éhez-zék az ember, csak legyen szabad a lelke és lelki-ismerete. Igen, a lelkiismerete legyen szabad! Igen, egy van, Vaszilykó. Ah! Nos — igen! Hall-

gass csak szépen, hallgasd, hogy hogyan történt a dolog.

A nagyapa fölnezt a holdra, mely épen akkor bukkant ki a felhők mögül és különös, vontatott hangon kezdett beszélni, amelylyel az öregek szoktak rejtelmes történeteket elmondani.

— I-gen... Épen olyan éjszaka volt, mint most. A hold sütött s a csillagok ragyog-tak... És — egészen tisztán emlékszem rá — karácsonykor volt... Ugy emlékszem rá, mintha csak tegnap történt volna; ott álltam Párászka-val a tóparton, a nagy szürke kő mellett és az a kő akkor is úgy feküdt ott, mint most... Tu-dod, Vaszilykó, egy kődarabnak vidám az élete. Nyugodtan fekszik a helyén évszázadokig, ezre-dekig, anélkül, hogy csak meg is mozdulna. A hogyan akkor volt, úgy is maradt. Csak egy kicsit jobban belemélyedt a földbe. Jó dolog kődarab-nak lenni!

— Csakhogy a kő nem érez ám semmit, nagyapám.

— Hahaha! Nem érez! Hiszen épen azért van jó dolga, mert nem érez! Ha nem érez, akkor nem is fájhat neki semmi. Nos, halljad hát. Én és Párászka a parton álltunk, a nagy szürke kőnél. Párászka csodaszép leány volt. Még a hajfonatai is pompásak voltak! Akárhogyan cibálgatta is Abra-hámovna Márfa a szép haját (borzasztó szigoru urnő volt, aj, aj! mint egy vadállat — asszonyi bőrből!) akárhogyan cibálgatta is, mondom, mégis pompás volt. Olykor a nyaka köré fonta Párászka a hajfonatait, mint egy sál, sőt még csomót is kötött rajta. Magas, karcsu termete volt, piros ar-cza, cseresnyeajka, és a szemei, ah, a szemei, mint az a két legfényesebb csillagott fenn az égen. Látod? Olyanok voltak a Párászka szemei. No, és az öregapád sem az voltkor, a aki ma. Derék szál legény volt, s a lányok mind azt mondták róla, hogy szép ember. Azt hiszem, nem hazudtak a lányok, mert úgy elpirult valamennyi, ha a te-kinteteink találkozottak, úgy elpirult, mint a rák! Szerettem Párászkát teljes szívemből, és ő is úgy szeretett engem.

— Mi az, nagyapám?

— Valakit teljes szívükből szeretni? Az azt teszi: egy emberért, akit szeretünk, tűzhé-vizbe menni, érette, ha kell, meghalni. És azt teszi, hogy nélküle nem világít nekünk a hold, nem ragyognak a csillagok, nem melegít a nap. Látod, ez az, hogy valakit teljes szívükből szeretni. Mind a kettő fiatalok voltunk. Én valamivel több voltam husz esztendő-snél, ő meg még kevesebb... És nem egy napja, nem egy hónapja volt, hogy szeretők egymást, persze titokban... Mert ha Abrahámovna Márfa megtudta volna, rögtön levágatja Párászka haját, engem meg elküld rekrutának... Rettenetes asz-szony volt... Isten adjon neki örök nyugodalmat, mi nem ítélezhetünk fölötte... A Mindenható majd bíraskodik fölötte is, ahogyan mi fölöttünk bírasko-dik. Én akkor azt mondtam Párászkának: Hallod-e, Párászka! Holnap vége a bőjnek, ideje volna már hogy a jövőnkre is gondoljunk. Párászka atlélt: Édes Martynom! Jobb, ha nem is gondolunk rá! Tegnap hallotta Jevdócha, a kulcsárné, az urnőtől magától, hogy már határozott sorsom felől... Hogyan határozott? kérdeztem. — Határozott! felelt Párászka és keservesen sirni kezdett. Azt határozta, folytatta, hogy ha vége lesz a bőjnek, Párászkát elveszi Trofim, a köcsis. Ő is egésze-ges, Trofim is — így mondta Abrahámovna Márfa — egészséges családot alapítanak... Hallod? Különben — tette hozzá — ostoba csinyekre adná a fejét Trofim, összeszűrné a levét vala-mennyi udvarbéli cselédlánnyal. Párászka meg az első jöttmentnek odaadná magát, az ilyesminek aztán nem lehet már elejét venni. És Párászka sirt, egyre csak sirt szegény. Ahogy ezeket hallot-tam, csikorgattam a fogaimat. Dühös és szomorú voltam egyszerre, mikor Párászka elmondta a történeteket. El akarja venni tőlem a kedvesemet? Hát lehetséges az? S még hozzá kinek akarja adni! Trofimnak! Ki az a Trofim? Egy iszákos és vad házartóskodó. Meg fogja nyúzni Párászkát, agyon-üti, kinozza, nem hagyja nyugton egy percze-re sem... Kicsé elpárologtattam haragomat, aztán

elkezdtem terveket kovácsolni. Elfutott a méreg. Akaratlanul is elfutja a mérég az embert, kedves unokám, ha tudjuk, hogy nem cselekedhetünk úgy, ahogy akarnánk, hanem más határoz a sorsunk fölött, anélkül, hogy megkérdezné, hogy így, vagy amúgy kívánjuk-e ezt és ezt a dolgot?

Párászka és én elhatároztuk, hogy másnap reggel, ha Abrahámovna Márfa hazajön a miséről, bemegyünk hozzá, leborulunk előtte és térdén állva kíséreljük meg, hogy nem lehetne-e a szívét meg-lágyítani? Ugy gondoltuk, hogy ezen a szent na-pon, mikor a mennybéli angyalok az Ur dicséretét zengik, a legkeményebb emberi szívnek is meg kell lágyulnia. Ugy gondoltuk.

A nagyapa elhallgatott és nagyon elmélyedt gondolataiba. Vaszilykó türelmetlenül csipegette a bunda szőrét.

— Tovább, nagyapám, mondd tovább!

Az öreg újra elkezdett beszélni.

— És úgy is tettünk. Eljött a következő nap. Párászka és én megvártuk, míg Abrahámovna Márfa visszajön a templomból, aztán vártunk még egy kicsit. Eljött a pőpa, és vele a sekrestyés is, aki azt énekelte, hogy: „Egy szűz szült meg ezen a napon”. Ezzel sorbajárták mind a házakat és kéregettek. Mikor kijöttek urnőnkől, mi berontot-tunk hozzá. Párászka és én, mondom, berontottunk az ebédlőbe, ahol egy hosszú asztal állott a leg-különbözőbb ennivalók terhe alatt roskadozva; volt ott malaczpecsenye, szalonna, kolbászok, sütemé-nyek. E sok holmi láttára úgy elvesztettük a bá-torságunkat, hogy — hogy még most sem értem. Valóságos vadállat volt, mondhatom, nem asszony. Hidegvérrel tudott embereket szerencsét-lenné tenni, romlásba dönteni; és hány-szor meg-tette ezt! Tehát berontottunk hozzá és lefeküd-tünk a lábai elé, hosszában.

— Mit akartok? Mit merészeltek tenni? Ki bocsátott be benneteket?! kiáltott magánki-vül a dühtől.

Mi pedig hallgattunk, elnémultunk és egyál-talan nem is éreztük, hogy van nyelvünk. Végre mégis eszünkbe jutott és beszélni kezdtünk:

— Anyuska — mondtuk — kedves jó ur-nőnk, ne tégy egyszerre szerencsétlenné két ke-resztény lelket, ne add Párászkát Trofimhoz, mert boldogtalanná teszi, agyonveri... Mi pedig ke-gyelmes asszonyunk, régóta szeretjük egymást. Csak a karácsonyra vártunk, hogy térdre essünk kegyes jó asszonyunk előtt és engedelmet kér-jünk... — Ah, Istenem! folytatta nagyapa rövid szünet után, nagyot sóhajva. Igen, így történt, valóban így történt. Ma már el sem hinné az em-ber, pedig így történt... Egészen így Vaszilykó.

Vaszilykó kidugta a fejét a bundából és nyugtalanul nézett a nagyapjára. Szemeivel mintha kérdezte volna: „Éz az egész? Hát aztán?” Őkos, ragyogó szemeiben félelem tükröződött vissza, hogy nagyapja ennél a pontnál megállott.

— Mi történt azután, nagyapapa? — kér-dezte végre.

— Azután valami rettenetes történt, felelt az öreg mogorván. Urnőnk olyan haragos lett, amilyennek még sohasem láttuk. Elsápadt, resz-kelett, egy falat pecsenye, amely épen a szájában volt, a torkán akadt, s a szájával habot turt. Aztán dobogott a lábával, a szemei szikráztak, és vékony orrczimpái úgy mozogtak, mint egy fujtató.

— Ah, — mondta — nézze meg az ember, mit határozottatok ti el! Saját akaratotok van! Még eddig egy kutyámnak sem volt saját aka-rata! Hallottátok, tudjátok, hogy mi szándékom van veletek, és akaratom ellen akartok csele-kedni? Régóta szeretitek egymást? Mi? Ki en-gedte meg nektek, hogy egymást szeressétek? Majd megmutatom én nektek, hogy hogyan legyen saját akaratotok! Majd megmutatom! Először is, szólt a behívott szolgálóhoz, vidd őket az istállóba, és addig korbácsolják egymást, míg örök időkre szóló emléket nem szereznek maguknak!

— Azon a szent napon? kérdezte ijedten és reszkető hangon Vaszilykó.

— Eh, mit ünnepnap . . . Hallgass csak tovább . . . Sok rosszasság lakik az emberekben. Egy emberben több rosszasság él, mint tíz farkasban . . . Csak adj neki alkalmat rosszassága megmutatására és engedj, hogy azt tegye, amit akar. Ne félj a ragadozó állattól, mert annak legyőzésére elég fegyver van a világon, hanem félj a rossz emberektől . . .

— Tehát, mondta az urnőnk, Isten legyen a bírójuk, ridd őket az istállóba és korbácsolja agyon egyik a másikat. Ők szerették egymást, lát ők büntessék is egymást. Nekem ennél fogva meg kellett korbácsolnom Párászkát és Párászkának engem . . . A legénynek a leányt, még hozzá a kedvesét, s a leánynak — a legényt. Ki látott már ilyet? Szégyen és gyalázat és csufság! És a szírem? . . . Rettenő volna azt még elmondani is! És az istállóba vittek bennünket, Vaszilykó . . .

Attól az időtől fogva nem láttam Párászkát és Trofim is eltűnt. Ugy beszéltek, hogy kinzónk Moszkvába küldte őket, ahol a fia valamelyik ezrednek a tisztje volt. Ott maradt Trofim kocsisnak egész életére, és Párászkának nagyon keserves élete volt mellette, mert Trofim Moszkvában is ivott . . . Velem azonban egyéb történt . . .

— Mi történt nagyapa?

— Az történt, hogy megtettek disznópásztornak, vagyis, vigyáznom kellett a disznókra, azonfölül pedig egy Arina nevű leányt is el kellett vennem. Ábrahámovna Márfa adta hozzám feleségül, és tudod, akkor kezdődött . . . Tudod, mi kezdődött akkor? Nem, jobb ha nem tudod. Istenemre, jobb, ha nem tudod, mondta hirtelen elhatározással nagyapa.

— Nem, nem, nagyapám, csak mondd el! Könnyörgött reszkető hangon a fiú. A nagy kíváncsiság egészen megváltoztatta, és képes lett volna sírásra fakadni, ha nagyapja nem folytatja elbeszélését.

— Beszélj, nagyapa, beszélj!

— Elbeszéljem? Azt hiszed, hogy csak olyan könnyen megy? — mondta, a fejét rázva a nagyapa. — Ah, Vaszilykó, minden ember követett el valamit, ami kő gyanánt nehezedik a szívére s amit sem sóhajtasok, sem imádság le nem vesznek onnét . . . Ah, ah! Hát ha olyan nagyon kérsz, jó, elmondom, de aztán el ne íteld öregapádat . . . Arina jó, csöndes, békeszerető lány volt. Mindenki, aki nem volt hozzá rest, beléköltött, ő azonban szóltalanul, némán tűrt mindent. Keresztet vetett magára és sóhajtozott . . . Szörnyű módon istenfélő volt. Arcza meglehetősen csinos, nem épen feltűnően szép, sápadt; termete alacsony és sovány volt. Mivel én akkor Párászkát szerettem és Ábrahámovna Márfa nagyon elkeserített, Arinát házasságunk első napjától fogva gyűlöltem,

de annyira, hogy nem tudtam ránézni sem. Ő szelid volt hozzám, mint egy galamb, én meg vad voltam irányában, mint egy dühös fenevad. Mindig azt mondta: Miért haragszol, Martyn? Én nem vagyok az oka semminek. Isten így rendelte el, hát így kellett történnie!

Nekem azonban az ördög elvette az eszem; valami rossz lélek szállt meg, amelynek nem tudtam ellentállni és Arina gyöngéd szavaira öklöcsapásokkal feleltem.

— Hallgass! ordítottam rá. Te tönkretetted az életemet! Ha veled kell az életemet eltöltenem, az épen olyan kin leszek, mintha a pokolban volnék!

Az ördög egész erejével uralkodott rajtam. Elkezdtem a csapszékbe járni és azt az átkozott pálinkát inni . . . S amikor hazamentem és megláttam a szelid Arinát, iszonyuan összeöklöztem, ő azonban nem szólt egy szót sem, csak sóhajtozott és hánytá magára a keresztet . . . Istenem, Istenem! Milyen bűn! Mitől reszketsz úgy Vaszilykó? Fázol, ugy-e? Megmondtam, hogy feküdj a kályhára . . .

— Nem, nagyapám, nem a hidegségtől reszketek. Olyan . . . különösen érzem magamat nagyapám, felelt a fiú elszorult hangon. Az öreg nagyot sóhajtott.

— Igen, az horzasztó dolog volt, horzasztó dolog! Na, a mennyei bíró számonkéri tőlem ítéletnapkor . . . Nem tudom, mit fogok felelni . . . Arinának előbb egy leánya, aztán fia született. A te apád! Arina a nagyanyád volt, Vaszilykó . . . De a gyermekek sem szelidítettek meg. Azután is úgy gyűlöltem, mint régen, és ütöttem kiméltlenül, embertelenül, állati kegyetlenséggel . . .

Hajánál fogva hurczoltam és rátapostam. Ah, mindez így történt, épen így! . . . Ne reszkess, Vaszilykó! Mit csinálsz! Most meg már ugrándozni kezdsz! Hallgass rám! Egyszer — egy vasárnap estén — a csapszékbe mentem és Anikival, az urasági szakácsnal találkoztam, aki akkor jött Moszkvából, az Ábrahámovna Márfa fiától. Tehát találkoztunk és — természetesen — ittunk is.

— Láttad ott Párászkát? kérdém tőle.

— Hogyne láttam volna? felelt Aniki. Kérdezted, hogy hogyan megy dolgozod?

— Hát neki milyen sora van?

— Neki olyan sora van, mondta Aniki, hogy azt kell hinnem: már utolsó napjait éli. Trofim, az a durva gazfickó, félig agyonverte; már csak úgy jár a szegény, mint valami árnyék. Az az átkozott tudóvész is egészen elgyöngíti és nemsokára ütni fog az utolsó órája.

Mikor ezeket hallottam, tüzláng borította el egész testemet. Olyan dühös lettem, mint egy ingerelt tigris. Az ördög egészen hatalmába ejtett.

— Ha! Hát így vagyunk?! Így vagyunk?! kiáltottam. Többet nem tudtam szólni. Lehajtottam hirtelen még két pohárral abból a gyalázatos pálinkából, azzal hazarohantam és elkezdtem az Arinát iszonyuan verni . . . Valóban, vadállat voltam akkor, nem ember . . . Ő fohászkodott és ég felé emelte szemeit . . . én meg vertem, vertem, egyre csak vertem . . . Nem tudtam abbahagyni, az ördög dolgozott bennem . . . Hallottam, mikor utolsót sóhajtott és láttam, mikor mozdulatlanul terült el a földön . . . Ekkor úgy éreztem, mintha hideg széláram csapott volna meg. Magamhoz tértem. Láttam, hogy mit tettem és sirtam keservesen . . . Arina másnap meghalt . . . Én öltem meg . . .

Az utolsó szóknál egészen eltompult az öreg hangja s a feje lehanyatlott. Hirtelen azonban fölkiáltott:

— Hé, Vaszilykó! Hova mégy? Mi?

Roppantul izgatott volt és nagynehezen föl-emelkedett a padról. Vaszilykó pedig mint egy vadállat, úgy ugrott ki a nagyapja bundájából és kifutott a hóba, egész testében reszketve a hidegségtől s a nagyapja elbeszélésétől.

— Gyere ide, te ostoba gyerek! Gyere a bundába! Meghülsz! mondta neki az öreg.

— Nem megyek oda, nagyapám, nem megyek! felelt a fiú reszkető hangon.

— Miért nem akarsz idejönni? Hiszen olyan nyugodtan ültél itt és hirtelen . . . Ah, te ostoba fickó!

— Nem megyek, félek tőled, nagyapám! kiabált a fiú ijedten . . . Te embert öltél! . . .

A nagyapa lábai reszkettek és visszahanyatlott a padra. Görcsösen megragadja a mellét, úgy érzi, mintha kést döftek volna bele. Csak egy pillanatig érezte, azután nem érzett már semmit . . . Mikor Karjő és Marina, akiket Vaszilykó felköltött, kifutottak az utcára, a nagyapó akkor már mozdulatlan feküdt a padon és nem lehetett magához téríteni.

A hold szépen világított. Egy-egy kék felhő, mely elvonult fölötté, elsötétítette néhány percre, de aztán megint ünnepiesen ragyogott le a földre; a föld pedig épen olyan vidám képet mutatott fehér köpenyében, s a nád is olyan mozdulatlanul állott, mint azon a régen, régen elmúlt éjszakán, mikor Martyn, a természetes legény, a szürke kő mellett állott és kedves Párászkájának bánatos szemeibe nézett . . . És az angyalok énekeltek az égből . . .

Vaszilykó hebuja a kályha mögé a sarokba és reszketett és forró könyeket hullatott. Nem akart sem tudni, sem hallani semmit . . .

Egész életében sem felejtette el a nagyapja elbeszélését . . .

Eredeti Remington-írógépek az országházban, a kir. várpalotában s Budapest székes fővárosnál.

A Remington-írógépnek országsszerte lévő nagyszámu barátait érdekelni fogja azon érdekes hír, hogy immár a magyar országgyűlés is Remington-írógépeket használ, amennyiben egyelőre a könyvtári irodában működik legnagyobb meglegedésre Remington-írógépünk, ép úgy a budai kir. várpalotában és Budapest székes fővárosnál (tanácsi kiadó hiv., vásár-csarnok igazg., VII. ker. előjáróság) és az összes minisztériumokban. Általában óriási mérvet öltött ezen világhírű írógép terjedése; így csak az utóbbi időben is a következők szerezték azt be: miniszterelnökség, fiúmei kormányzóság, Dunagőzhajózási társaság, több kerületi honvéd-parancsnokság, Vaszary Kolos hercegprímás, Schlauch Lőrincz bíbornok, Pesti hazai első takarékpénztár-egyesület, budapesti, győri, debreczeni és más több kir. tábla és törvényszék stb., stb. Kizárólagos eladási telep: Glogowski és Tsa, Erzsébet-tér 16

MAGYAR VENDÉGLŐS-

és KÁVÉS-IPAR

A
SZÁLLODÁS-, VENDÉGLŐS-,
KORCSMÁROS- és
KÁVÉS-IPAR,
a PINCZÉREK és
KÁVÉSSEGÉDEK
ÉRDEKEIT ELŐMOZDÍTÓ
SZAKLAP.

Mutatványszámot bérmentve küld
a kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VI. ker., Váci-körut 61. sz.

Előfizetési ár:

Negyedévre 3 korona.

SZERKESZTIK:
Dr. Solti Ödön,
Barta Béla, F. Kiss Lajos.

MEGJELENIK:
minden hó 1., 10. és 20-ik
napján.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
1 évre 12 korona
1/2 „ 6 „
Egyes szám ára 50 fillér.

HIRDETÉSEK ÁRA:
1 négyhasábos nonpareille sor
20 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST
VI. ker., Váci-körut 61.

Gazdicke J. a m. kir. szab. osztállysorsjáték főelárusítója
Budapest, V., Kossuth Lajos-utca 17. szám.

A küldeményt megkaptam s azzal meg vagyok elégedve.
1938. szept. 1. **O. Chotek-Gudenus gróf.**
A későbbi legnagyobb meglepetéssel kaptam; kérek még
jobb küldeményt. Budapest, II., Főutca 7.

Az Igazgatóság.

BATYARHON-ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGIDŐS BIRMEVI ÓRAÜZLETE.

Alapítottott
1847

Rausweller János
Órákészítő és kő. kereskedő
Szegeden, a kő. kereskedő és kő. kereskedő
ut. 10.

**ÓRAKÉSZEREK 10-évi jótállással
RESZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bormentán. Javítások pontosan eszközöltek.

világhírű az én törvényileg védett és orvosilag ajánlott apparátusom férfi gyengeség ellen. Prospektus 30kr. **Augerfeld J.** szab. tulajdonos. **Wien, IX., Türkenstrasse 4.**

Az igazgatóság.

za II. (Délmagyarország.)
 ...történet mellett történik.

Resicza, Fő-utca II. (Délmagyarország.)
Székfoglalás titkúrtartás mellett történik.

Pollitzer-féle ujjonnan javított cs. és kis. szab. gummi sörvítő, a legjobbnak van elismerése és monachiának határán túl is nagy elismeréssel örvend. Nem csuszik le a testről, hanem egykoron kellemtelen nyomást, úgy érejt mint a pappal hordható. Cézseri úr által az eddigi sörvítőhöz hiányzókat pótolja. A polioták sörvítői szörnyen rossz, és biztonságos örvél van ellátva, idejével testről való lecsúszást megakadályoz. A rak egy oldalra 7-10 frtg. kétoldalra 10-18 frtg.

Megrendelésre: a test bősége kérésenk.

Gyermekeknek a felével olcsóbb. Nagy raknak angol és francia sörvítőket. Nagy pensionior, hastűtő, pórcser-gummiharisnya, egyenesastűtő. Méhfeccandó, legpárna ágybát és davi-bát fellegzők daz választékban kapják, valamint a legújomabb francia és angol kőművelésesek, valódiak

GUMMI kötélnek, állókész. Bővülé eredeti dobozban, tucatszám 2, 4, 6 és 8 forintért. Lovát egyenként csomagolva, tucatszám: 8, 4, 6 és 8 frt. Capote americ. (rövid) felhár színt, tucatszám 8 és 4 frt. narancsszínű 5 és 6 frt. Siklóra tucatszám 4 és 8 frt.

Hathólyag (duszn) tucatszám: 8, 4, 6 és 8 frt. Hathólyag (rövid) tuc. 4 és 6 frt. Poly Bors Haase drlja 2 frt. Poly Pense Munging darabja 2 forint 50 krajczár.

Példá önmagára tucatszám 4 és 6 frt. (47)

Mutatványszámok kívánatra ingyen küldetnek.

fiz Üstökös

Budapest, IV., Kecskeméti-utca 1.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF,
GOLDZIER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

2500 szöveggel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal, 50 térképpel, 8500 szövegoldallal.

Megjelenik tizenkét kötetben fementes papíron.

Egy-egy kötet ára rendkívül diszes félbörkötésben, bőrháttal és vászontáblával 8 forint.

A Nagy Képes Világtörténet az első nagy világtörténeti mű magyar nyelven.

Tervében, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás. A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése. Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy minden műveltnak tanácsadója, minden háznak ékessége legyen.

Tudományos és ismeretterjesztő irodalmunk számos kisebb-nagyobb és részben érdemes világtörténeti művének az a fő és végzetes hibája, hogy idegen művek átdolgozásai lévén, nincs meg bennük a magyar szempont és hiányzik belőlük a magyar nemzet helyének megjelölése a világ történetében.

A jelen nagy vállalkozás legfőbb érdeme az a cél, hogy a mű írói az emberiség életét magyar lélek szerint szemlélik, és nemzetünket attól fogva, hogy a történet színterén megjelent, állandóan belehelyezik az általános históriába, szüntelenül keresvén mind az eszmefejlődés, mind az oknyomozás, mind az események, mind a művelődés tekintetében azokat a szálatokat, melyek a magyarságot az idegen népekhez, az idegen népeket a magyarsághoz fűzik.

E vezérítő gondolattal alkották meg e művet annak tudós írói, a részletekben a mai kutatás egész összességét adván. A munka terjedelme lehetővé tette, hogy ez a nagy magyar világtörténet felölelje a teljes történettudományt, úgy, hogy az olvasó valóban megtalál benne mindent, a mit a jelen história írása adhat. E munka anyag tekintetében is többet ad, mint a külföldi hasonló művek.

A vállalkozás nagy arányához teljesen méltó a mű alakja. Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik.

A Nagy Képes Világtörténet kizárólag egykoru korhű ábrázolatokat közöl. Képes mellékletei, térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmásolatokkal egy olyan kicsinyített históriai muzeumot nyújtanak az előfizetőnek, amint a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műemlékekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, s az egésznek művészi értéket adnak.

A „Nagy Képes Világtörténet”-et

havi 1 forint 50 kros
részletek mellett

szállítjuk mindazoknak, kiknek nálunk részletszám-lajuk van, vagy akikkel ily irányban megállapodunk.

Megszerezhető tehát:

- Kötetenként 8 forintnyi utánvétellel,
- Havi 1 forint 50 kroszáró részletfizetésre.
- Előfizetés útján 10 füzetre 3 forinttal.

A részletek befizetése postatakarékpénztári cheque-lapok útján történik.

Tájékoztató prospektust ingyen és bérmentve küld a mű kiadóhivatala, Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.

Előfizető-gyűjtőknek 12 rendelő után szívesen szolgálunk a teljes munka egy tiszteletpéldányával.

Kérjük ezen rendelőbárczát levágni, és az ORSZÁGOS HIRLAP kiadóhivatalához aláírva beküldeni.

Rendelő lap.

RÉVAI TESTVÉREK Irodalmi Intézet Részvénytársaságnak
Budapest, VIII., Üllői-ut 18.

A megküldött előrajz alapján megrendelem a t. Társaságtól a

Nagy Képes Világtörténet

az. művet mintegy 2500 szövegillusztrációval, 550 műmelléklettel, 60 színes műlappal, 50 történelmi térképpel, 8500 szöveg-oldallal, 12 kötetben félbörkötésben 96 frtért a teljes mű átvételének kötelezettségével

a) és kérem az egyes köteteknek megjelenésük után 8 frt utánvétellel való bérmentes megküldését;

b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre, mely havi részleteket a rendelés keltétől kezdve mindaddig kötelezem magamat a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság pénztárába befizetni, míg a mű teljes vételére törlesztve nincs.

A részletek be nem tartása esetén a cég jogosítva van az esedékes összegeket a postaköltség hozzászámításával postai megbízással beszedni, melynek be nem váltása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a mű egész vételára esedékessé válik.

Hely és kelet:

Név és állás:

(O. H.)

A közönséghez.

Az újév közeledvén, az „Országos Hírlap” bizalommal fordul előfizetőihez, kik eddig is a magyar zsmnalisztika történetében szinte páratlan módon karoltak fel, utal eddigi pályafutására és azon szilárdságra, melyvel e nehéz időkben is, mikor a gondviselés a balkezével nehezedik Magyarországra, meg bírta őrizni függetlenségét a megszilajodott pártélet hullámai közt s bizva a szabadelvű irányzatban, az egyedüli komoly és az országra hasznos politikában elítélte és kárhoztatta mindazt, ami annak ártalmára lehet.

Az „Országos Hírlap” még a fektelen pizkolódások herce-burczájában is megőrizte, amit ígért: a nemes, művelt hangot. Ez a magatartása a garancia, hogy független lesz ezentúl is, tárgyilagosa kritikusa a kormánynak és a pártoknak.

Nincs semmi kétségünk abban, hogy akik megösmertek olvasóink közül, azok velünk maradnak, ennél fogva minden további frázis nélkül ajánljuk lapunkat a közeledő új évre is.

Január 1-ére új előfizetést nyitunk lapunkra:

Előfizetési árak:

1 hónapra	1 ft 20 kr.
3	3 . 50 .
6	7 . — .
1 évre	14 . — .

Kérjük azokat a vidéki előfizetőinket, kiknek előfizetése december végével lejár, hogy a megújításról idejekorán gondoskodni sziveskedjenek, nehogy a lap pontos szétküldése fennakadjon.

Most belépő előfizetőinknek is meg küldjük közvetlen karácsony után a

KATÁNGHY-NAPTÁRT,

mely gazdag tartalmával és művészi kiállításával értékes megiepetésül fog szolgálni.

A Katángy-Naptár szétküldését a jövő hét elején kezdjük meg, úgy hogy az december végéig minden előfizetőnk birtokában lesz. Kérünk mindenkit, aki a Katángy-Naptár birtokába jutni kíván, hogy idejekorán fizessen elő az „Országos Hírlap”-ra.

Mutatványszámokat készségesen küldünk mind azoknak, kik ez iránt hozzánk fordulnak.

Egyben értesítjük a tisztelt hölgyközönséget, hogy az „Országos Hírlap”-nak ezentúl divatlapja is lesz, mely

„FRANCZIA DIVATLAP”

czimen jelenik meg havonként kétszer.

Szolgálatot vélnék tenni lapunk hölgyközönségének azzal, hogy az elképzelhető legolcsóbb áron olyan divatújság megszerzését tesszük nekik lehetővé, amely minden magyar nyelven eddig megjelent hasonló lapot felülmúl. A „Franczia Divatlap” a női és gyermek divat minden ágazatát a legkisebb részletekig minő gondossággal öleli fel és a legpompásabb, Parisban készült színes képekben mutatja be mindazt, amit a jó ízlés és elegancia a divat terén produkál. A „Franczia Divatlap”-hoz minden hónapban egy eredeti nagyságu, legutolsó divatu szabásmintát csatolunk, ami olyan újítás, mely kétségtelenül a hölgyközönség legnagyobb meglepedésével fog találkozni, mert ez által hölgyeinket esetleg nagy gondtól és munkától kíméljük meg.

A „Franczia Divatlap”-ot Wohl Janka kedvelt írónak szerkesztő, nagy gondot helyezve a szépirodalmi részre is.

A „Franczia Divatlap” előfizetési ára kizárólag az „Országos Hírlap” előfizetőinek

Egy évre	3 forint.
Fél évre	1 ft 50 kr.
Negyed évre	75 kr.

A kiadóhivatal.

A spekuláns tragédiája.

Dráma 12 képben.

Személyek: { Balák Ádám, üzérkedő
Vígész Lucifer, remissier

Történet: Budapest, a Lloyd-kávéházban, az 1898-iki évben.

„Ember fizess és bízza bizál-“

(Január.)

Lucifer (hónap elején): Boldog újévet kívánok, vagy más szóval, azt kívánom, hogy vegyen tavaszi buzát, mert akkor boldog lesz ebben az új esztendőben. Csupán családapai kötelességet teljesít, amidőn megveszi a buzát. Jóformán nem is mondható ez spekulációnak, inkább fenomenálisan kedvező feltételek mellett való investíció számba megy. Mert micsoda is tulajdonképpen ez a tavaszi buza? Nem más, mint márcziusban-áprilisban szállítandó hetvenöt kilogrammos kész buza. Már pedig ezt a portékát ma 12-75 forinton alul nem mérik, jól lehet a malmok kigyót-békát kiállanak az infámián rossz lisztkelendőségi viszonyokra. Az üzlet azonban, mint mindig az évforduló után, élénkíteni fog nemsokára. Fel kell lendülnie, mert úgy a malmok, mint a második kéz üres raktárral zárta be a tavalyi évet. Nyersterményből meg alig érkezik valami, de hát nem is jöhet, mert — miacs. — Nincsen buza! — Sem nálunk, sem egyebütt. — A szerb kormány már is kénytelen volt felfüggeszteni a beviteli vámot, hogy némileg enyhítsen az inségen. Tulnan az Oczéanon pedig Leiter csinálja a világraszóló buzaringet. A malmok tehát már a közel napokban mindinkább jobb árakat fognak kínálni, de hasztalan, mert bizony a télen nem arattunk másodszor, hanem a silány termés maradékaiból éldegélünk mostan is. Még ama el sem képzelhető esetben is, ha tudnillik az effektív buza ára nem javulna, hanem megmaradnának a mostani árak. — Kérdem — ki fog márcziusban a határidő máj, tizenkét forintos kurzusánál buzát szállítani? Józsan eszű ember ugyan alig. Tehát még a legkedvezőtlenebb eventualitásnál is ki kell küszöbölödni a háromnegyed forintos árkülönbségnek, vagyis még akkor is legalább is ennyivel fog a papirbuzára emelkedni. Röviden: rizikóról szó sincs, az elég tekintélyes haszon pedig kézenfekvő, akár le is számítozlják!

Ádám (hónap végén): Nem mondhatnám, hogy helytelen volt a kalkuláció: a dolog mégsem vágott be. Lekihálták a tavaszt 11 forint 75 krajczárig. Nem sok a veszteség, de a kezdetnek épen elég. Látni már, a börzén nem indulnak mindig szigorúan a logika lelaposott, óvénvén. Mert tényleg a malmok nem strikeolnak többé, ellenkezőleg, veszik a buzát, ahogyan és amennyit csak kaphatnak, olyannyira, hogy ma már teljes egy forinttal magasabb a vásári értéke a papirbuzára kurzusánál. A terminpiacz mégis lanyha hangulatban leledzik. Érti a kánya! Mondják: attól tart, a spekuláció, mikép márcziusban már piacra kerül a korán termelő államok produktuma, nem ugyan nálunk, de a nyugateurópai vásárokon, és hogy ez nyomasztólag hat majd a nemzetközi irányzatra. Van is ebben némi ráczió! De hát Chicagóban csak úgy tudják, mint nálunk, hogy mikép állanak az akciók Argentiniában. Daczára ennek, másfél forinttal szökött fel e hónapban az amerikai buza ára. Erre meg azt felelik a hozzáértők, hogy annak a cornernek csak lokális természetű jelentősége van, hogy a mesterséges árhajza nines befolyással a szolid úzletre. Annál kevésbbé, mert Leiter üzleti antagonistája, Armour is legény ám a gáton és alkalmasint annyi buzát szállít a ringnek, hogy épen ez az óriási mértékben, egy helyen felhalmozódó készlet képezi majd a veszítet. Annál hevesebb lesz a reakció. Donique ez okoskodásra sem fogható rá, hogy szűkölködik az ésszerűségben. Vezess tovább, Lucifer!

(Február.)

L. (h. e.): Oda se neki, annak a multhónapi csekély veszteségnek, jól fog az még kamatozni. Mert az a tanúság, amelyet a januáriusi konjunkturából merítettünk, felér azzal a pár krajczárral. Azt tanuljuk, hogy a sokat emlegetett disparitás

épen csak a szürke teoria embereinek szemében tűnik oly merő képtelenségnek. Meg van annak a jogosultsága. Hiába írja az Országos Hírlap, hogy a 11 forint 75 krajczáros tavaszi buza „valóságos occasio, elsőrangú partieáru” azért, mert az effektív buza drágább. Ez még semmit sem bizonyít. Most rá vagyunk utalva a vasuti hozatalok soványkásan bugyogó forrására. Nyilják csak meg azonban a vizit, ami most már pusztán napok kérdése. Meglássuk, ha méltóságteljesen felfelé uszik majd a Vaskapu előtti téli menhelyben meghuzódó flotta, hogy mikép viselkednek aztán a malmok, szemben a tömeges kínálattal. Különben is abszurdum egyáltalában áruhiányt emlegetni. Nem egyéb az dajkamesénél. Mai fejlettségénél a közlekedési viszonyoknak, óriási kiterjedésénél a földmívelésnek sehol és soha kézzelfogható áruhiány nem létezhet. Az év minden hónapjában más világtájon csendül meg a kasza. Most télviz idején is feljött román buza a vasuton, sőt Kanaszt is öröltek a budapesti malmok. Igaz, mostan csak négy vaggonnal, de majd jön még négyszáz is. Persze, hogy ilyen körülmények között egyelőre disparitásban van az effektív a tavaszi buzához, sőt a későbbi, május-juniusi terminus még egy fél forinttal olcsóbb a tavaszinál. Még sem kell senkinek. Minek is vennének májusban szállítandó buzát tizenegy forinton? Végre is a tőzsde nem a termelők támogatására, a földmívelés istápolására alakult jótékonyasági egyesület. Produczenseink 6—7 forintos buzaáraknál öregedtek meg, nem 11 forintosoknál. Ma adni kell a 11-75 forintos tavaszi buzát, még pedig végkimerülésig. Igaza volt annak a német poétának, amikor azt dalolta, hogy: „Im Geben liegt der Segen!”

A. (h. v.): Megint jó nyomon voltunk, hanem Amerikában és nem Budapestben kellett volna adni a buzát. Odaát visszament az ára öt centtel bus-helenkint, vagyis fél forinttal métermázsánkt. Itt meg ma 12 forint a kurzusa, mert itt megint csak azt vallják, hogy semmi közünk a yankeek svindlijéhez. Nem reagáltunk az óriási amerikai haussera, hát a baisse sem zavarja a vizünket. Kezdetben még meglehetősen indult a spekuláció. Az a látszata volt, mintha a contremine kerekednék felül. Híre járt, hogy itt, Budapestben valami megf, ríjtott ringféle alakult, azaz oly szövetség, amely 10—20 ezer métermázsányi felmondásaival szétveri majd a hausseistákat. A hajózás is megnyílt, malmaink pedig arról konferenciáztak, hogy 25 vagy 50 százalékkal redukálják-e az üzemet. A határidő közeledtével azonban egyszerre gyáván megretírláltak az eladók, nyakra-főre fedezték az imént 12 krajczáron alul osztott buzát és mi megint zátonyra kerültünk. V. t. L.

(Márczius.)

L. (h. e.): Elhunni! A „Pester Lloyd” egy orsovai sürgönye (tehát autentikus forrás!) jelenti, hogy 357 hajórakomány buza várja a Vaskapun való átremorquirozását. Approximative kitesz ez egy millió métermázsát. Ennek ellenében a vidéki és a fővárosi malomgyesület most már azon tanakodik, hogy legkésőbb április kezdetével ne szüntessék-e be teljesen az üzemet, hogy óriási lisztkészletük apadjon. Most is mindennap épen hogy egy malom inspekciót tart a csarnokban. A többiek el se jönnek. Minek is? Csak nem ettek gombát a malomigazgatók, hogy a termelők szép szeméért minden megörölt métermázsza buzán két forintot veszítsenek. A produczensek csak lessék, hogy a fogyasztás kalaplevéve könnyörög majd nekik, engednének nagy kegyesen öt—tiz krajczárt a 12 1/2 forintos buzaárból. Majd más lyukból fűtyülnek még a teljes című agráriusok. Maradjon csak az idő továbbra is kedvezőnek: a vetések máris tüneményes termés ígérnek. A hausseisták pedig, ha a tous prix buzát akarnak, (pedig dehogy is akarnak, differenciálh után áhitozik nemes keblük) majd lesz buza. Máris sugdossák, hogy néhány czég valami szerb-románmagyar, három szövetséges mixtum compositumot állít össze. Ebből az itokából beadnak csekélyke 10,000 métermázsát a vevőknek: „nessze lakjatok jól vele, potom tizenkét krajczár a kilogrammjának az ára” Dehát nem is jutunk eny-

nyire sem. Egy szem felmondása nélkül lebonyolódik az egész tavaszi szélhámoskodás, mert üzletnek ugyancsak nem mondható ez a mesterséges árhajszó. Egy szép reggelen csak azt veszik észre, hogy nincs engagement. Épen csak attól függ, hogy ki futamodik meg előbb. Tehát hidegvér, ez a földolog!

A. (h. v.): Nohát ez, magam is belátom, nem egyéb vis majornál. Mert arról ugyan senki nem álmodhatott, hogy a kis Alfonso bele mer kötni Uncle Samba. Különben is Heluba volna nekünk ez az egész Kuba, ha attól nem félnek Európában, hogy az amerikai kikötőket teljesen blokkirozzák. Azért szüntette meg Szerbia után Olaszország, Portugália, Spanyolország a beviteli vámot, azért szállotta meg lázas izgalom a szárazföldi spekulációt és míg Newyorkban a buza ára további négy centtel csökkent, a kontinensen mindenütt rohamosan felszöktek a kurzusok, nálunk pedig 12 forint 60 krajczárig emelkedett a tavaszi ára, jöllehet a készáruüzlet pang, a víziút nyílvá és az ember hizlalhatja szemét a pompás vetésen. V. t. L.

(Április.)

L. (h. e.): „A contremine áprilisban sem fog búzát szállítani, hanem — differenciákat és pedig hetenkint kétszer” — így véli nagybölcsen az „Országos Hirlap.” Nagyon szép! Hogy mi történt azonban a kulisszák mögött, azt persze csak néhány befentes tudja. Bizalmasan megengdték, hogy a Leszámitoló-bank egy nagy spekulációsális csoport képviseletében successive kerek száz-ezer métermázsza búzát fog szállításra bejelenteni, még pedig valóságos haussebomlasztó árut. Ugy-szólván kémiai uton összepacsomagolt idegen származékot, amely nagy raffinériával úgy van összekomponálva, hogy egyrészt a malom úgy szokik előle, mint az ördög a tömjén elől, másrészt a tőzsebiróság még sem tagadhajja meg tőle az approbációt. Nem lépí az a szokványszabta meszyet egy hajszálnyival sem tul. Egyelőre tíz-tizenötezer métermázsát habarcsoztak össze a purgantiából a közraktári boszorkakonyhában, ami egyébként untig elég. Ügyes kézben megfelel a mennyiség 100—200 ezer métermázsának. Az eljárás felette egyszerű. Reggel bejelentik a tízezer métermázsacsakát. Délben már antechambriroznak a banknál vevőink, akik semmi áron sem akarnak átvevők avangeálni és lefizetik jámboran az 50—75 forintos prolongációs díjat — holnapig. Megis köszönik szépen az előzékenységet. Holnap: dacapo! Ujból kiiradják, hogy: „felmondattott tízezer métermázsza” — és újabb vevőnemzedék teszi meg az utat Canossába. Így rója végig cirkulusát a felmondási törzsanyag, amíg a hausseistákból ki nem fog a szusz és sietve elhánnyák maguktól a kötéseket. Akkor út aztán a mi óránk: a véres boszu órája. Visszavásároljuk angol flegmával a sluszokat, de csak mélyen leszállított, „selbstkostenpreis”-on aluli áron. Ha valaha, úgy most kell odahajjálni a búzát 12 forint 65 krajczáron.

A. (h. v.): Tyhű, az áldóját! Ilyet nem pált még a differenciás világ. Tizenöt forintot storniroztuk az utolsó kötéseket. Amióta eszemet birom, még színét sem láttam a 15 forintos búzának. De még ilyen botránynak sem, amilyent az az amerikai Leiter véghez visz. Felhajítja egy hónap alatt 90 centtől 125 centig, vagyis három forinttal a buza árát. Magához váltja, hogy úgy mondjuk, a föld buzakészletét, hogy aztán az emberiség lábaihoz borulva, könyörögjön a betevő falatért. Valóságos revolúciót csinált ez a gigászi spekuláció. Az összes európai országok szabad utat engednek a gabonaimportnak. Bécsben a kormányt piszkálják, hogy nálunk is döntsék le a vámsorompót. Olaszországban kitör a kenyérforradalom, nálunk pedig a contremine forradalma és a hausse abszolutisztikus diktatúrája. Veszedelem egy mesterség ez a bianco-eladás! V. t. L.

(Május.)

L. (h. e.): Ki kell köszönnünk a múlt hónap csorbát, még pedig háláléktalanul. A saját fegyverével, a tulajdon taktikájával tapossuk össze

az ellenfelet. Végre is nem az anyatejjel szívtuk be a contremineálási hajlamot, vagy micsodát. Egyet fordulunk és átvédünk Saulusból Paulussá. Láthatjuk, hogy mily ingovány talajra tévedt az idén a baisse. Jól van! Lépjünk át a vevők sziklaszilárdan álló földjére, az ígért földjére. Minek is szűrnök össze a levelet a fekete vérű, gonosz aknászokkal, az árlerombolókkal, minek is tartoznánk táborába ama megbélyegzetteknek, akiket tüzzel-vassal üldöznek az agráriusok, amikor nemeskeblű, honmentő és humánus vevők lehetünk. Megvesszük 14 forint 45 krajczáron a május-juniusi búzát és aztán meglátjuk majd mi, hogy ki fogja azt szállítani, amikor ime ad oculos demonstrálták, hogy egyáltalában nem lehet liferálni. Majd most kivételesen mi mondjuk nagy hetykén, hogy hát: „Csülökre, bianco-eladók! Ide azzal a búzával, vagy gulyássá aprítunk benneteket.” Nem is kerül egyébként arra a sor, hogy mi is beleavatkozzunk, hogy kilépjünk az előkelő passzívítástól, mert hát — tetszik tudni — konzorciumot alakítottak, jó börzeesaladokból való, szemenszedett, kemény legény egytől-egyig. Az a Kohn és a zorecium majd ráijeszt a baixsere; majd alkudozik, tesz-vesz, becziikkel, és ha aztán megállapítják a 20—21 forintos stornoárakat, akkor majd mi is előhozakodunk kötéseinkkel. Az „Országos Hirlap” csak hirdesse, hogy az a május-juniusi terminus valóságos lépvevő a hausse nézve, hogy júniusban már kötik a kéréket. Miattunk ugyan köthetik már májusban. Mi öt forintos differenciákat fogunk kérébe kötni és a contremine Tantalus-kinokát fog szenvedni, láttára a hullámzó kalászlengernek, amelynek azonban nem veheti majd hasznát. Arról nem is szólva, hogy a legesekélyebb dolog ha „közbejő” a szélső májusi hónap alatt a vetésnél, hogy akkor egyszerűen vége van a világnak, akkorákat ugrik a buza ára.

A. (h. v.): Jól szimatoltunk. Odaát Leiter tényleg két dollárig verte fel a bushel buza árát, nálunk is már mindennapos volt a 16.50 forintos effektív ár, a határidő meg 15.50 forintot állott. Ment a dolog pompásan. Akkor kellett volna valahogyan kimászni. Mert egyszerre, mintha elnyesték volna a liszt kelendőségét. Nem vásároltak búzát a malmok, lisztet a kereskedők. Mindenki irtózott a készletől. A kitűnő gazdasági állapot folytán egy zsák buza, egy zsák liszt nélkül akartak átmenni az új kampagneba. A vége az, hogy ma 12.75 forintot jegyez a buza. Májusban már bizony nem igen lehet ringelni! V. t. L.

(Július.)

L. (h. e.): Le roi est mort, vive le roi! Nekünk ugyan meghalt már a tavalyi buza. Egyaránt veszélyes az engagement e cikkben akár fel, akár lefelé. Itt az új! A szeptemberinek már 11 forint is volt az ára, most jóval olcsóbban vesztegetik. Talán bizony azért, mert nyolcz nap előtt megnyitottak az ég csatornái és azóta szakadatlanul zuhog az eső. A hivatalos termésjelentésnek egész viszonyos színezete van a sok csapadéktól, felhőszakadástól, ködtől, rozsdától, vízben uszó, megdőlő kalásztól. Sajnos, Magyarország az idén sem kerül ki szomorú sorsát: újabb silány termés jut osztályrészül. A pünkösdre a csatakos idő következtében itt rekedt tőzsérak máris vették a szeptemberi búzát 10 forint 20—30—40 krajczáért. De még ez is neveltségeseen olcsó ár. Az eladók megint nem látnak tovább az orruk hegyénél. Megint a malmok tartózkodásáról fabulálnak. Pedig a lisztgyárak csak tabula rasat csinálnak; javítgatják, rekonstruálják gépeiket és — mint mindig ezidőtájt — még mutatónak sem hagynak egy zsák búzát, vagy örleményt. De hát mit is bizonyít ez? Azt, hogy megindulásával az aratásnak az összes cséplőgépek képtelennek lesznek annyi búzát ontani, a vasutak annyit elszállítani, mint amennyit a letargiájából felocsudott, ezer gyomru fogyasztás egyszerűen kívánni és követelni fog. Nem is számítva az exportot, amely már júliusban meg fog mozdulni, mert mi készülünk el legkorábban termékünkkel és az összes európai piaconkon konganak a raktárak az ürességtől. Aztán az idén már nem a 75, hanem a 76 kilogrammos buza járja ám. Ez

a minőségbeli differencia pedig roppant fontos oly évben, amikor a kedvezőtlen idő napról-napra jobban rontja a minőséget. Azonkívül most már nem szeptember—októberben lehet, hanem szeptemberben kell szállítani. Ez is jelentékeny különbség. Vegyünk szeptemberit!

A. (h. v.): Elérkezett szerencsésen Péter és Pál napja! A sok esőzés és más kedvezőtlen incidens dacára még mindig 85 millió métermázsára taksálja a minisztérium a búzatermést. A szeptemberi pedig 9 forint 20 krajczáron áll, miután már 9 forint alul is volt. Ujabb egy forint a veszteség. Gyenge vigasz az, hogy odaát Leiter, a buzakirály teljesen megbukott. De hogy is ismerje a magunk fajta ember csinját-binját a spekulációnak, ha ily börzevihar-edzett, billiomos jingonak is beletörik a bicskája. V. t. L.

(Julius.)

L. (h. e.): Szegény hazám! Isten ostora suhintott végig a szerencsétlen országon. Iszonyu csapást mért a balsors a sok viszontagságon átment népre. Borzasztó jégeső pusztított a sárguló rónákon, leverte lábáról a kalászt, mielőtt kasza alá került. A Kárpátoktól az Adriáig egy jajszó nyíllal át a hazán; a földönfutóvá lett emberek kezeit tördelve nézik a sárban fetrengő „életet”, irigykedve ama kevésbbé szerencsétleneken, akik némileg beasszekuráltak a termést. A fővárosi biztosító társaságoknál eddig már harmincz millió forintnyi kárt jelentettek be, de ez csak elenyésző hányada a tényleges, óriási kárnak. Tehetetlenül áll az emberiség ez elemi csapással szemben. Mit tegyünk, mihez fogjunk? Hogy mihez fogjunk: vegyünk szeptemberit! Még mindig 9 forint 45 krajczáron áll.

A. (h. v.): A tőzsde cinikus. Azt mondják, hogy a jégeső csak parányi részét tette tönkre a jószágnak, hogy minden évben pusztít a jég. Számitanak mindig a károkat, amelyeknek az idén csak azért volt ily katasztrofális jellegük, mert egyszerre állottak be. A folytonos esőzés pláne a contremine malmára hajtja a vizet. Mert mit is tesz a tulsok csapadék? Késlelteti az aratást és rontja a minőséget. Bravo! — emigyen a börze. Minél később hordjuk be a gabonát, annál inkább elenyészik ama csekélyke előnyünk, az a kis rekordunk, amelylyel Oroszországgal és a Balkánnal szemben bírnak. Későbbben a rendesnél és egyszerűen ez országokkal készülnünk el a termékünkkel, amelyre ily körülmények között nem lesz utalva Európa. A minőség pedig, minél rosszabb, annál — jobb. Nem vagyunk mi malmok — mondják — amelyek a nehéz, vérpiros, aczélos búzát keresik: mi contremineálásban megderesedett igénytelen spekulánsok vagyunk, akiknek elég jó a sárga 75—76 kilogrammos buza is; csak minél több legyen a fajtájából. Nahát, ily szemérmellen okoskodással szemben csöddöt mond a logika, ily arcátlan viselkedés ellen persze, hogy be kell adni a kulcsot. Be is adtuk. Még szerencse, hogy csak ma 8 forint 20 krajczárnál, mert már 7 forint 85 krajczár is volt a kurzus. V. t. L.

(Augusztus.)

L. (h. e.): Most már legalább nem árulunk zsákban macskát: megvan a spekuláció hiteles bázisa. Tudjuk, mert hát fedél alatt van a termés, hogy hogy volt, mint volt. Volt, hál! Isten minden bőségben. Az áldott magyar anyaföld ismét csudákat mivelt. Nem hagyta cserben azokat, akik bizalommal, szeretettel ápolgatták, megművelték. Csak az a baj, hogy most már nem kell senkinek a termelő egyévi véres munkájának a gyümölcse. Amerikában 750 millió bushel buza termett; évtizedek óta nem volt ily eredmény. Európában meg annyit termesztettek, hogy sehol sincsenek az importra rázorulva. Félő, hogy megint megfulladunk saját zsírunkban. Buzánk még Ausztriába sem gravitál. Mit csináljunk — minimo calculo — tíz millió métermázsza buzafelcsúszással? Megfoghatatlan, hogy ily helyzet mellett még 8 és egy negyed forint a szeptemberinek a kurzusa. Horribilis egy ár, amely csak azért nem tűnt még el a föld színéről, mert a termelőknél még a fejükben rajzik a 15 forintos ár. A paraszt csökkönyösködik: ráál a búzá-

jára. Na hiszen, majd fel is áll az urambátyám. A baisse nem szorult a magyar buzára. A tőzsde előrelátó vezetőségének jóvoltából, nálunk kamcsathai buzát is lehet szállítani. Majd beözönlik a buza a mesés termés felett rendelkező Romániából. Termelőink majd egyszerre akarnak kibujni egy és ugyanazon az ajtón. Letapossák egymást és az árakat. Mi azonban persze nem várjuk be ez időpontot, amely jönni fog, mert jönni kell, hanem adjuk már ma a szeptemberit.

A. (h. v.): Ilyen disznóm se volt még, amióta erre a csunya mesterségre adtam a fejem. Ma is akurát 8 forint 25 krajczár a kurzus. Pedig a hausse már neki buzdukt, de idején rájlesztettek azzal a szerb buzával, amelynek — mondják — odalenn 6 és fél forint az ára. V. t. L.

(Szeptember.)

L. (h. e.): Ugyan olvassa el az „Országos Hírlap”-ot! Azért, mert ma az első felmondási napon nem jelentettek be semminő szállítást sem, kilátásba helyezi a contremineakat, hogy lapodóben fogják hazaszállítani. Persze, ez csak olyan maszlag a termelőknek. A vásongyárosok azért csak ne ringassák magukat túlnagy illúzióban. Jó adag naivitás kell ahhoz, hogy valaki a felmondások mai kimaradásából egyáltalában következtetéseket levonjon. Majd felmondunk egy hét múlva, vagy akár szeptember 25-én. „Ráérünk mi arra még.” Ami késik, az nem mulik. Budapest még mindig legdrágább piacza a világnak — Chicagóban 5 forint 80 krajczár a buza ára — ez pedig tarthatatlan állapot, amely megbőszulja magát. Már is utban van 50.000 métermázsza szerb buza szállítási cselekre. Ennek az értéke pedig egy forinttal kevesebb a magyar buzáénál. Majd meglássuk miként fogadják a jövővényt a vevők, akik mögött különben is egy jelentékeny cég sem áll. Csupa kétségbeesett existenczia. Jámor vidékiek, akik 20—30 krajczáros differenciákat akarnak kicsikarni, de akikben nincs meg sem a finanziaális tehetség, sem a morális bátorság ahhoz, hogy száz métermázsát is átvégyenek. Ilyen elemekkel hamar szokott végezni a czéltudatos, a hajthatatlan spekuláció. Még mindig 8-25 frt a szeptemberi, nemsokára 7-25 forint lesz, mert a szerb buza még ennyit sem ér. Kár volna ezt az egy forintot elszalasztani.

A. (h. v.): Micsoda indiskréció is az attól a giro-pénztártól, hogy már 24-én kifüggesztette a lebonyolítottan engagement-t, amiből kitűdött, hogy még 220.000 métermázsza buza nincs lebonyolítva és hogy a vételkötésekből 178.000 métermázsára rugók egy és ugyanazon, még pedig erős kézben összefutnak. Hisz ez eljárás hivatali hatalommal való visszaélésnek minősíthető. Egyenesen vád alá kellene helyezni annak a hivatalnak a vezetőjét. Aztán mit is akadékoskodik annyira a tőzsdei expertise, azzal a szerb buzával, hogy az nem felelne meg a szokványszabta minőségnek. Ejnye, de tulleküismeretesek lettek egyszerre tőzsdetanácsosaink! Ily összejátszása mellett a mérvadó tényezőknek, persze, hogy a konzorcium 9-75 forinton alul szóba sem állt az eladókkal. V. t. L.

(Október.)

L. (h. e.): Fontos faktort felejtettünk ki a kombinációból, azt, hogy most már nem ősz, hanem szeptemberi határidő járja. Ebben, az idén először szerepelt egy hónapos terminusban rejtett a vezély. Az agráriusok jól tudták, hogy miért ragaszkodtak annyira a határidőhöz a tavalyi tőzsde-enquetten. Aztán a természet is a hausse táborába szegődött. Szerény patakocská lett a tartós szárazság folytán a vén Dunából, amelyen a megterhelt hajók minduntalan fennakadtak. Hat-nyolcz hétig tartott az út, amelyet máskor ugyanannyi nap alatt tesznek meg az akárhány hajót is czipelő remoqueurók. Hanem nem is kerül többé felszínre ez a szeptemberi terminus. A spekuláció már elhantolta örökre és az „Országos Hírlap” gyászjelentést is közölt, amelyben a contremine jelenti „legdrágább gyermekének”, a szeptemberi terminusnak vízhiányban való kimúlását. De most már teljesen változott a szituáció. A Vaskapu csatornát ma adták át a közforgalomnak.

Egyébként szükség sincsen újabb szállítási anyagra, mert összegyűlemlott egy kézben mintegy 120.000 métermázsza trierözött szerb buza, amelynek piaci értéke legfeljebb nyolcz és fél forint. Az áru tulajdonosa pedig erre a stocra adta az októberi buzát, mert e tétel ugy mennyiségénél, mint sajátosságos kvalitásbeli strukturájánál fogva a készárupiaczon egyáltalában nem értékesíthető. Bátran szemé közé nézhetünk most már a hausseknak.

A. (h. v.): Bizony az októberi ma is 9-40 forintot jegyez. A malmok teljes erővel dolgoznak, a készáru ára emelkedett. Újabb 40 krajczár a veszteség! V. t. L.

(November.)

L. (h. e.): Végre is valamikor csak ki fog bujni a szeg a zsákból. Tízezerhat millió ember nem ehetne meg négy hónap alatt azt a harminczkét millió métermázsza buzát. Ez fél métermázsza volna egy hónapban minden léleknek. Csecsemőknek, aggastyánoknak, koldusnak és milliommónak egyaránt. Ez pedig sok a magyarnak. Kivitel meg nem volt, ellenben hetenkint százezer métermázsányi import. Van tehát buza quantum satis et plus. Csak nem adják ide a termelők tíz forintot, hát majd ide adják olcsóbban, márcziusban, amikor kizöldülnek a vetések. Márcziusi buzát kell adni 9-50 forintot.

A. (h. v.): A malmok redukálják az üzemet, a gőzhajózás teljes folyamatban van, a márcziusi mégis 9-1/2 forint. Felfoghatatlan, de így van. V. t. L.

(Deczember.)

L. (h. e.): A sok malheur után most már csak rizikó nélküli üzletekbe megyünk bele. Ugynevezett kettős tranzakciókat csinálunk. Megvesszük a márcziusi rozst 8 forint 60 krajczáron és adjuk a márcziusi buzát 9 forint 70 krajczáron. Nem történhet semmi, ellenben kilátás van nyereségre, mert rozsból csakugyan nincsen készlet, a mostani 1 forint 10 krajczáros árkülönbség teljesen el fog enyészni.

A. (h. v.): Hát ez sem sikerült. Az árkülönbség nem hogy kisebbedett, hanem még nagyobbodott. Ma 1 forint 40 krajczárt tesz, tehát 30 krajczár a veszteség. Látom már, hogy rémhüchéz rá akadni ennek a fránya börzönjátéknak a fortélyára!

Balla Vilmos.

ÜZLETI HETI SZEMLE.

Gabona. A külföldi piacok szilárdak voltak e héten. Amerikában 2 centtel emelkedtek az árak. Nálunk alig volt változás az árakban.

Buza ből elkelt vagy 100.000 métermázsza, egyenlegként csekélységgel javult árakon, a hozatal 226.614 métermázsát tett.

Rozsból elkelt talán 6000 métermázsza 8.10—8.20 forintos áron. Idegen származékban nem volt forgalom.

Árpa. Csekély üzlet mellett takarmányárpa változatlanul 6.25—6.35 forinton jegyez. Állomási forgalom alig volt.

Zabban mintegy 40 kocsirakomány tett a forgalom. Szín és tisztaság szerint 5.70—6.10 forinton fizették e cikket.

Tengeri. Multévi áruban már nincs készlet. Idei prompt tengeri helyben 4.40—4.45 forintot értékesíthető.

Olaszmagvak. Kevés forgalom mellett az árak inkább névlegesek. Jegyez káposztarepcze 11.50—12.50 forint. Vadrepce 5.75—6.25 forint. Gomborka 10—10.50 forint, lenmag 10—11.50 forint.

Vetőmagvak. Az irányzat e cikkekben szilárd. A következő árakat engedélyezték: lóhere 45—53 forint, luczerna 50—58 forint, mulharmag 6.25—6.75 frt, búkkönyf 6—6.50 forint, baltaczi 12.50—13.75 forint.

Liszt és korpa. A lisztüzletben a lefolyt héten a karácsonyi ünnepek előtt rendesen fellépő élettelenység uralkodott, s csak itt-ott fordultak elő főleg a helybeli piacon és Ausztriába egyes eladások, mintán a malmok árengedményekre voltak hajlandók s mivel a hidegebb időjárás s a buza-üzlet szilárdsága egyes napokon némely vevőt vélemény-vásárlásra serkentett. Az amerikai piacon fellepett szilárdság a külföldről is hozott magyar liszt iránt egyes kedvezősködeket, de

üzletek alig fordultak elő, mert a kinált árak a malmokra nézve túl — kedvezőtlenek. A korpá-üzletben bizalomteljes a hangulat, mert korpában jelenleg nagy készletek nincsenek, s a malmok várható üzemmegszorítása mellett ilyenek nem is fognak felszaporodhatni, úgy, hogy magasabb árak várhatók annál is inkább, mert a hidegebb időjárás mellett a kereslet is javulni fog.

Árjegyzéki átlagárak:

0	1	2	3	4	5	6
17.20	16.60	16.—	15.40	14.80	14.20	13.20
7	7 1/2	8	F	G		
11.—	9.20	6.20	4.20	4.—		

100 kilónként, zsákostul, Budapesten szállítva.

Hüvelyesek. Az üzlet nyugodt irányban mozgott. Jegyzéseink a következők: Fehér nagy bab 6.50—7 forint, gömbölyű bab 6.75—7.10 forint, barna bab 6.50—6.75 forint, tarka bab 5.75—6 forint, apró bab 7.50—8 forint. Lencse 8—10 forint, zsiszikmentes lencse 10—17 forint. Borsó 9.50—10.50 forint, hüvelytelenített borsó 16.50 forint. Mák 33—35 forint. Kendermag 11.50—12 forint.

Repceolaj. Repceolajban a lefolyt héten kevés volt az üzlet, minék egyedüli oka a közelgő ünnepek voltak. Csakis a legszükségesebb készárut vették a változatlan napi árak mellett. Határidőüzletben nem volt üzlet. A jegyzés ma nagybani vételnél 33 és fél forint, kicsinybani vételnél 34 forint. Repceolaj ára 5. E cikkekben élénk az üzlet. A külföldi áru iránt nagyon érdeklődik és szívesen fizeti a fentartott árakat. A jegyzés teljes kocsirakomány vételnél 5 forint 60. A budapesti vasúthoz szállítva, kisebb mennyiség 15 krajczárral drágább.

Szész. A szészüzletben e héten az üzletmenet élénkebb volt és főleg vidékről érkeztek rendelések nagyobb tételekben. Elkelt finomított szész budapesti és vidéki szeszgyáraktól 54.25—54.50 forinton élesztőszesz 54.50—54.75 forinton azonnali szállításra nagyban. Kicsinyben az ár egynegyed forinttal drágább. Mezőgazdasági szeszgyárak által kontingens nyersszesz e héten változatlanul szilárdan volt kinalva és több tétel felsőmagyarországi vasutállomáshoz szállítva 17 forintig el is kelt. Galicziából kinalat nem volt. A kivitel néhány kocsirakomány finomított szeszt vásárolt. Fiumébe 301 qr. finomított szész érkezett Magyarországból. Vidéki szeszgyárak közül: Nagyvárad, Győr, Losonc, Arad, Temesvár változatlanul, a többiek egynegyed forinttal drágábban zárlanak.

Budapesti zárlatárak e héten: Finomított szész 54.25—54.50 forint, élesztőszesz 54.25—54.50 frt, nyersszesz adózva 53.25 53.50 forint, adózatlan 14.—14 1/2 forint, denaturált szész 21.—21.25 forint. Az árak 10.000 literfokonként hordó nélkül ab vasut Budapestre szállítva, készpénzfizetés mellett értendők. Bács: Kontingens nyersszesz e héten 18.40 frtig kelt el. Zárlatjegyzés 18.10—18.40 frt. Prága: Adózott triplószesz nagyban 53.75—54 forint, adózatlan szész 17.25—17.50 forint. Arad: Finomított szész 54 forintig kelt el. Losonc: Élesztőszesz 56.— forinton jegyeztetett. Kényszermező: Finomított szész 54.25 forint, denaturált szész 21 forint hordóstul. Baja: Szész változatlanul jegyeztetett. Triest: Kiviteli szész cseh áru 11.75—12 forinton 90% hektoliterenkint kelt el.

Husárak. A fővárosi vásárigazgatóság hivatalos kimutatása szerint a lefolyt héten a hus ára a következő volt: Vesepecsenye egészben, kilogrammonként 70—1.50-ig, tisztítva, 1.00—3.00-ig, leveshus elsőrendű 58—90 kr, másodrendű 48—80 kr, harmadrendű 48—72 kr. Máj 80 kr.-tól 56 kr.-ig, lép 30—56 krig, vese 40 kr.-tól 64 kr.-ig, nyelv 52 kr.-tól 100-ig, csont velős 20—50 kr.-ig. Bivalyhus hátulja 56 kr.-tól 70 kr.-ig, eleje 44 kr.-tól 64 kr.-ig, többi része 38 kr.-tól 48 kr.-ig.

Zsiradéküzlet. Az előrehaladt évad daczára a zsíradéküzlet nagyobb mérvet nem ölt, mert a fennállott és részben még ma is fennálló rossz időjárás folytán a téli vágások a legtöbb helyen elhalasztattak. Ennek természetes következménye, hogy a készletek ugy sertiáshusban, mint szalonnában nagyon korlátozottak. Minthogy azonban a kereslet nem élénk — mert hiszen a szalámigyárak a gyártásban akadályozva vannak — az árak a kis készletek daczára jelentéktelenül emelkedtek. A közelgő karácsonyi ünnepek a vágások elhalasztását még inkább befolyásolják. — Amerikában a szalonna-árak a felhalmozott tetemes készletek daczára szilárdak, mert e cikkek iránt óriási az érdeklődés, ellenben az amerikai zsír árának irányzata csökkenő, mert a nagykereskedők a jelen árral szemben tartózkodó álláspontot foglalnak el. — A vidéken a forgalom nagyon korlátozott és az árak ellanyhultak. A hét végén beállott hidegebb időjárás hatással volt a zsíradékpiacra és az utóbbi napokban némi áremelkedés következett.

be úgy Szabadkán, mint Szegeden. Budapesten jegyeznek: la pesti disznósírt 54.— forint pénz, 54.50 forint áru, 3/100 fehér táblaszalonnát 47.— forint pénz, 47.50 forint áru, 1/100 fehér táblaszalonnát 46.— forint pénz, 46.50 forint áru, 1/100 füstölt táblaszalonnát 54.— forint pénz, 55.— forint áru. Bécsben jegyeznek az e heti st.-marxi vásáron, a nagy felhajtás következtében, az öreg sertések három krajczárral, a sült malacok két krajczárral csökkentek a múlt héthez képest. Zsiradékarukban a helyzet nem változott, csekély forgalom mellett. Városi zsírt 52—53 forintot, fehér szalonnát 48—48.50 forintot fizettek.

Petroleum. A kedvező időjárást tekintve egyenlő áru. Nagyban jegyeznek. A kőolaj-finomító: Fiumei egycsillagos (amerikai) petroleum: 23.— frt. Háromcsillagos (orosz) petroleum: 20.25 forint. Brassói prima: 18.— frt. — A magyar petroleum-ípar-részvénytársaság: Császár-olaj: 25.— forint. Egykeresztes petroleum 23.— frt. Orosz háromkeresztes petroleum: 20.25 frt. Kétkeresztes petroleum: 19.25 frt. Budapesten, 100 kilogramm tisztasúly után, netto tara, hordóval együtt (ingyen hordó). Világos hengerolaj I. számú: 32 frt. Sötét hengerolaj II. számú: 30 frt. Könnyű gépolaj III. számú: 16.— frt. Nehéz gépolaj IV. számú: 19.— frt. Keverőolaj (tisztító olaj) X. számú: 12.50 frt. Keverőolaj (nehéz, fajsúly 0.905) XI. számú: 12.50 frt. A X. és XI. számú olaj fénytelen minőségben egy forinttal drágább. Budapesten 100 kilogramm tisztasúly után netto tara, ingyenhordóban, per cassa 2 százalékos árengedménnyel. Orsovai Standard White (salon) petroleum: 19.25 forint. — Az Apollo ásványolajgyár-részvénytársaság: Liliom-császár-olaj: 23.— forint. Egyszív petroleum: 21.— forint. Háromszív petroleum 20.— forint. Csillag-kereszt 19.— forint. Lámpaolaj: 18.— forint. Budapesten, netto cassa, 100 kilogrammonként, ingyenhordóban, 20% tara. Apollo III. számú gépolaj: 16.— forint. Budapesten 100 kilogrammonként, hordóval együtt, netto tara; per cassa 2 százalékos árengedménnyel vagy váltóval négy hónapra. Egyes hordók 25 krajczárral drágábbak. Üres petroleumos hordók ára: 2.— forint. Üres olajos hordók ára 1.20 forint. Ásványolajok: Jóllehet az orosz nyersanyagból készült olajok igen keresettek, főleg a galicziai olajok könnyebb minőségei olcsóbb árakkal már is erősen tért hódítanak. Orosz nyersanyagból gyártott: Hengerolaj (magas gyulladási fokkal): 26.50 forint. Igen nehéz gépolaj (fajsúly 907—910): 22.50 forint. Nehéz gépolaj (905—908): 20.50 frt. Könnyű gépolaj (900—902): 18.50 forint. Orsolaj (900): 16.50 forint. Tisztító olaj (885): 13.50 forint. Vulkanolaj: 12.— forint. Budapesten 100 kilogrammonként, ingyen hordóban, netto tara. Nem orosz nyersanyagból gyártott olajok a minőség szerinti négy forinttal olcsóbbak.

Vas. A lefolyt héten a vasúlet menetében nem állott be kedvezőbb fordulat. Az üzleti helyzet csak továbbra is gyenge és nem kielégítő. Árváltozás nem fordult elő, kitételek csak határidőre fordultak elő. Budapesti helyi árak 100 kilogrammonként készírtetés ellenében, 2% pénztári engedménnyel: magyar nyersvas: 4.45—4.65 forint, Bessemer nyersvas 4.65—4.75 forint, wlkowitzi nyersvas: 4.50—4.80 forint, félnyersvas: 4.20—4.30 forint, magyar rudvas: 9.60—10.— forint, stájer rudvas: 11.—11.50 forint, tartányilemez 11.50—12.50 forint, hengerelt vasgerenda: 11.25—12. forint, stájer laposvas 14.—forint, vasilemez 12.50—13.50 forint, horganylemez 34.20 forint. Öcskavasak: nehezebb vasdarabok 3.30—3.45 forint, könnyebb vasdarabok 2.90—3 forint, I-rendű öntöttvas törmelék 3.80—3.85 forint, elégeit öntöttvas törmelék 1.70—1.80 forint, ócska vassín 3.55—4 forint 100 kilogrammonként tiszta készírtetés ellenében.

Ingtatlanok forgalma.

Az elmúlt héten átírtás alá kerültek a következő ingatlanok:

(A budai oldalon.)

Feldhoffer János I. kerület, Gellért-hegyen 11719—20., 11981., 14848., 11469., 15756. számú telkei. Feldhoffer Teréz és Kára (hagyaték.) Dr. Barna Ignác I. kerület, Gellért-hegyen 16797—2., 2276. számú telkei dr. Barna Ignác-féle tanítási alapítványra. Kauritz Sándor I. kerület, főher sas-téren 584. számú háza Budapest főváros közönségére. Haszmann testvérek I. kerület, Nap-hegyen 12514. számú telke 1690 forintért. Krausz Dávid és neje. Göth Borbála II. kerület fő-utca 4081/82. számú háznak felnegyed része Göth Irmára. Brüllmayer testvérek I. kerület gyorskocsi-utca 2592/93. számú házuk Ösa Manonéra. Kludy József és neje I. kerület Petneházy-réten 6242/1. számú telke 2000 forintért. Wollner M. Hermann és neje. Neugroschl Sándor II. kerület, Rókus-hegyen 8696-2-6. számú telke 5727 forintért. Laendler Alfréd és társaira. Özvegy Schwartz Alajosné I. kerület Gyárfalván 12396 és 6485. számú telkei 1000

forintért. Zichler Jakabra. Kulányi János I. kerület, Kelenföld 13309—4. számú telke 5650 forintért. Bazsch Lottira. Bittermann István I. kerület, Kereszt-tér 21. számú telke 2669 forintért. Schott Frigyes és neje. Özvegy Kapy Edéné I. kerület, uri-utca 56. számú háza 38,000 forintért. gróf Kornis Károlyra. Gittinger Antal és neje III. kerület, kisczelli-ut 1517. számú háza 5000 forintért. Rothscher Antalnéra. Özvegy Porges Manoné I. kerület, horgony-utca 891. számú háza 15,000 forintért. Hubert Józsefre. Gallauer testvérekre, III. kerület, Testvérhegyen 3981. számú telkük 200 forintért. Detsinyi Frigyesre. Wessermayer Magdolna II. kerület, Vértalmi-dűlőben 5583. számú telke Wessermayer Mihályra. Beszedits Sándorné I. kerület, Kelenföld 12855, 13935 számú telke 1200 forintért. Kang Józsefre. Magyar Gyuláné I. kerület, Kelenföld 13860. számú telke 5000 forintért. Mack Jenőnére. Pavlik Ferencz II. kerület, Kapás-utca 3198. számú háza 11,000 forintért. Beck Alajos és neje. Schwarcz Miklós és neje I. kerület Péterhegyen 9009/1—2. számú telke 6000 forintért. Michels József és neje. Dr. Lengyel Józsefné I. kerület, fehérsas-utca 1507. 8. 10. számú telkei 3000 forintért. Özvegy Mathé Domonkosnéra. Treier testvérek I. kerület, Kelenföldön 13991/1—2. számú telke 2420 forintért. Krausz Dávid és neje. Hierwarter Antalné I. kerület, Gellért-hegyen 12679, 13002. számú telkei Hierwarter Antalra. Friedländer Miksa I. kerület, Nap-hegyen 11245, 11248, 11261. számú telkei 1200 forintért. Ritter Józsefné. Schwarcz Samu I. kerület, Kelenföldön 13725/172. számú telke 1000 forintért. Schwarcz Samunéra. Eitel István és neje I. kerület, városmajor-utca 727. számú háza 29,000 forintért. Giergl Margit, Krenn János I. kerület, Farkasréten 7784. számú telke Krenn Jánosnéra. Haszmann Jánosné I. kerület, városmajor-utca 769. számú telke Haszmann Jánosra. Láng testvérek, II. kerület, Rókus-hegyen 5743. számú telke 1000 forintért. Gratz Dániel és neje. Ghyczy Géza I. kerület, közbereki dűlőben 9799. számú telke Ghyczy testvérekre. Weisz István és neje III. kerület, Remetehegyen 4731 sz. telke 80 forintért. Weisz György és neje. Zeller József és neje III. kerület, 5968. számú telke 192 forintért a budapesti tégla- és mészegető részvénytársaságra. Ziegler Mihály és neje III. kerület, vörösrári-uton 909—10. számú háza 3500 forintért. Szlatkay Ferenczénre. Herold József III. kerület, kiskorona-utca 1286. számú háza Herold testvérekre; ugyanazon I. kerület Naphegyen 12229. számú telke Özvegy Herold Józsefné. Klupp József III. kerület, Lajos-utca 61. számú háza 600 forintért. Stáml János és neje. Özvegy Linczenpölcz Jakabné és társai III. kerület, 7901. számú telke 2340 forintért. Láng Mátyás és neje. Vogt György és társai III. kerület, Aranyhegyen 2520/21. számú telke 580 forintért. Simon Mária. Özvegy Thaller Jakabné III. kerület, 6139/41. számú telke Thaller István és társára. Dr. Pekáry Ferencz III. kerület, 8546/13. számú telke 588 forintért. Bally István és neje.

(A pesti oldalon.)

Szeffert Károlyné és társai VIII. kerület, Baross-utca 23. számú háza 72,007 forintért a fővárosi közmunkák tanácsára. Zala György VI. kerület, Lendvay-utca 2/d. számú háza 30,000 forintért. Vajda Zsigmondra. Lövinger Jakab VI. kerület, Angyalföldön 1531, 1582/88/9. számú telke 11189 forintért. Benedek Dezsőre. Dr. Bockhor Károly VI. kerület, Alsó-Rákoson 2006/8/11. számú telke 888 forintért. Kovács Gáborra. Özvegy Filtsó Sándorné VII. ker., rózsá-utca 11. sz. háza dr. Demétrió Konstantinnéra. Orbán J. VI. ker., Szondy-u. 49. sz. házának 1/2-éde része 1333 forintért. Lindenbaum Mór. Kohn és Mittler céggel VII. Erzsébet királyné ut 1959/63—65/21. b. sz. telke 100,000 forintért a fővárosi közlekedési vállalat részvénytársaságára. Kohn Sámuel VI. kerület, Szent László-ut 1518/52. számú telke 2000 forintért. Weisz Ignácra. Klein testvérek és társai V. kerület, vaczi-ut 36. sz. házuk 50147 forintért. Schlesinger Alajos és neje. Kálnoki Gyula és neje VI. kerület, Huba-utca 10. sz. telke Mervay Sándorra. (Csere.) Mervay Sándor V. kerület, Vizafogón 1439, 1449/58. számú telke Kálnoki Gyula és neje. (Csere.) Ulyás Lajos és társai VI. kerület, Angyalföldön 1540/ai számú telke 3952 forintért. Fejes Jánosra. Ehrenstein Karolina VIII. kerület, Szigony-utca 12. számú háza Laudon Mária (hagyaték). Krausz-Mayer örökösei VI. kerület, Angyalföldön 1529/ai számú telke 6716 forintért. Král Gyula és neje. Rösler Adolf és társai VIII. kerület, Karpfenstein-utca 13. számú háza 13,000 forintért. Szobotits Mór és neje. Dr. Piek Lipót VIII. kerület, Madách-utca 14. számú háznak fél része Piek testvérekre. Glöckmann Adolf VI. kerület, Sziv-utca 50. számú háza 160,000 forintért. Szerencsi Edénre. Mächner Flópp VII. kerület, Alsó-Rákoson 1976, 77, 83. számú telke 2000 forintért. Weisz Gyula és társára.

MINDENFÉLE.

Kormányozható léghajó. Jókai Mórnak „Jövő század regényében” megjósolt léghajóháborúja, úgy látszik, könnyen megvalósulhat még. Sokkal egyszerűbb azonban a költő képzeletében megszületett kormányozható repülőgép eszméjénél egy szármegyei ember találmánya. Dobay Imre dobó lakos, ki a bécsújhelyi akadémián végezte tanulmányait, sok fáradságos kutatás és szorgalmas tanulmányozás után sajátkezűleg készített egy kis repülőgépet. A kis modell egy csónakból áll, amely úgy van tervezve, hogy szükség esetén vizen is használható. Jobbra-balra hatalmas, hegyes csúcsokban végződő, alumíniumból készült hengerrek vannak megerősítve, amelyek hidrogén-gázzal volna megöltendők. A csónak közepén egy bronz-motor foglal helyet, amely egy, az egész gép fölött ernyő alakjában kiterjeszkedő öt, rézsutosan fekvő lapáttal ellátott nagy kereket forgat. A lapátok léghajó-selyemmel volna bevonna s rendes forgásuk a gép-leszállítására szolgál. A hajó orrán ugyanazt a motor által forgatott hasonló kerek az előhaladást, a hajó hátsó részén alkalmazott kormányzólapát pedig a gép irányának a megállapítását tenné lehetővé. A feltaláló legközelebb a fővárosba hozza találmányát, hogy a szakértőkkel megvizsgáltsa.

Médiumok. A „Szellembúvárok egylete”, mely már évtizedek óta áll fenn Budapesten, kezdettől fogva számottevő tagja volt a nemzetközi spiritiszta-szövetségeknek. Különösen a médiumai voltak híresek. A külföldi spiritiszta-lapok már a hetvenes években foglalkoztak a „Szellembúvárok egylete” médiumaival. Most a szövetség új lapot indított „Világosság” címmel. A lap első számában közli azt az ismertetést, amelyet a londoni „The Spiritualist” című lap közölt róla még a hetvenes évek elején.

A budapesti „Szellembúvárok” egyletének médiumai. Az egyletnek ez ideig öt működő és azonkívül több fejlődés alatt álló médiuma van és pedig:

1. W. Alajos egy 32 éves férfi, nős. Onkivüeti beszélő médium, ki által a szellemek bármely órában is nyilatkozhatnak és pedig minden nyelven. (A médium különben csak magyarul és németül beszél.) Teljesen gépies (mechanikai), ki nek szelleme kilép a testből s azt az idegen szellemnek engedi át, hogy az azzal teljesen szabadon rendelkezessék, szóval avagy gesztikulációkkal saját egyéniségét fejezze ki. Ez a médium önkivületes magasztos extaktív álomba merül, anélkül, hogy delejeztetése lenne szüksége. Ha a megnyilatkozni akaró szellem közelségét érzi, egyszerűen leül és a szellem birtokába veszi a testet.

2. Prohászka Antal, 49 éves, szabad, nős, több gyermek atyja, jelenleg egyik jótékonyági egyletnek is számvivője. Író és beszélő médium, mindkettő ébren. Mikor ír, vagy mikor beszél, teljesen az idegen szellem hatalma alatt áll, saját szelleme félre vonul. Írásközben az idegen szellem kére és agyvelőre egyszerre hat s a médium arról, amit ír, vagy a mit beszél, tudomással nem bír. Írása a szellemek írása szerint változik. Beszélésnél a mozgás a szívgyűrűből indul ki s a médium so nem tud semmiről, se nem emlékszik vissza semmire. Beszélés közben mintegy három méternyi átmérőjű fluidkörbe van burkolva, mely miután avatatlan szellemek által áthatatatlann az elszigeteltség által, minden megzavarástól védi őt. A médium mimikáját ezen fluidáris körön keresztül igazgatják. Ez uton megnevezhetetlen meszeseségből operálhatnak az ő akaraterejükkkel a fluid segélyt igénybe venni tudó hívott szellemek, a mennyiben ez az áramkör, illetőleg burok, egy villanytelephez hasonlítható, mely a legcsekélyebb érintésre is közvetít. Az érintkezés gyakran ez által történik s látszata mégis teljesen az, mintha a szellem a testből magából beszélne, de amit a már egészen tisztult szellemek nem tesznek, hanem ily módon érintkeznek és nyilatkoznak. Írásnál ezen médium áramköre csak felüli és megközelítendő bármely szellem által. Szó es a médium nem csak ír, de

lát is. A szellemeket fenomenálisan látja, érzi és tapintja. (Meg kell jegyeznünk, hogy az említett Prohászka Antal teljesen műveletlen ember volt, beszédmodora és kiejtése félreismerhetlenül köznap, hanem mint médium átváltozott a legtudományosabb, a legragyonzóbb irányu, legmagasabb képzettséggel bíró szellemek gépévé s mint bámulatosan fölséges megnyilvánulások közvetítőjeként szerepelt.)

3. Bayer Károly. 56 éves, beszélő és rajzoló médium, mindkettő ébren. Beszéde ennek is a szív tájáról indul ki és beszél mindenféle keleti nyelven. Ez a médium nemcsak hogy bármely szellem által, de olykor kettő, sőt egymásután három által is igénybe vehető, úgy annyira, hogy öt perc alatt többféle nyelven beszélnek belőle. Az ily médiumítás hosszas fejlődési időt igényel. Ébren, anyanyelvén kívül más nyelven beszélni nem tud. Egyszerre mindkét kezével más-más tárgyat gépiesen rajzol, anélkül, hogy kezeire tekintene.

4. Placet Ede. Született francia. 61 éves, számbeszédet (Typhologia) kopogtató médium. Kopog anélkül, hogy kezeivel valamit érintene és a kérdésekre kopogás által válaszol.

Hogyan tárgyalnak Wilkesharre-ban. Pennsylvánia állam Wilkesharre városában nemrég olyan törvényszéki jelenet játszódott le, amelynél drasztikusabb bizonyára a civilizált világ egyik államában sem történt még. Frank Overfield, egy brutális természetű, jól megtermett ember volt a vádlott, aki ellen a felesége emelt vádat, mivel állítólag tettleg bántalmazta őt. A nevezetes tárgyalás a következőképpen történt meg.

— Ön már tizenkettődszer áll előttem, — szólt a bíró, squire Donohue, a vádlotthoz, azzal vádolva, hogy a feleségét megverte.

— Téved, barátom — felelt a vádlott — tizenötödször és remélem, nem utoljára.

— Ugy? Nos hát, ez többé nem fog előfordulni, erről kezeskedem! Hogy a börtönbe csúsztam, ahol jól meghízna, ennek nem volna értelme. Más módszert fogok önnel szemben alkalmazni. Hány éves?

— Harmincznyolcz.

— Well: én tíz évvel idősebb vagyok, de azért elég erősnek érzem magam, hogy alaposan elverjem. Vesse le a kabátját.

A squire odadobta a kabátját egy székre, aztán leszállott a bírói emelvényről, s a vádlottat egy csapással a földre terítette. Azonban amaz sem volt rest, fölugrott és a bírót hatalmasan arcul csapta. A bíró erre dühében a falhoz vágta a vádlottat, keresztül dobta néhány széken és végül a közönség korlátja előtt újból a földhöz csapta. A közönség majd megszakadt nevetésben a mulatságos jelenet láttára. A bíró ekkor észrevette, hogy a vádlott a kijárat felé kacsingat. Rögön két rendőrt állított az ajtóhoz, a közönségre pedig ráírvallt:

— Csendet kérek! Aki a tárgyalás nyugodt menetét zavarja, az úgy jár, mint a vádlott.

Ekközben a vádlottat egy sarokba szorította, ahol kettőjük közt remek box-párbaj felődött ki. Persze most is a bíró bizonyult erősebbnek, s a vádlott félig összetörve végre is kegyelemre megadta magát. A bíró is már kimerült, így tehát hajlandó volt hinni a vádlott esküjének őszinteségében, hogy tudniillik feleségét soha többé meg nem veri, és szabadon bocsátotta.

Hasonló panasz miatt még egy vádlott jelent meg a bíró előtt. A szerencsétlennek végig kellett néznie az előbbi jelenetet. Végna, sorány emberke volt, aki attól való félelmében, hogy maga is hasonlóképpen jár, sápadozott és reszkett, mint a nyárfa levél. A bíró maga is megszánta.

— No, Davidson, — így szólt hozzá, — egy kissé ki vagyok merülve, és így ép bölccel menekülhet. Remélem azonban, hogy a látottakból okult, és többé nem kerül elém. Különben még rosszabbul jár, mint Overfield barátunk. Most elmehe. A tárgyalást bezárom. A közönség megtapsolta a radikális eszközökkel dolgozó bírót.

SZERELEM NÉLKÜL.

Francia regény.

(30)

Irt: PIERRE DAX.

„Ne csapjon nagy zajt, ne kerestessen engem, mert sohasem fog megtalálni. A szívem vérzik; hagyjon békén távoznom: az ön látása büntetés nekem.

„Ne sajnáljon engem és mindennekeftől ne mocsolja be emlékeimet hamis könyveivel; az ön könyvei csak sértők lehetnek rám nézve.

„Az ön jövője egészen világos; legyen az annyira derült s vidám, amily keserves rám nézve ez az óra...

„Fusson Maud Mirksonhoz és aztán, ha ott megtalálta azokat az élvezeteket, mik önt az árulásra vitték, ne elégedjek meg a rab-szolgá szerepével, hanem legyen férje annak a nőnek.

„Az én emlékem ne feszélyezze önt. Az én árnyékom sohasem merüljön fel önök között. A halottak nem térnek vissza...

„Érti-e már most, hogy mit kellett elszenvednem? Utolsó soraimmal kellett volna talán kezdeni e levelet. Bocsásson meg, hogy nem így tettem: mert talán nem olvasta volna végig e sorokat. Ezt akartam elkerülni.

„Egész valóságában akartam feltárni ön előtt a lelkemet, hogy világosan olvasson benne, amint hogy én is világosan olvasok az önében, melyet annyira elpalástolt előttem!...

„Garricourt Lucienne.

Anélkül, hogy újra elolvasta volna e sorokat, borítékba tette levelét s fekete pecsétet tett rá.

Amit ezután tenni készült, az felülmulta erejét.

A kétségbeesés daczolt a világ ítéltevel és a megbánásból, mely lelke mélyén rejtőzött nem maradt egyéb mint a szerelem fájdalmas gyönyöre.

Reszkette vett elő egy másik papírlapot.

De mielőtt a másik levélhez fogott volna, egy pillanatig úgy érezte, hogy egy mélység előtt áll, mely elnyeléssel fenyegeti.

Ebben az órában, mikor hős elhatározása ébredt, valami megmagyarázhatatlan buskomorság vett erőt rajta.

Szemei könyvekkel teltek meg, és gondolatai szíve minden gyengédségét, a paraszat lángra lobbantották.

Képzeteiben a Steibel szenvedő tekintete szegződött reá, átjárta a lelkét és felidézte a történeteket, a mult minden keservét.

És a keserves gondolatok közepette domborodott ki a lelkéből az ő életének tragédiája: szerelem nélkül való házassága!...

Megtörölte könyeit és irt:

„Barátom!

Fájdalom mindjárt azzal kell bevezetnem e sorokat, hogy ne fáradjon a Lamoureyre-palotába, mert engem nem fog itt találni... Bocsásson meg — tényleg kérem — és ne vádoljon hűtlenséggel, amiért eltávoztam igen messzire. E válasz szükséges és elkerülhetetlen szegény barátom... Mivel nekünk nincs jogunk szeretni egymást, — pedig szeretem önt és ön viszonzozza ezt — hát nem tehetünk egyebet, minthogy menekülünk egymás elől. A szívnek nem lehet parancsolni.

„Ön megérti, hogy mennyit szenvedek, amikor az ön szívét kell megsebezni; ön ezt annál jobban érti meg, semmint pirulnom kell e vallomás miatt: szeretem önt és sohasem is szerettem mást.

„Miért ismertem meg önt akkor, mikor már későn volt?...

„Miért szölt csak egy szót, egyetlen szót esküvőm reggelén?...

„A nevelésem és gondolkodásom hinni és szeretni tanítottak és amit a házasságtól vártam az nem két teremtmény együttélése, hanem két lélek egyesülése volt...

„Semmit sem titkolni és mindent elmondani és a szemekkel is beszélni, amikor hallgatnak az ajkai: ez volt az én álmom: halva született álmom!... Borzasztóan bűnhődöm... Önnel olyan boldog lettem volna!

„Kérem, ne ítéljen el ezekért a szavakért, mik a gyötrelmem óráiban kerülnek elő a lelkem mélyéből, ahol a szerelem és becsület vívnak haláltusát.

„Borzasztok a pusztá gondolattól, hogy még tovább is megmaradjak egy föld alatt azzal az emberrel, akit gyűlölök és fellázadt minden csep vérem, ha meggondolom, hogy szerelmünket ez ember közönyének kell feláldoznom...

„Folytassak egy életet tele hazugsággal? Nem... ezt ön sem akarhatja!

„Ön is be fogja látni, hogy nekünk nem szabad többet találkozni, mert szíveink eltévelyednének az érzelmek amaz örvényében, melyből nincs menekvés.

„Pedig én még az övé vagyok, Albert, mindennek dacára még az övé vagyok.

„Gondolt-e arra? Oh mily rettentő ez!...

„Annyira szeretem önt, Albert, s mily boldog volnék, ha távol mindenektől csak e szerelemben élhetnék, csak ebben fejezhelném be szegény életemet!...

„Ha nem volna az ön emlékezte, mely vigasztal és támogat, sohasem bocsáthatnám meg magamnak e sorokat, mikkel fájdalmat okozok önnel.

„Szenvedést okozni egy lénynel, kit szeretünk és kit minden boldogsággal szeretnénk elhalmozni: ez olyan gyötrelmek, mihez nincsen fogható.

„Az a gondolat, hogy én a kétségbeesés törét döföm az ön szívébe, megbontja az eszemet és megfoszt erőimtől...

„Az ön lelke rokon az enyémel és én olvasok benne... Ön fellázad, ön vádol engem, ön okokat keres... és talál...

„Nos az én okaim azok és én felek tőlük... Oh! gondoljon arra a lelkiismeret-furdalással teli életre, melyet egymással kelletne eltöltenünk! Hallgassa meg a lelkiismeretét és mondja meg, vajjon szeretni tudna-e egy becsutelt nőt?

„Mondja meg, vajjon hat hónap mulva, egy év mulva, két év mulva, amikor a törvény Lamoureyre urtól elválasztott volna, nem tűnének el imádata, szerelme a nő iránt, aki már az öné volt... Oh! Kiméljen meg e borzasztó szótól!

„Szerelmem sokkal nagyobb, semhogy ne lázadnék fel a gondolatra, hogy elhalmozom önt ama gyengédségekkel, mik a sárból fakadnak...

„Szeretni önt és álarozót viselni: erre nem vagyok képes. Azt kellene hinnem, hogy csalfaságom önmagam ellen fordul egy napon. Nincsen szerelem tisztelt nélkül. Nincs férfi, ki becsutelt nőt venne feleségül.

„Engedje meg hát, hogy legalább irhasak önnel, nem fárasztom soká... Oh! ön megérdemli azt, hogy egy ifjú, ártatlan kedély boldog napsugarának élvezze melegét, hogy lássa fejlődni az ifjú, érintetlen virágszálat s gyönyörűségét találja benne.

(Folytatása következik.)

Elsőrangú hazai gyártmány.

Gőzcseplők

Pontos orvosi

Első Magyar Gazdasági Gépgyár

részvény-társulat

BUDAPEST.

Magyarország legnagyobb és egyedüli gazdasági gépgyára mely a gazdálkodáshoz szükséges összes gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtételéhez kérfük minden szakszavagó kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni.

Részletes árjegyzékkel

és azazsára felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Szerkezetek **Szerelők**

SZÍNHÁZAK.

Budapest, 1898. vasárnap, december 25-én.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

III. általános normanapi bérlet-szünet.

A Nemzeti színház nyújtandó éj-javára:

Az ember tragédiája.

Dramai költemény írta Madách Imre. Színpadalkalmazta Paulay Zoltán. Szerzője Erkel Gyula.

Személyek:

Az Ur	Nagy István
Rafael	Cs. Alszegi
Gábor	Paulayné
Mihály	Gyenes
Ludwig	Pálfi
Adam	P. Márkus E.
Eva	Bakó
A föld szelleme	

Kezdet 7 órakor

MAGY. KIR. OPERAHÁZ

Rendkívüli bérlet-szünetben 6. sz. A Magyar Kir. Opera munkásságát segélyező alapja javára. Zilahy-Singhofer assz. vendég-fellegpárt:

Carmen.

Opera 4 felvonásban. Zenéjét szerzője Bizet. Szövegét Marianne Prosper beszélt. Után írta Melhac és Halévy L. fordította Ábrányi Emil.

Személyek:

Don José, király	Larizza
Escamillo	Takács
Don José	Várady
Remendado	Dalnok
Zuniga, hadnagy	Kornai
Moralis	Mihályi
Lilás Paszta	Gonda
Carmen	Ábrányi
Micaela	Singhofer
Frisquita	Bertis
Mercedes	Payer M.

Kezdet 7 órakor.

NÉPSZÍNHÁZ.

Délután fél 3 órakor bérlet-szünet, mérsékelt helyekkel.

Az unatkozó király.

Spanyol operetta 3 felv. előjáték. Írta Miguel Ramos Carrión és Vital Aza. Fordította Szalai E. és Hevesi S. Zenéjét szerzője Chapi.

Személyek:

A király	F. Hegyi A.
A hadügyminiszter	Németh
A tengerügyi	Solymosi
A pénzügyminiszter	Ujvári
A belügyminiszter	Tollagi
Egy kapitány	Kassai
Egy tiszt	Kenedich
Juan, tanyásgazda	Horváth V.
Maria, a felesége	M. Csak
A falu birtoka	Kiss M.
Rosa rokona	Z. Bárdy G.
Jeremiás rokona	Vidor
A német követ	Várnai
Az angol követ	Lubinsky

Este fél 8 órakor rendez. helyekkel.

Haha! Lujza asszony mint vendég

A falu rosza.

100 arany pályadíjjal jutalmazott eredeti népszínház dalokkal 3 felvonásban. Írta: Tóth Ede. Zenéjét összeállította Erkel Gy.

Személyek:

Fekedi Gáspár	Horváth V.
Lajos	Szirmai
Boriska	Gazsi M.
Rátki Teresi	P. Lukács J.
Gondor S.	Kiss M.
Finnur Rózi	Blaia L.
Kunya kántortartó	Ujvári
Gonosz Pista	Szabó
Gonoszné	Siposné
Cserebogár Józsa	Gondos
Csere cigány	Tollagi
Adas	Várnai

Színházi műsorok a 40. oldalon.

Kávéház-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a

József-körút 70. sz. alatti

Jókai-kávéházat

átvettem és azt ujonnan fényesen berendezve, megnyitottam.

Ma és mindennap DANI NACZI hírneves zenekara hangversenyez.

Számos látogatásért esedez

VÁRSZÍNHÁZ.

Zárva.

VIGSZÍNHÁZ.

Délután 3 órakor lezárított helyekkel.

Mozgó fényképek.

Bóhózat 3 felvonásban. Írták: Blumenthal Oszkár és Kadelburg Gusztáv. Magyarosította: Heltai Jenő.

Személyek:

Kapor Kálmán	Tapolczai
Mariska	Vasvári
Göncz Béla	Baksa
Róza	Rostagni
Kázmér Vilma	Kalmár P.
Kaján Tibor	Gál
Menszky Boris	Góth
Ludwig Alajos	Székely
Gombos	Székely
Juli	Miklósné

Este fél 8 órakor rendez. helyekkel.

852. szám. 852. szám

Aeneas papa.

Bóhózat 3 felv. 4 képen. Írta Arthur W. Pinero. Angolból fordította Mihály János.

Személyek:

Aeneas Posket	Hegedűs
Agatha, felesége	Lanczy I.
Cis Farrington	Góth
Carlotta Varrinder	Deh E.
Lukyn, ezredes	Gál
Horace, kapitány	Tapolczai
Beatrice Tomlinson	Vasvári
Bullamy	Gyöngyi
Achille Elodia	Góth
Isidor, pincér	Baksa
Wormington	Székely
Messiter	Székely

MAGYAR SZÍNHÁZ.

Délután fél 3 órakor lezárított helyekkel.

A gésák

vagy Egy japán tolvaj története.

Énekes játék 3 felv. Írta Owen Hall. Ford. F. J. R. és Makai E. Zenéjét szerzője Sándor J.

Este fél 8 órakor rendez. helyekkel.

B. A. L. E. K.

(Cabinet Piperin.)

Operetta 3 felvonásban. Írták H. Raymond és P. Bazant. Zenéjét szerzője Hervé. Ford. Rákosi Viktor és Makai Emil.

Személyek:

Piperin	Baksa
Merlingard	Székely
Bardine, festő	Rátki
Vetiver	Makai
Roussigne	Rákosi
Lea, festőnövendék	Odry Z.
Colombe	Ledovszky

KISFALUDY SZÍNHÁZ.

Délután fél 3 órakor mérsékelt helyekkel.

Goldstein Szám.

Eredeti énekes bóhózat 2 felv. Írta Károly Albert.

Este fél 8 órakor, mérsékelt helyekkel.

Az ember tragédiája.

Dramai költemény. Írta Madách Imre. Színpadalkalmazta Paulay Zoltán.

A Házastárs

A házastársak közötti viszonyok, melyek 90-nél több rovataban találhatók fel, mely a jó házastársat érdekli. Előzetes ára 1/2 évre 1 ft 30 kr. 1/2 évre 3 ft, 1 évre 6 ft. Szerkesztés és kiadókivétel: Budapest, IX., Bakács-tér 7. III. emelet.

A kis Világ

Kőrthy Emil gyermek-lapja, már a kilencedik évfolyamba lép, s a legolcsóbb és legkedvezőbb gyermek-újság. Előzetes ára 1/2 évre 75 kr., 1/2 évre 1 ft 50 kr., 1 évre 3 ft. Szerkesztés és kiadókivétel: Budapest, IX., Bakács-tér 7. III. emelet.

Huzás már 1899. január 4-én.

Megrendeléseket az újságírók-sorsjegyekre pontosan eszközöl:

Bánó Gyula a m. kir. osztálysors-játék főelárusítója Budapest, VII., Erzsébet-körút 14.

Főnyeremény 100,000 korona.

Minden sorsjegy 6 huzásra érvényes.

ÁRA CSAK 1 korona.

TÉLI KIÁLLÍTÁS

az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat

városligeti Műcsarnokában

1898. december 1-től 1899. január 15-ig.

Nyitva reggel 9-től délután 4-ig.

Csütörtökön este 6-11-ig villamvilágítás mellett sötétangverseny

Buffet.

Belépti díj egy korona.

Vasárnap d. n. 5 óráig villamos világításnál a rendez belépti díj mellett.

Képes tárgymutatató ára 30 kr.

Értesítés!

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására adni, hogy mai napon nyitom meg

művészileg berendezett téli-kertemet.

Szíves látogatásért esedez

Gfeller József,

(Baross-kávéház)

József-körút 45. sz.

Kőbányai Király-Sörfőző-

résztvénytársaság.

Alaptőke: 4,800.000 korona. Telefon: 61-50.

„Góliát-Maláta-sör.“

Bajor módra készült ezen legjobb sörgyártmányunk arra van hivatva, hogy az enyémű külföldi árukat kiszorítsa.

Kellemes zamatja miatt kedvelt üdítő ital és gyógyhatásánál fogva a legelső orvosi szaktanárságok melegen ajánlják: különösen dr. Kőrösi Frigyes és dr. Kéti Károly egyetemi tanár urak tanúsítják, hogy ezen sör sikeresen használhatóak bizonyult. Ideggyógyban, vészeségben, emésztési zavaroknál, gyengeségnél maláta-sörünk valódi és gyógyyszer.

Árak vidékre:

Nagy láda: 60 kis palack 6 ft, betét 4 ft, összesen 10 ft. — Kis láda: 30 kis palack 3 ft, betét 2 ft, összesen 5 ft budapesti vasúti állomásra szállítva utánvétellel.

Hónapokig eltartható. A ládákért és palackokért adandó 4 ft, illetve 2 ft betétet — azoknak bérmentes visszatérő adaként — visszatérő adaként.

Megrendeléseket elfogadjuk: Gyári irodánk Kőbányán. Városi irodánk: VII., Kertész-utca 40. és vidéki raktáraink. Budapestben kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben és poharankint a Quisisana, buffetben Váci-körút 12.

Kőbányai Király-Sörfőző-

résztvénytársaság.

Finom női fehérneműket és

menyasszonyi kelengyékét

jótányos árban, legnagyobb választékban ajánl

Kanitz Ferencz és Tsa

szepességi vászonraktára

Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 11.

Uj! Kávé! Uj!

A legújabb találmány!

Tisztelt háziasszony!

Sok évi kísérletezés után rájöttem a kávé-pörkölés olyan kiváló módjára, mely lehetővé teszi, hogy a kávé pörkölése után is megtartsa finom zamatját és erejét, ami közönséges pörkölésnél ki van zárva, lehetővé teszi, hogy a kávé egy konzerválódjék, hogy még hat hónap múlva sem veszti el zamatját és erejét.

Pörkölök a legolcsóbb-tól a legdrágább fajtáig, úgy kereskedők, mint kávézók és magánosok részére.

Az én pörkölési módom jóságát számtalan köszönőlevél igazolja. Aki egyszer nálam vett pörkölt kávé, az nem pörkölt többé otthon, ahol sokaság sikerülhet a pörkölés.

Az árak bérmentes és elvámoltva:
1 kiló vegyes (Mocca, Java, Cuba) 2 ft 50 kr.
1 kiló vegyes (Cuba és Ceylon) 2 ft 50 kr.
1 kiló elsőrendű 2 ft — kr.
1 kiló másodrendű 1 ft 60 kr.

Kivételre bármilyen fajt is pörköltök.

Tajos tiszteltelt!

Jánossy M. O.

fűszerkereskedése és kávépörköltje

Budapest, IX. ker., Liliom-utca 32. sz.

Jánossy-féle pörkölt kávé legjobb a világon.

A legjobb zongorák Steinway és Sons

BLÜTHNER GYULA

kir. udv. pianógyárosok egyedüli képviselője

BUDAPEST.

KOHN ALBERT-nál IV., Kilyó-utca 6.

Ezenkívül igen dúz választékban kaphatók új és átjavított zongorák és harmonikumok.

Legelőbbiek kölcsönülnek.

Miért

le-tanúsították férj, nő és gyermek-ozipőket HÖLZEL és HÄCKER elsőrangú cipőraktárában Budapest, VII., Erzsébet-körút 88. (Royal szállodával szemben) vásárolni?

Mert

ott nemcsak kifutó, szolid és olcsó árukat, hanem mind 5 forintot felüli vagy ingyen kap egy 1000 koronából szóló biztosítást, kötvényt a „Nemzetközi Biztosító Társaságtól“, mely haláleset, baleset, munkaképzetlenség és rokkantság esetére is érvényes. E páratlan kedvezmény a HÖLZEL és HÄCKER-ozig kizárólagos joga, úgy, hogy más cipőraktár e kedvezményt nem nyújthatja.

SZÍNHÁZAK.

Budapest, 1898. hétfő, december 28-án.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Általános hétfőszünnap:
Déltől fél 3 óráig lezárított
helyekkel:

Himfy dalai.

Vígjáték 3 felvonásban, egy elő-
játékkal. Irtá: Berczik A.

Személyek:

Kisfaludy Sándor Mihályi
Kisfaludy Károly Dezső
Ozveggyi Birtóné Rákosi
Szegedy Róza Cs. Alsózi
Bay Annuska Ligeti J.
Rosty Antal Vízvári
Berezódy Kálmán Császár
Jókai neje Csillag T.
Takács József Horváth
Stibulics Imre Nádor E.
Fehér György, pap Bakó
Székely Péter Zilahy
Horváth János Egriessy
Gyal József Paludi
Nagy Pál Latabár
Nagy Pálné Váradi
Janka, leányok Dori M.
Bogyai Lászlóné Györgyné
Stancz, leányok Váradi
Ágh Ferencz Gabányi

Este fél 8 óráig rendes hely-
ekkel:

Évi bérlet 228. Havi bérlet 22.

Fekete vér.

Dráma 5 felvonásban. Irtá Jókai
Mór.

Személyek:

Anna grófné Lendvayné
Bárdy Zoltán gróf Pálfi
Lanka Simon báró Császár
Carina, művész P. Márkus
Barkó Pál Mihályi
Cattara, felesége K. Hegyesi
Pál Ujj J.
Pál Ujj J.
Manga Boér H.
Labegut Ottókar Vízvári
Fruzsina, neje Györgyné
Mikulaj Marton Latabár
Vasúnyei Székely L.
Ágnes, a felesége Lányiné
Körtassy, újságíró Földy
Földy, komornyik Ádám B.
Jász, komornyik Nádor E.

NÉPSZÍNHÁZ.

Déltől fél 3 óráig bérleten
kívül, mérsékelt helyekkel:

Blaža Lujza asszony mintvendég

Az édes.

Népszínház 3 felvonásban. Irtá
K. Jász.

Személyek:

Ózveggyi Pögné Blaža Lujza
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.

Este fél 8 óráig rendes hely-
ekkel:

Bibliás asszony.

Operette 3 felvonásban, 4 kép-
ben. Szövegíró Irtá: Berczik A.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.

Személyek:

Ó. Ernő Németh
Chateaubault Szirmai
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.

VÁRSZÍNHÁZ.

Zorva.

MAGY. K.R. OPERAHÁZ.

Bérgyűlési Zf. szin.

She.

Fantasztikus ballet két részben,
11 képpel. Képzőművész József és
Berczik, leány Blaža S.

Személyek:

Kalycates Zsuzsanna
Amorantia Zsuzsanna
Isis, istennő Németh
Kalycates Csabcsé
Amorantia Zsuzsanna
Isis, istennő Németh
Fűzár Fekete
Mec-Kan-Ra Csabcsé
Ayasha Csabcsé
I. Lilla Csabcsé

Kendete 7 óráig.

VIGSZÍNHÁZ.

Déltől fél 3 óráig lezárított hely-
ekkel:

Couliisset ur!

Bérgyűlési Zf. szin. Irtá: Ernest
Blum és Raul Toché. Földy József

Személyek:

Couliisset Hegyesi
St. Castel tábornok Blum
Gaston de Brionna Földy
Gosine Földy
Lucien Földy
Louise Földy
D'Esparville Földy
Alfréd Földy
Annette Földy
Baptiste Földy
Benoit Földy
Első pátör Földy
Második pátör Földy

Este fél 8 óráig rendes hely-
ekkel:

Családi örökök.

Vígjáték 3 felvonásban. Irtá:
Maurice Hennequin. Földy József

Személyek:

Thibaudier Hegyesi
Thibaudier-né Németh
Annette Vassáry
De Terillac Asszony Góth
De Terillac Asszony Góth
De Terillac Asszony Góth
De Terillac Asszony Góth
De Terillac Asszony Góth

MAGYAR SZÍNHÁZ.

Déltől fél 3 óráig mérsékelt
helyekkel:

Aranylakodalom.

1848—1898.
Látrányos alkalmi játék, amely
képpen, dalokkal és táncokkal.
Irtá: Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.

Személyek:

Kellay József Molnár L.
Kellay József Molnár L.
Kellay József Molnár L.
Kellay József Molnár L.
Kellay József Molnár L.
Kellay József Molnár L.
Kellay József Molnár L.
Kellay József Molnár L.

Este fél 8 óráig rendes hely-
ekkel:

B. A. L. E. K.

(Cabinet Piperin.)

Operette 3 felvonásban. Irtá: H.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.
Berczik, leány Blaža S.

Személyek:

Piperin Hegyesi
Piperin Hegyesi
Piperin Hegyesi
Piperin Hegyesi
Piperin Hegyesi
Piperin Hegyesi
Piperin Hegyesi
Piperin Hegyesi

MUSZAKI IRODA.
Engelsmann
Rezső
Magánmérnök
BUDAPEST.
Múzeum-körút 15.
Elfogad
MUSZAKIMUNKÁK
kivitelet
TALALMANYOK
SZABADALMAK
Műszaki
KIDOLGOZÁSA
Értékesítése

Minden nyeremény kívánatra 20% levonása
mellett készpénzben visszavásároltatik.

FŐNYEREMÉNY

Huzás már 1898. január 4-én.

100.000 korona.

Az újságírók sorsjegyei 6 huzáson játszanak és ára
egy sorsjegynek CSAK EGY KORONA.

Megrendeléseket pontosan eszközöl:

DIPNFELD TESTVÉREK bank- és
váltóüzlete
Budapest, V., Fürdő-utca.

Illusztrált levelező-lapok

bármilyen egy vagy több fénykép után

180 drb. 3 frttól }
1000 drb. 10 frttól } teljebb.

Új felvételért külön 1—2 frt számítatik.

Alkalmos karácsonyi ajándéknak,
vagy újévi üdvözlőnek.

KURZWEIL FRIGYES

fényképész

V. ker., Dorottya-utca II. sz.

Ünnepi ajándéknak kiválóan alkalmas.

BOSWORTH

Salon-Album

zongorához
két kézre
(nem nehéz)

Ára 90 kr. netto.

Igen elegáns, eredeti kiállítás.

Tartalom: ALFRED W. Liebeschütz. CZIBULKA ALF.
La Cigarette. EULENBERG. Si vous plait. GAENSCHALS C.
Majestätchen. GODARD CH. Dodelinette. KEINS C., Eine
Mondnacht am See.

Meyer-Helmund-

Album zongorához két kézre
(meglehetősen könnyű)

Ára 90 kr. netto.

Igen elegáns, eredeti kiállítás.

Tartalom: Danse hongroise. — Souvenir d'Isola Bella Mennet.
— Petite Valse mélancolique. — Romance sans paroles Ma.
zurka IV. — Petite Sérénade.

Albumblätter

Weinwurm Rezsőtől.

Ára 90 kr. netto

Elegáns, divatos kiállítás.

Tartalom: Zigeunertanz. — An Sylvia. — Sehnsucht. — Am
Ziele. — Walzer. — Der arme Knecht. — Lust und Freude.
— Im Frühling. — Fröhlichkeit. — Wandern.

Für's Haus

könnyű tánc-
album czitera-
soknak.

Ára 60 kr. netto.

Csinos kétszínű czimlap.

Tartalom: Wanek A. Zwei Lieder ohne Worte: a) Der
Hirtenscheit, b) Das Tüchlein. Weissenberg E. Die Waldrose.
Melodie. Montherin. Alpenleben. Lied ohne Worte. Wagner F.
Maiblaes. Walzer-Rondo. Wanek A. Diana. Walzer-Rondo.
Weissenberg E. Aus unseren Bergen. Schottisch. Ramsel F.
Die Trübsal. Polka-Mazurka. Rezek F. Linzer Gemüth. Länd-
ler. Sturz. Banditen-Marsch.

Szép ajándékok képez egy előfizetés egy
kedvelt Kratochwill-féle zenemű-kölcsön lité-
zethez. Egész évre 10 frt., félévre 6 frt.

V. KRATOCHWILL, WIEN,

I. Wolfzeile I. és XVIII., Weinhausstrasse 8.

Uj évre!

GÉCZY FERENCZ

Budapest, IV., Városház-tér 2.
Ajánl friss lövetű fűzőket, foglyokat,
öz-czombokat és gerinczet, pörkölt
vadsertést kimérve, ideit hizott pulykák,
kappanok és egyéb ünnepélyekre
szükséges oltásokat. Vidéki megrendelé-
sek pontosan eszközöltetnek. Veszek uradalmibajto-
vadászatot elejtett mindennemű

VADAKAT
(hizott baromfi és friss tojást.)

Katona-ügyekben

legjobban, leggyorsabban és legolcsóbban eljár és elintéz

reklamációkat,

megszerez utlevéleket, időleltől nőüljáró en-
gedélyeket, eljár a tiszt urak és önkéntesek
összes személyes ügyében, konvertál és
beszerez a tiszt urak részére házassági
óvadékokat stb. a Dománke János v. szász. és
kir. százados tulajdonát képező

Katonaügyi iroda

Budapest, VII., Kerepesi-ut 6. sz.

RITKA OCCASIO

kinálkozik a butorvásárló közönségnek

karácsonyi ajándékok,

menyasszonyi kelengyék, valamint a lakberendezés
kiegészítésére szükséges egyes butorárok beszer-
zésére az országsteri ismert

SÁRKÁNY és SCHÜTZ

kárpitos- és díszítő-cég

Budapest, VII., Erzsébet-körút 12. szám.

(a New-York kávéházzal szemben)

hol a tavaszi időnyre való tekintettel a rakthelyiségek nagy
változtatásokon fognak keresztülmenni.

COGNAC

Tricoche & Co.

Alapított 1820-ban.

Franciaország legelőkelőbb körében
használt gyártmányát ajánlja eredeti
palackokban

Kintzly Gyula

fűszer- és csemege üzlete

Fürdő-utca 4. Fürdő-utca 4.

Telefon szám 76.

SZABADALMAK

gyors és lelkiismeretes kiszolgálását végzi a

Szabadalmakért Értékesítő Vállalat

Budapest, VII. ker., Erzsébet-körút 17. sz.

Találványok finanszírozása és értékesítése. Fédjegyek be-
tárgyoztatása. Feltalálások díjazása. Megkérőlevelek kiadását
és ügyintézését

Színházi műsorok a 40. oldalon.

Belégzési kurák

sz., gég., torok- és mellbetegségek, glottis- és nátha sze-
rint beavatkozt

belégzési intézet József-körút 10.

Dr. Ziffer gleichenbergi fűzős orvos székén veszte mellett.
Feltétel 10—12 és 3—4-ig. A felvett beteg a kúrái a nap bármely
szabályos munkájához.

Cselédek

1 frt 50 kr.

Évi díjért — bármely naptól kezdődőleg —
elvárlja minden mellékdíj nélkül a „ZION” jótékonyági
egylet, VII. kerület, Erzsébet-körút 26. szám.

Telefon 1 „Zion”-egylet.

Szinházi műsorok.

	Magyar Színház	É. Kir. Operaház	Vígjáték	Magyar Színház	Magyar Színház	Magyar Színház
Kedd	John Gabriel Borkmann	Hamlet	Spettri	Az unatkozó király	A gésák	—
Szerda	A sevillei borbély	Bajazzók	Amleto	Diákisasszonyok	B. A. L. E. K.	—
Csütörtök	A nők barátja	A biblia ember	I disonesti	Diákisasszonyok	A bolond	Stuart Maria
Péntek	Rosenkranz és Gildenstern	Don Juan	Padrone delle ferriere	Diákisasszonyok	A bolond	—
Szombat	A- apósok	Babafünder	A teknősbéka	Diákisasszonyok	A bolond	—
Vasárnap d. u.	—	—	—	Grimesi vadász	Aranylakodalom	—
Este	Himfy dalai	Himfy László	—	—	B. A. L. E. K.	—

Húzás 1899. január 4.

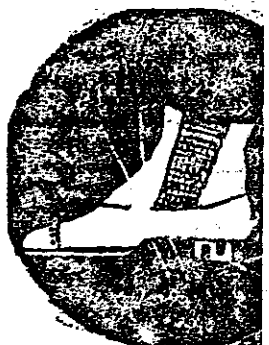
Fügyeremény
100.000 korona

Ára 1 korona

Megrendeléseket újságíró-sorsjegyekre pontosan eskől!

Boskovits Vilmos és Társa bank- és váltóüzlete
Budapest, V. ker., Bécsi-utca 9. szám.

Villamos lábbelik

Szabadalmazva az összes kultúr államokban.
Szarvadó emberekre gyógyhalás, egészségeseknek óvszer a meg-
belezés ellen.

fejtaláló és szétküldő:

Kellermann B.

villamtechnikus

KECSKEMÉTEN,

Fűz-utca 84. sz.

1 pár villamostok áral 1 ft
3 pár megrendelésénepor-
tomentesség.Czipészek és kereskedők
kedvezményben részesül-
nek.

Csakis ezt kérje:

„Cognac”
(Három csillag)
Louis de Salignac & Co.
gyártmánya
Cognacban.

Városi gyógyszerár
a „Fekete sashoz”

TEMESVÁR, belváros, Szt.-György-tér.

A híres csusz- és köszvény-aether

A legújabb szer csusz, köszvény és mindenféle más reumatikus
haj ellen, mint szaglás, ideggyulladás, azírás, izmokban, a fűzés stb.
Hatása biztos és gyors, legjobban 1-2-szeri bedörögés után. Ezt
azonnal készítenet-lel bizonyítja.

1 üveg ára 1 ft. Próbáüveg 50 kr.

Antirheumaticon.

A köszvény-aether hatásának támogatására szolgál. Naponta este
2-3-szor vattával be vízben oldva, egy órai időközben és az aether
hatásával egyetemben rögtön javulás mutatkozik. Két-három napi
használat után a baj tökéletes gyógyulása következik be.

1 doboz 90 kr., 1/2 doboz 50 kr.

„Rejtelmes Világ”

A modern spiritizmus eme kiváló organuma gazdát
cserélt. Legújabb száma, mely két éven gazdag s
változtos tartalmával magasankiemelkedik a hasonló
termékek közül, már Müller A. budapesti könyvke-
reskedő kiadásában jelent meg. Az új kiadó sem fá-
radtságot, sem költséget nem kímél, hogy a lap, mely
ezenül ismét hetenként fog megjelenni, már külső
csinja révén is imponáljon.A szellemi vezetés kitűnő kezében van s a lap
hasábjain a *spiritista-gárda legkiválóbb s leg-
tekintélyesebb erőt foglalkoztatják.*Az előnyös változás egészen új korszakot terem-
tett a lap életében, a mit bizonyára örömmel vesz-
nek tudomásul nemcsak a spiritizmus hívei, hanem
általában a miszticizmus iránt érdeklődők is.

Mutatványszámot bárkinek ingyen és bérmentve küld.

„Rejtelmes Világ”

kiadóhivatala

Budapest, VIII. ker., Üllői-ut 12. sz.

SORSJEGYTULAJDONOSOK FIGYELMÉBE!

A világ összes sorsjegyeiről szóló évkönyv már megjelent.

Sorsjegyek, melyek bármely okból — évek óta nem nézettek is
meg, ezen könyvben előfordulnak — és általam ingyen és díjtalanul
nézhetnek meg. A válasza 5 kros levéljegyet tessék mellékelni.

BEIFELD JÓZSEF

bankháza

Budapest, Károly-körút 1. sz.

Alapított 1874-ben.

Nincs többé por!!!

A Dustless Floor Dressing Co. New-York magyarországi vezérképviselősege el-
vállalja irodák, üzleti és raktári helyiségek, kávéházak, vendéglők, továbbá isko-
lák, kórházak, intézetek, minden néven rendezendő nyilvános helyiségek

pormentesítését

jótállással az egyedül valódi amerikai Dustless porlővel.

Ismertető ingyen és bérmentve.

1 liter (10 □-méterre elég) Dustless valódi amerikai ára 1 ft 50 kr.

1 beeresztő szerszám 65

1 seprő (e célra külön) 20

Szétküldés vidékre az összeg előzetes beküldése vagy utánvét mellett eszközölhetők, kizárólag a

Hygiene pormentesítő vállalatnál

DITRICHSTEIN és TÁRSA

BUDAPEST, VI. ker., Váci-körút 5. sz.

Képviselek és elárusítók keresetnek.

Telefon!

Üvegeknek stanzetektől.

Telefon!

Nincs többé por!!!

Veterin-diatikus-szer lovak és szarvas-
marhák, juhok számára 45 év óta használatban
legjobb istállóban, étvágytalanság, rossz emésztés
eseténél, a tej szaporítását és javítását, valamint a
tehén tejleadó képességét előmozdítja. Ára egy
egész doboznak 70 kr., egy fél doboz 35 kr.
Valódi minőségben csakis a fenti védjeggyel kap-
ható minden gyógyszerárban és drognistánál.

Főraktár:

Kwizda János Ferencznél,

cs. és kir. osztr., magy., román királyi és bolgár
fejedelmi udvari szállító. 1898/m.

Kertészeti gyógyszerár Korneuburgi, Bécs mellett.

Valami a száj- és fogápolásról.

(Ádálék a száj esztetikájához.)

Általában:

E tárgyról már sokat írtak. Sok tanult fej közölte mélyreható észrevételeit, melyek azonban minig csak theoretikus értékek voltak s a laikusnak nem használtak. Ezért igyekeznünk fogunk e tárgyat a lehető leggyakorlatibb módon megvilágítani.

A legfőbb cél mindig az, hogy szájakat, nyelvéket, fogainkat, torkunkat, tehát egész rágó-apparatusunkat és szájüregeinket tisztán tartassuk. Ezt kémiai és mechanikai úton érhetjük el: kémiai úton az antiseptikus szerekekkel, melyek a szájüreg mikrobiait meg-

Kipróbált száj- és fogtisztító-szer.

Könnyen azt hihetnők, hogy már elég nagy számban vannak forgalomban a fogtisztító szerek és hogy a célra újabb preparátumok készítése felesleges. Ha azonban közelebbről vizsgáljuk meg a száj- és fogtisztító szereket, megkérjük, hogy a legtöbb ilyen szer — a részleteiről nem is szólva — igen **egyoldalú**, miáltal értéke igen keveset. Csalóképpen az ismeretes fogtisztítószerek egy formában és pedig vagy **foszforsav**, vagy **szilárd szódabikarbóna** formájában, ami nagy ártalmat okozhat, mert csak mindkét formának egyidejű alkalmazása szolgálhat kedvező eredménnyel. A foszforsav szereknek kémiai hatásának **o-vollonú** a szilárd szerek mechanikai hatásával kell párosulnia. **Feltétlenül szükséges tehát mindkét formát egyidejűleg használni.**

A **Czerny Antal J. özég Bécsben** tehát elhatározta magát, hogy **szájvizet** és egy **fogpor** forgalomba hozni és **ezeknek együttes alkalmazását ajánlani.** A cég azon fáradozott, hogy kiváló szakemberekkel egyetértve és százszor szigorú ellenőrzése után, hosszú évi kipróbálás mellett, újabb és újabb kísérletekkel, olyan szert hozzon forgalomba, mely mintha eddig előfordult szerek hibáit mentse. Ezen preparátum, mely a legújabb biológiai és kémiai felismerésekkel felel meg és egyúttal ideálja a fogtisztítószereknek,

A száj tisztántartásának esztetikai célja is van. Enélkül a fogak között visszamaradó ételmaradékok rothadásának megakadályozása lehetetlen. A rothadó anyagok kellemetlen büzt idéznek elő, mely betölti az egész szájat és a beszédnél és lélegzésnél **messziről** érezhető. Nincs annál kellemetlenebb, ha egy ilyen száj beszédre nyílik, pláne, ha közel jön hozzánk, s a gyantlan hallgatónak szája kellemetlen illatát az orra alá fújja. Ily esetek már sokszor tettek lehetetlenné személyes vagy üzleti érintkezést; akit pedig ezért kerültek, az soha sem tudta meg ennek okát, mert hiányzott belőle a tisztasági- és szagérzék!

Hát még a dohányzók! Majdnem úgy van, hogy a dohányzók többsége azt hiszi, hogy mivel dohányoz, száját nem kell tisztán tartania. Pedig a dohányzás nem desinfiál. Minden szivar vagy szivarka után a száját antiseptikus szájvízzel alaposan ki kellene öblíteni, mert hiszen egy dohányfüstös száj sem képezi a jó illat forrását.

OSAN

Ölik, a száj erjedési productumait ártalmatlanná teszik s melyek száj- és öblítővíz formájában alkalmazhatók. (A mikrobaik tudvalevőleg a legkisebb szabad szemmel nem látható élősködők, mik az emberi szervezetre nézve felelő veszélyesek.) Mechanikai úton dörzsölés, simítás, polírozás után fogporral, fogkefével, vízszondarabbal stb.

A fogporokban is lehetnek antiseptikus alkatrészek és azok éppen azért részben vegyileg, részben mechanikailag hatnak. Azonban, hogy az antiseptikus alkatrészek a száj minden, legrejtettebb részéhez is hozzáférjenek, szükséges azok cseppfolyós formáját használni. Ebből világosan látható, hogy a száj és a fogak okszerű ápolása a fogpor és szájvíz egyidejű használatát feltétlenül szükségessé teszi. Helytelen tehát azok véleménye, akik azt hiszik, hogy ezen tisztítószerek csak egyike is elegendő. Egyiknek a másik nélkül való használata csak fél-tett.

A száj- és fogtisztítás módszere.

Valóban szép fogak igen ritkák; ez leginkább onnan van, hogy az emberek a fogak ápolására nem fektetnek nagy súlyt. Van sok igen művelt és kultivált ember, akinek a fogtisztító szerekről a legprimitívebb fogalmak vannak s a száj tisztántartását felesleges dolognak tartják. Pedig az ápolatlan fogak igen kellemetlenül hatnak s azért a következő utasítás figyelmet érdemel:

Minden étkezés után piszkáljuk ki fogainkat gondosan egy kemény fából vagy szaruból való fogvájóval, de célszerű az is, ha a fogak közötti hézagokat sefény, czerma vagy gummiállal átthozzuk. Ezután szájakat antiseptikus szájvízzel alaposan kiöblögtetjük. Gargarizálás és a víznek a fogakon való keresztülfolyása a nagyobb ételmaradékokat eltávolítja és a desinfectáló által megakadályozza a még visszamaradó részek rothadását.

Ugyanezen oknál fogva gyermekeknek nagyon fontos, hogy különösen édességek élvezete után, antiseptikus szájvizet használjanak, mert az erjedésbe átmennő élelmiszer-maradékok a fogaknak nagyon ártanak. A dohányzás után szintén ajánlatos a száj öblítése. Napjában egyszer, főleg reggel a száj és fogak alapos tisztítása feltétlenül szükséges. Miután szájakat öblítés és gargarizálás által alaposan tisztítottuk, mátsunk egy nem túlságosan széles fogkefét (lehetőleg három sorfésorosít, mely a fogak hajlásához alkalmazkodik) a szájvizbe, aztán kevéssé a fogporba és tisztítsuk aztán fogainkat függőleges irányban, tehát nem szélességben, mint általában szokás. Természetesen a hátsó fogakat s figyelembe kell venni.

olásvetés alatt a német törvényes védelme mellett (Bécsi kereskedelmi kamara, 1898. november 14. 2115. 1.6906. szám) bejelentett forgalomba és pedig mint **szájvíz** (esszencia) és mint **fogpor** dobozokban. A fenti kelet nem kezdetét, hanem végét jelöl egy hosszú évi kísérleti munkálkodásnak, amely a munka keményített igazolja. Csak miután **minden irányban** volt kipróbálva és a kívánalmaknak megfelelt, jöttek a szerek forgalomba.

OSAN összetétele és hatása.

OSAN egy a modern higiénia elvei szerint előállított fogtisztító szer összes előnyeivel bír, a legjobb és legegyszerűsebb fog-antisepticum és felülmúlja az összes létező szereket.

OSAN igen kellemes ízű és szaga. Minthogy édeskés, szeretik a gyermekek és könnyen hozzáférhető, éleztetők tekintetben használható.

OSAN dacára annak, hogy erős antiseptikus összetételű a **fogak anyagára nézve teljesen ártalmatlan** egészen **neutralis**, enyhe antisepticum, mely megöli a mikrobaikat.

OSAN minden kellemetlen szagot eltávolít a szájból, megóvja a fogakat, megakasztja a fogrothadást, megvédi a fogfájástól.

OSAN tisztít, elűzi, erősíti, hat a nyakbántásra és a foghúzára, konzervál és tisztít. Reggel, este és lehetetlen minden étkezés és szivar után használni a **legjobb** **korig** éjszaka tartja a fogak és kellemessé teszi a lehetetlent. Szonokok és énekeseknek igen ajánlatos mert kitűnően hat a hangra.

OSAN a jelenkor legegyszerűsebb fogtisztító-szere és egyáltalán a legjobb **száj- és fogtisztító** tartásához.

OSAN-fogpor a legjobb alkatrészekből áll, melyek a tisztítási processust támogatják, a zománcot polírozza, anélkül, hogy ártalmat okozna.

OSAN-fogpor a legkisebb részű **OSAN-fogpor** **OSAN** szemes orvosi bizonyítvány által és a 9327. számú 1898. június 20-án kelt hatósági igazolvány által véleményeztetett.

Ezen fogpreparátum előnye ily módon egyhangúlag elismeretnek. Bizonyítvány, használati utasítás és részletes leírás minden üveghöz és minden dobozhoz mellékelve van.

Árak:

OSAN szájvíz-esszencia } Néhány
palackokban á 88 kr. **OSAN-** } hónapra
fogpor dobozokban á 44 kr. } elegendő.
Mind a nagyobb gyógytárban, illatszertárban, drogáriában kapható.

Postai küllés utánvétel.
Oly helyeken, ahol még késlelteni nem volna vagy közvetlenül vagy szokásos szállító útfőn rendelhető és czipen.

Osan-Fabrik

Anton J. Czerny

Wien, XIII., Carl Ludwigstrasse 6.

Főraktár: I., Wallfischgasse 5., az udvari opera mellett.

Külföldön: Londonban, Párisban, Brüsszelben, Konstantinápolyban, Bécsben stb.

A Moskva 1898 óta áll fenn, a Czerny-féle törzsház (gyógy-szerár Trantenau) 1845-ben alakult.

Budapesti főraktár: Török József gyógyszerár, király-utca 12.

Hatósági vélemény.

Az „Osan” salicylsav, mentes és nem tartalmaz maró- és savanyu alkatrészeket, melyek a fog anyagát megtámadják és az egészségnek ártanak. Vízrel keverve kellemes és sokáig megmaradó íze van és teljesen megfelel azoknak a követelményeknek, mik egy szájvízzel szemben támaszthatók.

Bécs, 1898. június 20.

A bécsi cs. k. gazd. vegyikísérleti állomás ideigl. vezetője
Wolfbauer tanár s. k.

Ezenkívül még a következő orvosi bizonyítványok nyilatkoznak az Osan-präparatokról kivétel nélkül kedvezően:

Dr. Bauer Zsigmond városi orvos Gross-Enzersdorf, Bécs mellett; **Dr. Bederlunger József**, községi és vasuti orvos Teplán; **Dr. Brings J.** Bécs; **Dr. Csalkai Ignác** Darufalva; **Dr. Czerny B. titkos tanácsos**, a sebészeti klinika vezetője Heidelbergben; **Dr. Dembicki** Franzensbad; **Dr. Emmel** Gräfenberg; **Dr. Frisch J.** Hühnerwasser; **Dr. Frucht** Stanislaw; **Dr. Fuchs Richard**, törvényszéki kerületi és betegpénztári orvos Bleistadt; **Dr. Haskovec** egyetemi tanársegéd, ideggyógyász, Prága; **Dr. Hesky Ferencz**, kerületi és fogorvos Deutsch-Jassnik; **Dr. Kafka Károly** Graz; **Dr. Kohn Ernő** Bécs; **Dr. Lovag Korewa L.** városi fizikus és fogorvos, Zengg; **Dr. Krämer S.**, városi orvos, Szuczava; **Dr. Kresmery Cyril** Besztercebánya; **Dr. Lamberg J.** Bécs; **Dr. Lehner Hinkó** kir. kerületi orvos, Zágráb; **Dr. Mangin Károly**, kir. tanácsos, a magyar országos egészségügyi tanács tagja, megyei főorvos Zala-Egerszeg; **Dr. Müller Lajos**, a bécsi önk. mentőegyesület felügyelő-orvosa Bécsben; **Dr. Neumann Edgar** Alsó-Ilmlitz; **Dr. Neustadt** Lajos Prága; **Dr. Lovag Ortynski Waldemar**, volt kerületi orvos és kórházi igazgató, Sambor; **Dr. Pavce Vinkó**, városi orvos, Zimony; **Dr. Pazourek Bernát** Husinec; **Dr. Rasp Adolf** Aussig; **Dr. Ratka József**, járási orvos, Krukanitz; **Dr. Rosenfeld J.**, gyáro orvos, Steinitz; **Dr. Rothenpieler Károly** Althofen; **Dr. Schlesinger Sándor**, községi orvos Rastendorf és sok más.

Hasznosságuk és kiválóan elegáns kiállításuk miatt az Osan-szeret mint

Karácsonyi és ujévi ajándékok

felelő alkalmasak és ezért nem hiányozhatnak sehol sem.

Ájánlatos ezen orvosilag javasolt utasítást a fogak ápolásáról megőrizni, mert ily részletesen nem fog többé megjelenni.

Huzás már 1899. január 4-én.

ÁRA CSAK 1 korona.

Megrendeléseket
az újságírók-sorsjegyekre
 pontosan eszközöl:
 Erzsébetvárosi Takarékpénztár
 r. t.
 Budapest, V. ker., Károly-körút 13.

Minden sorsjegy 6 huzásra érvényes.

Főnyeremény 100,000 korona.

A magyar kir. udvari- és közigazgatási miniszternek 6810. számú rendelkezése folytán általános előírás alkott 1898:

Katonai előkészítő-iskola

Budapest, V. ker., Nagykorona-utca 13. sz.

1723:16 FISSINGER százados.

(Alapítva ott 1898-ban.) (Édig 3203 hallgatója.)
 1898. január 2-dikán kezdődik a 5 havi előkészítő-tanfolyam az egyéves
 Schönherz-egyesítő-végzetésben.

Prospektus és felvételtérítési lap. — Beírás naponta d. u. 4-9 óráig.
 (A t. közönség szíveskedjék a 30 évi óta működő, jóval bővebb intézet címét az újabb próba-
 válmányok címétől — az új évkönyv — jól megkülönböztetni.)

10 frtot
 meghaiadó
 rendelmények
 bérmentve.

Ingyen
 csomagolással.

MANDARIN NARANCON

Legfinomabb édes mandarin

50 darab 2 forint.

Finom, édes mészai nagy

narancon, 50 darab 1.25.

Legfinomabb mészai nagy

narancon, 30 darab 1.50.

Célon, válogatott szép, nagy

50 darab 1 forint.

Szalon-zabon, legfinomabb kg.

vort, különféle ízű, 1 kg. 1.50.

Café, 5-6 rézsű ... 1.10.

Vegyes gyümölcs (vegyes dalú gyümölcsök)

1 kg. 1.40.

10 kg. legfin. csász. kevert-kever — 18

1 kg. tuncsi talaj — 80.

1 kg. fehér francia

talaj — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál — 1.40

FRONNER ELEMER
 EZREDEYES KIÁLLÍTÁSON A
 KIÁLLÍTÁSI ÉREMMELEL KI-
 JÜNTETETT CESEMEGÜZETE.
 BPEST, VACZI-KÖRÚT 28.29.

Óriás hójas olaszogyoró — 50

Legfinomabb Kuba-kávé 1.80.

1 kg. francz. csokr. gyümölcs

1.80

1 lt. fejedelmi rum, legfinom.

2.50

1 lt. legfin. Jamaica-rum 1.60

Károlyi csokorok, összesen

1 doboz 1.50

1 lt. legfinomabb háziaromás rum 1.20

1 lt. legfin. válogatott rum

— 20.

6 kg. gyümölcs

1.50

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

1 kg. legfin. Mulaga-szál

1.40

Megrendelhető:

1. Utánvétellel bérmentve.
2. Két forintot havi részletre a meg-
jelent 12 kötet egyszerre szállítva.
3. Egy forintot havi részletre egy-
előre 6 kötet szállítva, 10 részlet
szállítása után további 6 kötet.

Mikszáth Kálmán
 összegyűjtött munkái.

Olcsó egyöntetű diszkiadás
12 kötetben

A gyűjtemény ára
 diszkötésben **36 frt**

A kötetek fényesen vannak kiállítva, piros vagy
 barna kötésben.

Méltóztassék az alábbi rendelőlapot levágni és aláírva lapunk
 kiadójához beküldeni.

A Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvény-társaságának Budapest. Megrendelem a t.
 Társaságtól az „Országos Hírlap” kiadóhivatala útján.

MIKSZÁTH KÁLMÁN összegyűjtött munkáit
12 diszkötésű kötetben 36 forintért.

a) Utánvétellel bérmentve.

b) 2 frtos havi részletfizetés mellett, a 12 kötet egyszerre való szállí-
 tását kívánva.

c) 1 frtos havi részletfizetés mellett, olyképen, hogy 6 kötet azonnal
 szállítsassék, a további 6 kötet pedig 10 részlet fizetése után.

Az első részlet utánvétellel szállítva be, a továbbiak 1898. hótól mindaddig fizetendőek
 a Társaság pénztáránál Budapest. utján, a postaköltség hozzájárulása mellett beszedni. A
 részletek elmulasztása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a gyűjteménynek teljes vételára esedékesé válik. A
 gyűjteménynek a befizetett részek által még nem fedezett része a részvénytársaság tulajdona marad.

Lakhely

Név

Kérel

Állás

A modern vegyészeti hatásműködésű balzsam,
 és az ebből származó szilárdan kőzet-
 itikus készítmények sem voltak képesek
 a 30 éven át bevált

Dr. Lengyel Frigyes-féle
Nyirfa-balzsamot

elnyomni, a legjobban bizonyították, hogy
 itt egy valódi, a természet által nyújtott
 szelídítőszertől van szó. Ezennel a balzsammal
 egy sajátos 30 évi gyakorlati vegyél-
 járás alapján praeparálják és csak az
 után jön forgalomba. Ezen folyadék hatása, hogy a bőr felső
 rétegét lehántja és ez által az alósztástól bőr beteg-
 ségeinek és idegrendszernek jön napvilágra. meggyógyít min-
 denféle bőrt, szelídítő, vörös foltokat és egyéb foltokat,
 simítja a ráncos bőrt és a himlőbajokat. Lásd a körlet-
 telen eloszlatja és az arcbőrnek ádó és egyben szépség-
 készítmény.

1 korsó ára használati utasítással együtt 1.50.

A nyirfa-balzsam hatásának támogatására dr. Lengyel Frigyes-féle

Benzoe-szappan

ajánlatos. Egy darab ára 60 és 35 kr. Raktáron minden jobb
 gyógyszertárban. Főraktár Magyarország részére **Török József**
 gyógyszerésznél Budapest, VII., Király-utca 18. sz.

Még 400 drb

az en block megvett keleti bazárból.

Valódi keleti szőnyegek
 10, 15, 20 frt és feljebb a hó végéig
 kaphatók

József-tér 8. sz.

Még 9 drb Exotikus selyem szőnyeg olcsón eladó.

Csemiczky gyógyszerész

„Radical”
 kitűnő

Cognac-likörje

0-35 és 0-70 literes üvegekben

Szenes Ede,
Szeidl József

cs. és kir. udvari szállítóknál.

Szimon István

összes üzleteiben.

Vogel Gyula,
Takáts Lajos,

valamint minden jobb fűszer-, csemege-kereskedés-
 ben, kávéházban és cukrászdában.

Gyár: Budapest, VI., Szabolcs-utca 4.

Telefon 21-39.

Minden sorsjegy húzása érvényes

Legcélzesebb karácsonyi és ujévi ajándék

egy ujságíró-sorsjegy.

Ara 1 korona.

Húzás visszavonhatatlanul 1899. január 4.

Megrendeléseket pontosan eszközöl:

COMPERZ BENEDEK

Budapest, Szervita-tér 3.

100.000 korona

nyeremény

100.000 korona

nyeremény

100.000 korona

„THE GRESHAM”

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók: Budapest, Ferencz József-tér 5—6. a társaság házában.

Ausztriai fiók: Bécs, Gizellastrasse 1. szám alatt. a társaság házában.

A társaság vagyona 1896. december 31-én . . . korona 157,805.340.—

Évi bevétel biztosítások és kamatból 1896. évi december 31-én 28,670.916.—

Kifizetések, biztosítási és járadéki szerződések valamint visszavásárlások stb. után a társaság fennállása óta (1848.) 339,497.900.—

As 1896. évben a társaság 8654 kötvényt állított ki 80.577.950.—

összeg értékben. — Prospektusokkal és díjtáblázatokkal, melyek alapján a társaság kötvényeket kiállít, továbbá ajánlatokkal, díjmentesen szolgáltatnak az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városában az ügynök urak és a magyar és osztrák fiókok.

„Sorsolási Közlöny”

XIII. ÉVFOLYAM.

Hiteles sorsolási értesítő és útmutatómagánosok részére értékpapírokat illető ügyekben. Nélkülözhetetlen tanácsadó mindenki számára, akinek értékpapírai és sorsjegyei vannak. Megjelenik havonta 2—4-szer.

Sorsolási értesítője pontosságra és megbízhatóságra nézve a legelső helyet foglalja el az összes e nemű lapok között s gondos egybeállításban közli az összes hazai és jelentékenyebb külföldi sorsjegyek húzási leírásait, a határidőket, vagyis eddig fel nem vett nyeremények jegyzékével együtt.

A „Sorsolási Közlöny” ingyenesen elküldi adja előfizetőinek az osztálysorsjáték hivatalos nyeremény-leírásait, úgy, hogy a „Sorsolási Közlöny” előfizetői teljesen hiteles jegyzéket kapnak az osztálysorsjáték-nál kihúzott számokból. E leírások egyenként vásárolva, egymagukban is többet érnek, mint a „Sorsolási Közlöny” előfizetési ára, mely

egész évre csak egy forint.

Minden előfizető ingyen kapja az 1899-re szóló **Sorsolási Évkönyvet**, mely a többi közt osztálysorsjegy előjegyzési lapokat és az osztálysorsjáték leírásait is tartalmazza. Előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal.

BEIMEL LAJOS bankházához, a „Sorsolási Közlöny” kiadóhivatalához

Budapest, IV., Kecskeméti-utca 18. intézendők.

Előfizetési árak egész évre

1 forint

postán küldve.

SCHLICK-féle

vasöntöde és gépgyár

részvénytársaság

BUDAPEST.

Gyár és irodák: Külső Váci-ut 29—37.

Készítményei:

Építési vasmunkák, istálló-berendezési cikkek,

vashidak és tetőszerkezetek,

vasöntvények, oszlopok,

épület-bádogosmunkák,

fémdekorációk, műemlékek, szobrok, gőzgépek és kazánok, utihengerek, teljes körszivattyú-telepek berendezése,

szilipek, átereszek, felvonó-gépek, tartányok, csövek,

„Reform” víztisztító-készülék (Popolka találmánya).

Villamos kocsik teher- és személyszállításra.

Hengerelt és szögecselt vasgerendák.

Én Csillag Anna

az én 185 cm. óriási hosszú Loreley-hajammal, amelyet én az általam feltalált kenőcs 14 havi használata folytán nyertem s a mely a leghíresebb orvosi szaktekintélyek által, mint az egyedüli eszköz van elismerve a haj ki nem hullása, a haj megnövésének előmozdítása és a hajhagymák megerősödésére; ez az uraknál teljes és erős szakállnövést eszközöl s már rövid használat után ugy a hajnak, mint a szakállnak természetes fényt és teljességet kölcsönöz és megóvjá ezeket a korai szürkéstől a legmagasabb korig.

Egy tégly ára 1.—, 2.—, 3.—, 5.— frt. Postai szétküldés naponta a világ minden részébe a pénz előleges beküldése, vagy utánvét mellett a gyári raktárból

Csillag Anna

Bécs, I., Seilergasse 7. sz.

Hogy nyerte Csillag Anna asszony hosszú haját?

Csillag Anna asszonynak egészen rövid, csak 30 cm. hosszú haja volt és fejének ideghántalmai nagy szenvedést okoztak neki; e baj következtében haja teljesen kihullott; ekkor az a véletlen jött közbe, hogy őt megszólította egy polgárnő, aki Csillag Anna iránti részvétele azt kérdezte tőle: „Mi történt veled, gyermekem, miért vagy úgy leverve, mondj el nekem a te szenvedésed okát, én jó asszony vagyok, segílek rajtad”. Ez rögtön arra indította Csillag Anna a-t, hogy a jó asszonynyal mindent közöljön, amire a polgárnő ezt mondta: „Nézz rám, gyermekem, én ma 85 éves vagyok; láttál te már az életben olyan haját az én koromban, amilyen nekem van, ugyebár nem. Hogy honnan van ez, mindazt el fogom neked mondani, de nagyon kell figyelned rá. En egy kenőcsöt csináltok nekem, amelyet te úgy fogsz készíteni, ahogy én azt megmutatom neked; ez növényekből és fűvekből áll és azt fogod mindennap használni s már az első nyelz nap múlva nem maradhat el a biztos siker.”

És úgy volt. Csillag Anna megtanulta a titkot s az általa mondott növényekből kenőcsöt készített magának, amelyet mindennap használni kezdett és a 8-dik napon főhajása egészen elhalt, a hajkihullás teljesen megszűnt, így tehát oka volt a legnagyobb öröme, mely őt arra indította, hogy tovább használja a kenőcsöt és 14 havi használat után elérte Csillag Anna asszony az ő hosszú, óriási Loreley haját, amely ma már több, mint 1 m. és 85 cm.-nyi hosszú.

Mialatt Csillag Anna asszony az általa készített kenőcsöt csak önmagának használta, több hölgyismerőse jött hozzá, akiknek hasonló fájdalmaik voltak és őt megkérdezték, hogy miképp kapta az ő szép, hosszú haját.

Hogy még több meggyőződést szerezzen róla. Csillag Anna az ismerőseinek adott e kenőcsből és csodák csodája, a kenőcs sohasem tagadta meg hatását s mindennél a leggyesebb eredményei voltak, amelyek őt arra indították, hogy a nagybecsült közönségnek a kenőcsöt hozzáférhetőbbé tegye, mert ez jótétemény, amelyet Csillag Anna asszony csak oly módon gyakorolhat hogy kenőcsét téglyenként 1, 2, 3, és 5 forintért mindenkinek hozzáférhetővé teszi, melynek központi gyári raktára Bécs, I., Seilergasse 7. sz. a. van. Csillag Anna asszony haj- és szakállnövesztő kenőcse a legmagasabb körökbe is bejutott és mindenfelől a legnagyobb dícséreteket részesült, úgy, hogy fejedelmek, főherczegnők és a legnagyobb diplomáták is indítatva érezték magukat, hogy neki a szép és hasznos találmányért dícsérő iratokat küldjenek. ugyszintén az egész művelt világ által is beküldetnek mindazok részéről, akik a Csillag Anna-féle kenőcsöt használják.

A Csillag Anna-féle kenőcsöt fölösleges sok magasztalással elhalmozni, mert e kenőcs önmagát dícséri, úgy, hogy egy vevő száz meg száznak ajánlja, mert mindenki, aki ezt használja, kész a tiszta igazságot megmondani, hogy ez az egyedüli biztos szer, mert ezt siker koronázza.

Mindenki, aki még nem szerezte meg a kenőcsöt, vegyen egy téglyt belőle, hogy annál hamarabb meggyőződhessék annak igazi hatásáról és Csillag Anna asszony meg van róla győződve, hogy mindazon hölgyek és urak, akik ezt megrendelik, meleg köszönetnyilvánításban fogják őt részesíteni.

Olvassuk el az alábbi köszönő leveleket.

Szlatina, Csehországban.
T. Csillag Anna kisasszony!
Legyen szives nekem kitűnő kenőcséből két téglylyel, a használati utasítással együtt, czímre postautánvét mellett küldeni.

Herczeg Auerperg Ferencz.

T. Csillag Anna kisasszony!
Kérem az ön híres hajkenőcséből nekem egy téglylyel küldeni.
Bécs.

Gróf Ceney Felix.

Bakony-Szt. László.
Csillag Anna kisasszony és társának!
Postai utánvét mellett kérek az ön híres pomádéjából két téglylyel.

Id. Eszterházy Imre gróf.

Igen tisztelt **Csillag Anna k. a.!**
Sokat hallottam az ön kenőcsének kitűnő hatásáról s azért kérek egy nagy téglylyel postafordultárat küldeni.
Kiváló tisztelettel
Id. Gróf Esterházy László.

Csillag Anna kisasszonynak!
Felkérem önt, hogy kitűnő kenőcséből egy téglyt postafordultával részemre küldeni sziveskedjék.
Reichenberg.

Lovag Liebig Lajos.

T. Csillag Anna!
Az ön híres hajkenőcséből kérem, küldjön számomra egy téglylyel.
Abauj-Szemere.

Pallavicini A. őrnagy.

T. Cz.
Postautánvét mellett kérek egy téglyt az ön biztos hatású hajkenőcséből.
Pickfeld.

Wurmbrandt Anna grófnő.

T. Csillag Anna k. a.!
Kérem, sziveskedjék nekem postafordultával két téglylyel küldeni az ön kitűnő hajkenőcséből.
Prága.

Reindorff Schenk L.
cs. és kir. kapitány özvegye.

T. Csillag Anna kisasszonynak.
Legyen oly szives, küldjön nekem az ön ki-próbált hajkenőcséből három téglyt.
Trient, Tirol.

Ebenstein Girardin Jakab.

T. Csillag és társa.
Kérem nekem ismételtén küldeni egy téglylyel az ön kitűnő hajkenőcséből.
Gothen, (Anhalt.)

Carolath herczegnő.

T. Csillag Anna k. a.!
Kérem postafordultával az ön híres hajkenőcséből még egy téglylyel küldeni.
Grätz, Hofgasse. **Dr. báró Nopauer Sándor.**

T. Cz.
Tisztelettel kérem, legyen szives nekem az ön kitűnő hajkenőcséből egy téglylyel küldeni postai utánvét mellett.
Kupisd.

Gróf Starhemberg Guidó.

T. Csillag Anna k. a.
Kérem, küldjön ön nekem újlag oly kiváló hajkenőcséből 2 téglyt és 3 frt, amelyet én már használtam. Az előbbi küldeményemmel nagyon meg voltam elégedve, minthogy ez ugyanam, mint leányaimnál kitűnő hatásának bizonyult.

Klositz.

Özv. Nikes Leopoldina, ispánné.

T. Csillag Anna k. a.
Az én házi kisasszonyom által 3 tégly kenőcsöt hozattam öntől, amelyet én és barátomim használtak és valóban örömmel hozom tudomására, hogy a megépő hatást már most észleljük, mert mindjárt az első napokban a hajhullás teljesen megszűnt, ami arra indít minket, hogy önt arra kérjük, hogy postautánvétellel még 6 téglyt a 2 frtosokból azonnal sziveskedjék czímre elküldeni.
Hamburg, Bergstrasse 6.

Gyurgyevics Eliz.

Ez év folyamán a nagy munka teljesen elkészül

**A munkát megrendelni kívánó tisztelt olvasóink szíveskedjenek az alábbi rendelő-
lapot lerajolni és külföldi lapunk kiadóbiztatához beküldeni.**

Név és cím: _____

REAGIÓKÉPES ÉRŐ.

Electrician Valve 1000, 20, 20

AZ ORSZÁGOS HIRLAP

Hölgyközönségéhez!

Olyan újdonságról adunk hírt lapunk tisztelt hölgyközönségének, mely kétségtelenül a legszelebb körökben fog általános meglepetést kelteni.

Megjelent

 a legszebb divatujság, a

„Franczia Divatlap”

Az „Országos Hirlap” Divatlapja.

Szerkeszti: **WOHL JANKA.**

A „Franczia Divatlap” úgy szerkesztésében, mint kiállításában olyan újítást jelent, mely a divat-irodalom minden eddigi termékét fölülmulja és a hölgyközönségnek minden elképzelhető divatkérdésben olyan tanácsadója, amilyen magyar nyelven eddigelé még nem jelent meg.

A „Franczia Divatlapban”
csak eredeti párisi színes képek jelennek meg.

- A Franczia Divatlap** havonként kétszer, és pedig minden hó 1-én és 15-én jelenik meg.
- A Franczia Divatlap** terjedelme számonként 13 oldal.
- A Franczia Divatlap** minden egyes száma egyaránt kiterjed a női divat minden ágára, a **gyermekdivatra** és a **kézimunkákra**.
- A Franczia Divatlap** nagy és jelesen szerkesztett szépirodalmi és közhasznú rovatot is tartalmaz, valamint minden számban egy folytatódó regényt közöl, mely **könyvivalakjában** nyomtatva, évenként **két kötetet ad**.
- A Franczia Divatlap** képes divatrésze teljesen Párisban készül.
- A Franczia Divatlap** minden számának külső lapja, továbbá belső 4. és 5. lapja gyönyörű színyomatu képekkel lesz díszítve, így tehát minden szám három oldalon tartalmaz színyomatu képeket.
- A Franczia Divatlap** minden második számához **ingyen adunk egy életnagyságu kivágott szabásmintát!**
- A Franczia Divatlap** az összes magyar divatlapok közt a **legolcsóbb**.

A „Franczia divatlap”
minden második számához egy életnagyságu kivágott szabásmintát csatolunk.

Előfizetési ára évenként 3 frt 60 kr, félévre 1 frt 80 kr, negyedévre 90 kr.

Kedvezmény az ORSZÁGOS HIRLAP előfizetőinek!

A Franczia Divatlap előfizetési ára az ORSZÁGOS HIRLAP előfizetőinek:

Egy évre 3 frt félévre 1 frt 50 kr. negyedévre 75 kr.

Az Országos Hirlap és Franczia Divatlap együttes előfizetési ára:

Egy évre 17 frt fél évre 8 frt 50 kr. negyed évre 4 frt 25 kr. 1 hóra 1 frt 95 kr.

Megrendelhető

az Országos Hirlap kiadóhivatalában Budapest, VIII., József-körút 65.

Azok akik már most beküldik a Franczia Divatlapra az előfizetési díjat, január elsejéig ingyen kapják a megjelenő számokat és előfizetésük január elsejétől számítódik.

Ezernyolczszáz- Negyvennyolcz

A Magyar Szabadságharcz Története képekben.

Szerkesztette jeles írók és művészek közreműködésével

Jókai Mór, Bródy Sándor és Rákosi Viktor.

ELKÉSZÜLT

ezen díszmű 1000 egykorú képpel, kitűnő kézírások, nevezetes okmányok, kiáltványok s egyéb jellemző nyomtatásokkal a dicső idők érdekes eseményeinek teljes gyűjteménye, mely a nagy korak lefolyását hű képekben szemléltetően varázsolja elénk.

A képek időrendi sorrendben következnek egymásután, minden kép alatt magyarázó szöveggel, úgy hogy a munka ifjunak és öregnek egyaránt élvezetes olvasmányt nyújt.

A munka dacára rendkívül díszes voltának fölötte olcsó,

30 füzetnek 9 forint,

diszkötésben 12 frt az ára,

külön diszkötés amerikai simított velm-papíron nyomva 15 frt.

Megrendelhető füzetekben előfizetés útján és kötve utánvétellel vagy csekély **havi 1 frtos** részletre is.

Állanti rendelőlapot tessék levelezőlapra ragasztva a kiadóhivatalba beküldeni.

Az „Országos Hírlap” kiadóhivatala által megrendelem a mű kiadójától Révai Testvérek irodalmi intézet részvénnytársaságtól az

Ezernyolczszáznegyvennyolcz

a magyar szabadságharcz képekben című díszművet fűzve 30 füzetben 9 frt, kötve diszkötésben 12 frt-ért, ugyanaz amerikai simított papíron 15 frt-ért és kötelezem magamat a mű átvételétől kezdve havonként 1 frtot mindaddig a munka kiadásáig Budapestben fizetni, míg a teljes vételár törlesztve nincs.

A részletfizetések be nem tartása esetén az esedékes összegek rajtam postai megbízás útján (30 kr. postaköltség hozzászámítása mellett) beszedhetők.

Hely és hely:

Hely és hely:

Az „Országos Hírlap” tek. kiadóhivatalának Budapest, József-körút 15. sz.

Rendelő-lap.

Aláírott ezzel megrendelem íly című művet:

Ezernyolczszáznegyvennyolcz

a magyar szabadságharcz 1848/49-ben Szerkesztők Jókai Mór, Bródy Sándor, Rákosi Viktor 30 füzetben 30 kr-ával a teljes mű átvételének kötelezettsége mellett:

Előfizetek és postautalványon beküldök:

6 füzetre frt 1.80 24 füzetre frt 7.20
12 „ „ 3.60 30 „ „ 9.—

Hely és hely:

Hely és hely:

Első
huzás
visszavonhatatlanul
már
jövő
hó 4-én.

Főnyeremény
100.000
korona ért.
5 nyeremény
á 20.000 kor. stb. stb.

huzásra
érvényes
újságírók
sorsjegye
ára csak
1 korona.

Megrendeléseket pontosan teljesít:
A Budapesti Újságírók Egyesületének sorsjáték-kezelősege
IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

KELETI UTAZÁS Szentföldre és Egyiptomba

1898. április hóban Proper N. János keresk. akadémiái igazgató vezetésével.

Kizárólag előfizetőknek, minden költséget és biztonosságot nyújtó, szerződött olcsó társas utazás a magyar előkelő világ tagjai részére. Előjegyzéseket elfogad, részletes fölvilágosítást nyújt

Propper N. János
igazgató

Budapest, József-körút 15. sz.

A legjobb marha-

por a
megóv
megátol
megátol
gerjeszt
megerősíti az
növeli a
növeli a
előidéz
előmozdítja a

Barthel-féle takarmánymész,
nyaladástól és faragástól,
osontágyulást,
lesoványodást,
étvágyat,
emésztést,
tejhozadékot,
munkacserét,
tömött húst,
tojásrakást.

Mindenféle marhának nélkülözhetetlen. Leírás ingyen,
5 kilós mintaküldemény 1 frt. Bécsből szállítva.

BARTHEL M. és TÁRSA Bécs, X., Koplergasse
30/IV. Magyarai levelezőnk.

AZ ORSZÁGOS HIRLAP APRÓ HIRDETÉSEI

Minden szó 2 krajczár.

Kiadóhivatal:

VIII. kerület, József-körút 65. szám.

Előfizetendők készpénzben, levélbélyegeken vagy postautalványon.

Vastagabb betűkből szedve 4 krajczár
ha a hirdető címét is küldi a hirdetésben, vagy a vállalat postacímét küldi, akkor minden hirdetés után még 30 krajczár kincstári bélyegilleték is fizetendő. — Csak a hirdető az apró hirdetés postautalványon belföldi és a szöveget az aláírás helyére írja: esetleg közönséges levélben is lehet a szöveget a levélbélyegeket behelyezni. Mindenki kényen beszámolja az apróhirdetés árát.

APRÓ HIRDETÉSEK ÉS ELŐFIZETÉSEK

ORSZÁGOS HIRLAP

részére felvetetnek kiadóhivatalunkon kívül (VIII. ker. József-körút 65.) a következő útlevelekben:

- I. ker., Tárkány-utca 22. **Dr. Balázs György** ügyvéd.
 - II. „ Fő-utca 7. sz. alatt **Fischer Vilmos** ügyvéd.
 - IV. „ Kecskeméti-utca 14. sz. **Dr. Szabó Márk** ügyvéd.
 - IV. „ Farska-bazár **Dr. János** ügyvéd.
 - IV. „ Petőfi-tér 3. szám **Dr. János** ügyvéd.
 - V. „ Magyar-utca 20. sz. **Dr. János** ügyvéd.
 - V. „ Dorottya-utca 15. sz. **Dr. János** ügyvéd.
 - V. „ Váci-körút 6. szám **Dr. János** ügyvéd.
 - V. „ Lipót-körút 22. szám **Dr. János** ügyvéd.
 - VI. „ József-körút 54. szám **Dr. János** ügyvéd.
 - VI. „ János-utca 48. szám **Dr. János** ügyvéd.
 - VII. „ Erzsébet-körút 50. szám **Dr. János** ügyvéd.
 - VII. „ Erzsébet-körút 7. szám **Dr. János** ügyvéd.
 - VIII. ker., a Nemzeti színház előtt. **Dr. János** ügyvéd.
- s egyazon helyeken mindennemű feliratosítások készségeken megadhatók.

„Poste-restante“ hirdetések bélyegilletékesek.

Apró hirdetések 20 krajczáron alól nem közölhetnek.

LEVELEZÉS.

Nis hamis. Azt írja, hogy olvasom a Hírt. Egy órára legrább megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Új csinos. Intelligens fiatal embert keresek, aki a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Julesikám. Drágám, hogy van mind? Én, nem mondom, hogy nem gondolok magamra. A Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Kölgyeim! Mely szívesen költöznék volna kedre egy nagy, fiatal emberrel, aki a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Viola. Elvonom kedvesem vasárnap délután, de nem akarom, mint megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Branya! Kérem, ha esélyt szeretnék önként, mint mondja, kedves, és az akarja, hogy megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Fiatal ember Ohajt megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Franka! Bocsnatot kérek még egyszer, „grá“ vagyok, magam várom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Abb. Ar Adm parján esélve, hozzá gondolkodok. Mely méltó volt minden egy év előtt. Ma nagyon boldogulok érem magam, olyan elégedett vagyok, hogy betegségeim. Oh, be jó volna most otthon lenni, kedvességek a kádálók mellett, édes fűszerekben, tudod, János.

Griffinek. Kíváncsi vagyok a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Komolyan J... ke. Tudom, hogy rokonismeret elvessz: tényleg: nagyon fáj, de bocsásom meg a jó isten és te. De még az a nagy szeretet, melyet bízom benned és hiszlek... Oh, irántad mindig érzem, sem kérek „ostoba“ büszkeségemet megvárnom, mert olyan kisnyes vádát ellen vedem magamat méltóságom alól tartom. Ha igaz az, hogy annyira szeretlek, mint monadtam többször, úgy felül fogok emelkedni eszem a nagyra is gyaró, kicsinyes dolgok és szeretni fogod ismét a te hisz... dat, aki bár utoljára nagy tőle meletted, nem fog elfeledni soha. Gondolom, szívedben felel és ne dobod el olyan könnyen egy igaz baráti önzetlen barátságot, mert hiszen nem olyan könnyű azt a mai önző emberek körében találni. Ne feleld és ne haragudj a te szomorú vágyaidra! M... áldra.

HÁZASSÁG.

Férjhez menni szeretne egy 20 éves nő, művelt, leány. Hozomány nincs, de van 6 alás. 800 ft évi jövedelemmel. Levelek kéreknek „Próbá“ jelleg alatt a kiadóba.

Nősülni óhajt egy fiatal, anyagi viszonyai középül és igaros. Némi hozomány. Igényel leveleket: kér „Boldogok lesznek“ jelleg alatt.

ALLAST KERES.

Zitkari, vagy más bizalmi állást keres egy előkelő, művelt fiatal ember. Beszél magyarul, németül, franciául és angolul. Leveleket megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Gazdasszonyok, akiknek csinos fiatal leány, ki a háztartás minden ágában nagy jártassággal bír és eddig is nagy orvosságoknál volt alkalmazva. Szíves megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Raktárnoki vagy szállítási vállalkozásnál egy elismert, tapasztalt, megbízható ember. Alkalmat keres. Irásbeli ajánlatokat „Szorgalom“ jellegre kér a kiadóba.

Könyvelő, magyarul és németül levelez is, helyben vagy vidéken keres állást. Szíves megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Kauczióképes leány elismerésére keres csapnagya vagy fűszerüzletet. Esetleg alkalmat keres. Irásbeli ajánlatokat „Kauczióképes“ jelleg alatt a kiadóhivatalba.

Kereskedő segéd, 20 éves jó házbi jó bizonyítványokkal, beszél három nyelvet, magyar vagy német. Irásbeli ajánlatokat „Kereskedő segéd“ jelleg alatt a kiadóhivatalba.

Kulcsárnói vagy háztartási állást keres egy középkorú, tapasztalt, ügyes asszony. Helyben vagy vidéken, aki jó bizonyítványokkal rendelkezik. Irásbeli ajánlatokat „Kulcsárnói“ jelleg alatt a kiadóhivatalba.

Házgondnoki állást keres egy kellő bizonyítvánnyal bíró fiatal nő. Irásbeli ajánlatokat „Házgondnoki“ jelleg alatt a kiadóhivatalba.

Heti- vagy időszaki lapok szerkesztő, vagy munkatársi ajánlatokat kintő szívesen. Esetleg azok megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

ALLAST KAPHAT.

Helybéli brodalni vállalat keres ügyes, szakszerűt utasokat. Kik a téren már működtek, előbb részeseinek. Bizonyítványt és ajánlatot „H. O.“ jelleg alatt továbbít a kiadóhivatalba.

Ügyvédi brodába keresetű keresetű kisasszony, ki németül és magyarul jól stenografál és szép írással van. Ajánlatokat a kiadóhivatalba továbbít „Dr. S.“ jelleg alatt.

Gyakornok, jó házbi, felvételtetik 17-18 éves leány. Irásbeli ajánlatokat a kiadóhivatalba továbbít „G.“ jelleg alatt.

Keresetűk egy nagyobb gazdaságra női munkatársat, ki több évi gyakorlattal bír. Ajánlatokat „Gazdaság“ jelleg alatt továbbít a kiadóhivatalba.

Franczián tanító nőt magyar brodába alkalmazni. Kéret BÉa, Stefánia-ut 51. dőlt.

Az emberek ezrei panaszkodnak, hogy nincs munkájuk, nincs keresetük. Intelligens egyének jövedelmét foglalkoztatásnak. Ajánlatokat a kiadóhivatalba továbbít „Munka“ jelleg alatt továbbít a kiadóhivatalba.

OKTATÁS.

Angol órákat ki adna egy fiatal, művelt, anyai időben? Választ: kér „Angol órákat“ jelleg alatt.

Joghallgató bármely otthon végezhető munka: évfolyam igen olcsó áron. Szíves megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

BIRTOK-ELADÁS.

Álföldi birtokomat szeretném elcsélni egy budapesti házért, melyhez egy pár ezer forint készpénzt is adok. Ajánlatot a kiadóhivatalba kérek „Birtok“ jelleg alatt.

Veszek birtokot, vagy házat 30-40 ezer forintért. Részletes leírás elcsélni érte egy nagyszemű birtok: képeknek és művelésű és egy részeg gyümölcsös: nagyszemű leány, érem, nyomtatvány stb. Eredeti díjazás, melyek szabott: becsülése szerint 30-40 ezer forintot érhetnek. Ez a képtár és gyümölcsös nagy városokban rendezhető kiállításoknál évenként 10.000 forint is jövedelmezhet. A társaság képiadományai is több ezer forint jövedelmezhetnek évente. Leveleket „Birtok“ jelleg alatt a kiadóhivatalba továbbít. Közvetítők, ártókat jól díjaztatnak.

ELADÁS.

Butor. Jó, szűk birtokba előnyös részvételre. Káthán Ignác birtokos és anyai időben. Irásbeli ajánlatokat „Butor“ jelleg alatt a kiadóhivatalba továbbít.

Fodrász üzlet a főváros legelőkelőbb helyén, melynek igen jó jövedelme van, szabad, később eladó. Ajánlatokat a kiadóhivatalba kérek „Fodrász“ jelleg alatt.

Méz. Legelőkelőbb pergetett, 5 kilós postacímű, barmenre 2 ft 50 kr., bőlelér tévesen. Barmenre, 4 ft 50 kr. Megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Egy honvédtiszti ruha eladó. Cím a kiadóhivatalba.

Fűszer és csapnagya üzlet, a főváros legelőkelőbb helyén minden előforduló áron, esztendői ártóanyagok miatt eladó. Leveleket a kiadóhivatalba továbbít „Fűszer“ jelleg alatt.

Honvéd-husár tiszti uniformis, olcsó áron eladó. Leveleket a kiadóhivatalba továbbít „Honvéd-husár“ jelleg alatt.

KÖNYVEK.

A kazánfűtők, magány és stabil péterezők víz-gázára előkészítő kézikönyv, kértés és feleletekben, 33 rajzzal, 1 ft 10 kr. Műve Reményi, VI. Csángó-utca 12. I. em. 17. ajtó.

KIADÓ BOLTHELYISÉGEK.

Jrodának, műhelynek, divatszalonnak, egyetű helyiségnek, vívóteremnek, magániskolának vagy nagy lakásnak alkalmas nagy helyiség 1-2 emeleten azonnal kiadó. Cím a kiadóhivatalba.

Nagy bolti helyiség galma helyen kiadó. Cím a kiadóhivatalba.

KÜLÖNFELE.

Köbögésnél, retellőgő vagy 20 kr. 10 ft. Péterezők, 15 ft. 10 ft.

Olcsóbb a háztartási munkák! Kétek számú elegans ruhát készit 5 ft. 6 ft. feljebb, vidékre is. Cím a kiadóhivatalba.

Kajfiatalító biztos és kipróbált szar. Fővárosi és vidéki. Irásbeli ajánlatokat a kiadóhivatalba továbbít „Kajfiatalító“ jelleg alatt.

Budán keres szobát és teljes ellátást intelligens fiatal hölgy, a kárműködésben, kiválóan intelligens családnál. Megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Fagybalsam keseken, lábakon egyszeri bekenés által megvárnom az igazat: ha a Hírben el. Ne haragudjon, de megvárnom az igazat: ha a Hírben el.

Kellemes ottfont kaphat intelligens nő, intelligens örvény nővel, ki csak felnőtt leányával lakik. Esetleg teljes ellátás és zongorahasználat. Szíves leveleket a kiadóhivatalba továbbít „Csendes otthon“ jelleg alatt.